

الْأَنْتَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضَلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

د د و م یو بیانونی الله تاسو پاره چه تاسو په لاسه شئ او الله به هرڅیز باندی پوه ده
 د ک ، (الله تعالی تاسو ته خپل حکم وکړه) واضع کوی چه د لاس ته به لاس ته شئ او الله تعالی به هرڅه دین ته پوه ده

سَمِ اللّٰهَ الرَّحْمٰنَ الرَّحِيْمَ

سورۃ مائدہ مدنی کے اوپہ دے جئے شروع اکوم پہ نامہ دالہ کہ لوٹے مہربانیا رحم کوونکے۔
شروع کوم دالہ پہ نوئم چہ ہیر مہربان دہیر زیات رحم خاوند دے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ

اے ایمان خاوندان! پورے کوئی وعدے | حلال کرے شویں | تاسو پیرا | چارپایان
اے مؤمنان! خیل و عدے پورے کوئی ، تاسو پیرا خادری خناس حلال کرے

الْأَنْعَامِ إِمَّا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ

نقاروی | سوادِ هقونہ | اُورے بہشی | تاسوتہ | مکر حلال مہ گنڈی | ہنکار

وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

چہ بی بی تاسودا احرام پہ خانگ | بیشک اللہ | حکم کو ی | اٹھ چہ غواہی | اے دیہان غاوندانوا
حالت کنے بی - بیشک اللہ تعالیٰ چہ غٹہ غواہی | ہفتے کو ی - اے مؤمنانوا !

حالت کینے بی - بیشکہ اللہ تعالیٰ چہ حقہ عبادی **هتسہ** لوی -

لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا شَهْرَ الْحَرَامِ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا

سپکاؤم کوئی | دَ خنبودِ اللہ | اونہ | دَمیاشے | دَعزت | اونہ | دَ قریائی دَخارو | اونہ |
 دَ اللہ تالہ | دَ خنبے بے حرمتی مہ کوئی | اونہ | دَعزتیں و | مایشو | اونہ | پے حریم کنے | دَ قریائی دَ قریائی ہارو |

وَالْقَلَابِدَ وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَتَّعُونَ فَضْلًا

د پټه دار خاوند او نه هغه چې تلوی دی | بیت المحرم (کعبه) ته | هغوی غواړی | فضل

مِنْ أَلْهَمَ وَرَضَ أَنَا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا

دَ خیل رب | او رضا مندی | او ہر کلمہ چہ | تاسوا حرام پرانیزی | نو بنکار و کبریٰ |

فضل اور رضامندی عوامی ، اور کچھ داحرام نہ بھی ہوئی تو بیاہنکار کو لے شی ،

ذَمُّكُمْ بِكُمْ شَرَارُكُمْ اَنْصَحُكُمْ عَنْ اَوْسُ الرُّ

شنان قوم | د بونی | پیار و نه کړی تاسو | ان صدو لم | د سید احمد |

و (خیال ساتی) چه بگوید که چه تاسود مسجد حرام نه منع کړی وی د هغو کسانو دینېنې چرته تاسود ته نیار نه کړی چې

اَنْ تَعْتَدُوْا ۚ وَتَعَاوَنُوْا عَلٰى الْبِرِّ ۚ وَالتَّقْوٰۤى

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ

ادمه مه کوئی دیوبل سوک | په گناه | او په ظلم | او د ویریدي | د الله نه
د گناه او د سرکشی په کارونو کې هېا سره تعاون مه کوئ ، او د الله تعالی نه ویره کوئ

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ

بیشکه الله | سخت عذاب وړ کوونکې ده | حرام کړې شوې | په تاسو | مرداره | او وینه
بیشکه الله تعالی په سزاوړ کوونکې ډیر سخت ده | په تاسو باند حرام کړې شوی دی مرداره او وینه

وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ

او غوښه | د خنزیر | او هغه (خناور) چې پکې ویل شوې د غیر الله (نوم) او چې مړ شوې په مړيځه کورسې
او د خنزیر غوښه او هغه چې د الله تعالی نه سوا د بل چا په نوم هلال شوې وي او چې مړيځي ته خپه شي

وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا

او چې مړ شوې په ویشلو سوه | او چې غورزیږي له پاسه | او چې وهلو د ښکر | او هغه چې خوږ وي | درنده | مکر | هغه چې
او چې د کذاړنه مړ شوې وي او چې راو غورزیږي او چې په دغې خوږ مړ شي او چې درنده تره نه خوږي وي | بغیر د دې

ذَكَاةً وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا

تاسو ذبح کړو | او هغه چې | ذبح کړ شوی | (د بتانو) په قربان گاه باند | او دا چې | تاسو تقسیم کړئ (غوښه)
نه چې تاسو ژوندگرمونکې او هلال کړې وي او هغه چې په بت خانو هلال شوې وي او هغه چې د جواړي په غشو ته ویش

بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَكُفِّرُ ۚ

د جواړي په غشو سوه | د تاسو د پاره | سخت گناه ده | نن | تاسو کفران شول | کفران خلق
د کفری - دا قول د گناه کارونه دي - نن ورځ کفران ستاسو د دین (د بریادولو) نه پوره

مَنْ دِينَكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ

ستاسو له دین نه | پس مه | ویریدي له هغوی نه | او ویریدي له ما نه | نن ورځ | ما پوره کړو
ما پوره شوی دی | نو د هغوی نه مه ویریدي | او زما نه ویره کوئ ، نن ما ستاسو دین تاسو

لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

تاسو د پاره | ستاسو دین | او ما پوره کړو | په تاسو باند | خپل نعمت | او خوښم کړو
له کامل کړو ، او خپل نعمتونه م درياند تمام کړل ، او اسلام م درله

لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ

تاسو له | د اسلام | دین | پس څوک چې | مجبور کړ شو | د لوږه نه
دین غوره کړو ، نو څوک چې د لوږه نه مجبور کړ شي

غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

چې نه وي مائل ته مائل نه وي (او حرام غېز خوږی) نو الله تعالی | بخښونکې | مهربان ده -
(او هغه) گناه طرف ته مائل نه وي (او حرام غېز خوږی) نو الله تعالی | بخښونکې | مهربان ده -

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ

دوی پیوس کوی لہ تانہ | چہ شہ خیز | حلال دے | دوی دیارہ | ووابہ | حلال دی | تاسو دیارہ

(لے نبی!) خلق تانہ پیوس کوی چہ کوم کوم خیزونہ تاسو دیارہ حلال دی، ورتہ ووابہ چہ قول پاکیزہ خیزونہ

الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ

پاکیزہ خیزونہ | اوشہ چہ | تاسو نبو دی | بنکاری خنارہ تہ | بنکاریا نی وراچو دیارہ | (چہ) تاسو نبو دی دوی تہ

درلہ حلال دی، او کوم بنکاری خنارہ چہ تاسو عادت کری دی اوبیا تاسو نے یہ بنکاریسے پریریڈ اودا تعلیم ورتہ

مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ

لہ ہفتہ نہ | چہ نبو دی د تاسو | اللہ | نو خورائی | لہ ہفتہ نہ کوم چہ | دوی ونیسی | تاسو دیارہ

ورکوی لکہ چہ اللہ تعالیٰ تاسو لہ درکھے کے، نو کوم بنکاری چہ دوی تاسو دیارہ رونیسی ہفتہ خورے شئی اورد

وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَأَتْ اللَّهَ

اویا دکرئی (دپرینود وپخت) | نوم د اللہ | یہ ہفتہ باندی | او ویریبی د اللہ نہ | بیشک | اللہ

پرینود وپخت) د اللہ تعالیٰ نوم پرے اعلیٰ اود اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی، اللہ تعالیٰ دیرز

سَرِيحُ الْحِسَابِ ۝ الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ

زہ حساب اخستونکے کے | نن ورخ | حلال کرے شوی دی | تاسو دیارہ | پاکیزہ خیزونہ | او خوراک

حساب اخستونکے دے۔ نن تاسو لہ قول پاکیزہ خیزونہ حلال کرے شول، او د

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ

دھو خلقو کو تم پر ورکے شوی کے | کتاب | حلال دے | تاسو دیارہ | او خوراک ستاسو | حلال دے | ہوی دیارہ

اھل کتابو خوراک تاسو دیارہ حلال دے | او ستاسو خوراک د دوی دیارہ حلال دے

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

او (حلال دی) پاکدامنی | مسلمانے نبی | او پاکدامنی نبی | دھو خلقونہ کو تم پر ورکے شوی دے

او پاکدامنی مسلمانے نبی | او دھو خلقونہ پاکدامنی نبی | کوموتہ چہ تاسو نہ

الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ

کتاب | لہ تاسو نہ ورائی | ہر کلمہ چہ تاسو ورکری دوی | د دوی مہر | چہ نکاح کو وکی بی

وہاند کتاب ورکے شوی دے (تاسو دیارہ حلال دی) ہر کلمہ چہ تاسو دوی تہ د دوی مہر ورکری او ستاسو

نہ زنا کو وکی بی | اونہ یہ پتہ آشنا یلے نیونکی بی | او شوک چہ انکار وکری | د ایمان

ارادہ د دوی یہ نکاح کئے د راسلووی نہ چہ دیکاری کو لو اونہ پتہ آشنا بی او شوک چہ د ایمان (د د خیزونہ)

فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ۝

نوصنائع شو | دھفہ عمل | او ہفتہ یہ | چہ آخرت کئے | نقصان موند و نکو خدی

انکار وکری نو بیشک دھفہ عملونہ ضائع شول | او ہفتہ یہ یہ آخرت کئے تاوا فی شی -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

اے مؤمنانو! | ہر کہ چہ تاسو دیرینہ | مونہ د پارہ | نو دینختی | خپل مخونہ
له مسلمانو! | کوم وخت چہ مونہ ته پاڅی ، نو خپل مخونہ او ترڅنگو

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

او خپل لاسونه | ترڅنگو پورے | او مسح کوئی | د خپلو سرونو | او دینختی | خپل ښي
پور خپل لاسونه | دینختی ، او په سرونو مسح کوئی ، او تر ګټو پورے

إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

تر ګټو پورے | او که چر | یی تاسو | په حالت د جنابت کې | نو غسل کوئی | او که چر یی تاسو
ښي | دینختی ، او که په غسل کې یی نو خپل ځانونه په ښه شان پاکوئی ، او که ناجوړه

مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

مريضان | یا په سفر یی | یا راشی | یو | له تاسو نه | له ځای د حاجت نه
یی | یا بهر په سفر یی | یا په تاسو کې یو تن د اودس ماتی نه راشی ،

أَوَلَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تُحَدِّثُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

یا محبت کوئې تاسو | د ښځو سره | پس تاسو بیا نه مومئ | اوبه | نو تيمم وکړئ | ځاوره
یا د ښځو سره محبت وکړئ ، او اوبه نه مومئ ، نو د پاک ځاوره نه کار واخلئ

طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ

پاکه سره | بیا مسح وکړئ | د خپلو مخونو | او د خپلو لاسونو | د هغه نه | نه غواړي الله
او په خپلو مخونو او لاسونو باند د ځاوره مسح وکړئ - الله تعالی نه غواړي

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

چې وکړي | په تاسو باند | تنگی | لیکن | هغه غواړي | چې تاسو پاک صفا کړي
چې په تاسو تنګسۍ راولي ، هغه خودا غواړي چې تاسو پاک کړي ،

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۷ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ

او چې پوره کړي | خپل نعمت | په تاسو باند | د پاک د چم تاسو | شکر گزار شئ - | او یاد کړئ | احسان
او خپل نعمتونه در باند تمام کړي چې تاسو د هغه شکر ادا کړئ - او الله تعالی چې کوم نعمتونه

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

د الله | په خپل ځان باند | او د هغه وعده | کومه چې | هغه تاسو سره حکم کړه | هر که چہ تاسو وویل | چې موږ د اوريدنې
د کړنې دی هغه یاد ساتئ او کومه بېخه وعده چې له درنه اخیستې ده (هغه مه هیروئ) کوم وخت چې تاسو وویل چې موږ

وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۸

او موږ ومنله | او ویریدئ | د الله نه | بیشکه الله | ښه پیژني | راز د سینو
د اوريدنې او ووممنه | او د الله تعالی نه ویرې کوئ ، الله تعالی د زړونو په پټو خبرو هم ښه واقف دی

وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۸

او موږ ومنله | او ویریدئ | د الله نه | بیشکه الله | ښه پیژني | راز د سینو
د اوريدنې او ووممنه | او د الله تعالی نه ویرې کوئ ، الله تعالی د زړونو په پټو خبرو هم ښه واقف دی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ

اے مومنو ! | قاسم و سبیری | دالہ دیارہ | گواہی در کوئی | پہ انصاف سرہ

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۖ اِعْدِلُوا قِفْوٰهُ

او تیار نہ کری تاسو | دیمبی | دیو قوم | یہ دے | چہ تاسو عدل و نہ کری | عدل کوئی | ہف

أَقْرَبَ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا

زیات نزدیکی | پرہیز کاری تہ | او ویریوی | دالہ تہ | بیشک | اللہ | بنہ واقف دے | دھتہ تہ

تَعْمَلُونَ ۚ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

چہ تاسو کوئی | وعدہ و کرہ اللہ | ہو خلق و سرہ | چہ ایمان را و ہ | ادکار و تہ و کرل | نیک

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

خبر دے - چاہہ ایمان را و ہ دے | اونیک کار و نہ کوئی | اللہ تعالیٰ ہفوی سرہ د بخنہ

بِآيَاتِنَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۚ

زمونہ ایوتہ | ہم دوی دی | اہل | ددورخ | اے مومنو

أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ إِذْ هُمْ قَوْمٌ

یاد کوئی | نعمت | دالہ | پہ خیل مان | کلمہ چہ ارادہ و کرہ | یوقوم | چہ را و ہ دکرہ

لَكُمْ أَيْدِيهِمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

دالہ تعالیٰ ہفہ مہربانی را یادہ کرئی | چہ یوقوی تاسو تہ دلاس اچولو ارادہ کرے وہ نو

وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۚ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ

تاسو تہ | خیل لاسونہ | نہ ہفہ منع کرل | دھفوی لاسونہ | لہ تاسونہ | او ویریوی | دالہ تہ

بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا

او پہ اللہ بانہ | پکار دچہ توکل و کرہ | مومنان | او بیشک اختہ دے | اللہ | پنچہ وعدہ

وَعَدَهُمْ ۖ وَوَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ ۚ وَوَعَدُ اللَّهِ حَقٌّ ۚ

د بنی اسرائیلونہ | او مونہ مقررہ کرئی و د | لہ ہفوی نہ | دولس | سرداران

وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ

او فرمائی دو | اللہ | چہ زکۃ | تاسو سرہ یم | کہ چرے | تاسو قائم کرو | مونہ
او اللہ تعالیٰ ورتہ دئیی و چہ زکۃ ستاسو ملکہ یم کہ تاسو مونہ قائم و سائل او

وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَوْادَاكُمْ تَاسُوا زَكَاةً

او ادا کرو تاسو | زکوة | او ایمان راؤ تاسو | زما پہ رسولانو | او دھفوی مدد مود کرو | او
او زکوة مودا کرو | او زما پہ پیغمبرانو مویمان راوہو ، او دھفوی مدد مود کرو | او

أَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

قرض ور کرو تاسو | اللہ تہ | قرض | نبی | نوزہ یہ ضرور لے کریم | لہ تاسونہ | ستاسو مکنا ہونہ
او اللہ تعالیٰ لہ مود قرض حسنہ ور کرو | نومونہ بہ یقیناً ستاسو مکنا ہونہ تاسونہ لے کرہ

وَلَا دُخْلُكُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ

او غامخابہ داخل کریم تہ | جنتو کینے | چہ بھیڑی بہ | لانی دھفہ نہ | نہرو نہ | بیا چاہہ
او یقیناً تاسو بہ داسے باغونہ داخل کرو چہ دھفہ لانی بہ نہرو نہ بھیڑی ، او شوک چہ

كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

انکار کرو | پس لہ دے نہ | لہ تاسونہ | نو ہفہ ورکہ کرہ | نیفہ | لامہ
پس لہ دے نہ ہم کفر و کفری ، نو بیشک ہفہ دے لاسے نہ بے لاسے شو۔

فِيمَا نَقَضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ

پس بہ وجہ دما تو ددوی | خیلہ پختہ وعدہ | مونہ لعنت و کرہ دہ | او جوہ کرل مونہ | نہونہ ددوی
پس ددوی دپختہ وعدے دما تو لو بہ وجہ مونہ پہ دوی لعنت و کرہ ، او ددوی نہونہ مود سخت

قَسِيَةً ۚ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا

سخت | چہ دوی بدلوی | کلام | دھفہ داصل حایونونہ | او دوی ہیرہ کرہ
کرل ، (اوس نے داحال دے چہ) دا خلق کلمہ دخیل (اصلی) حائے نہ لے کرے کوی، او چہ کوم نصیحت

حَطًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ

لویہ برخہ | لہ ہفہ خہ نہ | چہ نصیحت و کرہ شو و ددو تہ پہ ہفہ سر | او تہ یہ ہمیشہ | خبردار بیے | پہ خہ خیانت بانہ
ورتہ شو و دھفہ لویہ برخہ نے ہیرہ کرے دہ ، او تل پہ درتہ ددوی درنگ رنگ خیانتونہ پتہ لکی

مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ

لہ دوی نہ | سوا | دکر و خلقو | لہ دوی نہ | پس معاف کرہ | دوی | اومخ و کرہ
لہ کسان پہ کینے داسے دی چہ (دے عیب) بچ دی | نو دوی معاف کرہ | او سترے پیرے پتہ کرہ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا

بیشک | اللہ | خونہوی | نیکان | اولہ ہفہ خلقونہ | چہ وائی | مونہ
بیشک چہ نیکان خلق داللہ تعالیٰ خوش وی ۔ او ہفہ خلق کوم چہ وائی چہ مونہ

نُصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ

نصاری یو | مونبر واخستله | ددوی ملکه وعد | پس میره کړه دوی | یو له برخه | له هغه څه نه | چه نصیحت شوو دودونه

فَاعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

نو مونبر واچوله | په دوی کې | دښمنی | او کینه | تر ورځې | د قیامت پورې

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ١٥ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

او زرده | چه دېه نیا دوی ته | الله | هغه څه | چه | دوی به کول | ، | اے اهل کتابو!

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا

بیشکه راغے تاسوته | پیغمبر زمونږ | چه بیانوی | تاسوته | ډیر | له هغه څه نه

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ

چه پتول تاسو | له کتاب نه | او عفو کوی | ډیرو خبرو نه | راغے دے تاسوته

مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ١٦ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ

د الله طرف نه | نور | او کتاب | واضح | هدایت کوی | په هغه سړه | الله | هغه چاته چه پیروي کوی

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

د هغه درضا | لارې | د سلامتی | او راوباسی دوی | د تیارو نه | رنځا طرف ته

بِأَذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٧ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ

په خپل حکم سړه | او هدایت کوی دوی ته | سم لارې طرف ته | بیشکه | کاږشول | هغه خلق

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

چه وائی | بیشکه الله | هم دا مسیح څوئے د مریم | وایه | پس څوک مالک دے

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَهُ

د الله څکې | د څه څیز | که څه هغه وغواړی | چه هلاک کوی | مسیح څوئے د مریم | او د هغه مو

چه د الله ممکنه اختیار ولری که الله تعالی وغواړی چه مسیح څوئے د مریم او د هغه مو او د زیکه ټول

اد هغه ٿول ڇم پڻ زمڪه ڳڻي دي۔ اوه الله لڙو ده | بادشاهي | دَاسمانون | اوڌ زمڪه |

۱۵۴
 ۱۵۳
 ۱۵۲
 ۱۵۱
 ۱۵۰
 ۱۴۹
 ۱۴۸
 ۱۴۷
 ۱۴۶
 ۱۴۵
 ۱۴۴
 ۱۴۳
 ۱۴۲
 ۱۴۱
 ۱۴۰
 ۱۳۹
 ۱۳۸
 ۱۳۷
 ۱۳۶
 ۱۳۵
 ۱۳۴
 ۱۳۳
 ۱۳۲
 ۱۳۱
 ۱۳۰
 ۱۲۹
 ۱۲۸
 ۱۲۷
 ۱۲۶
 ۱۲۵
 ۱۲۴
 ۱۲۳
 ۱۲۲
 ۱۲۱
 ۱۲۰
 ۱۱۹
 ۱۱۸
 ۱۱۷
 ۱۱۶
 ۱۱۵
 ۱۱۴
 ۱۱۳
 ۱۱۲
 ۱۱۱
 ۱۱۰
 ۱۰۹
 ۱۰۸
 ۱۰۷
 ۱۰۶
 ۱۰۵
 ۱۰۴
 ۱۰۳
 ۱۰۲
 ۱۰۱
 ۱۰۰
 ۹۹
 ۹۸
 ۹۷
 ۹۶
 ۹۵
 ۹۴
 ۹۳
 ۹۲
 ۹۱
 ۹۰
 ۸۹
 ۸۸
 ۸۷
 ۸۶
 ۸۵
 ۸۴
 ۸۳
 ۸۲
 ۸۱
 ۸۰
 ۷۹
 ۷۸
 ۷۷
 ۷۶
 ۷۵
 ۷۴
 ۷۳
 ۷۲
 ۷۱
 ۷۰
 ۶۹
 ۶۸
 ۶۷
 ۶۶
 ۶۵
 ۶۴
 ۶۳
 ۶۲
 ۶۱
 ۶۰
 ۵۹
 ۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴۴
 ۴۳
 ۴۲
 ۴۱
 ۴۰
 ۳۹
 ۳۸
 ۳۷
 ۳۶
 ۳۵
 ۳۴
 ۳۳
 ۳۲
 ۳۱
 ۳۰
 ۲۹
 ۲۸
 ۲۷
 ۲۶
 ۲۵
 ۲۴
 ۲۳
 ۲۲
 ۲۱
 ۲۰
 ۱۹
 ۱۸
 ۱۷
 ۱۶
 ۱۵
 ۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ۰
 ۱۵۵
 ۱۵۴
 ۱۵۳
 ۱۵۲
 ۱۵۱
 ۱۵۰
 ۱۴۹
 ۱۴۸
 ۱۴۷
 ۱۴۶
 ۱۴۵
 ۱۴۴
 ۱۴۳
 ۱۴۲
 ۱۴۱
 ۱۴۰
 ۱۳۹
 ۱۳۸
 ۱۳۷
 ۱۳۶
 ۱۳۵
 ۱۳۴
 ۱۳۳
 ۱۳۲
 ۱۳۱
 ۱۳۰
 ۱۲۹
 ۱۲۸
 ۱۲۷
 ۱۲۶
 ۱۲۵
 ۱۲۴
 ۱۲۳
 ۱۲۲
 ۱۲۱
 ۱۲۰
 ۱۱۹
 ۱۱۸
 ۱۱۷
 ۱۱۶
 ۱۱۵
 ۱۱۴
 ۱۱۳
 ۱۱۲
 ۱۱۱
 ۱۱۰
 ۱۰۹
 ۱۰۸
 ۱۰۷
 ۱۰۶
 ۱۰۵
 ۱۰۴
 ۱۰۳
 ۱۰۲
 ۱۰۱
 ۱۰۰
 ۹۹
 ۹۸
 ۹۷
 ۹۶
 ۹۵
 ۹۴
 ۹۳
 ۹۲
 ۹۱
 ۹۰
 ۸۹
 ۸۸
 ۸۷
 ۸۶
 ۸۵
 ۸۴
 ۸۳
 ۸۲
 ۸۱
 ۸۰
 ۷۹
 ۷۸
 ۷۷
 ۷۶
 ۷۵
 ۷۴
 ۷۳
 ۷۲
 ۷۱
 ۷۰
 ۶۹
 ۶۸
 ۶۷
 ۶۶
 ۶۵
 ۶۴
 ۶۳
 ۶۲
 ۶۱
 ۶۰
 ۵۹
 ۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴۴
 ۴۳
 ۴۲
 ۴۱
 ۴۰
 ۳۹
 ۳۸
 ۳۷
 ۳۶
 ۳۵
 ۳۴
 ۳۳
 ۳۲
 ۳۱
 ۳۰
 ۲۹
 ۲۸
 ۲۷
 ۲۶
 ۲۵
 ۲۴
 ۲۳
 ۲۲
 ۲۱
 ۲۰
 ۱۹
 ۱۸
 ۱۷
 ۱۶
 ۱۵
 ۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ۰
 ۱۵۵
 ۱۵۴
 ۱۵۳
 ۱۵۲
 ۱۵۱
 ۱۵۰
 ۱۴۹
 ۱۴۸
 ۱۴۷
 ۱۴۶
 ۱۴۵
 ۱۴۴
 ۱۴۳
 ۱۴۲
 ۱۴۱
 ۱۴۰
 ۱۳۹
 ۱۳۸
 ۱۳۷
 ۱۳۶
 ۱۳۵
 ۱۳۴
 ۱۳۳
 ۱۳۲
 ۱۳۱
 ۱۳۰
 ۱۲۹
 ۱۲۸
 ۱۲۷
 ۱۲۶
 ۱۲۵
 ۱۲۴
 ۱۲۳
 ۱۲۲
 ۱۲۱
 ۱۲۰
 ۱۱۹
 ۱۱۸
 ۱۱۷
 ۱۱۶
 ۱۱۵
 ۱۱۴
 ۱۱۳
 ۱۱۲
 ۱۱۱
 ۱۱۰
 ۱۰۹
 ۱۰۸
 ۱۰۷
 ۱۰۶
 ۱۰۵
 ۱۰۴
 ۱۰۳
 ۱۰۲
 ۱۰۱
 ۱۰۰
 ۹۹
 ۹۸
 ۹۷
 ۹۶
 ۹۵
 ۹۴
 ۹۳
 ۹۲
 ۹۱
 ۹۰
 ۸۹
 ۸۸
 ۸۷
 ۸۶
 ۸۵
 ۸۴
 ۸۳
 ۸۲
 ۸۱
 ۸۰
 ۷۹
 ۷۸
 ۷۷
 ۷۶
 ۷۵
 ۷۴
 ۷۳
 ۷۲
 ۷۱
 ۷۰
 ۶۹
 ۶۸
 ۶۷
 ۶۶
 ۶۵
 ۶۴
 ۶۳
 ۶۲
 ۶۱
 ۶۰
 ۵۹
 ۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴

وای | یهود | او نصاری | مونیز (خو) | دالله حامن | ادهغه دوستایو | و دایه

وے | هغه تاسو ٿو اڏو ڪري | ستاسو ٻه گناهو | بلڪه | تاسو (م) | انسانان يئي | دهقه چانهه | هغه پيدا ڪري

سنه كوى | چانته چه غوارى | او عن اب وركوى | چاله چه غوارى | ادهم الله ديارده | بادشاهى

١٨ يا هَلْ

بیشک را غے دے تاسوتہ ز منو رسول

رَّةٍ مِنَ الرِّسْلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا

رَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ

کُلِّ شَيْءٍ قَدَرٌ ۝۱۹۰ وَأَذْخَالٌ مِّنْهُم مَّا سَلَكَ الْأَفْهَامَ ۝۱۹۱

اندي قدرت لري - او هغه وخت راياد کړي چې موسیٰ عليہ السلام خپل قوم ته وويل چې ما قومه

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَاءَ

یاد کرو! اللہ احسان (چہ ہفتہ) پہ تاسو (دکھو) اہل چہ ہفتہ پیکر (پہ تاسو کینے) پیغمبران (پہ تاسو کینے) اللہ چہ تاسو کو نعمتوں درکری (چہ ہفتہ) را یاد کړی چہ پہ تاسو کینے

وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا وَاَتَكُمْ مِّنْ اَرْضِ مَدْيَنَ

او جوہے کړی تاسو بادشاہان (او درے کړی تاسو) ہفتہ (چہ نہ) دے درکری (بل چاہے) تاسو نے بادشاہان کړی یی (او تاسو لے) ہفتہ (چہ نہ) درکری دی چہ پہ نور مخلوق کینے

مِّنَ الْعَالَمِينَ ۚ يَقَوْمِ ادْخُلُوا

مِنَ الْعَالَمِينَ (۷۰) یقوم (۷۰) ادخلوا (۷۰) اے زما قوم! داخل شئ تاسو (زمکے) پاکے تہ

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا (۷۱) اے زما قوم! دے پاکیزہ علاقے (شام) تہ ورنہ کھئی چہ اللہ تعالیٰ

خٰسِرِينَ ۚ قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبّٰرِيْنَ ۚ وَاِنَّا

خٰسِرِينَ (۷۲) قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبّٰرِيْنَ ۚ وَاِنَّا (۷۲) نعمان موند وئی (دوی وویل) اے موسیٰ! بیشک (پہ ہفتہ) قوم دے (زبردست) اومونزخو

لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنَّا

لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنَّا (۷۳) نہ ہیتہ کلہ داخل شوہے (تہ ہفتہ) دوی وئی (لہ ہفتہ) بیکہ چہ (دوی) پہ خیلہ وئی (لہ ہفتہ) نومونزخو

دَاخِلُونَ ۚ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهَا

دَاخِلُونَ ۚ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهَا (۷۴) پہ داخل شو (دوئل) دو سہرو (لہ ہفتہ) خلقونہ (چہ اللہ نہ) ویریل (احسا کرے) دوا اللہ (پہ ہفتہ) دوا اللہ (پہ ہفتہ) ورنہ تہ تیار یو (پہ کینا) دالہ نہ ویرہ لرونکو نہ دو سہرو وویل (پہ کومو) اللہ تعالیٰ مہر بائی کرے

ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَارْتَمُوا

ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَارْتَمُوا (۷۵) چہ تاسو داخل شئ (پہ دوی) بانی (دنیار) دروازے تہ (بیہرہ) چہ (تاسو) پہ ہفتہ کینے داخل شئ (پس بیشک) تاسو بہ

غَلِبُوْنَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْا ۚ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۳۱

غَلِبُوْنَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْا ۚ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۳۱ (۳۱) غالب یی (او خاص) بہ اللہ بانی (توکل) وکړی تاسو (کہ چہ) یی تاسو (مؤمنان)

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَّا دَامُوا فِيْهَا

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَّا دَامُوا فِيْهَا (۳۲) دوی وویل (اے موسیٰ!) مونزخو بہ (ہیتہ) کلہ داخل نہ شو بہ ہفتہ کینے (چہ) ہم (ترخو) چہ ہفتہ کینے موجود

فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا ۗ اِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٧﴾

پس لای شہ | تہ | اوستارپ | پس جنگ و کڑی دواہ | بیشک مونیر بہ دولتہ | ناست یو -
نویس تہ اوستارپ دواہ لای شہ | اوجنگ و کڑی ، مونیر بہ دولتہ ناست یو

قَالَ رَبِّ اِنِّیْ لَا اَمْلِکُ اِلَّا نَفْسِیْ وَاَخِیْ فَافْرُقْ

ہفہ وویل | لہ زما رہ | بیشک زہ | غراختیار نہ لرم | مگر | پہ خیل خان | او پہ خیل درور | پس فیصلہ و کرہ
(پہ ۷۰ پانڈ) حضرت موسیٰ علیہ السلام و ویل ازما رہ | زما پہ اختیار کئے ہیٹوک نشہ خو یوزہ | پہ خیل ہم او یل ہم ورور کے

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِیْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَ فَاَتَاهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَیْہِمْ

پہ مینم زمونیر | او پہ مینم | د فاسقا تو خلقو | د فرمایل پس بیشک ہفہ زما | حرام کڑی شوکہ | پہ دہ پانڈ
نو تہ زمونیر او دے نافرمانہ قوم پہ مینم کئے فیصلہ و کرہ - اللہ ورنہ و فرمایل شبہ دہ نو دغہ ملک تر خلو بیتو کا لو

اَرْبَعِیْنَ سَنَةً ۚ یَتَّبِعُوْنَ فِی الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ

خلو بیتت | کالہ | سرگردانہ بہ وی دوی | پہ زمکہ کئے | پس تہ مہ غزن کیرہ
پہ دوی حرام دے ، پہ زمکہ بہ سروہلی بروہلی گری ، نو تہ دے نافرمانہ

عَلٰی الْقَوْمِ الْفٰسِقِیْنَ ﴿٢٩﴾ وَاَتٰہُمْ عَلَیْہِمْ نَبَاۤ اِبْنِ اٰدَمَ

پہ قوم | نافرمانہ پانڈ | او اوڑوہ | دوی تہ | حال | ددو وٹامنو دادم
قوم پہ حال پانڈ افسوس مہ کوہ ، او لے پیچہ (۱) خلقو تہ دادم علیہ السلام دواہ وٹامنو رینتو نے

بِالْحَقِّ ۖ اِذْ قَرَّبَا قُرْبٰنًا فَتَقَبَّلَ مِنْ اَحَدِہُمَا وَلَمْ یَتَقَبَّلْ

رینتو نے | ہر کدہ چہ | دواہو قربانی و کرہ | نو قبولہ شوہ | دیو لہ ہفہی تہ | او قبولہ نہ شوہ
واقعہ و اوروہ ، ہر کدہ چہ دواہو یو یو قربانی پیش کرہ | نو پہ دوی کئے دیو قربانی قبولہ کرے شوہ | او بل قبولہ

مِنَ الْاٰخِرِ ۚ قَالَ لَا قُوَّةَ لَکَ ۚ قَالَ اِنَّمَا یَتَقَبَّلُ اللّٰهُ

لہ بل نہ | ہفہ وویل | زہ بہ خامخا تا و وژم | ہفہ وویل | بیشک چہ | قبولی | اللہ
نہ شوہ - (پہ ۷۰ پانڈ) دوہم وویل چہ زہ بہ تاضرو و وژم ، ہفہ پہ جواب کئے وویل چہ اللہ تعالیٰ خوبس د

مِنَ الْمُتَّقِیْنَ ﴿٣٠﴾ لَیْنٌ بِسَطِّ اِلَیْ یَدِکَ لِتَقْتُلَنِیْ

لہ پرہیز کارانہ | کڑ چرے | راویرد کروتا | ماتہ | خیل لاس | چہ تہ قتل کرے ما
دپرہیز کارانہ تہ رانے قبولی ، کڑ تہ پہ ما پانڈ د وژو د پارہ | لاس اوچت کرے ، نو زہ

مَا اَنَا بِبَاسٍ ۚ یَدِیْ اِلَیْکَ لَا قُوَّةَ لَیْ ۚ اِنِّیْۤ اَخَافُ اللّٰهَ

نو زہ بہ دراویرد نہ کریم | خیل لاس | اتاتہ | چہ زہ و وژم تا | بیشک زہ | ویریم | د اللہ نہ
بہ بیبا ہم ستاپہ وژو پس خیل لاس اویرد نہ کریم ، زہ د اللہ تعالیٰ نہ چیر ویریم

رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٣١﴾ اِنِّیْۤ اُرِیْدُ اَنْ تَبُوْا بِاِثْمِیْ وَرِثِیْکَ

(چہ) رب کے | د قو و جہان نو | بیشک زہ | غواہم | چہ مہ تہ یوسے | زما کناہ | او خیل کناہ (دم)
چہ د قول مخلوق پروردگار کے - زہ غواہم (چہ) زیانے زما د طرف نہ نہ وی بلکہ) مہ تہ زما او خیل کناہ نہ قول پہ

فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾

پس چہ تہ تہ | لہ دوزخیانوہ | او دادہ | سزا | د ظالماتو
پہ خیلہ ذمہ واغلہ او دوزخی تہ | او د ظالماتو ہم دا سزا دہ

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۖ فَأَصْبَحَ

بیا تیار کروا | ہفہ | د ہفہ نفس | پہ وژلو د خیل ورور | پس وئے وژلو ہفہ | او ہفہ شو
نہ خیل نفس دے د خیل ورور وژلو تہ تیار کرو | نو ہفہ ئے وژلو | نو پہ زین کارانوہ

مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۵۱﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

د نقصان موند وکونہ | پس راو لیدرو | الله | یو کارغہ | پہ کنستلہ ئے | زمکہ
شامل شو | بیا الله تعالی یو کارغہ راو لیدرو | پہ زمکہ ئے کنستلہ

لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُوِيلُ

پہ وینائی د دہ تہ | پہ خنکہ | دے پت کړی | کالبوت | د خیل ورور | دہ وویل | اے افسوس مالہ
پہ چل ورته وینائی | پہ د خیل ورور کالبوت پہ خنکہ پتوئی (پہ دای ولیل تو) ہفہ وویل لے کاش

أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ

ایا عاجزہ شو زہ | لہ د کہہ چہ شمع زہ | پہ شان | د دے | کارغہ | پس چہ پت کړم زہ | کالبوت
پہ دہ د دے کارغہ پہ شان (هوشیار) وے او د خیل ورور د کالبوت پتوولو بند و بست

أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخاسِرِينَ ﴿۵۲﴾ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ تَتَذَكَّرُ

د خیل ورور | پس شو ہفہ | لہ پشیمانہ تہ | پہ دے دے وجہ
کړے وے | نو ہفہ پہ خیلو کړو دیر پشیمانہ شو | پہ دے دے وجہ

كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا

مونږ و لیکل (تورات کہے) | بنی اسرائیلو یانږ | پہ | خوک | قتل کړی | یو نفس
مونږ بنی اسرائیلو تہ دا حکم ورکړے وو | پہ چا یو نفس د بل نفس د بدلے

بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ

بل لہ عوض د نفس تہ | یا بل لہ فساد کولو تہ | پہ زمکہ کہے | پس دا دہ لکچہ | وژلو دہ
بغیر یا د زمکہ پہ مخ د فساد کولو تہ بغیر وژلو | نو گویا ہفہ قول بنیاد

النَّاسَ جَمِيعًا ۚ وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۚ

قول خلق | او چا چہ د یو نفس ژوند پکړو | نو گویا | دہ ژوندی کړل | قول خلق
وژلو | او چا چہ د یو نفس ژوند پکړو | نو گویا ہفہ د قولو خلقو ژوند پکړو

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ

او بیشک | راغلل دوی تہ | پیغمبران زموږ | پہ روښانه غږونه | بیا | بیشک | دیر | لہ دوی تہ
او زموږ پیغمبرانو دوی تہ خرگندے غږے راوړے | سره د دے بیا هم پہ دوی کښے دیر خلق

بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لِمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ أَمَّا جَزَاؤُا الَّذِينَ

پس | له دے نہ | پہ زمکہ کنے | له حد نہ وتوگی دی | بیشک | سزا | دھفہ خلفو
دَ زمکہ پہ مخ زیاتے کوی - شوک چہ دَالله او دَھفہ دَرسول سرہ

يُجَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

کوم چہ جنگ کوی | الله | او دَھفہ رسول سرہ | او کوشش کوی | پہ زمکہ کنے | دَفساد (خوروں)
جنگیوی او دَ زمکہ پہ مخ دَفساد کولو کوشش کوی دَھغوی سزا دادہ چہ

أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يَصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ

چہ قتل دکرے شی | یا پہ سولئی دکرے شی | یا د پیریکرے شی | ددوی لاسونہ | او ددوی بنیہ
دوڑلے شی یا پہ سولئی کرے شی | یا دَھغوی لاسونہ او بنیہ دَ مخالف طروقونہ پیریکرے

مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا

له مخالف طرف نہ | یا د وویستے شی دی | له ملک نہ | دا ددوی | ذلت دکرے | پہ دنیا کنے
شی ، او یا د وطن نہ وُشرے شی ، داشترمندی خود له پہ دنیا کنے مقرر دہ

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ

او ددو دپلا | پہ آخرت کنے | عذاب دے | دیرلوئے | مکرھفہ خلق | چہ توبہ وکری | له کنہ دہاند
او پہ آخرت کنے ورنہ دیرلوئے عذاب تیار دے - البتہ کوم خلق چہ ستا سو پہ قابو کنے دراتلو

أَنْ تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

چہ ستا سوا دویا مومئی | پہ هغوی یاند | پس چوھه شی | چہ الله | بخشنونکے | مہربان دے -
نہ دہاند توبہ وکری (تو هغوی پیریگی) ، نو پوھه شی چہ الله تعالیٰ بخشنونکے مہربانہ دے -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

اے مؤمنانو ! | دویریبی | له الله نہ | او لہتوی | دَھفہ طرف نہ | وسیلہ
اے مؤمنانو ! دَالله تعالیٰ نہ دویریبی او دَھفہ پہ دلبار کنے دَ کامیابی ذریعہ وُلتوی

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

او جہاد کوئی | دَھفہ پہ لارہ کنے | دپلا ددچہ تاسو | کامیاب شی - | بیشک | کوم خلق چہ | کافرانہ
او دَھفہ پہ لاس کنے جہاد کوئی چہ کامیاب شی - بیشک چا چہ دَ کفر لاس غورہ

أَنْ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ

کدچہ | دی دوی سرہ | هفہ چہ | پہ زمکہ کنے دی | قول | او ہم دومرہ | دَھفہ شی (نورم)
کرے دہا کد هغوی تہ دَ مزکے قول دولت پہ لاس ورنی او دے هومرہ نورم (اودا غواپی)

لِيَقْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ

چہ هغوی خیلہ ندیہ ورنی (اوقلاشی) | له عذاب نہ | پہ ورخ دَ قیامت | نورم بہ قبول دکرے شی | له دوی نہ | او دوی نہ
چہ دَ قیامت دَ عذاب پہ بدلہ کنے ئے ورنی نو دَھغوی نہ بہ دافدیہ هیش کہ قبول نہ شی او دوی

عَذَابٌ أَلِيمٌ^(۳۳) يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ

عذاب دردناک | دوی به غواری چه | ددورخ نه دوی لیکن دهغه هاغه نه به وقله نه شی
له دردناک عذاب تیاره | دوی به غواری چه | ددورخ نه دوی لیکن دهغه هاغه نه به وقله نه شی

مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ

او دوی له د همیشه عذاب مقرر دے | او غل کړه سپرے وی او کړه شیعہ وی

فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ

پریکیٹی | لاسونہ ددواو | پہ طور سزا | ددوی دجرم | عبرت | دآلہ لہ طرف نہ
ددواو نہ لاسونہ پریکیٹی، دا دھوئی دعل بدلہ دے، اودا دآلہ تعالیٰ دطرف نہ مقدرہ سزا دے

اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ

اللہ | زبردست | خاوندِ حکمت ہے | بیاخوک چه | توبہ و کری | پس نہ خپل ظلم نہ | اوغل نہ کری
 اللہ تعالیٰ غالب ہے | ہر حکمت واقف ہے | بیاخوک چه | ذریعہ کو تو نہ پس توبہ و باسی | اوغل نہ کری

اِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِٓۤ اِنْ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۹﴾

بیشک | اللہ | قبولی توبہ دھنہ | بیشک | اللہ | بخشوئے مہربان دے۔
بیشک | اللہ تعالیٰ | توبہ قلمی ، بیشک | اللہ تعالیٰ | بخشوئے مہربان دے۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلَمْ تَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ یُعَذِّبُ

تِلْكَ نَبْؤُہِ یُحْیِیْہِ | چہ ہم دَاللہ دے | حکومت | دَاسِمانو نو | او دَزمِک | ہف عذاب دَہ

بِإِذْنِهِ مَعْلُومَةٌ نَدَىٰ بِهِ دَاسْمَانُونَ وَذَرَمَكَ بِادِشَاهِي يَوَازِي دَاللَّهُ تَعَالَى دَه جَالِجُهُ

تہ چہ غواہی | ادھہ بخینہ کوی | چاۓ چہ غواہی | اوللہ | بہ ہر خیر باند | قادر دے

زادروکی اوچالچه غواری هغه بجنی، او الله تعالی په هرڅه پوره پوره قدرت لری

سَمَاءُ السَّمَاءِ الْأَعْلَى الْأَعْلَى الْأَعْلَى الْأَعْلَى الْأَعْلَى

یہا الرسول لا یحزنک الذین یسارعون فی الکف

پہلے یہ! میں نے تم کو | ہف خلق | چہ پہ نیازی سار شریکی شی | پہ کفی
یہ پیغمبر! اتہ دھ شکله دھف خلقو پہ کاروو غزن نہ شے ، چہ کفی تہ پہ منہ و مندو در پریوی

بِالَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ

پہ ہوں خلق کو | چہ وانی مونڈی اداؤں | پہ خیلو خلو | او ایسا نہ مے راؤ ہے | دھوی ز
پہ ہوں (منافق) خلق کے دی چہ پہ خیلو خلو وانی چہ مونڈی اداؤں کے | او دھوی پہ نہ لو گئے ایسا مون

وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا۟ سَمْعُونَ لِلْكَرْبِ سَمْعُونَ

لَقَوْمٍ آخَرِينَ ۖ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّقُونَ الْكَلِمَ
د نور و خلق و د پاره | چه نه دی راغلی تاته | هقوی بدلوی | کلام

مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ
پس د ثابت کیدلو دغه په چلو لور کبه | هقوی وائی | که در کبه شو تاسو | د (حکم) | نو هغه منی | او که چرے

لَمْ تَوْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ
در نه کبه شو تاسو | او جان و سائی | او چاره چه | الله په فتنه کبه غور و غواری | اونه هیکله نه شه پر کله

مَنْ أَلَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ
د الله نه | بوته هم | هم دادی هغه خلق چه | نه ده اراده کبه الله | چه پاک کړی

قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
د دوی زهونه | د دوی له | په دنیا کبه | رسوائی (ده) | او دوی له | په اخرت کبه

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْوْنُ لِلصَّحْتِ
عذاب دے | لوئے | او رید و نکی دی | د دروغو خبره | خوړونکی دی | د حرامو

فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ
پس که چر | د دوی راشی تاته | نو فیصله وکړه | د دوی په مینه کبه | یا مخ واړوه | له دوی نه

وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
او که چر | نه مخ وگرځوے | له دوی نه | نو دوی په هیکله خبر و نه رسوائی | دغه خبر | او که چر | نه فیصله کوے

فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۚ
نو فیصله وکړه | په دوی کبه | په انصاف سره | بیشکه | الله خوښوی | انصاف کوونکی

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمٌ
اوښته په | د دوی تا منصف جوړ کړی | او د دوی سره | تورات دے | چه په هغه کبه | حکم دے

ثُمَّ يَتَوَكَّلُونَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ٥

دالله | بيا | ادوی مخ اردی | پس له دے نه | اونه دی داخل | مؤمنان | دالله | بیا | ادوی مخ اردی | پس له دے نه | اونه دی داخل | مؤمنان |

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا

بیشک مونز نازل کرد | تورات | چه په هغه کتبه | هدایت | اورنراوه | فیصله کوله | په هغه سره |

الَّذِينَ اسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبِّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ

پیغبرانو | کوم چه | فرمانبرداره و دالله | دهغو خلقو دپاره په یهودو | او دوی بزرگانو | او عالمانو (معلمین) |

بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ

په کچه | چه دوی محافظه مقرر کړې شوه | دالله د کتاب | او دوی وو | په هغه باند | گواهان |

فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي

پس مه ویریدئو تاسو | د خلقونه | او ویریدئو لمانه | او مه | اخلئ | په بدل زمانه |

ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

قیمت | لږ | او څوک چه | فیصله ونه کړی | په هغه هغه چه | نازل کړی دی | الله |

فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ٦ وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسُ

پس دغه خلق | کافران دی | او مونږ فرض کړی دی | په دوی باند | په دتورت | کتبه | چه نفس |

بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفِ بِالْأَنْفِ

په بدله نفس کتبه | او سترگه | په بدله د سترگه کتبه | او پوزه | په بدله د پوزه کتبه |

وَالْأَذُنُ بِالْأَذُنِ وَالسِّنُّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُومُ قَصَاصٌ

او غوږن | په بدله د غوږن کتبه | او غاښ | په بدله د غاښ کتبه | او زخمو | په قصاص دی |

فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ ٧ وَمَنْ

پس څوک چه | معافی وکړی | د دغه (زخم) | نه هغه | په کفار دی | د هغه (د گناهونو) | او څوک |

نوحا چه معافی وکړه نو دا (معافی) به د هغه د گناهونو کفاره وگرځي ، او څوک چه

لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥﴾

چه فیصله ونه کری | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نوهم هغه دی | ظالمان
د الله تعالی د نازل شویو حکمونو مطابق فیصله ونه کړی نوهم دغه خلق ظالمان دی

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا

اوله ځل نه پس ولیک مونږ | د دوی په پیل باند | عیسی | خوئے | د مریم | تصدیق کوونکے
بیامونږ په دغه پیغمبرانو پس عیسی خوئے د مریم راولیدلو چه د هغه کتاب تصدیق کړی کولو

لَمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَإِتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ

د هغه څه چه له دے نه وړاندو | چه تورات دے | اومونږ ورکړوهغه ته | انجیل
چه له دے نه وړاندو دو یعنی تورات ، اومونږ هغه له انجیل ورکړو

فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

چه په دې کې | هدایت | اورنړاوه | او تصدیق کوونکے دو | د هغه څه | چه وړاندله هغه نه وو
چه په هغه کې هدایت اورنړاوه ، او د کتاب تصدیق کوونکے دو د تورات چه له

مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦﴾ وَلِيَحْكُمَ

چه تورات دے | او هدایت | او نصیحت وو | پر هیزگارانو د پاره | او فیصله د وکړی
دے نه وړاندو نازل شوی وو او دا د پر هیزگارانو د پاره هدایت او نصیحت وو او پکار دا وو چه د

أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ

اهل انجیل | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | په دې کې | او څوک چه | فیصله ونه کړی
انجیل منونکو د هغه حکمونو مطابق فیصله کولے کوم چه الله تعالی پدا انجیل کې نازل کړل ، او څوک چه د الله تعالی

بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٧﴾ وَأَنزَلْنَا

په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نو هغوی دی | نافرمانه | اومونږ نازل کړو
د نازل کړو تعلیماتو مطابق فیصله ونه کړی نوهم داسے خلق نافرمانه دی - او (اے پیغمبره!)

إِلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ستاسطراف ته | د کتاب (قران) | په حق سره | تصدیق کوونکے | د هغه څه | چه د ځانه وړاندو
مونږ ستاسطراف ته رښتوئے کتاب درولیدلو چه د هغو کتابونو تصدیق کوونکے دے چه د وړاندو

مِنَ الْكِتَابِ وَمَهِيْمًا عَلَيْهِ فَاَحْكُمْ بَيْنَهُم بِمَا

له کتاب نه | او محافظ دے | په هغه باند | پس حکم وکړه | د دوی په منځ کې | په هغه څه
نه وو | او د هغو محافظ هم دے ، نوته د هغو احکامو مطابق د خلقو تر منځه فیصله کوه

أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ

چه نازل کړی دی | الله | او پیروی مه کوه | د دوی د خواهاستو | له هغه څه نه چه تاته راغلی دی | له حکم د خدا نه
کوم چه الله تعالی نازل کړی دی او د دوی په خواهاستو پس مه څه د هغه حق لارے په مقابل کې نه تاته راغلې ده -

يَكُلَّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

هر يوه چې د پاره له تاسو مقرر كړي د مونږ يو شريعت او طريقه | او كه چرې غوښتلې | الله مونږ تاسو كېنې هر يو رتولې له يو خاص شريعت او خاص لار مقرر كړې ده - او كه الله تعالى ته منظور و

لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

نو خامخايه كړي وي تاسو | يو امت | اوليك چې | د آزمائې تاسو | په هغه څه كې چې د كړل تاسو نو تاسو تهول په دې يو ډول كړي دي ، خو هغه د اغوازي چې په خپلو حكمنو كې ستاسو ازمايشت وكړي نو

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْسَ

نو روړاند شي | نيكبو ته | الله طرف ته | واپس تلل دي ستاسو | د ټولو | پس هغه به تاسو ته نېكي كارونه وروړاند شي ، اخر ستاسو د ټولو الله تعالى طرف ته واپس تلل دي ، بيا په هغه تاسو ته

بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَإِنْ أَحْكَمُ بَيْنَهُمْ

هغه څه چې تاسو به په هغه كې | اختلاف كولو | او رد | چې | فيصله وكړي | د دوي به هېڅ كېنه | د هغه د هغه خيز حقيقت ونيائي | په كوم كې چې تاسو به خپل مين كې اختلاف كولو | او (اې پيغمبره !) د دوي تر مينځ د خداي

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحِدٌهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ

چې نازل كړل | الله | او پيروي مه كړه | د دوي د خواشاني | او محتاط اوسه له دونه | چې د وينا به فتنه كې ونيوي د حكم مطابق فيصله كړه ، او د دوي په خواشاني پسې مه ځه او د دې له طرفه محتاط اوسه چې د داسې يو حكم نه

عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُ

په څه (حكم) كېنه | كوم چې | نازل كړي | الله | ستا طرف ته | بيا كه چرې | دوي مخ واړي | نو پوه شه دهم وانه دوي كوم چې الله تعالى تاته رالېږلې ده - بيا كه چرې دوي نه مني نو پوه شه

أَتَمَّا يَرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرٌ

چې بېشه | غوازي | الله | چې سزا دركړي دوي | په سببه ځي | گناهونو دوي | او بېشه | ډير چې الله تعالى ته دا منظور ده چې دوي له دځنو گناهونو (په دې دنيا كې) سزا دركړي او په دې كېنې شك

مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۝ أَخْكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ

له خلقونه | فاسقان دي | پس ايا فيصله | د جاهليت | غوازي دوي | او څوك د پيغمبره نشته چې په خلق كېنې ډير نا فرمانه دي . نو ايا دا خلق د جاهليت د وختونو فيصله غوازي ؟ او يقين لرونكو

مِنَ اللَّهِ حُكْمًا يُوقِنُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

له الله نه | په فيصله كولو كېنې | د پاره د هغه قوم | چې يقين لري | اې مؤمنانو ! د پاره د الله تعالى نه بهتره فيصله د بل چا كېنې شي ؟ اې مؤمنانو !

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

مه جوړوي تاسو | يهود | او نصاري | دوستان | ځي د دوي دوستان د ځنودې يهوديانو او نصاري سره دوستي مه كوي ، دوي په خپلو كې د يو بل دوستان دي

وَقَدْ نَزَّلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ يَرُدُّ بَرْدًا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ

دالله په لاره كېته | اونه به ويريږي | له ملامتيا | د ملامت كوونكو | دا | فضل د الله د
په لاره كېته جهاد كوي | او د ملامتيا كوونكو د ملامت په لاره كېته | دا د الله تعالى فضل دى

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝۵۴ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ

هغه ورکوي | چاته چه وغواړي | او الله | خاوند فراخي | او پوه د | بېشکه | ستاسو دوست (خ) | الله
چه چاله غوښه د هغه نه ورکوي | او الله خاوند د فراخي او په هر پوه د | ستاسو ملګري خو په حقيقت كېته

وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ

او د هغه رسول | او د هغه مؤمنان دى | كوم چه | قائموي | مونځ | او ورکوي
الله او د هغه رسول او د هغه مؤمنان دى | كوم چه مونځونه په پابندۍ سره كوي | او زكوة

الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝۵۵ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

زكوة | او دوى | تبت شوي دى (الله ته) | او خوك چه | دوستي كوي | الله سره | او د هغه رسول سره
ورکوي | او الله تعالى ته سرو ته پيوي | او خوك چه د الله تعالى | او د هغه رسول سره

وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنْ حِزَبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝۵۶ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

او د مؤمنانو سره | خو بېشکه | د الله | هم دوى دى غالب | اے اييمان والو
او مؤمنانو سره ملګري شئ | نو د الله تعالى ټوله هميشه غالب وي | اے مسلمانانو

لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا

م جهودى (دست) | هغه خلق چه نيولې د دوى | ستاسو دين | ټوټه | او لوبه
هغه خلقو سره دوستي مه ساتئ چه ستاسو په دين پورې ټوټه او مسخره كوي |

مَنْ الَّذِينَ أُولُوا الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ

له هغو خلقو نه | كومو چه د زكوة شوي | كتاب | له تاسو نه وړاندې | او (نه) كفار | خپل دوستان
كه تاسو نه وړاندې اهل كتاب دى | او كه كافران دى |

مَّا إِلَّا أَنْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ

مونیدہ | مکر دچہ | مونیدہ یا راہد | پہ اللہ | او پہ ہفتہ | چہ نازل شول | پہ مونیدہ | او پہ ہفتہ | چہ نازل شول | سوا دے نہ چہ مونیدہ پہ اللہ تعالیٰ ایمان راہد | او پہ ہفتہ کتاب چہ مونیدہ راغے | او پہ ہفتہ کتاب چہ مونیدہ راغے |

مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسْقُونَ ۝ قُلْ هَلْ

وہا نکلہ دے نہ | اودا چہ | اکثر لہ تاسونہ | نافرمانہ دی | دوا یہ | ایا | راغی وواو (اصل دجہ دادہ) چہ یہ تاسو کئے اکثر نافرمانہ دی - (اے پیغمبر!) ووا یہ چہ ایا زک

أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكَ مَتُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ

زہ اونیام تاسو | دیر بد خیز | لہ دے نہ ہم | دینے پہ لحاظ سہ | پہ نزد د اللہ | ہفتہ شول | تاسو نہ دھو خلقو حال دوا یہ | د کو مو انجام چہ د اللہ تعالیٰ سرہ | دیر خراب دے - داہنہ خلق دی

لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ

لعنت وکڑیہ ہفتہ | اللہ | او غضبے وکڑو | یہ ہفتہ باند | او ہفتہ جوہر کل | لہ ہفتی نہ | بیڑو کان | پہ کو مچہ اللہ لعنت کرے | او غضبے کرے کرے دے ، او پہ دوی کئے خے بیڑو کان او خیز

وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ

او خیز بیان | او دچہ | بندگی وکڑو | دشطان | ہم دادی | پہ دیرہ بدہ دے کئے | او دیر گراہہ | جوہر کل او چہ دشطان عبادت کوی ، ددے خلقو خائے دیر نا کارہ دے او دے لارہ نہ

عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا

لہ سمے لارہ نہ | او ہر کلہ چہ | دوی راشی تاسونہ | نووائی | مونیدہ ایمان راہد | دیر بیرتہ غور زیدلی دی ، او ہر کلہ چہ تاسولہ داخل راشی نووائی چہ مونیدہ ایمان راہد دے

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

حال دادہ چہ ددہ داخل شوی وو | د کفر سرہ | او دوی دوتل | د کفر سرہ | او اللہ | بشر ہوہہ | حال دادے چہ پہ کفر کئے راغی وو او پہ کفر کئے پستہ لامل ، او کوم خیز چہ دوی

بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ

پہ ہفتہ | چہ دوی بہ پتول | اونہ بہ دوی | دیر | لہ دوی نہ | چہ دوی تیزی بہ | پتوی ہفتہ اللہ تعالیٰ نہ دیر بہ معلوم دے - اوتہ بہ پہ دوی کئے دیر دوی نہ چہ ہفتی پہ گناہ

فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَيْسَ مَا

پہ گناہ کئے | او پہ ظلم کولو کئے | او پہ حرامو | خوہلو کئے | دیر خراب | کوم چہ سرکشئ او حرام مال خوہلو کئے دیرہ تیزی کوی یقینا دھتوی دا علم نہ دیر خراب

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَوْلَا يُنْهَاهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ

دوی کوی - | ولے نہ منع کوی دے | ددوی درویشان | او عالمان خلق | ددوی دگناہ د خبرو | ددوی بزمکان او عالمان دوی دگناہ د خبرو کولونہ او حرام مال خوہلو نہ

دِي - ددوی بزمکان او عالمان دوی دگناہ د خبرو کولونہ او حرام مال خوہلو نہ

وَأَكْلُهُمُ الشَّجَرَةَ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتْ

او دھرامو خوړلو نه | د پير خراب دی | څه چې | دوی کوی | او د یهودیان وائی چې
وله نه منع کوی ؟ واقعی چې د دوی دا کارونه د پير خراب دی . او یهودیان وائی چې

الْيَهُودُ يَدْعُو اللَّهَ مَعْلُوكَةً عُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا
یهود | د چې | د الله لاس | تپه شوی | د د تپه شی | لاسونه د دوی | لعنت وشو په دوی | په د دوی د دوی د دوی
د الله لاسونه تری دی (یعنی الله بخیل) | تری خود دوی لاسونه دی او په د خیر کولو په دوی لعنت وشو

بَلْ يَذُّهُ مَبْسُوطَتْنِ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
بلکه | دواړو لاسو د دواړو | پراستی دی | هغه خرڅ کوی | څنګه چې | غواړی | او خامخا زیاتوی | د پیر له
بلکه د الله تعالی لاسونه خو پراستی دی چې څنګه غواړی هغه خرڅ کوی او حقیقت داده چې تاته

مِّنْهُمْ مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
له دوی نه | څه چې | نازل شوی | تاته | له طرفه د رب ستا | په نافرمانی | او کفر کي
د الله تعالی د طرف نه کوم (کتاب) راغلی هغه په دوی کي د د پیرو خلکو د پاره د سرکښ او کفر سبب ګرځي د

وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
او و اچوله مونږ | د دوی په مین کي | د ښمې | او کینه | تر ورځې د قیامت پورې
او د د ک په سر کي | مونږ د دوی تر مینې تر قیامت پورې د ښمې او بغض و اچولو

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ
هر کله چې | دوی بل کړی | او | د جنگ د پاره | نومې کړی هغه | الله | او دوی کوشن کړی
هر کله چې | دوی د جنگ او بلی | الله تعالی هغه مړ کړی ، او دوی د زمک

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾
په زمک کي | د فساد | او الله | نه خوښوی | فساد کوونکي
په مخ فساد جوړول غواړی | او فسادیان د الله تعالی خوښ نه وی

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
او که چېرې هغه | اهل کتاب | ایمان راوړې | او پر هیز ګاری کولې | نوموړي به فرېر کړی | د دوی
او که د اهل کتابو ایمان راوړې وې او د الله تعالی نه ویریدلې نوموړي به یقیناً د دوی

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادْخُلْنَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنََّّهُمْ
د دوی ګناهونه | او خامخاهه مونږ داخل کړی ووې | په باغونو | د نعمت کي | او که چېرې دوی
ګناهونه معاف کړی وو او دوی به مو د نعمتونو | په باغونو کي داخل کړی وو او که دوی په تورات

أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ
قائم ساتلې | تورات | او انجیل | او څه چې | نازل شول | دوی ته | د دوی د رب له طرفه
او په انجیل او په هغه کتاب چې د الله تعالی د طرف نه ورته راغلی دے قائم ولاړې وې

لَا تَكُونُوا مِنْ قَوْمِهِمْ وَمَنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ

نودو په خوړل | له پاسه خپل نه | اود لاس | د ښځو خپلونه | غله دوی نه
نو البته دوی په د پاسه (اسمان) طرف نه هم رزق حاصلولو او د خپلو ښځو لاند (زمک) نه هم په دوی نه رزق ملابیدو | په دوی

أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

يوه ډله ده | ميانه رو | او ډير | له دوی نه | بد | کارونه کوي -
کيڼه يو ټول په سمه لار روان هم دي، خو اکثر کسان په کيڼه ډير بد عمل دي

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

اے پيغمبره ! | ورسوه | هغه شېه | نازل شوی دی | تاته | ستا د رب له طرف نه
اے پيغمبره ! | په تاچه | د خپل خدای د طرف نه کوم (حکومته) را نازل شوی هغه خلقوته ورسوه ،

وَأَنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ

او که چر | تاداسه ونه کړل | پس نه به وی رسوتا | دهغه پیغام | او الله | به ساتي تا
او که دا کار ونه کړو نو د کویا | تا د الله تعالی پیغام ونه رسولو | او الله تعالی به تا د خلقوته ورسوه ،

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ

د خلقونه | بیشکه | الله | لاس نه ښایي | قوم | د کافرانو ته | د دایه
نه بچ ساتي ، بیشکه الله تعالی کافرانو ته سمه لار نه ښایي ، ورته وایه

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ

اے اهل کتابو ! | نه یی تاسو | د دین په شېه څیز باند | تر دسچه | تاسو قائم کړئ | تورات
اے اهل کتابو ! | ستاسو هېڅ دین نشته | تر شېه تاسو تورات | انجیل او هغه کتابونه

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

او انجیل | او هغه چه | نازل شوی د | تاسو ته | ستاسو د رب د طرف نه | او خافزاراتوی | د یروته
ناقل نه کړئ ، چه په تاسو باند ستاسو د رب د طرف نه نازل شول - او کوم فرمان چه تاته راغلی د

مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ

له دوی نه | هغه چه | نازل شوی | ستا طرف ته | ستا د رب له طرف نه | نافرمانی | او کفر | پس افسوس مړ کوه
هغه به د دوی د ډيرو کسانو په حقله د زیلنه سرکشی او د غټ کفر سبب وگرځي ، نوته د دغه کافر

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّبِیُّونَ

په قوم | د کافرانو | بیشکه کوم چه مسلمانان دی | او کوم چه یهودیان د | او صابین
تولی په حقله هېڅ غم مړ کوه - بیشکه څوک چه مؤمنان دی | یا یهودیان | یا صابیان

وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ

او نصاری | څوک چه ایمان راوړی | په الله | او په ورځ | د آخرت | او عمل د ذکر
یا نصاری دی ، په دوی کي څوک چه په الله تعالی او په آخرت ایمان راوړی | او نیک

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا

نیک | پس نشسته کردیم | به دوی باند | او نه به دوی | غزن وی | بیشکه | مونیز اختاره
کارونه کوی ، نو د هغوی د پاره نه خه ویره شته او نه خه غم ، مونیز د بنی اسرائیلو نه

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا كُلًّا جَاءَهُمْ

پخه وعده | له بنی اسرائیلو | او مونیز ولیدل | هغوی ته | رسولان | کله چه به | راغی دوی ته
پخه وعده اختاره ، او ډیر پیغمبران موورته لیږلی وو ، خو هر کله چه یو پیغمبر

رَسُولٌ مِّمَّا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

پیغمبر | به هغه خه سره | چه نه به خوښولو | نفسونو د دوی | نوبوه ډله | دوی دروغ غږنه کوله | او یوه ډله
به دوی ته داسه خدای حکونه راویل چه د دوی د خواهشانو برخلاف به وو نو څوک به نه دروغ غږن وکړل او څوک به

يَقْتُلُونَ ﴿٥٠﴾ وَحَسِبُوا أَنَّا لَنَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا

نه ووژل | او دوی خیال وکړو | چه نه به یو | خه خرابي | بیا داندۀ | او کارنه شول
نه ووژل | او دوی د اکمان وکړو چه هیڅ سزا به نه راکیږی نو ځانونه نه نور هم داندۀ کارنه کړل

ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ

بیا توبه قبوله کړه | الله | د هغوی | بیا داندۀ شول | او کارنه شول | ډیر | له دوی نه
بیا الله تعالی د دوی توبه قبوله کړه ، بیا د دوباره له دوی نه ډیر د خه خبره نه داندۀ او کارنه شول

وَاللَّهُ بِصِيرٍ مِّمَّا يَفْعَلُونَ ﴿٥١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

او الله | ښه گوری | هغه خه ته چه دوی نه کړی | بیشکه | کافر شول | هغه خلق چه | وای
او الله تعالی د دوی کارونه وینی هموری - هغو خلقو یقیناً کفر وکړو کومو چه ووئیل

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ

بیشکه الله (خو) | عیسیٰ | څوئ | د مریم دے | او ویلی وو | عیسیٰ
چه خدای خو بس هم دغه د مریم څوئ مسیح دے - حال دا چه مسیح خو تعلیم ورکړ

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن

اے بنی اسرائیلو ! | عبادت وکړی تاسو الله | چه زما رب | اوستا سورب | بیشکه | څوک چه
وو چه اے بنی اسرائیلو ! یوازې د الله تعالی عبادت کوئ چه زما اوستا سو د تلو پالوئ دے ، یقیناً څوک چه

يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ

شریک ښی | الله سره | پس بیشکه حرام کړه دے | الله | به هغه باند | جنت | او ځای د هغه
الله تعالی سره شریک پیدا کړی نو الله تعالی به به هغه جنت حرام کړی او د هغه تکیا ونه د

النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٥٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

دوزخ | او نشته دے | د ظالمانو | څوک مددگار | بیشکه کافران شول | هغه خلق چه | وای
دوزخ اور دے ، د ظالمانو به څوک مددگار نه وی - یقیناً هغه خلق کافران شول کومو چه وئیل

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ

چہ بیشک اللہ | دریم | د دربودے | اونشتہ دے ٹوک | معبود | سوا | دیو معبود نہ
چہ خداے پہ دربو کئے بودے ، حال دادے چہ دیو معبود نہ سوا بل ٹوک معبود نشہ ،

وَأَنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

اولہ چہ | منع نہ شول دوی | لہفہ نہ | چہ وائی دوی | نوضروریہ و سیری | حقوتہ کوم چہ | کافر دی
او کوے دے (کے دشرک) چہ دوی وائی کہ چہ دے نہ منع نہ شول نولہ دوی نہ چہ کوم خلق کافران شول

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴۵ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ

لہ دوی نہ | عذاب | دردناک | پس ایادوی توبہ نہ کوی | اللہ نہ | اولہفہ نہ بخشنہ نہ غوری
نوضفوی نہ یہ یقیناً دردناک عذاب ملاویری ۔ نوایادوی اللہ تعالیٰ طرفتہ رجوع نہ کوی اولہفہ نہ بخشنہ نہ غوری؟

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۴۶ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ

اولہ | بخشنوے | مہربان دے | نہ دے عیسیٰ | خوئے دمريم | مکرپیغیردے
او اللہ تعالیٰ بخشنوے مہربان دے ۔ دمريم خوئے مسیم فقط داللہ تعالیٰ پورسول دے ۔

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ

تیرشوی دی | دہاندلہ دکانہ | پیغیران | اوددہ موس | دحق تصدیق کوئی وہ | ہفوی دواہ یہ خورلو
لہ دکانہ دہاندلہ پیغیران تیرشوی دی | اوددہ موس دیرہ رشتینہ بنجہ وک | اودواوہ (دعامواسانو

الطَّعَامُ أَنْظَرُ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرُ

طعام | دگورہ | چہ ٹنگہ | موثر بیانو | ددوی دپارہ | نجیہ | بیا | وگورہ
پہ شان | دودہی خورہ | وگورہ چہ موثر دوی تہ ٹنگہ بنکارہ نجیہ بیانو | خوبیا وگورہ چہ دوی

أَلَى يَوْمَكُونَ ۝۴۷ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا

چہ کوم خوا | دوی اہولی روان دی | دواہ | ایاتاسوعبادت کوی | پہ حائے داللہ | دہفہ
کوم اہر تہ اہولی روان دی ، (اے پیغمبر! دوی) دواہ چہ ایاتاسو خداے پیریدی او دہفہ چہ عبادت کوی

لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

چہ ورتہ اختیارشتہ | ستاسو | دنقصان | اونہ نفع | او اللہ | او سیدونکے
چہ نہ نقصان و س کوے شی او نہ نفع ، او اللہ تعالیٰ ہر شہ اوسری ، پہ ہر شہ

الْعَلِيمُ ۝۴۸ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

پوہہ دے | دواہ | اے اہل کتابو | مبالغہ مہ کوئی | پہ خیل دین کئے | پہ ناحقہ
پوہہ دے ۔ ورتہ دواہ چہ اے اہل کتابو ! تاسو ددین پہ مسئلو کئے نا حق زیاتے مہ کوئی

وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا

او پیروی مہ کوئی | دخواہشاتو دہفہ قوم | چہ گمراہ شول | لہ دے نہ وہاند | اودھوی گمراہ کرل
اونہ دداسہ خلقو پہ (نفسانی) خواہشاتو پس خئی چہ دواہاند نہ گمراہ شوی دی اونس دیر خلق گمراہ

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ

دھڑکے اور دیر دیر دوی (کلام) چہ | نازل کئے شر | رسول طرف نہ | تو گھر سے تہ | ستر کے دوی

تَفِيضٌ مِّنَ الذَّمِّ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ

چہ تو بوی | اوشکے | یہ سبب ہفتہ | چہ پڑندگی | لہ حق نہ | دوی وائی

ستر کے اوشکے ختوی | خک چہ | دوی حق و پڑندگی | دوی وائی

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۳﴾ وَمَا لَنَا

یہ زمونہ رہے | مونہ راوی | پس ولیک مونہ | (دحق) شہادت و رکونکوسہ | اوخہ (عذر کے) مونہ پارہ

لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْعُ أَنْ يَدْخُلَنَا

چہ اپنا نہ دھو مونہ | یہ اللہ | اوخہ | راغلی کی مونہ | لہ حق نہ | او مونہ امید لرو | چہ مونہ یہ داخل کری

دے چہ مونہ یہ اللہ تعالیٰ او یہ ہفتہ حق چہ مونہ نہ راغے کی ایمان نہ راوی | ہر کھ چہ | دا طع لرو چہ اللہ تعالیٰ

رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۴﴾ فَأْتَاهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتْ

مونہ رب | صالحان خلقوسہ | پس بدلہ و رکریہ دوی | اللہ | یہ دے وینا پائی | جنت نہ

یہ موڈ نیکانو پہ توی کئے شامل کری - نوڈ دے وینا چہ وجہ اللہ تعالیٰ بہ ورا لہ دے باغونہ و رکری

تَجَرَّىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ

چہ بھیری | دھف لاند | نہروہ | ہمیشہ بہ وی دوی | پہ ہفتہ | اودا دہ | بدلہ

چہ دھف لاند | دوی بہ یہ دے کئے ہمیشہ وی | اوڈ نیکانو د پارہ

الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

ڈ نیکانو | او کو موختر چہ | انکار کو | او دروغ زن کے کرل | زمونہ ایتونہ | ہم دوی کی

دعہ بدلہ دے - او چاہے انکار و کرو | او زمونہ ایتونہ لے دیوے و گنزل | نوہم دے

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۶﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا طَيِّبَاتِ

دو زخیان | اے ڈ ایمان خاوندانوا | مہ حراموی | (ہفتہ) پاکیزہ چیزو

خلق دو زخیان دی - اے مسلمانانوا | اللہ تعالیٰ چہ تاسولہ کوم پاکیزہ

مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾

کوم چہ | حلال کریگی | اللہ تاسود پارہ | اولہ حد نہ تہریریگی | بیشک اللہ | نہ خونبوی | لہ حد نہ تہریریگی

غیرو نہ حلال کری دی ہفتہ پہ مان مہ حراموی اوڈ اندازے نہ زیاتے مہ کوئی | زیاتے کو کوئی خلق | اللہ تعالیٰ خونبوی نہ وی

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

و خورای | لہ ہفتہ نہ کوم رزق چہ دیکر دے تاسو اللہ | حلال | پاکیزہ | او و بھیریگی | لہ اللہ نہ

واللہ تعالیٰ چہ تاسولہ کوم حلال پاکیزہ چیزو نہ دیکری دی ہفتہ خورگی ختوی اوڈ ہفتہ خدا لے نہ ویرہ کوئی

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ لَا يَأْخُذْكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
 پہ کوم چہ | تاسو | ایمان لری | نہ نیسی تاسو | اللہ | پہ عشو | قسمونو ستاسو
 چہ تاسو پرے ایمان راو پرے دے - اللہ تعالیٰ تاسو پر عشو قسمونو باند نہ نیسی

وَلَكِنْ يَأْخُذْكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ
 او لیکن | نیسی تاسو | پہ ہف | چہ تاسو پہ پنے (ارادہ کرے) قسمونو خوری | پس دھے کفارتہ دے | طعام ورکول
 مگر پہ ہفہ قسمونو بہ مو (خامضا) نیسی چہ تاسو قصد اخوری وی نو دے دے قسم (مازول) کفارتہ دادہ چہ

عَشْرَةَ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ
 سٹو | مسکینانو | دمیانہ درے | کوم چہ | تاسو خوروی | خیل کور والو | یاد دیتی جامہ ورکول
 لستو مسکینانو لہ دے دودی ورکری کومہ چہ تاسو پہ خیل کور والا باند خوروی | یاد دیتی نہ جانے دودی

أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ
 یا آزادوں | دیو غلام | پس شوک چہ | بیانہ موی | نورورے ساتھی | درے | درے
 یا یو غلام آزاد کرئی ، نو شوک چہ دے طاقت نہ لری نو ہفہ درے درے ورے روزے ساق

ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ
 دا | کفارتہ دے | ستاسو د قسمونو | کلہ چہ | تاسو قسم و خوری | او حفاظت و کرئی | دخیلو قسمونو
 دا ستاسو د قسمونو کفارتہ دے کلہ چہ قسم و خوری (اودا پورہ نہ کرئی) اودخیلو قسمونو حفاظت کرئی

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾
 دغہ شان | بیانی | اللہ | تاسو پارتہ | خیل اینونہ | چہ تاسو | شکر کرئی
 دغہ شان اللہ تعالیٰ تاسو نہ خیل حکونہ بتائی چہ تاسو شکر ادا کرئی -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 اے | مؤمنانو! | بیشک | شراب | او جواری | او بیتان | او غشوق دپال
 اے | مؤمنانو! | شراب خیل ، جواری کول ، دبتانو عیدت کول اود غشوق بیلان غشی ویشل

رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾
 پلست دی | د شیطان لہ عمل نہ دی | پس حان وساقی لہ دگنہ | چہ تاسو | کامیاب شی
 ناپاک شیطانی کارونہ دی ، نو دے نہ حان بچ سائی چہ تاسو نجات بیا مومئی -

إِنَّمَا يَرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 بیشک | غواری | شیطان | چہ واچوی | ستاسو پہ مینہ کنے | دہشمنی | او بغض
 شیطان خو غواری چہ ستاسو پہ مینہ کنے د شرابو او جواری پہ ذریعہ دہشمنی

فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
 پہ ذریعہ د شرابو | او جواری | او منع کرئی تاسو | اللہ د یاد دلونہ | اود مونہ نہ
 او بغض پیدا کرئی او تاسو د اللہ تعالیٰ د ذکر نہ اود مونہ نہ منع کرئی

قُلْ أَنْتُمْ مَسْمُوعُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

پس ایا | تاسو به | منع شی | او حکم منی | د الله | او حکم منی | د رسول

وَأَحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ

او ویریدی | بیکه چرې | تاسو مخه | وړولو | نو پوهه شی | چه بېشکه | زموږ په پیغمبر باند | رسول دی

الْبَيِّنُ ۝ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بېکاره | نشته دے | په هغو خلقو باند | چه | ایمان نه راوړو | او عملونه نه وکړل | نیک

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دغه کناه | په هغه نه کښه | چه و نه خوړل | هر کله چه پر هیز کاري وکړه | او امان نه راوړو | او عملونه نه وکړل | نیک

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

بیا په پر هیز کاري وکړه | او ایمان راوړو | بیا په پر هیز کاري وکړه | او امان نه راوړو | او عملونه نه وکړل | او الله | خوښوی

الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَبْلُوَكُمُ اللَّهُ بَشِيرٌ

نیکو کوونکی | اے د ایمان خاوندانو | | خامخا به و آزمای تاسو | الله | به به خیر

وَمِنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ

له بېکاره نه | کوم ته چه ورسپړي | ستاسو لاسونه | او ستاسو نیزه | چه بېکاره کړی | الله

مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَعَلَهُ

چه غوک ویریدی د هغه نه | غایبانه | پس غوک چه | زیله وکړی | پس له دے نه | نو هغه له

عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ

عذاب دے | دردناک | اے د ایمان خاوندانو | مه وژئ | بېکاره | هر کله چه تاسو

حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

احرام نه دی | او غوک چه وژنی بیکه له تاسو | قصدا | او بېله د هغه (چه وکړه شی) | پشان د هغه (چه) | هغه وژلو

وَرْتَنِي ۝ أَوْ جَاءَ قَصْدًا بِنِكَارٍ وَوُزِلَ نَوْدُ هَفْ بَدَلَه هَفْ (بِنِكَارٍ) بِه شَان بِنِ خَارُو

مِنَ النِّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا ۚ بَلِّغِ الْكَعْبَةَ

دُخارونہ | نیکلہ دیکری دے | دودھ انصاف کوئی | لہ تاسو | بہ طور قربانی | چہ ورسیری | کہے تہ

أَوْ كَفَّارَةً طَعَامٍ مَّسْكِينٍ ۚ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِّیَذُوقُوا

یا کفارہ دہ | طعام و رکول | مسکینانہ | یا | برابر | ددے | روڑے | چہ و شکر

وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ

سزا | د خیل کار | معاف کرلے اللہ | ہفتہ | بہ شوی دواند | او شکر | دوبارہ دیکری | نوید لہ بہ اخی | اللہ

مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۱۵ أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ

دھفتہ | او اللہ | زبردست | بدلہ اخستونک | حلال شو دے | بہ تاسو | ہنکار | د دریاب

وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْغَايَةِ ۚ وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ

اودھ خوراک | ستاسو فائدہ پارہ | اود مسافر د پارہ | او حرام کر شو دے | بہ تاسو | ہنکار | د وچ

مَا دَمْتُمْ حُرْمًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۱۶ جَعَلَ اللَّهُ

ترخوچہ تاسو بی | بہ احرام کئے | او ویریدی | د اللہ تہ | چہ دھفتہ طرف تہ | بہ تاسو راجع کر شے | جو کرہ | اللہ

الْكَعْبَةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامِ

کعبہ | کوس | د عزت | د قیام ذریعہ | خلق د پارہ | او میاشتہ | د حرمت

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

اود قربانی خاری | اود پتہ والا خاری | دا | حکم | چہ تاسو پرم شے | چہ | اللہ | پوہیری

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

بہ ہفتہ | چہ بہ اسمان و زمین | او بہ ہفتہ | چہ بہ زمکے | او دا چہ | اللہ | بہ ہر چیز باند | بہ پوہ دے

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۷

پوہ شے | چہ | اللہ | سخت | عذاب د کوئی دے | او دا چہ | اللہ | بہ ہر شے | بہ پوہ دے

خبر شے | چہ اللہ تعالیٰ | بہ سزا و رکول کئے | دیر سخت دے | او دا چہ | اللہ تعالیٰ | بخشنے | مہربان دے

تَقَالُوا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

چه راستی تاسو! هغه طرف ته | نازل کړو الله | او د پيغمبر (دکم) طرف ته | نو دوی وايي | کافي ده مونږ ته |
چه د الله تعالی د نازل کړو حکمونو او رسول طرف ته رجوع وکړي | نو دوی وویل | مونږ د باره هغه طرف ته

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هغه شخړه چې مونږ ته د مونږ | پرهغه باندې | پلاران خپل | ایا که چیرې وای | پلاران د دوی | چه نه پوهیدل
بس ده چه خپل پلاران مو پرې موندلی دی | که کړه د دوی | پلاران په هغه شخړه نه پوهیدل

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ

په شخړه خپل | او نه | دوی په هدایت باندې وو | اے دایمان خاوندانو! | په تاسو زده واری ده | ستاسو خپل
او د سې لارې نه خبر نه وو - اے مؤمنانو!

لَا يَضُرُّكُمْ مَنِ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

نقصان نه شي دررسو تاسو | څوک چه گمراه شو | هرکله چه | تاسو هدایت باندې وي | الله طرف ته دی | واپس تلل ستاسو
تاسو نه گمراه خلق هېڅ نقصان نه شي دررسو که چیرې تاسو پخپله په هدایت باندې وي | تاسو ټول به الله تعالی

جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ټولو | بیا به هغه وښايي تاسو | هغه شخړه چه تاسو به کول | اے مؤمنانو!
تدبیش کيږي | نو هغه به درته وښايي چه تاسو شخړه کارونه کول - اے مؤمنانو!

شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ

گواهي (پکار ده) | ستاسو په مېنځ کې | کله چه راوړسيږي | یوله تاسو نه | مرګ | په وخت | د وصیت کې | په تاسو
هرکله چه پله تاسو کېنه چاته د مرګ (نڅښه) ښکاره شي | نو د وصیت په وخت کېنه په تاسو

اِثْنِ ذَوَاعَدِلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ

دوه ورسره | انصاف کوونکو | له تاسو نه | یا | دوه نوروي | تاسو نه سوا | که چیرې | تاسو
مسلمانانو کېنه دوه معتبر گواهان موجود پکاردی | یا که چیرې تاسو په زمکه د سفر په حالت کېنه یی راوه

ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَاصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسَبُوهَا

سفر کوئ | په زمکه کېنه | بیا ورسپړي تاسو | مصیبت | د مرګ | نور ایسار کړي تاسو دوه
مسلمان گواه ملاونه شي | او تاسو نه د مرګ مصیبت پېښ شي | نو بیا د خپل ځانه سوا دوه (غیر مسلم) گواه ورسره

مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمْنَ بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبِتُمْ لَا نَشْتَرِي

پس | له هماغه نه | پس دوی د قسم وځوي | د الله | که چیرې تاسو شک وای | چه مونږ نه اخلو
کړي (بیا) که چیرې تاسو ته (د هغوی په صداقت باندې) شک وی | نو د مونږ نه پس دوی ایسار کړي بیا د

بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ

د پېښېد کېنه | قیمت | اگر چه هغه وی | رشته داس | او مونږ نه پټوو | گواهي | د الله
دوی په الله قسم وځوي چه مونږ به د پېښېد کېنه قیمت نه اخلو | اگر چه هغه صاب د معاصی رشته دار نه وي | او د الله گواهي نه پټوو

إِنَّمَا إِذَا لَيْسَ الْأَشْيَاءُ فَإِنْ عُنِيَ عَلَى أَهْلِهَا اسْتَحَقَّ

بیشک موند به غنوت | له کتا هکرا نونه یو | بیا که چر | معلومه شی | به که چه داد وایه | مرنگ شول
یعنی موند به کتا هکار شو | نو که پته ولگیده چه دے دوا و خان به کتا کئے اخته کئے دے

إِنَّمَا فَأَخْرَجَ يَقُومُونَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمْ

دکناه | نودوه نورگواها | دودریزی | دهغه دوا و به ما | له هغو خلقونه | چه هغوی حق وهل غنوتی و
نوبیا د دهغوی به ما دوه نورسری دهغه کسانونه و دریزی چه ویدند یو گواها نو د چا حق وهل

الْأُولَىٰ فَيَقْسِمْنَ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

چه هغوی بیزدوی مری ته | بیا دهغوی قسم و فری به الله | چه زموند گواهی | زیاته رشتیه ده | اد که دوا و له گواهی نه
دو | او دوا و د به الله تعالی قسم و خوشی | چه زموند شهادت دهغوی د گواهی نه زیات برحق دے

وَمَا اعْتَدَيْنَا إِلَّا إِذَا لَيْسَ الظَّالِمِينَ ذَلِكِ ادْفَىٰ أَنْ يَأْتُوا

ادزیل نه دے کئے موند | بیشک چه موند به به غنوت له ظالمانونه یو | دازیانه نزدیک ده | دخته چه دوی ورکړی
او موند به شهادت کئے زیاته نه دے کئے کئی نوبیا به به ظالمانو کئے شمیر شو | دایره د ترک لار ده چه دغه

بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ

گواهی | به صحیح طریق | یا به د دغه و ویریزی چه دهغوی د قسمونه پس به نور و قسمونه د
شان به خلق شهادت سم سم ادا کړی | یا به د دغه و ویریزی چه دهغوی د قسمونه پس به نور و قسمونه د

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

او ویریزی د الله ته | او واورئ | او الله | اسم لار نه نیائی | قوم | د فاسقانونه
هغوی تردید ونه شی او د الله ته ویریه کوئ او دهغه حکم | وری الله د فاسقانونو ته سمه لار نه نیائی -

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ قَالَوْا

په کومه ورځ | چه جمع کړی الله | رسولان | بیا به هغه و فرمائئ | خه | جواب درکړه شو و تاسو؟ | و به وائی
په کومه ورځ چه الله تعالی قول رسولان راجع کړی نو تپوس به تره | و کړی چه تاسو ته هه جوآ درکړه شو و

لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ إِذْ قَالَ اللَّهُ

نشته د علم | موند نه | بیشک نه | اینه پوهیئ | به غیبو باند | کله چه | و فرمائئ | الله
هغوی به جواب ورکړی چه موند نه هبته عام نشته بیشک نه د غیبو د خبرونه خبردار یئ - بیا کله چه الله تعالی

يَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَذْكَرُ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ الدِّينِ إِذْ

اے عیسیٰ هون د مریم | یاد کړه | نعمت زما | په خپل خان | او په خپله مور | کله چه
و فرمائئ اے د مریم خویه عیسیٰ | ما چه کوم نعمتونه تاله او ستا مور له ویر کړی ووهغه یاد کړه چه ما په

أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ فَتُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْهَدْيِ وَكَهْلًا

ما ستا مدد و کړو | به روح القدس سره | چه خبره کول ته | خلقو سره | به زانکو کئے | او په پوځ هر کڼه
چېر اشل سره ستا امداد و کړو | تا به زانکو کئے هم خلقو سره خبره کول او په پوځ هر کڼه هم

وَأَذْ عَلَيْنَا الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَآذْ

او هر که چه ما و نبودناتۀ کتاب ، حکمت ، تورات او انجیل تعلیم در کرد ، او چه

تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ

چه چو دلو تا | له غنۀ نه | پشاد صورت | د مارغۀ | زما په حکم | بیا به یو که دهلوتا | به هکته | نو هغه به شو

طَائِرًا بِأَذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي ۚ

مارغۀ | زما په حکم | او بشۀ کولو به تا | پیداشی دوند | او برکۀ | زما په حکم

وَأَذْ تَخْرِجُ الْمَوْتَى بِأَذْنِي ۚ وَآذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ

او هر که چه به تار و لیست | مری | زما په حکم | او هر که چه | منع کرد ما | بنی اسرائیل

عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

له تانه | هر که چه تار و لیست | معجزۀ | بیلۀ و ویل | هغو خلقو | چه کافران وو | له دوی نه

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۚ وَآذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ

چه نه دے دا | مکر و موق | جاد و دد | اینکاره | او که چه | ما په زبۀ کتبۀ و اچول | د خواریانو

أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرُسُومِي قَالُوا أَمَّا وَاشْهَدْ بِأَنَا مُسْلِمُونَ ۚ

چه | ایمان راوړئ په ما | او زما په رسوم | (نو) دوی وویل | موږ بیا راوړئ | او گواۀ شه | چه بیشک موږ | حکم منوئ یو -

وَآذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يُعِيسِي ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ

هر که چه و وویل | خواریانو | اے عیسیٰ | هوئے د مریم ! | ایا کولے شی ؟ | ستارې چه

يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

را کوزۀ کړئ | په موږ باند | خواجۀ | له آسمان نه | و وویل هغه | او بیر یې د الله نه | که چر یی تا سو

مُؤْمِنِينَ ۚ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

مؤمنان | دوی و وویل | چه موږ غواړو | چه و غورو | له دے نه | او ارام ونیسئ

مُؤْمِنِينَ ۚ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

واقعی تا سو مؤمنان یی . هغوی و وویل ، موږ غواړو د غواړو چه د هغے نه خوراک و غورو او زیو نه موږ

وَتَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا

قُلُوبَنَا | او پوءِ شومونڊ | ڇهه بيشڪ | رڻپٽيا وٺيلي دي تاملونڊت | اومونڊشو | ڀهه هڻي باند |
موند نهون | اوڊارانه معلومه شي ڇهه تاملونڊت | هر ڇهه رڻپٽيا رڻپٽيا وٺيلي دي | اوڀه ڏي خبره
تسلي شي |

۱۴

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

وَوَيْلٌ | عِيسَى | ڄوئي | ڏمريم | (ڇهه) اے الله زمونڊر ڀهه
لهه گواهان | عِيسَى ڏمريم ڄوئي ووييل | اے الله اے زمونڊر ڀهه |
گواهان شو |

أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا

نازل ڪر | ڀهه موند باند | خواجھ | لهه آسمان نه | ڇهه وي | موند ڏيار | خوشحالي ورڻ
نازل ڪر | ڀهه موند باند | خواجھ ڏا آسمان نه راکوڙه ڪر | ڇهه موند ڏياره يعني زمونڊ ڏ وڻانڊيو
ڀهه موند باند |

لَاؤْلَانَا وَآخِرَنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ

زمونڊر موند | اوروستونڊ ڏياره | اوڀو ڇڻيه | استاڊ طرف نه | اوروزي راکوڙه موندت | او ته
اوروستونڊ خلقو ڏ ڀار | خوشحالي موقعه شي استاڊ طرف نه ڀو ڇڻيه شي | اوموندل روزي راکوڙه ته ڀير
اوروستونڊ خلقو ڏ ڀار |

خَيْرُ الرّٰزِقِينَ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ

ڀيريه روزي ورکو ڪئي | وڌرمائيل الله | بيشڪ ڏهه | نازلون ڪي ڀم ڊا | ڀهه تاسو باند | پس ڇوڪ ڇهه انڪار ڪري
نه روزي رسان ڀي | الله وڏو وڌرمائيل ڇهه ڏهه تاسوته خواجھ درنازلون ڪي ڀم ڄو ڀهه تاسو ڪئي ڇهه ڇوڪ ڏهه
ڀهه ڏهه تاسوته |

بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

پس ڏهه تاسوته | نوز ڏهه عذاب وڌرمائيل ڏهه عذاب | ڇهه عذاب نه وڌرمائيل ڏهه | لهه جهان وانو نه
نه ڀي هم انڪار ڪري نوز ڏهه ڀهه ورله ڏهه سزا وڌرمائيل ڇهه ڀهه دنيا ڪئي ڀهه ڀم بل چاله نه وي وڌرمائيل
ڏهه ڏهه تاسوته |

وَأَذَقَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

اوڪله ڇهه وڌرمائيل | الله | اے عِيسَى ڄوئي ڏمريم | ايا تاملونڊ ڏو | خلقوته
اوڪله ڇهه الله تعاليٰ (ڀهه حشر ڪي) وڌرمائيل اے عِيسَى ڏمريم ڄوئي | ايا تاملونڊ ڏو وٺيلي وو ڇهه ڏا الله
ڏهه ڏهه تاسوته |

أَتُخَذُونِي وَآلِيَّ الْهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحٰنَكَ

(ڇهه) وٺيسي ما | اوڙمامور | دوهه معبودان | ڀهه ڄلئ | ڏا الله اوڀه وائي | پاڪي ته
سواما اوڙمامور دوهه ڀهه خدايي وٺيسي | هڻه ڀهه ووائي اے الله | ته پاڪي ڀي
ڏهه ڏهه تاسوته |

مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ

نه ڏي مناسب مال | ڇهه ووايم | هڻه خبره | ڇهه نه ڏهه زماق | ڪه ڇرے | ماڊا وٺيلي وے
ماڊا ڄلئ ڪول شو ڇهه هڻه خبره ڏ ڄلئ نه ايستل ڇهه ماته ته حق حاصل نه وو | ڪه ماوٺيل وے نواته
ڏهه ڏهه تاسوته |

فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ

نوبشڪه هڻه ڀهه معلوم ڪي تاته | نه ڀو هڻي | ڀهه هڻه ڇهه زماڙه ڪئي ڏا | اوڙهه نه ڀو هڻي | ڀهه هڻه ڇهه ستا ڀهه زماڙه ڪئي
ڀهه هڻه ڇهه معلوم ڪي تاته شي معلوم ڏي هڻه ڇهه زماڙه ڪئي | ڪه ڏي اومانه نه ڏي معلوم ڇهه ستا ڀهه علم ڪئي ڏي
ڏهه ڏهه تاسوته |

۱۵

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

الظُّلُمِ وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ①

تیارے | اور تم | بیا (ہم) کوم خلق چہ | کافران دی | خیل رب سرہ | (نور) برابر گنری
اور ترائے جوہ کرے دہ - بیا ہم کافران ، خلق خیل رب سرہ برابر گنری -

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ

اوم ہفہ | چاچہ | پیدا کرئی تاسو | لہ ختہ نہ | بیائے | مقرر کرہ | بوہ مودہ | او بوہ مودہ (نور)
(اللہ) ہفہ دے چہ تاسو نے د خاڈرے نہ پیدا کرئی بیائے درلہ د ژوند بوہ نیہ مقرر کرہ ، او بوہ بلہ

مُسَيَّ عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُتُّونَ ② وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ

مقررہ | ہفہ سرہ | بیا (ہم) تاسو | شک کوئی | او ہم ہفہ اللہ | پہ اسما نو کینے
نیہ (قیامت) ہم ہفہ سرہ مقررہ دہ بیا ہم تاسو شک کوئی - او ہم ہفہ یو خدا دے چہ اسما نو کینے ہم دے

وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا

او پہ زمکہ کینے | او ہفہ پوہیری | ستاسو پہ پتہ | او ستاسو پہ ہنکارہ | او پوہیری | پہ ہفہ
او پہ زمکہ کینے ہم دے ہفہ ستاسو پہ پتہ او ہنکارہ تو لو خبرو پوہیری ، او ستاسو علو بانہ ہم

تَكْسِبُونَ ③ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

چہ تاسو کوئی | او نہ راجی دوی تہ | خہ نخبہ | لہ نخبو نہ | درب د دوی | مکر و دوی | لہ ہفہ نہ
پوہ دے او دے (کفارو) تہ چہ کلہم د اللہ تعالیٰ د نخبو نہ خہ نخبہ راشی نو دوی لہ دے نہ

مُعْرِضِينَ ④ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ

مخا روئی | پس دوی دروغ و گنہو | حق | اہلکہ چہ ہفہ را غلو دوی | پس زس | یہ راشی دوی تہ
مخا روئی - (اوس چہ کوم پیغام د) حق دوی تہ را غلو نو دوی دارم (دروغ و گنہو) پس زس دوی تہ د

أَنْبِئُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑤ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا

خبر (حقیقت) | دہفہ کوم پوہے | چہ ہفوی تو تے کوئے | آیاتہ دی کئی دی | چہ تومہ | اہلاک کول مونہ
ہفہ خیز حقیقت معلوم شی کوم پوسے چہ یہ دوی تو تے کوئے - دوی نہ گوسی چہ د دوی تہ و ہا نہ مونہ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ تُمِكِّنْ

لہ دوی نہ و ہا نہ | قوموتہ | مونہ طاقت در کرے و د دوی | پہ زمکہ کینے | چہ | مونہ طاقت نہ د کرے
تومرہ قوموتہ ہلاک کرئی دی ، کومولہ چہ مونہ پہ زمکہ کینے ہفہ اقتدار و کرے و چہ تاسولہ مو

لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ

تاسوتہ | او را لیلے و مونہ | لہ اسما نہ | پہ دوی بانہ | باران | او کرئی و مونہ | نہرونہ
نہ د کرے او مونہ پہ ہفوی بانہ دیرہ نہ (در حیت) باران نہ و رول او د ہفوی د قد مونہ لانہ

يَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا

جاری | د دوی لانہ (قد مونہ) | بیا مونہ ہلاک کرل دوی | پہ گناہونہ د دوی | او پیدا کرل مونہ
مونہ نہرونہ جاری کرل ، بیا مونہ ہفوی د گناہونہ و چہ ہلاک کرل او د ہفوی نہریس

مِنْ قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَقَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ⑥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ جَعَلْنَا

مونہ نہرونہ جاری کرل ، بیا مونہ ہفوی د گناہونہ و چہ ہلاک کرل او د ہفوی نہریس

مَنْ بَعْدَهُمْ قَرًا أَخِيرِينَ ۝ وَكُنَّا عَلَيْكَ كِتَابًا

پس له دوی نه | قومونه | نور | اوکه چکر نازل کړو مونږ | په تاباندي | (سالم) کتاب
مونږ نور قومونه پیداکړل ، اوراسه پیغمبره | که چرسه مونږ په تاباندي کاغذ باند لیکل شو

فِي قُرْطَابٍ فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا

(لیکل شو) په کاغذ باند | او دوی لگول وکړ هغه | لاسونه خپل | نو غامخابه وویل وو | هغو خلقو کم چه | کاغذ باند | چه نږدې دا
بو کتاب نازلولې | او دوی خپل لاسونه (هم) هغه وراد کړه نو بیا به هم کاغذو خلقو | دا وویل چه دا خو

إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ

مگر | جادو | ښکاره | او دوی وایي | ولې رانه لیرې شو | په دغه باند | فرښته
ښکاره جادو دے . او دے خلقو وویل چه په دے (نبي) باند څوک فرښته ولې نه را کوزېږي ؟

وَلَوْلَا نُزِّلَ مَلَكٌ لَّفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۝ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

او که چکر نازلولې مونږ | فرښته | نو ختمه شو به وکړ | ټوله معامله | بیا به مهلت نه وو وکړ شو دوی | او که مونږ جوړولې
او که مونږ فرښته را کوزه کړې وکړ ټوله قصه به خلاصه شو وکړه او بیا به دوی نه هېڅ مهلت نه وو ملا د شو او که چرسه

مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَاءً

فرښته | نو مونږ به جوړ کړ ووهه | سره | او البته مونږ به شپه غورزوله | په دوی باند | هم هغه
مونږ فرښته پیغمبر جوړولې نو هغه به هم مونږ دسری په شکل را کوزوله او دغې په شک کښه به پراته وو

يَلْبَسُونَ ۝ وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

کومه شپه چه | اوس | کوی | او بېشکه ټوټه شو دے | پیغمبرانو پورے | وړاندې له تاته | نور اچاپیره شو
څنگه چه اوس په شک کښه پراته دی او دے پیغمبره | تانه وړاندې هم ویر پیغمبرانو پورے خندا کله شوی و خوا خبره وکړه

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

هغو خلقو باند کومو چه | ټوټه کړے وکړه | هغه (بیانو) سوه | هغه (عذابه) | کوم پورے چه به هغوی ټوټه کولے
ټوټو کوونکو باند هم هغه عذاب لاچاپیره شو کوم | یو پورے چه دوی ټوټه کولے

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ووايه | وگرځئ | په زمکه کښه | بیا | وگورئ | څنگه شو | انجام
ته ورته ووايه چه (له خلقو) د زمکه په منځ وگرځئ (او) بیا وگورئ چه (د حق) دروغ کوونکو څه

الْمُكَذِّبِينَ ۝ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

د دروغ کوونکو | ټپوس وکړه | اچا دی | څه چه | په اسمانونو کښه | او زمکه (کښه دی) ؟ | ووايه
انجام شو ؟ ته ووايه چه په اسمانونو او زمکه کښه څه دی هغه دچا دی ؟ (ته پخپله) ووايه

لِلَّهِ ۝ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَ كُمُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

دالله دی | لانه کړه دغه | په خپل ځان باند | مهر باقی | هغه به فرو جمع کړي تاسو | په ورځ د قیامت
چه دالله تعالی دی هغه په خپل ځان باند رحم کول لانه کړی وکړه هغه به تاسو فرو جمع کړي په ورځ د قیامت کړي

وَلِيَجْزِيَ الْكَافِرِينَ فِي يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّا

او لیکل شو | د کافرو په وړاندې | د قیامت په ورځ | د قیامت په ورځ د قیامت
او لیکل شو | د کافرو په وړاندې | د قیامت په ورځ | د قیامت په ورځ د قیامت

لَا رَيْبَ فِيهِۦۤ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۱۷

نشستہ شک | پہ دے کہنے | کو مچہ | نقصان کہنے | وسائل | خیل خانہ | پس ہفتی | ایمان نہ راہی
دکوم پہ راتوں کہنے چہ | شک نشستہ | کو مخلق چہ | خان پہ نقصان کہنے | اچھے دے ہفتی ایمان راہی

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۱۸

اودھنی | اچہ | آرام کوئی | یہ | شہر کہنے | اودر | کہنے | اودھنی | اوریڈونکے | پوہہ
اودھنی پہ تیارہ کہنے | اودر | یہ رہا کہنے | ہر | اوسیدہ ہفتہ | قول | اللہ (مخلوق) | اودھنی | اوریڈونکے | راہی | پوہہ دے

قُلْ اَغَيَّرَ اللّٰهُ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاَطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

دواہیہ | ایا بغیر | اللہ نہ | زہ | ونیسیم | بل دوست | چہ پید کوونکے | داسپانوں | او دزمکے دے
تہ دواہیہ چہ | ایا زہ | اللہ تعالیٰ پر پید | دم | او بل | شوک | خیل | کار ساز جو | دکوم چہ | اسپانوں | او زمکے | پید | اکری دی

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّيْ اَمَرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ

اودھنی | (پہلو) | خوری | او پہ ہفتہ | شوک | خوری | دواہیہ | بیشک | ماتہ | حکم | شوک | چہ | زہ | شم | دہلہ | ورو
اودھنی | تولو نہ | روزی | وروکی | اودھنی | شوک | روزی نہ | وروکی | وروایہ | چہ | ماتہ | خود | حکم | شوک | چہ | زہ | دہلہ | ورو

مَنْ اَسْلَمَ وَاَلَّا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝۱۹ قُلْ اِنِّيْ اَخَافُ

اسلام راہونکے | او | مکبرہ | تہ | لہ | مشرکانوں | دواہیہ | بیشک | زہ | ویروم
کہنے | وروہیہ | اسلام قبول | کم | او | ماتہ | حکم | دے | چہ | تہ | لہ | مشرکانوں | نہ | تہ | ورتہ | وواہیہ | چہ | کہ | زہ | دخیل رب

اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابٌ اَلَدٌ ۝۲۰ مَنْ يُصِرْ عَلَيْهِ

کہ | چہ | نافرمانی | وکم | دخیل رب | لہ | عذاب | اودر | نہ | دے | چہ | نہ | شو
نافرمانی | وکم | نو | ماسرہ | دیوے | نہ | دے | عذاب | ویرہ | دے | شوک | چہ | پہ | دے | ورتہ | دے | عذاب

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُۥ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۝۲۱ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ

پہ | دے | ورتہ | نو | بیشک | ہفتہ | دم | وکم | پہ | ہفتہ | اودادہ | کامیابی | بنکارہ | او کہ | چہ | ورسوی تاتہ
نہ | بیچ | شو | نہ | ہفتہ | اللہ تعالیٰ | ویرم | وکم | او | او | لوبہ | کامیابی | دے | او کہ | چہ | اللہ تعالیٰ

اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥ اِلَّا هُوَ ۝۲۲ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ

اللہ | (شہ) | تکلیف | نو نشستہ | (شو) | لے | کوونکے | دے | دے | نہ | سوا | او کہ | چہ | ورسوی تاتہ
تاتہ | شہ | تکلیف | ورسوی | نو | دے | نہ | بغیر | شوک | نشستہ | چہ | ہفتہ | لے | کوئی | او کہ | چہ | دے | ورتہ | خیر

بَخِيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۲۳ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِۦ

شہ | خیر | نوہنی | پہ | ہر | خیز | باند | قادر دے | اودھنی | غالب دے | پہ | خیل | بند | کا | باند
ووسوی | نوہنی | پہ | ہر | خیز | قدرت | لری - اودھنی | پہ | خیل | بند | کا | باند | پورہ | پورہ | اختیار لری

وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْحَبِيْرُ ۝۲۴ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً

اودھنی | حکمت | خاوند | خبردار دے | دواہیہ | کم | یوشیز | دیروے دے | پہ | شہادت | کہنے
اودھنی | حکمت | خاوند | او پہ | ہر | خبردار دے | تہ | تپوس | وکرہ | چہ | دے | گواہی | دے | تولو نہ | لوبہ | دے

قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ

دوایہ | اللہ دے | گواہ | یہ میں زما | اوپہ میں ستا سو کہے | اووی شو کہ | زما طرفتہ
نہ پخیلہ | دوایہ! | اللہ تعالیٰ زما او ستا سو ترمینہ گواہ دے ، اوپہ ما باند دا قرآن

هَذَا الْقُرْآنُ لِأَنْذَرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ

دے | قرآن | چہ زہ و ویر دم تاسو | یہ کسو | او تر چاہہ دا ورسید | ایہ تاسو | گواہی ورکوی
نازل شوے دے ، چہ دہ ذریعہ تاسو (دعا دینا) و ویر دم اوچا نہ چہ دا ورسیدی (ہفہ) | ایہ تاسو دا گواہی ورکوی

أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخَرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ

چہ | اللہ سو دی | معبودان | نور (ہم) | دوایہ | زہ خود اکوہی نہ ورکوم | دوایہ | بیشک | ام ہفہ
چہ اللہ تعالیٰ سرہ نوی معبود ہم (موجود) دی ، تہ دوایہ چہ زہ داسے گواہی نہ ورکوم ، دوایہ چہ اللہ خود

إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۝۱۹ الَّذِينَ

معبود | یو | او بیشک زہ | بیزاریہم | الہ ہفہ نہ | چہ تاسو شریکان کوئی | ہفہ خلق چہ
ہم ہفہ یو معبود دے او زہ دہفہ خیزو نہ بیزاریہم کوہ چہ تاسو (اللہ سرہ) شریکیوی - چا نہ چہ مونہ

اتَّبَعَهُمُ الْكِتَابُ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ

ورکے | کتاب | دوی پیڑی دا (رسول) | لکہ خٹکہ چہ دوی پیڑی | خیل خامن
کتاب ورکے دے ، ہفوی دا (رسول) داسے نہ پیڑی خٹکہ چہ خیل خامن نہ پیڑی (خو)

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۰ وَمَنْ أَظْلَمُ

ہو کہو چہ نقصان کئے دل | خیل خامنہ | پس ہفوی | ایمان نہ راوری | او شوک | زیات ظالم
کوہو خلقو چہ خیل خامن پہ زیات کئے اچولے ، ہفوی یہ ایمان نہ راوری - او دہفہ چا نہ لوئے ظالم

مَنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

لہ ہفہ چا نہ | چہ وتری | پہ اللہ باندی | دروغ | یاد روغ گنری | دہفہ ایتونہ | بیشک | نہ کامیابی
شو کہ چہ پہ اللہ تعالیٰ دد روغ بہتان تری - یاد ہفہ رالیہ (نہ) خٹکے دروغ گنری داسے ظالمان

الظَّالِمُونَ ۝۲۱ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

ظالمان (خلق) | اوپہ کوہ ورکے | مونہ جمع کر دی | قول | بیا | مونہ یہ وواپو | ہفونہ کوہوچہ
ہیچرے کامیابی نہ شئی - اوپہ کوہ ورکے چہ مونہ دوی قول را جمع کر دی ، نو د مشرکانو نہ یہ تپوس

أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝۲۲ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

شرک کرے دو | کوہ خائے | ستا سو شریکان | کوہ چہ | تاسو (اللہ سو شریک) گنری | بیا یہ نہ دی
و کہو چہ ستا سو ہفہ جوہ کری شریکان خہ شول ؟ چہ تاسو خامن لہ خدا یان جوہ کری وواپو بیا یہ ددوی

فَتَنْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهُ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝۲۳

دوی (خہ بلہ) بہانہ | سو (دہ) | چہ دوی بہ وائی | قسم کہ اللہ | چہ مونہ دے | نہ وواپو | مشرکان
سرہ ہیچ عذر نہ وی خود و مرہ قدریہ وائی چہ اے زمونہ ربہ ! یہ تاسو د قسم وی چہ مونہ ہرگز مشرکان نہ

وگورہ | چہ خٹکے | دروغ تے ووئیل | پہ خیلو خانو باندی | اوورک شول | لہ دوی نہ | ہفہ خٹہ چہ دویہ
خٹکے دوی نہ خیل خان پہ خٹلہ دروغ وائی ، اوہفہ وخت پہ ہفہ تول دروغ دہ

ٺٺو دروغ ٽٽول | اوڻهه له دوی نه هڻه | ڇه غوږ ابادی | تاته | اومونڙا چولي ڏي

نه ورک شول کوم ڇه به ددي چورول او په دوی کښه څه داسه دی ڇه ستا خبر دته غوږ نيسي اومونږ

د دوی په زبوتو باندې | پردے | چه پوهه نه شی دوی په هغه | او د دوی په غوږونو کې دودونه واده او کچه
دهغوی په زبوتو پیرده | اچولی | دی چه په هیڅ نه پوهیږي او په غوږونو کې ته کوښوالی ده او کچه

دوبنی دوی | تولے معینے | نوابخانہ راؤری دوی پہ ہفتے یانید | تدریجہ | ہرکھ راشی دو تالہ | چہ جگرے کوی تالہ
دوی تولے | غنہ وگوری بیابہ ہم ایمان نہ راؤری تدریجہ چہ ہرکھ تالہ راخی | نو جگرے دوسرے

نوواڻي به | هغه خلق چه | كافران دي | نه دي دا | مڪر | قصه | د پخوانو خلقو | اودو
کري، نو ڏوڪ چه | كافران دي | هغوي داواڻي چه | داخو نوڻهه نه دي | تهنه پخواني قصه دي | او هغو

منم کوی (خلق) | دَدَدَنَه | او (خپله هم) لرغ کپړی | دَدَدَنَه | او دوی نه هلاکوی | مگر صوف خپل خانو
دیک (حق دین) دمنلو ته غلق منم کوی او پخپله هم ترے لرغ رگړی او په دچل نور شوک نه، خو تش خپل خانو

او | دوی نه پوهیږي | او که چیرته ووږي | که چیرته د وروڼې | په اوس | نو دوی به ووا
هلاکوي او په دې هم نه پوهیږي او (له نبي) که چیرته دوی هغه وخت وگوزي که چیرته دوی د جهنم په غاړه در

۷ کاش! | چه مونز بیا و ایس شو | او مونز دروغ و نه گنرو | آیتونه | درب خیل | او مونز شو
شی تو دوی به دای کاش! مونز و ایس (دنیاته) و لیلے شو نو دخیل رب مخنه به دروغ و نه گنرو او مونز

له مؤمنانوته | نه بلکه | ښکاره شو | په هغوی باندې | څه چه دوی پتول | وړاندې نه ده
مؤمنانوته شو | په حقیقت کې د دوی | څه نه | څه تېر ښکاره شو کوم چه به دوی وړاندې پتول

وکه پچره | ددی واپس وگرځو شی | نوضو که به بیا هغه وکړی | دکومه څه منځ کې شوی و | اوبیشکه دوی | دروغ ژن دی |
 کله ددی دنیاته وایسې | که شی نو بیا به هغه کارونه کوي | دکومه څه دوی منځ کې شوی و | اوبیشکه دوی | دروغ ژن دی |

دوای نه که (خفوس) مگر | داد دنیا ژوند زودید | اوته یومره و دیمه | نه بیدا ک
و ددی دوئیل چه ژوند خوصر هم داد دنیا ژوند که | او موئیه دوباره (د قیامت په ورځ) نه پیدا ک

وڪاشي! اِنَ دُؤوِيَتِ | هِيڪلِ ڇهَ دُدرولَ شي | دَڇيلِ ربِ مڪِنِ | وِيهَ مَروِي | اِيَا دَاڙوَنَدِيَن

بہشتیا | دوی بہ وودائی | ولے نہ | قسم کہ یہ رب زمونہ | ہذبہ و فرمائی | نو و حلی | دا عدا | حلی

تاسو به انکار کولو | بېشکه په نقصان کې پاتشول | هغه خلق کوموچ | دروغ وکړولو | ملاقات دالله

ترجمہ | ہرملہ راشی پہ دوی | قیامت | ناکھانہ | وہ وائی دیا | فسوس کے | پہ دے

فرطد، بیہوش، وسم، چھوٹوں اور رستم، یہ خیلوشاک

لا ساء ما يَـرِـوْنَ ﴿٣١﴾ وما اَحْيَا الدِّينَا اِلَّا لَعِبِ

هُوَ وَلِلدَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

فَدْنَعْلَمُ إِنَّهُ يَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُ إِنَّ فَائِمَ أَدْمَكَ

لَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ

و الله تعالى د ایندو نه انکار کوي او بیشکه له تانه وړاندې هم پینځ

مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا ۖ وَاُذُوا حَتَّىٰ اَتَهُم

لہ تانہ و بانی | پس حق صبر و کرو | پہ دروغ زن کو لو | او تکلیف و ترس و شو | ترک چہ | و رسید و دوی

تَصْرٰتٍ ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبِیِّی

زمین مدد | اونشته ک شوک بد و نوکے | د الله خبرے | او بیشک را علی تانہ | خبرونه

لْمُرْسَلِیْنَ ۚ وَاِنْ كَانَ كِبَرُ عَلَیْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنْ اَسْتَطَعْتَ

د حق رسولانو | او کہ چرے وی | درودن | یہ تانی | د دوی مخ اول | او کہ چرے کو لے شے

اَنْ تَتَّبِعَنِ نَفَقًا فِی الْاَرْضِ اَوْ سُلٰمًا فِی السَّمٰوٰتِ فَتَاتِبُهُمْ

چہ و لہوے تہ | سورے | یہ زمکہ کنے | یا اندر پایہ | یہ آسمان کنے | بیاتہ را و پے دوی

بَايَةٍ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰی فَلَا تَكُوْنَنَّ

حقه | خنبہ | او کہ چرے غوینٹے الله | تو جمع کری بہ و دوی | یہ ہدایت بانی | پس مہ کیبرہ تہ

مِنَ الْجٰہِلِیْنَ ۚ اِنَّمَا یَسْتَجِیْبُ الَّذِیْنَ یَسْمَعُوْنَ ۚ وَالْمَوْتٰی

لہ جاہلانہ | بیشک چہ قبولی | حق خلق چہ | اوری | او مری

یَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَیْهِ یُرْجَعُوْنَ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ

را پورے بہ کر وی | الله | بیابہ ہم د حق طرفتہ | و کر کو لے شی | او دوی وائی | و لے نازلہ نشوہ | یہ دہ بانی

اٰیَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰی اَنْ یُّنْزِلَ

حقه | خنبہ | د دہ د رب لہ طرفتہ | و وایہ | بیشک | الله | قادر دے | پہ دے چہ | نازلہ کری

اٰیَةً وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ۚ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِی الْاَرْضِ

خنبہ | اولین | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیری | اونشته | د حق | خنار و تلرکے | پہ زمکہ کنے

وَلَا طَیْرٍ یَّطِیْرُ بِجَنَاحَیْهِ اِلَّا اَمَمٌ اَمْثَلُکُمْ ۚ مَا فَرَطْنَا

اونہ د حق | مار غہ | چہ الوزی | پہ خیلا و وار و زرو | مکر و د جماعتونہ د | ستاسو پہ شان | مونہ کنے نہ د کرے

اَوْ نَزَلْنَا (پہ ہوا کنے) د اے مار غہ شتہ چہ پہ وزر و الوزی مکر د اول ستاسو غونڈ (خلق) اتونہ د صونہ د دے ہوا پہ

فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

پہ کتاب کے | دفعہ خبر | بیا | بہ خیل رب تہ | جمع کوئے شی | او کو موچہ | دروغزن کرہ

نصیبہ لیکھ کئے ہیج کے نہ دے کہے ادبیا بہ داخل خیل خداے تہ پیش کرے شی۔ او چاچہ زمونہ غنیمت شروع

بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ

زمونہ ایونہ | کانہ دی | او کو لکیدی | پہ تیارو کئے دی | خوک پہ وغواہی | اللہ | گمراہے کوی | او غور

وکنزلے حقوی کانہ او کو لکیدی او پہ تیارو کئے پراتہ دی، اللہ چہ دچا پہ حقلہ وغواہی نوکرہ لے کوی او دچا پہ

يَشَأْ يُجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ

وغواہی | کوی حقہ | پہ نیغہ لارہ بانہ | دواہیہ | ایاکتلی دی تاسو | کتہ چر راشی تہ

حقلہ چہ وغواہی نو پہ سیمہ لارے روان کری۔ دواہیہ چہ فکر و کوئی ادبیا دواہیہ چہ کہ پہ تاسو

عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنتُمْ السَّاعَةُ أَعْبَرَاللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ

عذاب د اللہ | یا راشی تاسو تہ | قیامت | نوایا د اللہ نہ سوا | بہ بل غوک رابلی | کتہ چرے تاسو

د اللہ عذاب راشی یا پہ تاسو قیامت راشی نوایا تاسو بہ د اللہ تعالیٰ نہ سوا بل چا تہ اوار کوئی؟ (دواہیہ) کہ تاسو

صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

دنبتونی بی | نہ بلکہ | خاص حقہ | بہ تاسو رابلی | بیا حقہ لکھ کوی | ہفت تکلیف و کوم دچا چہ تاسو

دنبتونی بی؟ نہ بلکہ حقہ دخت تاسو یوازے خدا لے نہ اوار کوئی نوکہ اللہ وغواہی نو حقہ مصیبت چہ درنہ لے

إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ

کہ چہ حقہ وغواہی | او تاسو ہیردی | حقہ حقہ چہ | تاسوے شریکوی | او بیشکہ زمونہ یولی کی رسولان | امتونو ہر تہ

کری، او پہ داسے موقع کئے خیل شریکان درنہ ہیرشی۔ او زمونہ تانہ وراہی نور و قومونو تہ پیغمبران

مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۲﴾

لہ تانہ وراہی | بیا زمونہ دنیول دوی | پہ سختی | او تکلیف کئے | دچا دچہ دوی | عاجزی و کوی

وَلِيْلٍ، نُوَبِّئُ مَوْهُوِيْ بِهٖ سَخِرَوا وَمُصِيبَتُوْهُنَّ رَاَوْنِيْلٍ، چہ عاجزی شروع کری۔

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

بیا کو نہ شہ | کد چہ | رگے دوی تہ | زمونہ عذاب | نو عاجزی و کوی | بلکہ | سخت شول | ددوی زبونہ

بیا چہ کلہ زمونہ عذاب پہ دوی داخل نو دوی زمونہ عجبے ولے فریادونہ کھرو، بلکہ ددوی زبونہ سخت پختہ

وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا نَسُوا

او بنیاستہ کول | ددی دچا | شیطان | حقہ (کارونہ) | کوم چہ دوی کول۔ | پس ہر کد چہ | ہیر کول دوی

او شیطان دوی تہ ددوی (خراب) عملونہ بنیاستہ کری و بنیول۔ بیا ہر کد چہ دوی حقہ نصیحت ہیر

مَا ذَكَّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتّٰى اِذَا

حقہ حقہ نصیحت کر شہ و دوی نہ پہ حقہ حقہ | نو پراستہ زمونہ | پہ دوی | دروازے | دھر خیز | تردے چہ | ہر کد

کرو کوم چہ دوی تہ تشوے وو نو زمونہ پہ دوی دھر خیز دروازے پراستہ، تردے چہ دوی زبونہ

فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ

دوی خوشحال شول | هغه څه نه چه دڼته ورکړ شول | نوموړي وپیل دوی | ناکهانه | بیا دغه وخت دوی ناامید شول | پس پرېکړه شوه

دایر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين ۝

جریه د (د) قوم | کومو چه | ظلم کړی وو | او ټوله ثنا | الله لره ده | چه | رب دے د ټولو جهانونو

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّهُ

ته ووايه | هغه څه ښال د ستاسو | که چه | واخلي | الله | اوس بدل ستاسو | اوستر ځمکه ستاسو | او مهر دوی

عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۖ اُنْظُرْ كَيْفَ

ستاسو په زېږونو | نوڅوک د ځل معبود | سوا د الله نه | چه درکړی تاسو ته | دغه څېزونه | وگورئ | څنگه

نُصِرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

مونږ بیا بیا ښوونو | آیتونه | بیا دهم | دوی | مخه اړوی | ووايه | ایا کتلې د تاسو

إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا

که چه راشي تاسو | عذاب | د الله | ناکهانه | بیا په ښکاره | ښوایا | هلاک به شی څوک نه | سوا

الْقَوْمِ الظَّالِمُونَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

د قوم | د ظالمونو | اونه را لېږو مونږ | رسول | مگر زیره ورکونکي | او وپروتنکي

فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

پس څوک چه | ایمان راوړی | او اصلاح وکړی | اونه به څه وپړی | په دوی باند | اونه | دوی | به غمزن وی

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝

او څوک چه زموږ | آیتونه دروغ وگڼل | آیتونه زموږ | به رسېږي دڼته | عذاب | هڅه چه | دوی نافرمانی کوله

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ

ووايه | نه وایم زه | تاسو ته | چه ماسره | خزانه دی | د الله | خزانه | اونه | پوهېږم نه | په غیو باند

لَهُ يَخْبَرُهُ ۚ إِنَّ رَبَّيَ دَانَهُ وَابَعَثَ فِيهِ خَزَائِنَ اللَّهِ خَزَائِنَ دِي اَوْنَهُ دَاچَه زَهْ په غیو باند خبریم

وَلَا إِسْحَارَ

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيْنَا ۚ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِ فَإِنَّهُ يَبْعَثْهُ بِمَا كَفَرَ ۖ بَلْ لَعْنَةُ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۚ

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ

وَجَهَنَّمَ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ وَكَذَلِكَ

فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

مِنْ بَيْنِنَا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۝ وَإِذَا جَاءَكَ

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ

عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةِ ۚ إِنَّهُ مَن عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

پہ خپل ثمن | مہربانی | داچہ شوک | عمل وکری | له تاسو ته | بد | بد | په ډېه علي کي | بيا
رحم لایم کرې دے ، په تاسو کي شوک چه په نادانۍ بد وکړی ، بيا وروستو توبه

تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ ۚ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۵۸ وَكَذَلِكَ

توبه وکړی | له دے نه پس | او عمل ښه کړی | نو بيشکه هغه | غځېو کي | مهربان دے | او هم دغه شان
و باسي ، او خپل عمل سم کړی نو الله تعالی غځېو کي مهربان دے - او دغه شان

نُفِصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۝۵۹ قُلْ

مونږ په تفصيل سره بيانوو | آيتونه | او د پاره د کچه ښکاره شي | لاسه | د ظالمانو | دوايه
مونږ آيتونه په تفصيل سره بيانوو چه د مجرمانو لاسه بالکل جدا | څرگنده شي | ورته ووايه

إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ قُلْ

بيشکه زه منع کړې شويم | چه | زه عبادت وکړم | د هغو کوم چه | تاسو بولي | د الله نه سوا | ووايه
چه زه د هغه معبودانو د عبادت نه منع کړې شويم کوم چه تاسو د الله تعالی نه سوا بولي ، ته ووايه

لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ ۚ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا

زه پيروي نه کوم | ستاسو د خواهشاتو | بيشکه زه به گمراه شم په دغه وخت کي | او | نه به يم زه
چه زه به ستاسو په خواهشاتو باندې نه چليرم که داسې وکړم نو گمراه به شم | او په سمه لاس به

مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝۶۰ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي ۚ وَ

له لاسه مونږ وښکونه | ووايه | بيشکه زه | په دليل باندې يم | د خپل رب له طرفه | او
پاتې نه شم ، ورته ووايه چه زه د الله تعالی د طرفه په واضح دليل قايم ولايم ، او

كَذَّبْتُمْ بِهِ ۚ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا

او تاسو دروغ وگړو هغه | نشته دے ماسره | هغه څه چه په تادي ډول غواړئ تاسو | نه دے حکم | مگر
تاسو د هغه نه انکار کوئ او د هغه (عذاب) اختيار زما په لاس کي نه کي په کوم پس چه تاسو تلوسه کوئ فيصله يوازې

لِلَّهِ ۚ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِلِينَ ۝۶۱ قُلْ لَوْ أَنِّي

د الله | هغه بيانوی | حقه خبره | او هم هغه د | د ټولو نه ښه | فيصله کوونکي | ووايه | که چه | وے ماسره
د الله په لاس کي د هغه حقه خبره بيانوی او هغه غوريزه فيصله کوونکي دے - ورته ووايه چه که هغه (عذاب)

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقَضَىٰ الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

هغه د کوم چه تاسو نادی کوئ | نو فيصله شو به | معامله | زما او ستاسو تر مينځه | او الله | ښه پوه دے
زما په لاس کي و په کوم پس چه تاسو تلوسه کوئ نو زما او ستاسو تر مينځه به پخوا فيصله شوه او الله تعالی ظالمان

بِالظَّالِمِينَ ۝۶۲ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ

په ظالمانو | او هغه سره دی | گڼي | د غيبو | چه نه پوهي په هغه شوک | او د هغه نه
د يرښه پيژني | او د غيب کي ځيانه خو هغه سره دی چه د هغه نه پرې بل هڅو کي خبر نه دے

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
 اوهغه پوهه | په هغه | چه په اوچه | اودريايي | اونه | پريوتی | خه پانړه | مکرهغه پوهه | په
 اود اوچه | اود نوند هغه پورته ننه معلوم ده | اود اونه نه داسه پانړه نه راپريوتی چه هغه پوهه خبر نه وي

وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَافُوسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
 اونهغه دانه | په تيارو كنه | د زمكه | اونهغه گوندنيز | اونهغه اوچه | مكرهغه | په روښانه كتاب كنه پوهي

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ
 اوهغه كړكړه | قبض كوي ستارو (روڼي) | د شپه | اوبوهيري | په هغهغه چه تاسو كوي | د ورځ
 اوالله هغه د آت چه تاسو د شپه (د خوبه موږ كنه) | په قبضه كنه اخلي اود ورځه چه تاسو هغه كوي | په هغه هم پوهه ده

ثُمَّ يَبْعَثُكُم فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
 بيا هغه راپاڅوي تاسو | په هغه كنه | چه پور كړه شي | وخت | مقرر | بيا د هغه طرف ته | استاسو داسه تلل

ثُمَّ يَنْبِئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
 بيا په هغه وښاي تاسو | هغهغه چه تاسو به كول | اوهغهغه خپلو بنديانو پوره پوره قدرت لري
 نو هغه به درته وښاي چه تاسو هغهغه كارونه كول - اوهغهغه خپلو بنديانو پوره پوره قدرت لري

وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ
 اورا ليري | په تاسو باندې | نكړه (خبرته) | تر دغه | كله راشي | چاته په تاسو كنه | مرگ

تَوَفَّاهُ ۖ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۚ ثُمَّ رُدُّوْا
 (خو) قبض كوي (هغه (روڼ) | زمونږ را ليري شو (خبرته) | اودوي | کوتاه نه كوي | بيا | په دوي وكوڅه شي

إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ ۚ لَا لَهُ الْحُكْمُ ۖ وَهُوَ أَسْرَعُ
 د الله طرف ته | چه ددوي مالک ده | په هغه خبر شي | د هغهغه | حكم | اوهغهغه د دوي | د پورته

الْحُسَيْنِ ۚ قُلْ مَنْ يَنْجِيكُمْ مِنَ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
 حساب اخستونك | ووايه | څوك | خلاصه دركوي تاسو | له تيارونه | د اوچه | اود درياب

تَدْعُوهُ نَصْرًا وَخَفِيَّةً ۚ لِيُنْجِيَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
 تاسو بلغي هغه | په عاجزي | او په پټه | كه چر | هغه مونږ خلاصه كوي | دكه (مصيبت) نه | نو خاهاهه زمونږ

چې تاسو نه په عاجزي سره او په پټه پټه بلغي - (او وائي چه) كه چر مونږ الله د دغه (مصيبت) نه نجات كړو نو مونږ

مِنَ الشَّكِرِينَ ۝ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

له شکر کوونکو ته | دوايه | الله | خلاصه درکوی تاسو | له دے ته | اوله هرے یوے سختی نه
به ضرورت هغه شکرگزار یو ته دوايه هم الله تعالى تاسو د دے او د هر تکلیف نه خلاصی ، بیا هم

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۝ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

بیا هم | تاسو شرک کوئی - | دوايه | هغه | قادر دے | په دے چه راوړلیری هغه | په تاسو باندې
تاسو شرک کوئی - ورته دوايه چه هغه (الله تعالى) په دے خبره باندې قادر دے چه په تاسو باندې

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتَ أَجْدَاكُمُ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا

(هغه) عذاب | ستاسو د پاسه ته | یا ستاسو د نیو د لاندې ته | یا جمع کړی تاسو | ټولی ټولی
د بېرته ته یا ستاسو د قد مونو د لاندې نه عذاب راوړلیری ، یا تاسو په فرقو کي تقسیم کړی

وَيَذِيقُ بَعْضَكُم بِأَسْ بَعْضٍ ۖ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ

او وڅکوی | له تاسو نه څو ته | جنگ د ځنو | د کورۍ | څنگه | بیا بیا بیانو | ایتونه
او په تاسو د یو بل د لاسه د ځکه په مړه وڅکوی ، د کورۍ مونو څنگه په بیل بیل شان خپله ځنې بیانو

لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ۝ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۖ قُلْ لَّسْتُ

د پاړه د څه دوی | پوهه شی | او دروغ ژن کوو | هغه | ستا قوم | او هغه حق دے | دوايه | له نه یم
شاید چه دوی پرے پوهه شی - او ستا قوم د کفار د مکے | دا قرآن دروغ ژن کوو حال دا چه د ارضتو ته د دوايه چه

عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

په تاسو باندې | هغه | نگران | د پاړه د هر خبر | (یو وقت) مقرر کړی | او د پیرز | په تاسو پوهه شی
له ستاسو د هر وړ نه یم - د هر خبر د واقع کیدو | یو وقت مقرر کړی | او تاسو به د پیرز پوهه شی

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ

او که چه | تاسو وږی | هغه خلق | چه بحث کوی | از مونو په ایتونو کي | نوموړه واره | له دوی نه | تر څه
او هر که چه ته وږی چه خلق ز مونو په ایتونو باندې نکه چینی کوی نو د هغوی نه یواځه ته شه تر څه (هغه)

يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۖ وَإِمَّا يُبْسِئُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ

دوی لکياشی | په هغه بله خبره کي | او که چه هر کړی له تانه | شیطان | نوموړه کښینه
بحث پر پیدای او | په بله خبره کي مشغول شی ، او که چه شیطان درنه (د افسحت) هر کړی (اوتنه) په دوی کي

بَعْدَ الذِّكْرِ ۚ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ

پس د رایا دیدو | د ظالمانو خلقو سره | او نشته د | په هغو خلقو (چه) | وږی (له الله نه)
کښی (نوځا دراتلونه پس د داسه ظالمانو سره مځښی ، او کوم خلق چه پر هیز کاره دی په هغوی باندې

مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝

د هغو (ځکه کوونکو) له حساب نه | څه څیز | لیکن | (د حق) نصیحت کول | چه دوی | پر هیز کاره شی -
د هغوی د حساب کتاب هیڅ دمه واری نشته البته نصیحت کول د هغوی په دمه د چه شاید (د ظالمان م) د الله تعالى

وَالْأَرْضَ
وَمَا فِيهَا
يَوْمَ يُنْفَخُ
الْحَبِيدُ
إِنِّي آتٍ
بِشَيْءٍ لَّكُمْ
مَلَكُوتٌ
جَنِّ
قَالَ
رَبِّي
هِنَّ

وَالْأَرْضُ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ

اور مکہ | یہ حق سرہ | اوپہ کو مہر چہ دی روانی | چہ شہ تو صفہ بہ شی | ددہ خیارہ رشتہ بادہ | اودھنہ حکومت دے
 دے | دی اوپہ کو مہر چہ صفہ دومرہ قدر روانی | چہ رقیامت | دوشی نو بہ شی | دھنہ ویاخی دلا | اوپہ کو مہر و مہر

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ

پہلے لوک وہی تھے جو کہ شہنشاہی پر شہنشاہی کے ہفت پھدے (پہنوال) پہنو | اونیکارہ خبرو | (دھند) خاوندانک

الْخَبِيرُ ۝ وَادَّ قَالَ اِبْرَاهِيْمُ لِاَيُّوهُ اَزَّرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا الْهَٰٓةَ

خبردار | او کله چه | وویل | ابراهیم | خپل پلار | ازته | ایا ته نیسه | ایات | په خدا یی نه
مکتبه ځوانو او خبردار ک | او یاد کړه کله چه ابراهیم خپل پلار ازته وویل ایا ته بتان په خدا یی نیسه - نه

إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٢﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ

بیشکند و بیم تا | اوستا قوم | به گمراهی بنکاره کنی | اودغه شان | مونزد ویتودلو | ابراهیم ته
 به گمراهی بنکاره کنی | اوستا قوم | به گمراهی بنکاره کنی | اودغه شان | مونزد ویتودلو | ابراهیم ته

مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾ فَلَمْ

حکومت | دَاسْمَانُو | اوزمک | اوچہ عہدوی | لہ یقین کوونکونہ | بیاہرک

حَبَّ عَلَيْهِ النَّارُ رَا كُوكَا قَالَ هَذَا رَتَّى فَلَبَّا أَف

خوره شوہ | یہ دہا باند | شہبہ | رن ہدف و کتلو | یوسنورے | وُلے وُیل | دا | ازماربے | یا کلہ چہ ہوغا ئے

چہ شبہ پرے راخوئے شوک نو هفت بوستوی دلین و نوئے وکیل چه مارب دادے بوجہ هفت پریو

وَقَالَ لَا احِبَّ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا يَا الْمُنَافِقِينَ هَلْ كَانَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ عِلْمٌ شَيْءٌ ﴿٦٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ ؕ اِنْ كُنَّا نَدْرِي لَآ اَنَّا مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

دے ویل چہ دویید و نکو سرہ مینہ نہ ساتم بیا چہ ئے خلدہ سپورمئی ولیدہ نوئے ویل چہ زمارب

رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

[illegible]

مِنَ الْقَوْمِ الصَّالِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَأْيِي

لہ کر اها نو خلقو نه | بيا هر که چه هم و کتا | مر | لاهوتی | نو دین | دارا رب |
شیر شم - بيا چه بر قنده غرے | ویدلو نو دے وئیل | چه زمارب دادے ،

هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ

دا اذ قولا نه لو دے | بیاہ کہ چہ | خدایم | غائب | نو وئیل | اے زما قومہ ! | زہ خو بیزاره یم | اہ حق
تو کنہ | اے زما قومہ ! | ہم بر تو نلو نو وئیل چہ | اے زما قومہ ! | زہ ستا سو د شرک

وَلَا تَسْكُرُونَ ﴿٤٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ
وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

خیل منہ | حقہ (ذات) طرفتہ | چھپید اُکری دے دی آسمان پر

تَشْرِكُونَ ﴿٥٦﴾ اِنِّیْ وَجْهَتُ خَیْلَ مَخْ (حُفَ (ذَاتِ) لُفْ تَ اِیْ بِیْدَ اِکْرِیْ دَیْ اِسْمَ اَزْ

چہ شریکیئے ناسو | بیتکہ ماہو درو | چہ آسمانہ اور مہ |
دبازہ بیم | ما فوخیل مہ ہفہ ذات تہ وگرہو |

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُسْرِينَ | ادعُونا ذكره دة سره | قوم دة | وويل

اور مکہ یہ حال کہ چہرہ حسینؑ اودھیم رہا اور وہ دم و سرکہ جسے جلا کر ہمارے

أَمَّا جَعَلَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أُحْصِي

اور وہ دھوکہ خیزوں نے وہی سیرم

يَهْ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي تَشِيَاءُ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

حضرت اسکندر اچہ وغواہی | زمارب | خٹہ خیز | احاطہ کدہ | زمارب | خیر بنی | پیرام

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٧﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ

پس آیا نصیحت نہ متے | اوغٹکے | زہ و ویر بیدم | الہ حق چاہنے پر شریک محقر دئی تاسو | اوئے دیو بری تاسو

أَشْكُرُ أَشْكُرُ بِاللهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ

له څه خبره تاسو شریک نئسئ | د الله سره | هغه | چه نه څه تازل کړه هغه د ځه | په تاسو باند | دلیل

چې د ایکس سره داسه تیزوږه نښتلی وي چې د علم ناسوسره هیه سمد لسته (دادا دی) او

الف ب ج د ک ز ح ط ی و ا

پس کوم ضریق لردو اودنه / زیات عقدار که / دامن / کد جبرے تاسو بوهدری / حقه خلق و ایمان را در

پہ دروازہ تو لوگ کتنے خوک ڈامن زیات حقدار ہے ،
 کہ تاسو پوہیڑی چاچہ ایہان راوی ہے

وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ

او خیل ایمان نے دَظلم سرے لپی کر کے نہ دے ، ہم حق پر یہ امن دی او ہم حق پر یہ سم

فَمَهْدُونَ^(٨٢) وَتِلْكَ حَجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَذَرُ

په سیمه لار یان | ادداد د | رموز د بیل | چه موب و کره | ابراهیم ته | د د د د قوم خلاف | پوره کړه

دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأُوۡا۟ ۖ اِنَّ رَّبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ

۷۵ ہے | دچاچہ موہنہ غوارو | بیشک | ستار | خاوند د حکمت | پوہم دے |

مَنْزِل ۲

إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا

اسحاق * | اویعقوب * | (چه) هر یوله | هدایت در کرد موثر | اونیوح * له (هم) | مونید هدایت در کرد

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

له ذمه وراثت | اود دوی له اولاد نه | داود * | اوسلیمان | اویوب | اویوسف *
ته بنود له وه | اویباده هغه په اولاد کنه مو داود سلیمان یوب یوسف

وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۸۷ وَزَكَرِيَّا

اوموسی * | اوهارون * له (هم) | اودعه شان | مونید بدل در کرد | نیکو کونکو ته | اوزکریا *
موسی اوهارون علیهم السلام ته و بنود له اونیکانو ته مونید دغه بدل در کرد ، اوزکریا

وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۸۸

اویحیی * | اوعیسی * | اوالیاس * له (هم) | چه دوی تول | له نیکوکارو ته و
اویحیی اوعیسی اوالیاس علیهم السلام ته و بنود له وه په دوی کنه هر یو نیک عمل وه ،

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُدًى وَكُلًّا فَضَّلْنَا

اواسماعیل * | اوالیسع * | اویونس * | اولوط * له (هم) | اوهریوله | مونید فضیلت در کرد و
اواسمعیل * اوالیسع * اویونس * اولوط * ته موهدایت و کرد اویونس دوی کنه هر یوله مو (دخپه زملنه)

عَلَى الْعَالَمِينَ ۸۹ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخْوَانِهِمْ

په جهان والو باند | اود دوی پلارانو | اود دوی اولاد | اود دوی ورور و زور و نه (هم غونډه)
په نور و خلقو فضیلت در کرد اود دوی ښو پلارانو او ځنه اولاد او ځنه ورور و زور و له مو فضیلت در کرد

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۹۰ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ

اوجوړه کړل مونید دوی | اوهدایت و کرد مونید دونه | نیغه لاس په طرف ته | دادی | هدایت | دلله
اومونید دوی جوړه کړل اود دوی ته مو د نیغه لاس په هدایت و کرد ، داد الله تعالی هدایت ک

يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۙ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ

سملا لایق بیا په دسره | چاته چه غواړی | له خپلو بند کانونه | اکه چر و خلقو شرک کول | تر خا خا غايم شو په دوه دوی
چه په خپلو بند یا تو کنه چاله ځه خوښه وی هغه له ځه وړکوی ، خو که دے خلقو (بالقرن) شرک کړه دے نو

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۹۱ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

څه چه دوی کول | دا هغه خلق دی | کومو ته چه | مونید در کړه وو | کتاب | اوحکومت | انبوت
تول عملونه به ځه عبث تلی وو . دا هغه خلق دی چه مونید ورته کتاب او حکمت او نبوت و کړه وو - نو

فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّا يَسُوؤُهَا

پس چر | انکار و کړی | دد خبرونه | داخل | نومونید مقه کړی دی | په دوی | هغه خلق | چه نه دی ددے
که اوس داخل تر ځه نه انکار و کړی ، نومونید دا نعت داسه خلقو ته سپارلے ځه په خپله هغوی

يَكْفُرِينَ ۝ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ فَبِهٰدِهِمْ اَقْتَدِهٖ ۖ قُلْ

انکار کوئی | ہم داخل دی | کو موتہ | ہذا | اللہ | نود دوی پہ لایا | چلیو | دواہ
تیرے نہ منکر نہ دی ، دا ہف خلق دو چا نہ چا اللہ تعالیٰ ہدایت کرے دو نوتہ ہم دھوی پہ لایا خہ نہ دواہ

لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۖ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝

نہ خواہم زک لمتاسو | پہ دباہی | (خہ) اجر | دانہ دے | مکروہ | نصیحت | اجمہان د خلقو پارہ
چہ ذہ (د تبلیغ) پہ دے کار تاسو نہ اجر نہ خواہم ، دا د قوے دنیا خلقو نہ یو عام نصیحت دے

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۚ اذْ قَالُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ

اد قدر نہ کرو دوی د اللہ | (نک) حق د ذہ قدر دانی | کچہ د کو ویش | نہ د نازل کرے | اللہ | پہ رجا انسان
اد دوی اللہ (د انعام) قدر نہ کرو نک خہ دھہ حق د ہر کچہ دوی ویش چہ اللہ تعالیٰ پہ چا بشر باند خہ

مِّنْ شَيْءٍ ۚ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَاۤءَ بِهٖ مُّوسٰى نُوْرًا

خہ شے | دواہ | چا | رالیوے دوا | ہف کتاب | چہ | راوے د وھف | موسیٰ | رنہ
نہ دی نازل کرے نہ دواہ چہ چا ہف کتاب (تورات) نازل کرے دو چہ موسیٰ علیہ السلام راوے دے ، تو لخلق

وَهَدٰى لِّلنَّاسِ سُبُوْلَهُ ۚ فَرٰطِيْسٌ يُّبَدِّلُهَا وَتُحْفَوْنَ

او ہدایت | خلقو بارہ | چہ ہو دوی تاسو ہف | پانے پانے | تاسو نہ کارہ کو ہف (خناخہ) او تاسو پھو
لہ رنہ او ہدایت دو کوم چہ تاسو بیلو بیلو صفو باند لیکے دے (نہ) خہ یکنے خہ گند دوی او د پرخہ پکے

كَثِيْرًا ۚ وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوْۤا اَنْتُمْ وَّلَا اٰبَاؤُكُمْ ۚ قُلْ

دیرہ (حصہ) | اوزدہ کر موی دانتو | چہ خہ | چہ نہ پوھیدی | تاسو | او نہ ستاسو پلاریکے | دواہ
بہت ساتی (اد د کتاب پہ ذریعہ) تاسو نہ ہف خبرے معلومے شو چہ نہ تاسو او نہ ستاسو پلار او نہ کو نہ معلومے

اللّٰهُ ۚ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِىْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ۝ وَهٰذَا كِتٰبُ

اللہ (رالیوے) | بیا پریرہ دوی | پہ رضول شغل د دوی کنے | چہ دوی لریے کوی | اودا (قران م) | یو کتاب د
دواہ چہ ہف اللہ نازل کرے وو بیا دوی پریرہ دے چہ پہ خیل فضول بحث کنے مشغول وی اودا (قران) مبارک کتاب د

اَنْزَلْنٰهُ مُبْرَكًا مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى

چہ نازل کرے د موز | دیر برکت والا | تصدیق کوئے | دھو چہ | لہ د نہ دواہی دوا | اود پارہ د چہ نہ دواہی | دیکے خلق
کوم چہ موز نازل کرو اود ہف کتابو تصدیق کوی چہ د د نہ دواہی دوا د دے د پارہ راغے دے چہ نہ پکے دوا

وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ

او کوم چہ چا پیرہ د دوی | او ہف خلق | چہ یقین لری | پہ آخرت | او ایمان لوی | پہ دے کتاب
اود خواو شا خلق دوی دے ، او شوک چہ پہ آخرت باند باو لری ، ہفوی پہ دے کتاب ہم ایمان راوے

وَهُمْ عَلٰى صَلٰٰتِهِمْ يَحٰفِظُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِّنْ اُنْثٰى

او دوی | د خیل موز | حفاظت کوی | او شوک | زیات ظالم | دھف چا نہ | چہ دے نزل
اود خیل موزو د پرخیاں ساتی ، اود ہف چا نہ لوئے ظالم شوک کیدے شی چہ پہ اللہ تعالیٰ

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ

په الله باندې | دروغ | يا دے وويل | وحى شوه ده | ماته | اونه ده وحى شوه | هغه ته | دغه خبر | او چا چه وويل

سَأَنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ

زردا چه نه به نازل | لکه څنگه چه | نازل کرو | الله | او که وويته ته | هغه وخت چه ظالمان دي | په سختو

الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ

د مرگ ځي | او فرشته به | راخوړوي | خپل لاسونه | چه راوباسي | روحو نه خپل | نن ورځ

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ

به تاسو د کولې شي | عذاب | د دکت | په سبب د دے چه تاسو به وويل | په الله باندې | ناهق

وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى

او تاسو به | د هغه د آيتونه | غروسي کولو | او بيشکه تاسو راغلي وئې مونږ ته | يوازې

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُمُ مَا خَوَّلْنَاكُمْ

لکه څنگه چه مونږ پيدا کړې وئې تاسو | په اول ځل | او تاسو پرېښودل | هغه څه | چه درکړې و مونږ تاسو ته

وَرَأَوْا ظُهُورَ كُمُ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ

له ورستو د شاکا تو خپلو ته | اونه ويني مونږ | تاسو سره | ستاسو سفارشيان | هغه چه | گمان به کولو تاسو | چه دوي

فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا

ستاسو تر مينځه | د الله شريکان دي | بيشکه پرېکړې شو | ستاسو په مينځ کې | قطع | او ورک شول | له تاسو نه | هغه څه

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ فُلُقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ

چه تاسو به ئې گمان کولو | بيشکه | الله | چوونکې د | دانې | او زهي | هغه راوباسي | ژوند کې

مِنَ الْمَيِّتِ وَخُجِّرُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَيُّ تَوَكُّونَ ۝

له مړي نه | او راويستونکې د | مړي | له ژوندي نه | د الله ستاسو | الله | نو کوم خوا | تاسو او لي روانې

ننه ژوندي راوباسي او د ژوندي نه مړ راوباسي هم د ستاسو څخه دے نو تاسو کوم خوا او لي روانې بيئي

مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

سنا دے رب طرف نہ | نشہ دے (خوک) معبود | سوا دھتے | او مخ و گروہ | له مشرکان نہ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا

اؤ کہ چہ غنٹے وے الله | نو دوی بہ شرک نہ و و کہے | اؤ نہ بیٹے جو کہے موندتہ | پہ دوی باند | شران

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۚ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ

اؤ نہ بیٹے نہ | پہ دوی | ذمہ و اس | او کھل مہ کوئی | ہونہ د کو موچہ | مشرک عبادت کوئی

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ كَذَلِكَ

د الله نہ سوا | پس دوی بہ کھل و کری | الله نہ | بہ زیان شدہ | بے لہ علم نہ | دغہ شان

زَيِّنَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ

بنا کھ د کو موچہ | ہر ہرے دے دپارہ | د دوی عمل | بیا | د خیل رب طرف نہ | دوی لہ واپس تلوار

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

پس ہر بہ دوی و شبانی | خہ چہ دوی کول | اودوی قسم و خول | پہ الله | یاخہ | قسمونہ

لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ

کہ چہ | راشی دوی نہ | دغہ غنٹہ | خا غنہ ایمان را وری د کو پہ ہفت | و وایہ | چہ داسے غنٹہ (مہر)

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَأَيُّومُونَ

(خوک) د الله سر دی | اؤ تاسوتہ خہ معلومہ دہ | چہ ہفت غنٹہ | ہر کہہ راشی | (بیا بہ م) دوی ایمان را وری

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ

اؤ موچہ بہ و او و | د دوی زہونہ | اؤ د دوی سترے | لکہ چہ | دوی ایمان نہ و را وری | پہ ہفت

أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۚ

پہ اول | خل | اؤ موچہ بہ پریر د دوی | د دوی پہ سرکشی کئے | سرگردانہ

مَنْزِل ۲

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا

او که چهره موتی را بپایان دوی ته | فرشته | او کلام کرد و دوی سره | مرد | او جسم کرد و موتی
او که موتی چه دوی فرشته هم نازل کرد و او مرد و سره خبری هم کرد و او موتی (دو دنیا)

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

به دوی بانی | هر چیز | مخی ته | (نویسم) دوی گانه وو | چه ایمان را داد و | مکرر داد | چه الله تعالی غوشت
تول غیزونه ددوی مخی ته راجع کردی دے | بیا هم دوی ایمان نه را ورو هغه | که چهره الله غوشت (نوبله خبری)

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

لیکن | اکثر له دوی نه | جاهلان دی | او دغه شان | موتی جو کهل | هر نبی دپاره | دشمنان
لیکن به دوی کینه اکثر خلق دناپوهی خبری کوی - او دغه رنگ موتی دهر نبی دشمنان شیطان پند کردی

شَاطِطِينَ ۝ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ

چه شیطانان دی | له بتیادمو | اوله پیریانوته | چه (غیردو) کینه اچوی | غنله دوی نه | غوشت
دی کوم چه انسانان او پیریان وو دوی ددو وکولو دپاره دیو بل په زما کینه ددروغ

زُخْرَفَ الْقَوْلِ عُرُورًا ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ

دروغ خبری | دوک دپاره | او که چهره غوشت | ستارب | دوی به داکار نه وو کردی | پند پیری دوی
خوبی پسته خبری اچوی | او که چهره ستارب غوشت نو ددی به داکار نه شو کوله نو دوی او

وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلَيَتَصَنَّى إِلَيْهِ أَفِدَّةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او کوم چه | دوی دروغ تری | او چه مائله شی | دے دروغ طرفه | زهونه | دهغو خلقو | چه یقین نه لری
کوم چه دوی دروغ تری (په چل حال) پیری دکه | دو که (دخبر کوی) چه کوم خلق په آخرت باند یقین نه لری دهوی

بِالْآخِرَةِ وَلَيَرْضَوْهُ وَلَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۝ أَفَغَيْرَ اللَّهِ

په آخرت | او دپاره دکه چه دغویش کوی هغه | او چه دوی وکری | هغه خراب کارونه چه دوی کوی | پس ای دالله نه
زهر نه په طرف ته مائله شی او هغوی دا خبری غوشتی کوی او کوم خراب عملونه چه دوی کوی په هغه کینه گلیاوی (په پیغمبر)

أَبَتَعَى حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

زک و لثوم | فیصله کوونک | او دے هغه ذات ک | چه نازل کړه | ستا طرف ته | (د) کتاب | واضح کړه شو
دوی ته ووايه چه ایا زک دالله تعالی نه سوا خوک بل حکم و لثوم حالانکه هم هغه کوم چه تا سوا طرف ته یو کتاب نازل

وَالَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ

او کوم ته چه | موتی وکړه ک | کتاب | هغوی پوهیدی | چه هغه نازل کړه شو ک | ستا درب د طرفه
کرو کوم چه واضح ک او هغه خلق کوم ته چه موتی کتاب وکړه ک هغوی پوهیدی چه دافران متا درب د طرفه نه په حق

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

ریشونه | پس ته مه کیولا | له شک کوونکونه | او پوره شوه | خبره | ستا درب
سره نازل شو ک نو ته په شک خلقو کینه مه شاملیدو - او ستا درب خبره د ریشونو والی او د

صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

په رښتيا | او انصاف كې | نشته څوك بدلونكې | دهغه ځيريه | او هغه | او ربونكې | يوه
انصاف په اعتبار سره كامله ده | هېڅوك دهغه حكومنه بدلونكې نه شي | او هغه هر څه اوسى او په هر څه پوهه

وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

او كه چيرته ځيرته ومني | ډاكثرو | له هغونه چي په زمكه كې دي | نو دوى مگره كړي تا | ځا الله ډلاسه نه
او كه چيرته ډاكترو واخلو ځيرته ومني نو داخلق به تا ځا الله تعالى ډلاسه نه مگره كړي

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝۱۱۶

پيروى نه كوي دوى | مگر د گمان | اونه دى دوى | مگر صرف خيالي خبره كوي | بيشكه ستارب
دوى خو محض په گمانونو پس روان دي | او صرف خيالي خبره كوي | په حقيقت كې ستارب ډير

هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۝۱۱۷

ښه پوه ده | چي څوك لږه كيږي | دهغه ډلاسه نه | او هغه | ښه پوه ده | په سمه لاس تونكو باندې
ښه پوه ده | چي څوك ډېر لاس نه لږه دې | او ښه پوه ده | چي څوك په سمه لاس روان دې

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ

پس تاسو څو | له هغه څه نه | چي افته شوي | نامه ځا الله | په هغه | كې چرې يئې تاسو | دهغه پياوړتيا
نو دهغه څارو غوښه خوري | په كوچه چي (ډډې په وخت) ځا الله تعالى نوم ياد شوې وي | كه تاسو دهغه په

مُؤْمِنِينَ ۝۱۱۸ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

ايمان لرونكي | او څه روڼه ده | چي تاسو نه خوري | له هغه څه نه | چي ياد شوي وي نامه ځا الله په هغه
حكومو ايمان لرئ | اخر څه وجه ده | چي تاسو ډډې څاروي | غوښه نه خوري | په كوم چي ځا الله نوم ياد شو

وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَّرْتُمْ

حالانكه هغه | واضح كړه ده | تاسو پاره | كوم چي | هغه حرام كړل | په تاسو باندې | مگر صرف هغه | چي تاسو مجبوره شئ
دى | حال چي | الله تعالى در باندې څه حرام كړى دى | هغه ئې په تفصيل سره بيان كړى دى | مگر كه تاسو ورته

إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ

هغه نه | او بيشكه | ډير خلق | به لاسه كوي خلق | په خواش و نفس خپل | به له يوه نه
(ډولونه) مجبوره شئ | ډوډه مړه نشته | او بيشكه | ډير خلق | دخپلو نفساني خواشاتو په وجه | بغير علم نه خلق مگره

إِنْ رَبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۝۱۱۹ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

بيشكه | رب ستا | ښه پوه ده | حد نه | په تيريدونكو باندې | او پيريدي | ښكاره | كنهه | او پته ده
كوي | بيشكه | الله ځا الله نه وړاندې تيريديونكي | ډير ښه پيژني | او څرگند او پته | هر قسم كنههونه | پيريدي

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا

بيشكه | كوم خلق چي | كوي | كنهه | ډير زړه | دوى ته بدله وركې شئ | دهغه كوم چي
يقيناً كوم خلق چي كنههونه كوي | ډير زړه به هغوى ته دهغوى ډډې وركولو

يَقْتَرِفُونَ ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اللَّهُ عَلَيْهِ

دوی کون | او تاسو مہ خوری | لہ ہفتہ نہ | چہ نہ وی یاد شرے | نوم ذالہ | بہ ہفتہ باند
سزا ملا دی - او دہ ہفتہ حلالے نہ (غوبنہ) مہ خوری چہ ذالہ تقائی نوم پرے یاد شرے نہ وی

وَأَنَّهُ لَفَسَقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوهِنَ إِلَىٰ أَوْلِيَّهِمْ

او بیشک ہفتہ (خون) | گناہ دہ | او بیشک | شیطان | (دخو) | اچوی | پہ غور و لوگنے | دخیلو دوستانو
او داد گناہ کار دے او بیشک شیطان دخیلو دوستانو پہ زہ و نوگنے و سوسے اچوی | چہ

لِيَجَادُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣١﴾

چہ دوی تاسو جگرے کوی | او کہ چرے | تاسو دوی خبر و منی | او بیشک تاسو | بہ مشرکان یو -
تاسو سرے جگرے و کوی | او کہ تاسو ہم دہقوی اطاعت و کرو نو یقیناً مشرکان بہ شئی -

أَوْ مَنْ كَانَ مَبِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي

ایا شوک چہ وو | مر | بیا مونہ ہفتہ ژوندے کرو | او جو پکرو مونہ | ہفتہ پارہ | نور | چہ روان دی
ایا شوک چہ مر وو | بیا مونہ ہفتہ ژوندے کرو | او ہفتہ پارہ | نور | پیداکرہ چہ دے پہ مدد

بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ

دہفتہ پہ مدسره | پہ خلقوگنے | ایا دہفتہ چا پہ شان دے | چہ پہ تیاروگنے وی
سرہ ہفتہ دخلقو پہ میٹر گنے ژوند تیروی دہفتہ چا پہ شان کیدے شئی چہ پہ تیاروگنے پروت وی

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

چہ نہ شئی راوتلے | لہ ہفتہ نہ | دغہ شان | بنائستہ کرے شئی | کاخانو دپارہ | ہفتہ عمل | چہ دوی نے کوی -
او بہ ترے نہ وتلے نہ شئی | دغہ کاخانو نہ دہقوی (خراب) | عملونہ بنائستہ بنکارہ شوی دی

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرُمًا لِّيُذَكِّرُوا فِيهَا

او دغہ شان | جو پکرو مونہ | پہ ہریو کلی گنے | لوٹے لوٹے | مجرمان ددشکی | چہ دوی مکر و کری | پہ ہفتہ
دہم دغہ مونہ پہ ہر کلی گنے دہفتہ خلے غہان مجرمان جو پکری دی | چہ د مکر جالونہ | پکینے خوروی

وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣٣﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ

او دوی مکر نہ کوی | مکر | دخیلو خاتون سرہ | او دوی نہ پوہیدی | او کہ چہ راشی دوی تہ
او دوی (بل چاسرہ نہ بلکہ) | خیلو خاتون سرہ فریب کوی خود دوی پوہیدی نہ - او ہر کله چہ دوی تہ

آيَةً قَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا

خبر غخبہ | (نو) | وائی | مونہ خوبہ ہیتر کلامانہ راوے | تر دے چہ | را کرے شئی مونہ تہ | پہ شان دہفتہ
پوہ غخبہ راشی | نو وائی | چہ مونہ ہیترے نہ مونہ ترے چہ پخیلہ مونہ تہ ہفتہ غخبہ رانہ کرے شئی لکہ چہ د

أَوْتَىٰ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ

چہ و کرے شئی | ذالہ پیغمبرانہ | اللہ نہ پوہہ دے | کوم ٹاٹے چہ | ہفتہ را دی | خیل پیغام | ذرہ و رسیدی
اللہ تقائی رسولانہ و کرے شئی | اللہ تقائی نہ پوہیدی | چہ شوک | دخیل رسول جو پکری | مجرمانہ تہ

الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
 هفتہ | کومچہ جرم دکھو | نسوائی | ذالہ سرہ | او عذاب | سخت | یہ سبب دکھو
 دیر ذرا ذالہ تعالیٰ یہ دربار کئے | دیر ذلت او سخت عذاب | دُرسی | ٹکے | دوی | یہ مکار

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
 دوی | یہ بد تدبیر و نہ کول | پس چاہے | اللہ | و غواری | چہ | ہدایت و کبریٰ | ہڈتہ | ان پرانہ | دہفتہ
 کو | (حقیقت دادے چہ) | چاہے | اللہ تعالیٰ | ہدایت کول | و غواری | نور | اسلام | تعلیم | نہ | دہفتہ | سبب

لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
 اسلام | دپارہ | او چاہے | ہفتہ | و غواری | چہ | گمراہ | کری | نوکری | دہفتہ | سبب | تنگہ
 پرانہ | اوٹوک | چہ | گمراہ | کول | غواری | نور | دہفتہ | سبب | دل سے | تنگہ | کری | چہ | اسلام | قبول | ورتہ | داسے

حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
 دیر ذرا | تنگہ | داسے | لکھ | چہ | یہ زور سر | خیزی | چہ | اسمائے | ادغہ | شان | و غور زوی | اللہ | ناپاکی
 بنکاری | لکھ | چہ | لوٹا | نہ | دیر | یہ گوانہ | خیزی | دغہ | رنگ | ناپاکی | اللہ تعالیٰ | یہ | ہفتہ | چاراول

عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾ وَهَذَا صَوَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا
 یہ | ہفتہ | خلقو | چہ | ایمان نہ | راوی | اوہم | دادہ | لامہ | استاذ رب | نیفہ
 چہ | ایمان نہ | راوی | اوداستاد | پروردگار | بنود | لے | لامہ | دہ

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿٣٧﴾ لَهُمْ
 بیشک | مونہ | یہ تفصیل | سو | بیا | کہے | فحشے | دہفتہ | خلقو | دپارہ | چہ | نصیحت | منی | ددوی | دپارہ
 او مونہ | نصیحت | اورید | و نکو | تہ | خیلے | فحشے | یہ تفصیل | سرہ | بیان | کری | دوی | لد

دَارَ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾ وَ
 کوس | سلامتیا | ددوی | رب | سرہ | اوہم | ددوی | مددگار | یہ سبب | دہفتہ | خہ | دوی | یہ کول | او
 دوی | دپرو | دگار | سرہ | سلامتیا | کوس | او ددوی | دیکو | علوتو | یہ وجہ | ہفتہ | ددوی | مددگار | دے | او

يَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعُرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ
 یہ کومہ | چہ | ہفتہ | جمع | کری | دوی | قول | انوویہ | فرمائی | لے | دے | دپیریانو | تاسو | تابع | کری | دو | دیر
 یہ کومہ | درخ | چہ | اللہ تعالیٰ | دوی | قول | جمع | کری | او فرمائی | چہ | اے | دپیریانو | دے | تاسو | خود | بنیاد | مونہ | دیر

مِّنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ
 لہ | بنیاد | مونہ | او وہ | وائی | دوستان | ددوی | لہ | انسانانوتہ | اے | زمونہ | ربہ | قائد | و انستہ
 خلق | گمراہ | کری | وو | اوپہ | بنیاد | موکئے | ٹوک | چہ | دپیریانو | ملگری | وو وہ | وائی | چہ | اے | زمونہ | ربہ | مونہ | دیر

بَعْضًا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا
 لہ | مونہ | دختو | دختو نہ | او مونہ | و رسید | خیل | ہفتہ | مبادتہ | کوم | چہ | مقرر | کرے | ووتا | مونہ | دپارہ
 دنیا | کئے | دیوبل | نہ | بے | فائدے | اخستی | دی | او اوس | ہفتہ | نیتہ | تہ | راو رسید | چہ | تارالہ | مقرر | کرے | دیر

قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ

دوبہ فرمائی | اور کہ | اگلے ستاسو | ہمیشہ بہ بی | پہ ہفتے | مکر | حقہ | چہ غواہی | اللہ بیشک

اللہ بہ درتہ و فرمائی چہ اوس ستاسو نیکو تر دے | ہمیشہ بہ | پیکے اوسیدنی | خ | ہنہ کشا بہ معاف شی | چہ چالہ | اللہ تعالیٰ

رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۱۷۸ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعُضِّ الظَّالِمِينَ

ستار | خاوند دھکت | بھوہ دے | دغہ شان | موثر بہ ملگری کرو | غنہ ظالمان

ستار | بیشک ستار | دھکتو نو خاوند بہ ہفتہ بھوہ دے | اود غنہ بہ موثر غنہ ظالمان | د نورو خوسرہ | د خیلو

بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۱۷۹ يَمْعَشَرُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ

دخونہ | پہ سبب دھفتہ | چہ دوی بہ کول | اے | دے | د پیریانو | او بنیادمو

غلوں بہ وجہ ملگری کرو - اے | د پیریانو | او بنیادمو | تو لگو

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ

ایانہ دی راغی | تاسو | پیغبران | لہ تاسو نہ | دوی بہ بیانول | تاسو نہ | زما آیتونہ | او بیروں بہ دوی تاسو

ایانہ تاسو نہ ستاسو نہ پیغبران نہ | ووراعی چہ زما آیتونہ | درتہ اڈروں | او د نئی ورے | د

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَظَّمْتَهُمْ

ملاقات نہ | ستاسو دے ورے نہ | دوی بہ ووائی | موثر گواہی وروں | پہ خیلو خاوند باندا | اودوہ وکر عودہ دوی

ملاقات نہ | دے وروں | ہفوی بہ ووائی چہ موثر پہ خیلو خاوند گواہی کوں | او دوی لہرہ

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۱۸۰

ژوند | دنیا | اودوی گواہی وکرے | پہ خیلو خاوند | چہ واقعی دوی | وو | کافران

دنیا ژوند بہ دوک کہے غور زولی وو | خوبہ دغہ ورے بہ پہ خیلو اقرار وکری چہ دوی حق نہ انکار کوئی دو

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرَى يَظْلِمُ وَأَهْلُهَا

دھکت | چہ | نہ | دے | ستار | ہلا کوونک | دینارونو | پہ ظلم سرہ | ہر کہہ چہ دے اوسیدنی

دہ دے وجہ چہ ستار پہ ظلم او تانصاف ہی سرہ پہ دے حالت کیے کلی نہ تباہ کوی چہ دھفتہ غنہ اوسیدنی

غَفْلُونَ ۱۸۱ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

بے خبرہ وی | ادھر بہ دپارہ | درجہ دی | ددوی د غلوں پہ وجہ | اوندہ دے | ستار | بے خبرہ

د غلوں | بے خبرہ وی | اوتو لو د پارہ | دھفوی د غلوں مطابق درجہ دی | اوستار | دھفوی د غلوں

عَمَّا يَعْمَلُونَ ۱۸۲ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۱۸۳ إِنْ يَشَأْ

لہفتہ نہ | چہ دوی غنہ کوی | اوستار | دہیر | بے نیازہ | خاوند د رحمت دے | کہہ چہ ہفتہ و غواہی

نہ بے خبرہ نہ دے | اوستار غنی دے | د رحمتو نو خاوند دے | کہہ ہفتہ و غواہی

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا

راغی لہرے بہ کوی تاسو | او جانشین بہ کوی | پس لہ تاسو نہ | شوک چہ ہفتہ و غواہی | لکہ غنہ چہ

نو تاسو بہ فنا کوی او تاسو نہ پس چہ شوک | خوش وی ہفوی بہ ستاسو نہ | غنہ کینینوی | لکہ غنہ چہ

اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهٖ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۖ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ

هغه پيدا ڪري تاسو | د نسل نه | د نورو خلقو | بيهنه | د قوم څڙه ڇه تاسو سره وعدا ڪيو ده
تاسو نه ڏيڻ قوم | د نسل نه ڏاڍا پيدا | ڪري

[illegible]

عاجزہ کوونکی | دوا یہ | اے زما قومہ! | تاسو علیٰ نوبی
عاجزہ کوئے نہ شئی - دوا یہ | چہ اے زما قومہ! | یہ خپیل مائے

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ ۚ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ مَنْ تَكُونُ لَهُ

پہ خیل جائے پاندا | بیشک زہم علی کونکہ ایم | پس تا سوتہ بہ زم معلومہ شی | ہتھ شوکی | چہ وہا یہ ہزار
کا دُستی علی کوئی اوزہ ہم پہ خیل جائے علی کوم | زدیہ درتہ معلومہ شی | چہ دَاہرت (سبہ)

هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ

او فصل | منع کرے شوی دی | نہ یہ خوری دا | مگر | حقہ ٹوک چہ موندے غور |
 دا | غاروی او دا | بیتی منع دی | صرف حقہ خلق بہ نے خوری چا تہ چہ زمونہ

وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ

دوی قیام مطابق | اد (خے) خاوردی | (چہ) حرام دی | دھوفا شالاند (دسروای دپاک) | او (خے) خاوردی | چہ دوی نہ اخی
 دوی (دا پابندی ئے) | پہ خپل گمان (لگوئے دہ) | او داسے خاوردی ئے مقرر کی دی | چہ پہ دھوفا پابند

سَمِ اللّٰهَ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا

نوم دالله | په هغوی باید | په دروغو تړلو | الله یاند | دیرزی به سزا ورکړی دوی | به سبب د
سوری او بارونه وړ بند کړل او د څارو چپه دالله نوم پر (د ځلا لویو په پخت) نه اخلی داف په غځه دروغ نړی | الله تعالی

تَوَافِقْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ

دوی بہ دروغ ترک | اودوی وائی | (چہ) کوم (بچی) دی | پہ خبتو کئے | ددے | خارو
رہ | پیرزد دروغ سزاو رکری۔ اودوی وائی | چہ دے خارو پہ گیدہ کئے کوم بچے دے ، ہفہ خالص

إِلَىٰ الصَّٰةِ لَذِكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ

نیز د سرو د پاره دے ، او زمونږ په زانؤ حرام دے ، او کږ حرام دے

تَبَتَ لَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَبَّحْنَاهُمْ وَصَفَّاهُمْ

یہ (قول نبی صلی اللہ علیہ وسلم) یہ ہے کہ | شریک دی | اللہ یہ سزاور کر دی تہ | ددوی ددے کار

پس وی، نو بیا تو دل (در شمع) پکنه شریک دئی الله تعالی به دوی له دخیلو (غلط) بیانونوسرا

حَلِيمٌ عَلَيْهِمُ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ

یہ ہندو حکمت خاوند اوپر ہر شے پر وہ دیکھ کر ہنس کر کہتا تھا کہ ہندو خلق یقیناً تاوانبیاں شول چہ خیل اولادے پہ نادانی

هَآ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً

یٰ کُنْ بِیْ لَهٗ پُورِہٖ | اودوی حرام کرل | ہفتہ | چہ روزی ورکر دے دوی | اللہ | بہ وجہ دے دے غفر
سندہ دوزل ، اود کوہ روزی چہ اللہ تعالیٰ ورکرے وہ ہفتہ پے ہان حرام کرے حکم چہ پے اللہ

اللَّهُ قَدْ صَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي

الله يابند | بيمينکه ديگرا شول | اونه شول دوی | سبه لاس موندونکی | او الله هغه ذات دیک

وہ کہیں دغہ خلق یقیناً گمراہ شوق اودوی سمہ لارہ موندے نہ شوقہ اواللہ تعالیٰ ہفتہ ذات ہے

ل | باغونه | خیزولی شوی به پایور لکه دانگروز لئی | او نه وی غزولی شوی به باو (مضبوطه لای) | او قهر

پیداکړل هغه هم د کوموچه کزوک زبیلې په همتونو څیړونې او هغه هم په نشتی څیړول او د قحوتو او

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَصَّيْكُمْ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَنَنْ اَظْلَمُ مِنْ
 یا ادنی تاسو حاضر | کلمہ وصیت کرے و تاسو اللہ | یہ دے | پس شو کر دے | زیات ظالم | ہر حق
 یا ادنی تاسو حلف دہت (۵ اللہ تعالیٰ سر) حاضر وی کلمہ حلف تاسو نہ دے حکم دے و نہ دے حلف چاہوے ظالم شو کر

اَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لَّيْجُزَّ النَّاسَ يَغْفِرَ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ
چہ تہی | یہ اللہ یانہ | دروغ | چہ کسرا کوی | خلق | ہے لہ پوہہ | بیشک | اللہ
کدشی چہ یہ | اللہ تعالیٰ یانہ | دروغ | تہی چہ خلق پرے | کلام نہ بغیر | (یہ جہالت سے) | کسرا کوی | بیشک | اللہ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٢٧﴾ قُلْ لَا أَعْبُدُ فِي مَآ أُوحَىٰ إِلَىَّ
الْإِلَٰهَ أَنْ يَنْبَأَ قَوْمٌ | ذَٰلِكَ مَا نُوْحَىٰ | وَوَايَ أَنْ يَأْمُرَ زَيْدًا | بِهِ هُوَ فَذَلِكَ | بِهِ هُوَ فَتُوحَىٰ | مَا تَهْتَفُوتُ
هَدَايَتُهُ كَوَيْ كَوْمٍ | بِهِ هُوَ فَتُوحَىٰ | وَوَايَ أَنْ يَأْمُرَ زَيْدًا | بِهِ هُوَ فَتُوحَىٰ | مَا تَهْتَفُوتُ

مَحْرَمًا عَلَى طَاعِمٍ يَبْطِغُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا

په خوړونکي باندې | چه خوړی هغه | سوا د دغه چه | وی هغه | مردار | یا وینه

سَفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أٰهْلًا

غیر اللہ بہ قَمِّنِ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
غیر اللہ | یہ ہے | پس شوک چه | مجبور شی | چه نافرمانی کوئے نہ وی | او نہ زیانی کوئے | فریشتہ

عَلَانُومِ پَرِمَا خُشْتِ شُوئِی خُوخُوکِ چِمِ مِخْتَاچِه شِی نَاخِرْمَا نِه کُوی اودُ حِدَن دَ تَبَرِید وَا رَا دَه تَلَرِی نَبِیشِکِ

لَکِ عَفْوُورُ رَحِیْمُ ﴿١٥٠﴾ وَعَلِی الدِّیْنِ هَادُوَا حَرَمْنَا

دِیْ ظُفْرِۙ وَ مِنْ الْبَقْرِۙ وَالْغَنَمِ حَرَّمَ مَا عَلَیْهِمْ شَحْوْمُهُمَا

اولہ غویا نو تہ | اولہ گہ و چیلو تہ | حرام کروی و موئو | پہ دوی بانو | وازدے دے وازدے
او پہ غوئین مال کئے او پہ چیلو کئے مویرے وازدے حرام کئے وہ
مَا حَبَلَتْ ظَهْرُهَا أَوْ الْحَاكَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمِ ذَلِكَ

یا ہفتہ چہ انبنتی وی | دھوکے سوہ | دا
یا پہ ہلوی پورے نکیدے وی | دھوکے سوہ | دا

يَنفَعُهُمْ بِغَيْرِ مَقْدَرٍ ۚ وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ

رَبُّكُمْ دُورَ حِمَّةٍ ۖ وَاسِعَةٌ ۖ وَلَا يَرُدُّ بِأُسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝

ستاسورب | خاوند د پیرمه مه بانق د | اونه شی واپس کول | دغه عذاب | د هیرم قوم نه |
چه ستاسو خدا د فراخ رحمت خاوند د | اود هغه عذاب د مجرمانو خلقونه پسته کیدنه نه شی

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا

ذریه وائی | هغه خلق | چه مشرکان دی | که چیر | غوښتلې الله | (نو) نه به مونږ شرک کول | اونه پلار او زموږ
دامشرکان به (ستا په جواب کینه) وائی که الله غوښتل نو مونږ به شرک نه کول | اونه به مو پلار نیکه کول

وَلَا جَرَمًا ۚ مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى

اونه به مونږ حرام کړه وو | څه څیز | م څه شان | دروغ کړه وو | هغو خلقو | چه وړاندې له دوی وو | ترڅو چه
اونه به مونږ څه څیز حرام کړولو ، دغه شان هغه خلقو هم دروغ کړه وو چه د دوی نه وړاندې تیر شوی دی

ذَاتُوا بِأَسْنَاءٍ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ

هغو وځمکو | زموږ عذاب | ووايه | ایا دشته | تاسو سره | څه پوهه | نو راوباسئ هغه
ترڅو چه دوی زموږ د عذاب مزه و ځمکه (له پیغمبره) ورته ووايه چه تاسو سره څه دلیل شته چه مونږ نه د

لَنَا ۖ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۝

مونږ ته | پیروی نه کوئ تاسو | مکر | د گمان | اونه بی تاسو | مکر صرف غلط اندازې کوئ بی
ښکاره کړئ ؟ تاسو خو تش په گمان چلیږئ (د حقیقت نه په غیره یئ) او تاسو صرف غلط اندازې کوئ

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهْدَكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

ووايه | پس د الله دے | دلیل | پوخ | پس که چیر | هغه غوښتلې | نو هدايت به دے کړه و تاسو قوتونه
ته ووايه چه هم د الله تعالی دلیل مضبوط دے که چیر الله غوښتلې نو تاسو قوتونه به دے هدايت کړه

قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا

ووايه | راولئ | کواهان خپل | هغه چه | گواهی ورکړی | چه | الله حرام کړی | دا
(و) له پیغمبره ! ورته ووايه چه خپل کواهان راولئ چه گواهی ورکړی چه دا (فلائی فلائی) څیز د الله حرام کړی

فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا

بیا که چیر دوی ورکړی | نوم گواهی مه ورکوه | د دوی سره | او پیروی مه کوه | د خوا هشاو د هغو چه | دروغ وگڼل
دی نو که دوی (پخپله) شاهد کوی نو ته ورسره شاهد مه کوه اود هغو خلقو په خوا هشاو پیسه مه څه چه زموږ بایته

بَايِتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَزِيغُكُمْ يَعْدُونَ ۝

زموږ بایته | اود هغو کوم چه | ایمان نه لری | په اخرت باندې | اودوی | دخپل رب سره | (نور) برابروی
دروغ گنځی کوم چه زموږ بایته دروغ وگڼل او چه په اخرت یقین نه لری او نور هستیا نه دخپل رب سره برابروی

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا

ووايه | تاسو راشئ | چه ولولم زه | څه چه حرام کړی | استاسورب | به تاسو باندې | چه تاسو شریک مه نیسئ
(پېغمبره) دوی ته ووايه چه راهئ زه تاسو ته ا ورم چه الله به تاسو څه څه حرام کړی دی ، دا چه د الله تعالی سره هم

بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ

دشمنه | هېڅ شېئ | او د مور پلار سره | احسان د کوئ | اومه وژنئ | اولاد خپل

خپل ځان ته شريکوي او مور پلار سره ښه سلوک ساتئ ، او خپل اولاد د مفلئ د لاسه

د مفلئ د وږيه | هم مونږ | روزي درکو تاسو | اودوي ته | اومه نژدې کيږئ | له حيايي ته

م وژنئ ، مونږ تاسو ته هم اودوي ته هم روزي ورکوو او دې شرمئ خبرو ته مه نژدې

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

چه ښکاره وي | له دې نه | او هغه چه پټه وي | اومه وژنئ | هېڅ نفس | کوم چه

کېږي | که څرگند وي او که پټ وي ، او يو نفس له چه الله تعالي حرمت ورکړې وي

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

حرام کړل د هغه قتل | الله | سوا | د حق نه | هم دا | وصيت وکړ د هغه تاسو ته | چه تاسو

هغه پرناخفه مه وژنئ ، دا هغه خبره دي چه الله تعالي تاسو ته د دې تاکيد کړې

تَعْقِلُونَ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

د عقل نه کار اخلي | اومه نژدې کيږئ | د يتيم مال ته | سوا د دې نه چه | هغه طريقه | غوره وي

د ښه عقل نه کار اخلي ، او د يتيم مال ته مه نژدې کيږئ مگر په بهتره طريقه تر دې چه

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ ۖ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ

تر چه | هغه ورسپيږي | خپله ځوانئ ته | او پوره کوئ | پيमानه | او تله | په انصاف سره

هغه ځوانئ ته ورسيږي | او پيما ته او تول په انصاف سره پوره پوره | کوئ

لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا ۚ وَكَوْكَانَ

مونږ تکليف نه ورکوو | هېڅ کس ته | مگر د هغه د طاقت مطابق | او که چه تاسو څه خبره کوئ | نو په انصاف سره کوئ | اگر که هغه وي

مونږ هېڅ له دې وس نه زيات تکليف نه ورسوو ، او چه خبره کوئ په انصاف سره کوئ ، اگر که صاحب د

ذَاقُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۖ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

رشته دار | او وعده د الله | پوره کوئ | هم دا حکم درکړې د هغه تاسو ته | چه تاسو

معاذې رشته داروي او الله تعالي سره کېه وعده پوره کوئ | د دې خبرو حکم درته الله تعالي حکم کړې دې چه

تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا

نصيحت حاصل کړئ | او پيښکه دا | زما لار ده | نبيغه | پس پيروي کوئ د دې | او پيروي مگر

تاسو تر دې سبق واخلئ | او پيښکه دا زما لار ده چه نبيغه ده نو تاسو پري روان شئ | او په نورولارو

السَّبِيلِ ۖ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ

د نورو لارو | چه دا لار په چل کړي تاسو | د الله د لار نه | هم دا | حکم درکړې د هغه تاسو ته

ياندې مه ځئ چه دا لار په تاسو د الله لار نه چې اکرې دا هغه خبره ده د کوم چه تاسو الله حکم درکړې د

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ اتَّيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ تَمَامًا

دیکھا دے کہ تاسو پرہیزگاری کوئی | بیا ورکرو مونہ | موسیٰ تہ | کتاب | (چہ دو) پورہ (نعت)
چہ تاسو پرہیزگاری شے | بیا مونہ موسیٰ تہ کتاب ورکھے دو ، چہ پہ نیکانو بانی مونہ

عَلَىٰ الذِّكْرِ أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

پہ حق چہ | نیکی تہ کولہ | او تفصیل | دھر خیز | او ہدایت | اور رحمت
خیز نعت پورہ کرو ، او دھرے خبرے تفصیل بیان کرو او سراسری ہدایت اور رحمت

لَعَلَّهُمْ يُلْقَاءَ رَبَّهُمْ بِؤْمُنٍ ۝ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ

دیکھا دے کہ وہ | پہ ملاقات | ذر خیز | ایمان راوی | اودا (قرآن) | بوکتا دے | چہ نازل کرو مونہ
شے چہ دے (بی اسرائیل) خلق ذر خیز رب پہ ملاقات ایمان راوی اودا (قرآن) | بوکتا دے کہ وہ

مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ أَنْ تَقُولُوا

ذیر برکتی | پس پیروی کوئی دے | او ویرہ کوئی | چہ پہ تاسو بانی | رحم ورکھے شے | چہ تاسو (دائے) وایی
مونہ راوی دے کہ نو عمل پیرے کوئی او پرہیزگاری اختیار کوئی چہ رحم دریا ندوشی اوس تاسو داویچہ

إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۝ وَإِنْ كُنَّا

چہ بیشک | نازل شوے دو | کتاب | پہ دو دو بانی | لہ مونہ نہ ورنہ | او مونہ دو
شے چہ کتاب تہ مونہ نہ ورنہ دو دو بانی (تہ ورنہ) تہ ورکھے شوے دو ، او مونہ ہیز خیز

عَنْ دَرَسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ

د لوستلو دے نہ | بے خبرہ | یا تاسو وایی | چہ کہ پھر نازل شوے | پہ مونہ کہ | کتاب
نہ دو چہ ہغوی | پکے غہ لوستل | اودا بھانہ ہم کولے نہ شے چہ کہ پہ مونہ کتاب را نازل شوے

لَكِنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

نوحا تہ پہ مونہ | پہ سہ لاس | ددوی زیات | پس | راغے تاسو نہ | دلیل (وامعہ) | ستاسو ذر ب لہ طرف نہ
نومونہ پہ دہغوی نہ زیات پہ سہ لاس روان و ، بیشک تاسو تہ ذر خیز رب دہ طرف نہ روینانہ دلیل او ہدایت

وَهُدًى وَرَحْمَةً ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ

او ہدایت | اور رحمت | پس خوک | زیات ظالم | لہ حق چانہ | چہ دروغ تہ وکزل | ایٹونہ داللہ
او رحمت راغے ، نو دہ حق چانہ لہ ظالم خوک کیڈ شے چہ داللہ تعالیٰ ایٹونہ دروغ وکزی

وَصَدَفَ عَنْهَا سَجَرَىٰ الذِّينِ يَصُدُّونَ عَنْ آيَاتِنَا

او مٹے واولو | لہ حق نہ | مونہ بہ زرسا درکو | ہغو خلقوتہ | چہ مٹے اہوی | زمونہ لہ ایٹونہ
او مٹے ترے نہ گرہوی ، خوک چہ زمونہ د ایٹونہ مٹے اہوی ہغوی لہ بہ ددے انکار پہ بدل کئے

سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصَدُّونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ

د بد عذاب | پہ سبب دے چہ دوی بہ مٹے واولو | ایا | دوی انتظار کوئی | مٹے دے چہ | راشی دوی تہ
د خراب عذاب سزا ورکھو | اوس خود دوی صرف دے خبرے انتظار کوئی چہ فریضہ

النَّاسِ أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ

فرشتے | یا راشی | ستارے | یا راشی | خے | خے | ستارے | یہ کومہ ورخ

یَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا

چہ راشی | خے | خے | ستارے | نفع بہ نہ ورکوی | ہیہ نفس نہ | ایمان دھفہ

لَمْ تَكُنْ أَمَنَّا مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ

چہ ایمان نہ وی راؤ دھفہ | لہ نہ ورائی | یا چہ نہ وی کپے دھفہ | یہ خیل ایمان کپے | نیکی | وواپہ

أَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝۵۸

انتظار کوئی | بیشکہ مونہہ ہم انتظار کوونکی پو | بیشکہ | کو موخلقوچہ | اختلاف پیدا کرو | یہ خیل دین کپے

وَكَاوُوا شَيْعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ

اوشول | دلے دلے | نہ بیٹہ نہ | لہ دوی نہ | یہ ہیہ حساب کپے | بیشکہ | معاملہ ددوی

إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۵۹

یہ حوالہ داللہ دہ | بیا بہ دھفہ خیل ونبائی دوی | خہ چہ | دوی کول | خوک چہ راوری

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

نیکی | نو دھفہ لہ دہ | لس چندہ دھفہ | او خوک راوری | بدی | نو دھفہ نہ یہ سزانہ شی وری

إِلَّا بِمِثْلِهَا وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ۝۶۰ قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي

مکر بہ مثل دھفہ | اوپہ دہ باند | بہ ظلم نہ شی کولے | وواپہ | بیشکہ ماتہ | لارہ ونبودلہ | زمارت

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

لارہ | نیفہ | دین | درست | دملت | دابراہیم | حنیف

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۶۱ قُلْ إِن صَلَائِي وَنُسُكِي وَ

اونہ وو | لہ مشرکانو نہ | دواپہ | بیشکہ | زما مونہ | اوزما قربانی | او

دھفہ د مشرکانو یہ توی کپے شامل نہ وو - وواپہ چہ بیشکہ زما مونہ اوزما قول عبادتو نہ او

حَيَاتِي وَمَمَاتِي ۝ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ لَا شَرِيكَ لَهُ

زندگی و مرگ زما | اوستا | دہم | اللہ دیا دی | چہ پاوے دے دے تو جہا تو | نشہ دے شوک شریک | دھن

وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝ قُلْ أَعْيُرَ اللَّهُ

اوستا دے (خبر) | امانہ حکم شوے | اوزہ | دے تو نہ ہووے فرمانبرداریم | اولیہ | ایہا دے اللہ نہ سوا

أَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ

زہ | دے تو نہ | شوک (دل) رب | اوستا دے | پروردگار | دے هر چیز | او عمل نہ کوی

كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۝ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۝

ہر کس | مگر پہ خیل خان | او نہ اوچتوی | ہر کس | پیتے | دے بل چا

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ

بیا | ستا سو دے طرفتہ | واپس تلل دی ستا سو | پس ہفتہ بہ ویشائی تاسو | ہفتہ خبر | یہ کومہ کہے

تَخْتَلِفُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ

اختلاف کولو | اوستا دے چاچہ | جوہر کوی تاسو | (خیل) نایان | یہ زمکہ کہے | او اوجہ کہے

بَعْضُكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

لہ تاسو نہ دھن | یہ خوبانہ | درجے | دیا دے دے چہ ہفتہ وازمائی تاسو | یہ ہفتہ کہے | چہ در کوی دے

إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۝ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

بیشک | ستا دے | دے عذاب و رکوی دے | او بیشک ہفتہ | بخونے | مہربان دے

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

سوا اللہ رحمن رحیم | شروع | اللہ پہ نوم چوے مہربان دے | پر زیات دے | ۲۳۶ | یونہ ۲۳۷ | کوے کہے دی

الَّذِينَ كُتِبَ لَهُمُ الْقُرْآنُ فَأُولَٰئِكَ أُمِرُوا أَنْ يَنْتَظِرُوا

اللہ تم مہم | دے | کتاب دے | چہ نازل شوے | ستا طرفتہ | پس نہ دی | ستا پہ سینہ کہے

فَإِذَا نَزَلَ الْقُرْآنُ عَلَيْكَ فَاقْرَأْهُ وَاتْلُ مَا نَزَلَ

دے | قرآن | یو کتاب دے | چہ تاتہ رالین لے شوے | نو ستا زما دے | یہ دے خبر نہ

[illegible][illegible]

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

او جو کریمونیا تاسو پیاڙا په هغه کینه | سامان (د ژوند) | دیر لږ دے | چه تاسو شکر کوئ

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

او بيشكه | مونږ پيدا كړئ تاسو | بيا مونږ صورت جوړ كړئ تاسو | بيا وويل مونږ | فرشتو ته | چه سجده وكړئ

لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

آدم ته | نو دوی سجده وکړه | سوا | د ابليس نه | نه وودے | له سجده کوونکو نه

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ

وَفَرَّمَا بِلِلَّهِ خَيْرٌ | منع کړے ته | چه تا سجده ونه کړه | کله چه ما تاته حکم وکړو؟ | ده وويل

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

زه | غوره یم | له ده نه | تا پيدا کړم زه | له اوس نه | او تا پيدا کړو؟ | له غټ نه

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ

دے فرمايل | پس کور شه | د دځله نه | چه نشته د (خه غږ) | ستا | چه ته تکیرو کړه | په دکنه | پس اوځه

إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ

بیشكه ته رښی | له خوار شوو نه | ده وويل | مهلت را کړه ماته | تر هغه وړ پور چه راپاڅو له خلق

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

د فرمايل | بیشكه تاته | مهلت در کړے شوے | ده وويل | په دځه | تازه کړه کرم | خاځه په کښیم زه

هَمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

دوی ته | ستا په لار | تیغه کښه | بیا په خاځه زه راځم دوی ته | د دوی له وړاند نه

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ

او د دوی له وروستو نه | او د دوی له ښی طرف نه | او د دوی له کس اړخ نه | اوت په بیانه صوے

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ

او د دوی له ښی اړخ نه | او د دوی له کس اړخ نه دوی ته راځم | او په دوی کښه اکثر خلق به

اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۝ قَالَ اخْرِجْ مِنْهَا مَذْعُوًّا مَدْحُورًا ۝

کثر له دوی ته | شکر کو دئی | و فرما ئیل الله | اُوخه | دے ملے نه | ذلیل شوے | رتے شوے
بہ شکر کن از بیانه مومے - الله تعالی ورنه وویل ، اُوخه دے ملے نه | ذلیل شوے خوار شوے

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمَلَنَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

لہم | پیروی و کری ستا | لہ دوی نه | زہ بہ خا مخا وک کم | دوزخ | لہ تاسو تلو نه
الہم | پیروی و کری ستا | لہ دوی نه | زہ بہ خا مخا وک کم | دوزخ | لہ تاسو تلو نه

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا

وای آدم ! | اوسیرہ | تہ | اوستا بنه | بہ جنت کنے | بیاخوری تاسو دواہ
وای آدم ! | تہ اوستا | بی دواہ | بہ جنت کنے اوسیری | او چہ د کوم ملے نه

مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

کوم ملے نه | چہ تاسو خواہی | اومہ نزد کے کری | دے | اونه ته | پس شی بہ تاسو
موشه خوب وی هغه خوری | خودغه اونه ته نزد کے مه خئی | کئی پہ ظالمانو

مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ

لہ ظالمانو نه | پس وسوسه واپوله | دے دواہ ته | شیطان | دپارہ دیکه بنکاره کری
کنے بہ شمر شی - بیا شیطان د دوی پہ زہونو کنے وسوسه واپوله چہ د پردے هغه

لَهُمَا مَا وَرَىٰ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِيهْمَا وَقَالَ

دوی ته | خه چہ | بہت وو | لہ دوی نه | لہ شمرکا هونو د دوی نه | او وویل دہ
ندامونه ورنه خرگند کری کوم چہ ترے نه بہت وو | او ورنه لے وویل

مَا نَهَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا

نه یی منع کری تاسو دواہ | ستا سورب | لہ دے اونه ته | مکر دپارہ دیکه | شی بہ تاسو
چہ تاسو دواہ د دے اونه ته صرف پہ دیکه چیل رب منع کری یی چہ فرستے نه شی

مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا

فرستے | یا بہ شی تاسو | لہ همیشه اوسیدونکونه | او قسم لے و خور دوی | چہ بیشک زہ تاسو
یا پہ دے کنے همیشه پاتے نه شی | او دواہ ته لے قسم و خورو چہ زہ

لَيْنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّهُمَا بِغُرُوبٍ فَلَمَّا ذَاقَا

لہ نصیحت کو نکونه یم | پس هغه مانله کرل دوی | بہ دوک | بیا هر کله چہ | دواہ و هکله
ستا سویی قینی خیر خواہ یم - نو دواہ لے پہ چل ول را کوز کرل نو هر کله چہ د اونه مزه

الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِيهْمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهَا

هغه اونه | نو بنکاره شول | دوی ته | شمرکا هونو د دوی | او شروع وکړه دواہ | چہ انهلول لے | پہ خپلو مانلو
لے و هکله نو دواہ ته خپل خپل سترونه بنکاره شول او په خپلو شمرکا هونو باند لے د جنت پانده

مَنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَتَادِبُهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا

پانچے | دجنت | او آواز و کړو دوی ته | رب ددوی | آیا مانه وئې منع کړې تاسو
ایښول شروع کول ، او ددوی رب دوی ته آواز وکړو وئې فرمائیل ، آیا تاسو دواړه دمنه

عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَقَدْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ

له دغه اونه نه | او نه | وودئیلې تاسو | چه شیطان | ستاسو | دشمن دمنه
اونه نه نه وئې منع کړې ؟ او یادام دژنه وودئیلې چه شیطان ستاسو ښکاره دشمن

مُبِينٌ ۷۲ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا

ښکاره | دواړه وودئیلې | اے زموږ ربیه ! موږ ظلم وکړو | په خپلو ځانونو | او که چرې | ته و نه ښځې موږ
دے . دواړه عرض وکړو | اے زموږ ربیه ! موږ په خپل ځان زیاتې کړې د او که چرې ته موږ و نه ښځې

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۷۳ قَالَ أَهْبِطُوا

او په موږ رحم و (نه) کړې | نو ځان په شو موږ | له تاوانیانو نه | و فرمائیل الله | کوز شئ
او موږ باندې رحم و نه کړې نو موږ به ضرور نقصان بیا موږ - الله و فرمائیل ، لاندې کوز شئ

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

له تاسو نه ځنې | د ځنو | په دشمنان وئې | او تاسو دپارې | په زمکه کښې | استوگنه
تاسو ټول به د بویل دشمنان یی ، او تر بویو ښځې پورې تاسوله په زمکه باندې استوگنه

وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۷۴ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

او د ژوند سامان د | تر یو وخته پورې | و فرمائیل الله | په دې زمکه کښې | به تاسو ژوند تیر وئې | او په دې کښې
او د ژوند سامان مقرر شوے دے . ورته ئې و فرمائیل چه په دې زمکه کښې به ژوند تیر وئې اوم په

تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ۷۵ يَبْنِيٰ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا

په تاسو مړئې | اوله دے نه | په تاسو راویستلې شئ | اے بنی آدمو ! | ښځه موږ راویزلې
دے کښې به مړئې او بیا هم د دے زمکه نه به راویستلې شئ . اے د آدم اولاده ! موږ تاسوله جلم

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِي سَوَاطِنَكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسَ التَّقْوَىٰ

په تاسو باندې | جامے | چه پټوی | شرعکا هونه ستاسو | او ښائست (مړم) | او جامے | د پرهیز کاري
درکړې دې | چه ستاسو د سترغا یو نه پټ کړې او د ښائست ذریعه هم وئې او د پرهیز کاري جامه

ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُونَ ۷۶ يَبْنِيٰ آدَمَ

غوره دې | دا | د الله څښه دې | د پار د څچه دوی | نصیحت قبول کړې | اے بنی آدمو
ډیره غوره دے ، دا د الله تعالی څښه دې شاید چه خلق ترے نه سبق واخلې ، اے د آدم اولاد !

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ

په فتنه کښې و نه غورز وئې تاسو | شیطان | لکه چه د دواړو وېستل | ستاسو مور او پلار | له جنت نه
هس ته چه شیطان مو بیا په فتنه کښې وغورز وئې لکه چه ستاسو بیا نیکه ئې د جنت نه راویستلې وئې

يَزَعُ عَنْهَا لِباسَهَا لِيَرِيَهُمَا سَوَاتِمَا إِنَّهُ يَرِيكُمْ

یَزَعُ | الہ دوی تہ | جائے ددوی | چہ بیکارہ کوی دوی | سنزوند دوی | بیشکہ گوری تاسوتہ
چہ دواسی | الہ دوی تہ | جائے ددوی | چہ بیکارہ کوی دوی | سنزوند دوی | بیشکہ گوری تاسوتہ
چہ دواسی | الہ دوی تہ | جائے ددوی | چہ بیکارہ کوی دوی | سنزوند دوی | بیشکہ گوری تاسوتہ

مَنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ

مَنْ | کوم خائے تہ چہ | تاسونہ دینی دوی | بیشکہ موتہ جو کرل | شیطانان
مَنْ | کوم خائے تہ چہ | تاسونہ دینی دوی | بیشکہ موتہ جو کرل | شیطانان
مَنْ | کوم خائے تہ چہ | تاسونہ دینی دوی | بیشکہ موتہ جو کرل | شیطانان

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا

لِلَّذِينَ | چہ ایمان نہ راوی | اوکھ چہ | دوی کوی | خہ خراب کار | نواوا
لِلَّذِينَ | چہ ایمان نہ راوی | اوکھ چہ | دوی کوی | خہ خراب کار | نواوا
لِلَّذِينَ | چہ ایمان نہ راوی | اوکھ چہ | دوی کوی | خہ خراب کار | نواوا

وَجَدْنَا عَلَيْهَا أَبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ

وَجَدْنَا | پہ دے یاندا | خیل پلاران | اوللہ | مونرتہ حکم دکرودے | دواپہ | بیشکہ اللہ | حکم نہ ورکوی
وَجَدْنَا | پہ دے یاندا | خیل پلاران | اوللہ | مونرتہ حکم دکرودے | دواپہ | بیشکہ اللہ | حکم نہ ورکوی
وَجَدْنَا | پہ دے یاندا | خیل پلاران | اوللہ | مونرتہ حکم دکرودے | دواپہ | بیشکہ اللہ | حکم نہ ورکوی

بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ

بِالْفَحْشَاءِ | ایہ تاسو دایمی | داللہ پہ حقہ | ہفتہ چہ تاسو پرے نہ پوہیدی | دواپہ
بِالْفَحْشَاءِ | ایہ تاسو دایمی | داللہ پہ حقہ | ہفتہ چہ تاسو پرے نہ پوہیدی | دواپہ
بِالْفَحْشَاءِ | ایہ تاسو دایمی | داللہ پہ حقہ | ہفتہ چہ تاسو پرے نہ پوہیدی | دواپہ

مَرَّ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

مَرَّ رَبِّي | دانصاف | او نیغہ ساتی | خیل محونہ | دھر مونہ پہ وخت
مَرَّ رَبِّي | دانصاف | او نیغہ ساتی | خیل محونہ | دھر مونہ پہ وخت
مَرَّ رَبِّي | دانصاف | او نیغہ ساتی | خیل محونہ | دھر مونہ پہ وخت

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ

وَادْعُوهُ | خالص ساتی | ہفتہ دپارہ | دیت | لکھنکہ چہ ہفتہ اول پیدا کرنا
وَادْعُوهُ | خالص ساتی | ہفتہ دپارہ | دیت | لکھنکہ چہ ہفتہ اول پیدا کرنا
وَادْعُوهُ | خالص ساتی | ہفتہ دپارہ | دیت | لکھنکہ چہ ہفتہ اول پیدا کرنا

تَعُدُّونَ ۚ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

تَعُدُّونَ | دپہ ہر راشی | دہم شان | یو دے تہ | ہفتہ ہدایت وکرو | او یوہ دلہ دہ | چہ واجب شوہ | پہ دوی یاندا
تَعُدُّونَ | دپہ ہر راشی | دہم شان | یو دے تہ | ہفتہ ہدایت وکرو | او یوہ دلہ دہ | چہ واجب شوہ | پہ دوی یاندا
تَعُدُّونَ | دپہ ہر راشی | دہم شان | یو دے تہ | ہفتہ ہدایت وکرو | او یوہ دلہ دہ | چہ واجب شوہ | پہ دوی یاندا

الضَّلَالَةَ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

الضَّلَالَةَ | بیشکہ دوی | جو کرل | شیطانان | دوستان | سواد اللہ نہ
الضَّلَالَةَ | بیشکہ دوی | جو کرل | شیطانان | دوستان | سواد اللہ نہ
الضَّلَالَةَ | بیشکہ دوی | جو کرل | شیطانان | دوستان | سواد اللہ نہ

وَيَحْسِبُونَ أَنََّّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۚ بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ

وَيَحْسِبُونَ | چہ دوی | پہ سمہ لار یاندا دی | اے بنی آدم | اغوندی | خیلہ بناشتہ جائے
وَيَحْسِبُونَ | چہ دوی | پہ سمہ لار یاندا دی | اے بنی آدم | اغوندی | خیلہ بناشتہ جائے
وَيَحْسِبُونَ | چہ دوی | پہ سمہ لار یاندا دی | اے بنی آدم | اغوندی | خیلہ بناشتہ جائے

وَالْحَبَشَةُ ۚ وَبَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ

وَالْحَبَشَةُ | چہ دوی | پہ سمہ لار یاندا دی | اے بنی آدم | اغوندی | خیلہ بناشتہ جائے
وَالْحَبَشَةُ | چہ دوی | پہ سمہ لار یاندا دی | اے بنی آدم | اغوندی | خیلہ بناشتہ جائے
وَالْحَبَشَةُ | چہ دوی | پہ سمہ لار یاندا دی | اے بنی آدم | اغوندی | خیلہ بناشتہ جائے

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ

د هر موند په وخت | او خورئ | او څښئ | او فضول خرچي مه کوئ | بیشکه
ځپلې ناسته ځله اغوندئ | او حلال څیزونه خورئ او څښئ | او اسراف مه کوئ | بیشکه

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي

نه خوښوی | فضول خرچي کوونکي | دوايه | چا حرام کړې ده | ناست د الله | کوم په
الله تعالی د حد نه تیرید و نکی نه خوښوی. (له پیغمبره) دوايه چه د الله تعالی هغه زینت چا حرام کړې ده

أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ

هغه پیداکړې ده | د خپلو بندگانو د پاره | او | پاکیزه څیزونه | له رزق نه | دوايه
چه خپلو بندگانو له غه مقرر کړې ده | او (چا) پاکیزه رزقونه (حرام کړي دي) دوايه

هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ

دا خو هغو خلقو د پاره دی | چه ایمان راوړی | د دنیا په ژوند کې | او خاص (طرباندي) | د قیامت په ورځ
چه دا څیزونه په دے دنیا کې هم مؤمنانو له پیداشوی دي او د قیامت په ورځ هره خالص د هغوی د پاره

كَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ

دغه شان | مونږ بیان د | آیتونه | د پاره د هغه ډله | چه پوهیږی | دوايه
دی. مونږ دغه شان خپل آیتونه د هغو خلقو د پاره په تفصیل سره بیان د کوم چه پوهیږی. (له پیغمبره)

إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

بیشکه حرام کړی دی | زما رب | د بے حیايي خبرې | هغه چه ښکاره وی | له دغه | او هغه چه | پټه وی
زما رب خو د بے حیايي خبرې حرام کړي دي | که څرګند وی | او که پټه

وَالْأَنفُسَ وَالْبَعْثِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا

او د کناه کارونه | او ظلم | ناحق | او دا چه | شریک مقرر کړی | د الله سره | هغه چه
او د کناه کارونه او برناحقه زیاتې. او دا چه تاسو الله له شریک پیداکړی چه الله

لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا

نه دے نازل کړهغه | د دے | د حق، دلیل | او دا چه | تاسو وایئ | په الله باندې | هغه چه
د هغه هیڅ سند نه دے رالیرې. او دا چه تاسو په الله تعالی باندې داسه خبرې وشړئ

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

تاسو پیرې نه پوهیږئ | او هرې ډلې د پاره | یو وخت مقرر دے | پس کله چه راشی | د دوی وخت
چه تاسو پیرې نه پوهیږئ. او د هر قوم د پاره (د مهلت) یوه نېټه مقرر ده نو هر کله چه د هغوی نېټه پورې

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ يَبْنِي أَدَمَ

نونه په وروستو شی دوی | یوساعت | او | نه به مخکې شی | اے بنی آدم
نونه په یوساعت وروستو کیدے شی او نه به یوساعت وړاندې کیدے شی. اے بنی آدم اولاد

إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

که راشی تاسو ته | پیغمبران | له تاسو نه | چه بیان کړی | ستاسو بڼې | زما آیتونه
که تاسو ته ستاسو قوم نه پیغمبران راشی | چه | زما حکونه | درته | اوروی

فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

نو چا چه پروهېزو کړو | د کفر او شرک نه | او اصلاح نه وکړه | نو نه به غم وپوه دی | په دوی | اونه به دوی
نو چا چه ځان بچ کړو | اونیک کارونه نه وکړل | نو په هغوی نه غم وپوه شته | اونه غم

يُجْزَوْنَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

نغږن وی | او کومو خلکو چه | دروغ وگڼل | زموږ آیتونه | او استکبر نه وکړو | له هغه نه
نم - نو چا چه زموږ حکونه | دروغ وگڼل | او د دے نه نه تکتبر وکړو

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ

هم دا خلق | اوسیدونکی د دوزخ دی | دوی | په دے کې | همیشه به وی | پس څوک | زیات ظالم ده
هغه خلق دوزخیان دی | هغوی به په دے کې همیشه وی | نو د هغه چا نه لوڼے

مِّنْ أَقْطَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ

له هغه نه | چا چه ووتل | په الله باندې | دروغ | یا هغه دروغ کړل | د هغه آیتونه | هم دغه دی
ظالم څوک کیدے شی چه په الله تعالی باندې دروغ | تری یا د هغه حکونه | دروغ | گڼی | د دے خلق

يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ

په نصیب کې به د دوی برخه | له کتاب نه | تر دے چه | هر کله | راشی دوی ته
په نصیب کې به غم لیکلی دی | هغه به دوی ته ملاو شی | تر دے چه کله زموږ فریښت د دوی

رُسُلًا يَتَوَقَّوْنَهُمْ ۚ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ

زموږ راښوونکي فریښت | چه قبض کړو څو د دوی | د به وائی | کوم ځای دی | هغه غم | چه تاسو به بلل
د روح قبض کړو د پاره دوی ته راشی | نو دوی ته به ووائی چه کوم ځای دی | هغه (معبودان) کوم چه

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

سوا د الله نه | دوی به ووائی | هغه ورک شول | له موږ نه | او گواهی به ورکړی | په خپلو ځانو نه
تاسو د الله تعالی نه سوا بلل | دوی به ووائی | هغه خوموږ نه غیب شول | او په خپل ځان به په خپله گواهی وکړی

أَلَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

چه بېشه دوی | دوزخ | کافران | د به فرمائی الله | داخل شی | په هغه امتونو کې | چه تیر شوی دی
چه دوی یقیناً کافران وو - الله تعالی به ورته وفرمائی چه د هغه امتونو سره په دوزخ کې داخل

مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ

له تاسو نه وړاندې | له پېریانو نه | اوله بنیاد مونه | په اور کې | هر کله چه | داخل شی
شی چه تاسو نه وړاندې تیر شوی دی | که پېریان دی او که بنیاد م دی - هر کله چه یو ټول به دوزخ

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَانُكَلِّفَ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا

اور عمل نہ کرے نیک | مونہ تکلیف نہ ورکرو | ہیچ نفس نہ | مگر | ددہ | طاقت مطابق

اولئک اصحاب الجنة هم فيها خالدون ﴿۷۲﴾ وَنَزَعْنَا

ہم داخل دی | جنت والا | دوی بہ | پہ ہفتے | ہمیشہ وی | اومونہ راویسو

مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

خہ | ددوی بہ سینو کئے دی | لہ کئے نہ | بہیری بہ | ددے لاند | نہروہ

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا

اودوی بہ دوائ | اقل تعریف | اللہ دیا | چاہے | لاس و سبوت مونہ | ددے (جنت) | او | نہ وو مونہ

لِنَهْتَدِي لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

چہ مونہ لارمونہ | کہ چرنہ و کرے ہدایت مونہ | اللہ | بیشک | راغلی و | پیغمبران | ز مونہ درب

بِالْحَقِّ وَتُودُّوْا اَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ اَوْرَتُمْوَهَا بِمَا

دھقا دین سرا | اودوی بہ آوازوشی | چہ دا | جنت دے | تاسو بہ دیکھو اذان بی | دھقو و لرونہ بدک

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۷۳﴾ وَنَادَىٰ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ النَّارِ

راغلی دی | او یو اواز بہ ورتہ وشی چہ داجنت تاسو تہ | دخیلو (نیکو) | عملو بہ | سبب

اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا

چہ | مونہ خوبیا موندل | چہ خہ وعدہ کرے مونہ سو | ز مونہ رب | رشتینے | پس آیا | وموندل تاسو دھم | ہفتہ

وَعَدَ رَبِّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَاَذَنْ مُّؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ

چہ وعدہ کرے | ستاسورپ | حقہ | دوی بہ دوائ | ہو | بیابہ آواز وکری | یو آواز کوونکے | ددوی بہ مینہ

اَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۷۴﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

چہ | لعنت دے | اللہ | پہ ظالمانو بانڈ | ہفتہ چہ | منع کول بہ (فلق) | اللہ دلاہ نہ

اور آواز وکری چہ پہ ظالمانو بانڈ | اللہ لعنت دے | چہ خلق بہ | اللہ تعالیٰ دلاہ نہ | منع کول

وَيَعْلَمُونَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفْرُونَ ﴿٥٥﴾ وَبَيْنَهُمْ

اولهون په چکې | کوږوالې | اودوی | د آخرت | منکران دی | اود دواړو د لور تر منځ
او په هغه کې به د کوږوالې لټولو اودوی د آخرت نه هم منکر وو - او د دې دواړو د لور تر منځ

حِجَابٌ ۖ وَ عَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ

به یو پردې | او په اعراف باندې | به سړی وی | چه پیژنی به دوی | هر یو | د دوی د څیزونو
به یو پردې دی | او د هغه په اوږه سر (اعراف) به د ځنډی وی چه هر یو پېژنی اود دوی به په خپلو څیزونو

وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ قُلْ لَمْ يَدْخُلُوهَا

اود د یوازو کړی | جنتیانو ته | چه | سلام دوی | په تاسو | دوی به لاندې د داخل شې په جنت کې
پېژنی او جنتیانو ته به اواز وکړی | چه په تاسو د سلامتیا وی | دا د اعراف خلق به لایه جنت کې نه دی وړ

وَهُمْ يَطْغَوْنَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ

اودوی | به طبع کوی | او هر کله چه | د ځړولې شې | سترگې د دوی | په طرف | د دوزخیانو
شوی خوا میو وار به ناست وی | اوڅه وخت چه د دوی سترگې د دوزخیانو طرف ته و ځړی

قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ وَنَادَى

نور به وای | اے زموږ رب! | مه یوځلې کوکاموږ | ظالمانو خلقو سره | او اواز به وکړی
نور به وای چه اے زموږ رب! موږ د ظالمانو د ډله سره مه شاملو - او د اعراف والو

أَصْحَابِ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا

د اعراف خلق | د څه خلقونه | چه دوی به پېژنی هغوی | د هغوی د تندو نه | و به وای
هو خلقونه کوم چه به هغوی د دوی د څښونو پېژنی اواز به وکړی (او) و به وای

مَا أَعْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٨﴾ أَهَؤُلَاءِ

چه په کار نغلي | ستاسو | د ډله ستاسو | اونه د فخر هغه خبرې چه تاسو به کولې | ایام د هغه خلق
چه ستاسو لیکرې او ستاسو غرور کول ستاسو هیڅ په کار رانه غللی | او کورنی د جنتیانو

الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

د کومو پېښت | چه تاسو قسم خوړل | چه دوی ته به نه رسو | الله | څه رحمت | داخل شې تاسو | به جنت کې
کئی هغه خلق نه دی چه تاسو به پرې قسمونه خوړل چه په دوی به الله هېڅکله رحمت نه کوی (من هم هغوی نه وړي څه

لَاخَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٩﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ

نشته د ځېږو | په تاسو | اونه به تاسو | غمزن یی | او اواز به وکړی | دوزخیان
(چه) جنت ته ورشوځی | نه درلاندې شته اونه څه غم - او دوزخیان به جنتیانو ته

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا

جنتیانو ته | چه | تاسو راوتو کوی | په موږ باندې | څه اوبه | یا (څه) له هغه نه
اواز وکړی | چه په موږ باندې لږه شان اوبه راوتو کړی یا څه چه الله تاسو ته د څو اک دواړو

رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

چه درکړی که تاسو! الله | وایه وای دگ | بیشکه الله | حرام کړی دی دادواړه | په کافرانو باندې -

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

کومچه | جوړ کړو | دین خپل | لوبه | اوتماشه | اودوکړه دوی | ژوند | د دنیا

فَالْيَوْمَ نَنسَهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا

پس نن ورځ | به هیر کړو مونږ دوی | لکه څنگه چه هیر کړه دوی | ملاقات | د دے ورځ | اولکه څنگه چه

كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ

دوی زموږ د آیتونو نه انکار کولو | اوبیشکه مونږ لیرې د دوی ته | یو کتاب | چه مونږ په تفصیل سویلی کړه د

آيَاتِنَا بِه نَعْنِي اَنْكَارُ كَلَامِهِ - اود دوی ته مونږ داس کتاب را لیرې دے چه په خپل علم مو

عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

په علم سره | هدایت | اورحمت دے | دهغو دپاره | چه ایمان راږي | دوی انتظار نه کوي | مگر

بَشَرًا مِّثْلَ نَارِ ۚ اود د مؤمنانو دپاره هدایت اورحمت دے - آیا دا خلق د دے د رشتنیوالی او

تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسَوْهُ

د دے دا انجام | په کومه ورځ چه | ښکاره شي | د دے انجام | (دو) وایه وای | هغه خلق | چه هیر کړه د دے

انجام ښکاره کید و انتظار کوي | په کومه ورځ چه د دے انجام ښکاره شي نو کومو خلقو چه دا وړاندې هیر کړه د

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا

له دے نه وړاندې | چه بیشکه راغلي و | پیغمبران | زموږ د رب | په رښتیا سره | پس ایبا | شته د مونږ دپاره

د بے وای چه بیشکه زموږ د رب پیغمبران هغه خبره راوړه وے نو آیا اوس مونږ د پاره څوک

مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي

څوک سفارشی | چه سفارش وکړي | زموږ | یا مونږ واپس ولیږي | چه مونږ عمل وکړو | خلاف د هغه

سفارش کوونکي شته چه زموږ سفارش وکړي | یا مونږ واپس واستولے شو نو د پخواني عمل نه بالکل بدل

كَانَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا

کوم چه مونږ کولو | بیشکه | نقصان وکړو دوی | خپلو ځانونو ته | او ورک شول | له دوی نه | هغه څه

عملونه به وکړو | یقیناً دے خلق خپل ځانونه په نقصان کښه واچول ، اود کوم دروغ چه به دے جوړول

كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ اِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

چه دوی به دروغ تړل | بیشکه | ستارې | دهغه الله دے | کوم چه | پیداکړل | اسمانونه

هغه قول تیر نه هماغه شول - بیشکه ستا مورب هغه الله دے چه اسمانونه اود مړه دے په شپږو

مَنْزِلَ ۚ

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ فَقَالَ يٰقَوْمِ
 او زمكه | په شپږو ورځو كې | بيا قائم شو | په عرش باند | هغه پرده اوبه
 ورځو كې پيداكړل | بيا په عرش قائم شو ، هغه د شپې په

الْيَلِ النَّهَارُ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
 د شپې | په ورځ باند | چه د نه وروستوراي | په منډه منډه | او نور | او سپوږمۍ | اوستوري
 تياره باند د ورځې رتړا پتوي ، په كشان چه (شپه په ورځې پس) په منډه منډه راځي او نور او سپوږمۍ رڼا

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ
 لكيا دى | په حكم دهغه | واوړي | ام دهغه د پالاى | پيداكړل | او حكم دركول | د بركت خاوند د الله
 ستوري دهغه د حكم تابع دى خبرشې چه ټول مخلوق هم دهغه د اوم دهغه حكم پكې چلېږي الله د بركتونو

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 پروردگار د جهانونو | وېلى | خپل رب | په عاجزۍ | او په پټه | بېشكه هغه | نه خوښوي
 مالك د ټول مخلوق پالونكې د تاسو خپل رب ته په زارځي او په پټه پټه خواست كوي ، هغه د حد نه تېرېدونكې

الْمُعْتَدِينَ ۝ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
 د حد نه تېرېدونكې | او فساد مه غوروي | په زمكه كې | پس | د سميدو د دېته | او بېلۍ هغه
 خلق نه خوښوي . او د مزكه په مخ د بند وېست سميدونكې پس فساد مه كوي او الله تعالى ته د

خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ۝
 په ويره | او په اميد سره | بېشكه | رحمت | د الله | نژدې دى | نيكې كوونكو ته
 د ويره او طمع ترمنځه خواستونه كوي ، بېشكه د الله تعالى رحمت نيكو خلقو ته ډير نژدې دى .

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ
 او د هغه ذات دى | چه ليږي | هواكې | نږدې وركوونكې | دې ته له رحمت (باران) خپل نه | نژدې دى
 او الله تعالى هغه ذات دى چه د خپل رحمت (باران) نه وړاندې بادونه د زيرې په طور را ليږي ، هركله چه

إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا ثَقَالًا سَقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا
 هركله را اوچته كړي | دريځ | درې | نوروانه كړو مونږدا | طرف د يونهار | مېرته | بيا مونږ وروږو
 د ابادو نه درې درې وريځې اوچته كړي نو مونږ ته يوه مېرته (اوچې) علاقه ته وليږو او باران

بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ
 له كنه | اوبه | بيا مونږ را اوباسو | په دې سره | هر قسمه ميوه | دغه شان
 پرې وورو ، بيا د دې په ذريعه هر قسم ميوه پيدا كوو ، (د ياد ساتنې) دغه شان مونږ

نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ
 مونږ به را اوباسو | مړي | د پاره د دې چه | تاسو نصيحت قبول كړي | او ښار | پاكيزه | راوړي
 به مړي دوباره ژوندي كړو شايد چه تاسو ترې نه سبق واخلي او اباد (سمسوره) زمكه خپل شيك د

اولو انشا
 نبياته
 زغونه دهغه
 د خدايې په
 كذليك
 دغه شان
 مونږ دهغه
 آرسلنا
 مونږ ليرې د
 نوم رعليه السلام
 مالك
 نشته د تاسو پاره
 دهغه نه سوا
 قال
 وويل | سرد
 دهغه د قوم
 يقوم
 اے زما قوم ا
 وويل اے ز
 ابلاغكم
 زه رسوم تاسو
 تاسو د خپل په
 ما لا
 په هغه شې
 خبرو علم د
 على رجب
 ډيو سړي په
 دواړو سړو
 فكد بو
 بيا دوي هغه
 تاسو هم وکړه

2/12

1

1

1

الله

۴۰

43

فت

مرسو

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

هغه خلق چه | ددوع لے وگنول | زمونږ آيتونه | بيشكه دوى | دو | قوم | لاندہ

و ددوع لے وگنول | زمونږ آيتونه | ددوي يقيناً | په زهرونو | پاندۀ شري و

وَالِى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

اور ومولير قوم (د) عادتہ | ددوي ورر | هود | ددو وويل | اے زما قومہ | عبادت وکړئ | دالله

اور ددو (ش) عاد طريقه زمونږ ددوي ورور هود وويلو | هغه ورته وويل چه | زما قومہ | دالله تعالى عبادت کوئ

مَالِكُمْ مِّنْ آلِهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ

نشته د تاسو پاره | خوک بل معبود | سوا د هغه نه | پس ايا تاسو نه ويريږئ | وويل | سردارانو

چه په د هغه نه ستاسو بل معبود نشته | نو ايا تاسو د هغه د نافرمانۍ نه | نه ويريږئ | د قوم کا ضرر و غنازو ورته

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُفِئُكَ

کو موچه | کفر وکړو | د هغه له قوم نه | بيشكه زمونږ ونيوئا | په بے عقلۍ کې | او بيشكه زمونږ کا کووينا

جواب ورکړو ، چه زمونږ ته خود اے ښکاري چه نه په حماقت کې پروت یئ | او زمونږ د اکهان دے چه

مِنَ الْكَذِبِيِّينَ ۝ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي

له دروغزون نه | هغه وويل | اے زما قومہ | نشته د ما کې | غه بے وقوف | اوليکن زه

نه په دروغزون ټولي کې شامل یئ ، هغه وويل چه | زما قومہ | په ما کې پوټے قدر له کم عقلۍ هم نشته بلکه زه خو

رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَبَلَّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي

يو رسول یم | د ټولو جهانونو د پروردگار | زه تاسو ته رسوم | پيغامونه | دخپل رب

د ټول کائنات د رب د طرف نه را ليږلے شوے یم - زه تاسو ته دخپل پرور د کار حکونه در رسوم - او

وَأَنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۝ أَوْ عَجَبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ

او زه یم ستاسو | خيرخواه | امانت دار | او ايا تاسو تعجب کوئ | چه راغے تاسو ته نصيحت

زه ستاسو د ښيښے خبرخواه یم - ايا تاسو په خبره تعجب کوئ چه تاسو ته دالله تعالى د طرف نه

مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَاذْكُرُوا

ستاسو د رب له طرف نه | په يوسړي باندې | له تاسو نه | د پاره د دې چه ويريږئ تاسو | او ياد کړئ

إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ۖ وَزَادَكُمْ

مکله چه | هغه جوړ کړئ تاسو | جانشينان | پس له | قومہ | د نوح ته | او زيات لے درکړو تاسو ته

د قوم نه پس هغه | تاسو جانشين مقرر کړئ | او په قد قامت (او طاقت) کې

فِي الْخَلْقِ بَصُطَةً ۖ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ

جسامت | لوئ | پس ياد کړئ | نعمتونه | دالله | د پاره د دې چه تاسو

لے زورونه زيات کړئ | پس دالله تعالى نعمتونه ياد کړئ | چه به دنيا او اخرت

الاعراف ۸
 عَمَّيْنِ
 ايامند
 وند، باند و شوی و
 عَمِدُوا
 حجت و کبری | د الله
 ه تعالی عبادت کوئی
 الملو
 ل | سرداران
 کافرو غنائو ورت
 وَاِنَّا لَنَنْظُرُكُمْ
 ویدیکه مونز کما کو ویدتا
 وند د اکمان حصه
 وَلَكِنْ
 اولیکن زه
 هم نشسته بلکه زه غو
 رَبِّي
 ا دخیل ب
 نه در رسوم او
 كُمْ ذِكْرُ
 سوته | نصبت
 لله تعالی د طرف نه
 ذَكُرُوا
 او یاد کړه
 د کړی کله چه د نوم
 وَاَزَادَكُمْ
 تے در کړه تاسو
 ت او طاقتا
 لَعَلَّكُمْ
 د پاره د کچه تاسو
 به دنیا او آخرت

تَقْلِقُونَ ﴿۵۵﴾ قَالُوا اِحْتِثْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحَدَهُ وَنَذَرَ
 کامیاب شی | ادی و دخیل | ایا ته راغله یه مونز ته | چه مونز عبادت کړه | د الله | چه یوازې د | او پریږده
 بیه کامیاب شی - هغوی ورت و وخیل بیه! نه مونز ته په دے په راغله یه چه مونز یوازې د الله تعالی
 مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَلَانَا بِمَا تَوَدُّنَا
 هغه | د کومو چه عبادت کولو | زموږ پلارنیکه | پس راوله په مونز | هغه (عذاب) | د کوم چه نه مونز سر و وید
 عبادت شروع کړه او د پلارنیکه نور ټول معبودا پریږده - بیه ده! هغه عذاب او س راوله چه مونز تره نه ویر و
 اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۵۶﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَیْكُمْ
 که چه | ته یه | له رنیتیا وینو کونه | هغه و وخیل | واجب شوه دے | په تاسو باند
 که چه ته د بختیغه یه - هود و وخیل (که هم دا خبره دی نو) ستاسو د رب د طرف نه په تاسو
 مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ اَنْجَادُونَنِي فِيْ اَسْمَاءِ
 ستاسو د رب له طرف نه | عذاب | او قهر | ایا تاسو جگړه کوئ ماسره | د هغه نامور په حق له
 عذاب او غضب واقع شو ، ایا تاسو ماسره په داسه نومونو باند جگړه کوئ
 سَيَسْأَلُهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا
 کوم نومو چه ایښی دی | تاسو | او ستاسو پلارانو | چه نه دے نازل کړه | الله | په هغه
 چه تاسو او ستاسو پلارانو پخپله ایښی دی ، او الله تعالی د هغه هیڅ سند نه دے
 مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوْا اِنِّیْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِیْنَ ﴿۵۷﴾ فَاَنْجَبْنٰهُ
 خه | سند | پس تاسو انتظار کوئ (زه د هم) تاسو سره | له انتظار کوونکو نه | پس خلا وکړه و مونز دده ته
 راخیله نو تاسو هم انتظار کوئ ، زه هم تاسو سره انتظار کوئ - نو مونز هغه او
 وَالَّذِیْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَاِیْرَ الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا
 او هغوته چه | د هغه سره وو | په خپل رحمت سره | او پریکړه مونز | جرړه د هغو خلقو | چه دروغ لے کړل
 او د هغه ملگری په خپل رحمت سره بچ کړل او د هغو خلقو جرړه مو پرې کړه چه زموږ ایښو نه لے
 بِاٰیٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِیْنَ ﴿۵۸﴾ وَاِلٰی ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا
 زموږ ایښو نه | او دوی نه وو | ایمان راوړونکی | او د ولیدو قوم (د ثمود) | د دوی درور | صالح
 دروغ کړل او هغوی هیڅ کله ایمان نه راوړی او ثمود یا تو ته مو د هغوی ورور صالح علیه السلام ولیدو
 قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ
 و وخیل | اے زما قوم! | عبادت کوئ د الله | چه نشته دے تاسو | ټوک بل معبود | د هغه نه سو | راغله دے تاسو ته
 هغه ورت و وخیل چه اے زما قوم! | صرف د الله عبادت کوئ هغه نه بغیر ستاسو بل معبود نشته - تاسو ته د خپل
 بَیِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ هٰذِهِ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰیَةٌ
 دلیل | له طرفه د رب ستاسو | دا | اویشه د الله | تاسو د پاره | یوه نخبه ده
 یوه دغاله نه خرمند دلیل راغله دے ، دا د الله تعالی د نده اویشه تاسو د پاره نخبه ده ، نو

۵۸
 وَاِلٰی ثَمُوْدَ
 اَخَاهُمْ
 صٰلِحًا

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ

پس پریدہی دا (چہ) غریبی | دَ اللہ پہ زمکہ کنے | اومہ وروٹی لاس دے تہ | پتھراپ ریت سوا

دایریدہی چہ دَ اللہ تعالیٰ پہ زمکہ خوراک کوی اوپہ بدنیت ورہ لاس مہ وروہی

فَيَاخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۳۰ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ

کفی ونبی تاسو | عذاب | دردناک | اویادکرہ | کلمہ چہ ہفتہ چوہی تاسو | جانشینان

مکفی دردناک عذاب بہ مورؤنبیسی - اوہفتہ دخت ہادکرہی چہ دَ عاد نہ پس نے تاسو جانشین

مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا

پس | دَ قوم دَ عاد نہ | ادا بادلے کفی تاسو | پہ زمکہ کنے | چہ تاسو چوہی | دَ پہ ہوا میدانونہ

مَقَرًّا ۚ وَأُوتِيتُمْ مَتَاعًا ۚ وَبَوَّأْتُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا

مقدہ کرہی | اوپہ زمکہ کنے نے تاسو لہ جائے درکرہ | چہ دے پہ میدانونہ کنے تاسو جان

قُصُورًا وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۚ فَادْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ

محلونہ | او تراشی | دَ غرونہ | کورونہ | پس یادکرہی | نعمتونہ دَ اللہ

لہ مانہی چوہی اوپہ غرونہ کنے نے خان لہ کورونہ تراشی | نو دَ اللہ تعالیٰ نعمتونہ یادکرہی

وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝۳۱ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

اومہ گرہی | پہ زمکہ کنے | فساد کورہی | دوئیل | سردارانہ | ہفتہ کورہی | کبر و ہر

أَوْ دَ زَمَكُوهَا مَخْضًا ۚ وَبَوَّأْتُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا

او دَ زمکہ پہ مخ فساد مہ کرہی - نو دَ ہفتہ دَ قوم مغرونہ سردارانہ دَ ہفتہ

مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا ۚ لَمِنْ آمَنَ مِنْهُمْ

دَ دہ دَ قوم | ہفتہ خلقونہ | چہ کزوری کتہ لے شول | خاص ہفتہ چاہے ایمانہ راہروہ | لہ دوی نہ

مَكْرُورًا ۚ وَبَوَّأْتُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا ۚ قَالُوا

کزورو خلقونہ چہ ایمانونہ نے راہری دو تپوس وکرہ | آیا تاسو نہ

أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا مَّرْسَلًا مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا

آیا تاسو پوہی چہ بیشک | صلحہ | رالیر لے شوہے | دَ خیل رب لہ طرف نہ | دوئیل دوی | بیشک مونہ

مَعْلُومٌ ۚ قَالُوا إِنَّا نَرَى اللَّهَ فِي سَمَاءٍ مُنْظَرَةٍ ۚ قَالُوا إِنَّا نَرَى اللَّهَ فِي سَمَاءٍ مُنْظَرَةٍ

معلومہ دہ | چہ صلحہ علیہ السلام واقعی دَ خیل رب لہ طرف نہ رالیر لے شوہے | ہفتہ دوئیل چہ بیشک

بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝۳۲ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا

پہ ہفتہ چہ رالیر لے شوہے | ایمانہ روہ | دوئیل | ہفتہ خلقونہ | کبر و ہر | بیشک مونہ

دَ کومہ حکمونہ سرہ چہ ہفتہ رالیر لے شوہے | ایمانہ دہ | مغرونہ | خلقو دوئیل چہ پہ کومہ خبرہ

بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَفَرُونَ ۝۳۳ فَعَقَرُوا السَّاقَةَ

لہ ہفتہ خبرہ نہ | پہ کومہ چہ تاسو ایمان راہروہ | انکار کورہی | پس دوی دوڑلہ | ہفتہ اوسہ

تاسو ایمان راہروہ دے مونہ خود ہفتہ نہ انکار کوہ | غرض دا چہ ہفتہ اوسہ دوڑلہ

وَعَتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

اوسرکتی نے وکرہ | دَ خیل رب دَ حکم نہ | دوی دوئیل | اے صلحہ | اولہ پہ مونہ ہفتہ | دَ کومہ نہ مونہ وکرہ

او دَ خیل رب دَ حکم نہ نے سرکتی وکرہ او دے وئیل اے صلحہ | کہ چرے تہ واقعی رسول نے

كُنْتُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۷﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا

ان | لہ پھیراؤ تہ | پس وینوں دوی | زلزلے | پس شول دوی
کچھ | بے تہ | نو ہوی ناٹا پہ | سختے زلزلے وینوں | او پہ خیلو کورونو
نہ کو م عذاب چہ تہ وعدہ کو م ہفہ راولہ ،

فِي ذَرَاهِمُ جَثِيئِينَ ﴿۷۸﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَلْقَوْمُ

فہ | ذراہم | جثیین | فتولی | عنہم | وقال | یلقوم
پہ خیلو کورونو کینے | پرہنے پراتہ | پس مغے واہولو | لہ دوی تہ | اووے وئیل | اے زما قومہ!
کینے پرہنے پراتہ | پاتے شول | نو ہفہ دخت صالح | ترے نہ مغے واہولو | اووے وئیل | اے زما قومہ!

لَقَدْ أَرْسَلْنَاكَ رَسُولًا مِّنْ قَبْلِكَ فَأَنكَرُوا وَلَٰكِن

لشکہ ما ورسولو تاسوتہ | پیغام | دخیل رب | اولصحت م وکرو | تاسوتہ | لیکن
ماخو تاسوتہ دخیل خداے حکونہ لارسول و و ، اوستاسو خیر خواہی م لہوے وہ | خو خیر خواہ
ماخو تاسوتہ دخیل خداے حکونہ لارسول و و ، اوستاسو خیر خواہی م لہوے وہ | خو خیر خواہ

لَا يَخْبَوْنَ النَّاصِحِينَ ﴿۷۹﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ

نہ | خوشیو تاسو | نصحت کو ونکی | اور مویلیرلو | لوط | کدچہ ہفہ وئیل | خیل قوم تہ | آیا تاسو کوئی
خلق ستاسو ہدو خوش نہ وی ، اومونہ لوط علیہ السلام و لیلیرلو کدچہ ہفہ خیل قوم تہ وئیل آیا تاسو د
خلق ستاسو ہدو خوش نہ وی ، اومونہ لوط علیہ السلام و لیلیرلو کدچہ ہفہ خیل قوم تہ وئیل آیا تاسو د

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ

ہفہ | فحاشی | چہ نہ دہ کد ورائی لہ تاسو | چارہم | لہ عالمونہ | بیشک تاسو | راہی
دے حیاتی کار کوئی چہ لہ تاسو نہ ورائی پہ قولہ دنیا کینے چا نہ دے کرے ؟ تاسو د بشحو پہ
دے حیاتی کار کوئی چہ لہ تاسو نہ ورائی پہ قولہ دنیا کینے چا نہ دے کرے ؟ تاسو د بشحو پہ

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ

سروتہ | پہ شہوت سرہ | سوا | د بنعوتہ | بلکہ | تاسو بی
خائے تارینہ ہلکانو سرہ خیل شہوت پورہ کوئی ، بلکہ تاسو د حد نہ
خائے تارینہ ہلکانو سرہ خیل شہوت پورہ کوئی ، بلکہ تاسو د حد نہ

قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۸۱﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

خلق | حد نہ تیرید ونکی | اونہ و و | جواب | ددہ د قوم | مکر داجہ | دوی وئیل
تیرید ونکی خلق بی پس ددہ د قوم جواب ددے نہ سوا بل نہ و و چہ پہ خیل میں کینے و وئیل
خلق | حد نہ تیرید ونکی | اونہ و و | جواب | ددہ د قوم | مکر داجہ | دوی وئیل

أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ

اوباسنی دوی | دخیل ملی نہ | بیشک دوی | داسے خلق دی | چہ پاکیزہی خوشیو ونکی دی
چہ دوی دخیل ملی نہ اوباسنی | حکہ چہ دوی حان دیر پاک ساتل غواہی
اوباسنی دوی | دخیل ملی نہ | بیشک دوی | داسے خلق دی | چہ پاکیزہی خوشیو ونکی دی

أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿۸۲﴾

فانجینہ | اہلہ | الا امراتہ | کانت | من الغیرین
پس مونہ نجات در کدہ تہ | او ددہ کورواوتہ | سوا | ددہ د بنعوتہ | چہ وک | (شاملہ) وروستو پاتے کین کو کینے
نومونہ ہفہ او ددہ کورونہی بچہ کول خوشعہ لے بچہ نہ شوہ حکہ چہ ہفہ پہ وروستو پاتے کین و نکونے شاملہ
فانجینہ | اہلہ | الا امراتہ | کانت | من الغیرین

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿۸۳﴾

او وورولو مونہ | پہ دوی بانہ | باران د کانرو | پس وکروہ | چہ شکہ | شو | انجام | دجرمانو
وہ اومونہ پہ ہوی بانہ | باران د کانرو | باران وورولو نو وکوروہ چہ دجرمانو انجام شکہ شو ؟
او وورولو مونہ | پہ دوی بانہ | باران د کانرو | پس وکروہ | چہ شکہ | شو | انجام | دجرمانو

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿۸۳﴾

او وورولو مونہ | پہ دوی بانہ | باران د کانرو | پس وکروہ | چہ شکہ | شو | انجام | دجرمانو
وہ اومونہ پہ ہوی بانہ | باران د کانرو | باران وورولو نو وکوروہ چہ دجرمانو انجام شکہ شو ؟
او وورولو مونہ | پہ دوی بانہ | باران د کانرو | پس وکروہ | چہ شکہ | شو | انجام | دجرمانو

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۰

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۱

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۲

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۳

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۴

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۵

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۶

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۷

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۸

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۰۹

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۱۰

اور جو لوگوں نے ایمان لیا اور نیک اعمال کیے ان کے لیے بڑا اجر ہے۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ

وَدُوْلَ اسرارانو | کوم چه | کبرزن وو | دهغه له قوم نه | چه مونږ به خاغا ادباسوتا
د دوی د قوم مغروره سردارانو د وویل چه اے شعیبه! مونږ به تا او تاسره

يُشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قُرْبَتِنَا أُولَئِكَ

اے شعیبه! | او دهغه خلق | چه ایمان نه راوړو | تاسره | دخپل کلی ته | یا به واپس راځئ تاسو
مؤمنان یقیناً دخپل کلی نه بهر ادباسو ، او یا به تاسو زموږ

فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كُرْهِيْنَ ۝ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ

زموږ په دین کې | ده د وویل | آیا کرکه یو مونږ | بد گنډونکی | بیشکه تری به دی مونږ | په الله باند
لږمېته وپس راشئ شعیبه ورته وویل چه ایا که مونږ دا نه خوښوو بیا هم ؟ بیا خو به به شکه مونږ په الله تعالی

كُذِّبْنَا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِنْهَا

دروغ | که چه مونږ وپس شو | ستاسو په دین کې | پس له دین نه | چه نجات را کوو مونږ | الله | له دے نه
باند دروغ تری دی که چه مونږ ستاسو دین ته بیا واپس شو ، سره د دے چه الله تعالی ترے نه راله

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا

اونه ده مملکه مونږ له | چه مونږ واپس شو | په دین کې | مگر | دا چه وغواړی | الله | رب زموږ
خدا را که د اوس خود اے واپس کیدل راله ممکن نه دی ، مگر دا چه الله زموږ رب وغواړی

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا

حاطه کړه ده | زموږ رب | د هر څیز | په علم سره | هم په الله باند | زموږ توکل دے | اے زموږ رب
زموږ د رب علم په هر څیز باند چا پوره دے ، په الله تعالی باند زموږ توکل دے ، اے زموږ رب

اَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝

فیصله وکړه | زموږ او زموږ د قوم په مینځ کې | په انصاف سره | او هم ته | د ټولو نه ښه فیصله کوونکې
زموږ او زموږ د قوم تر مینځ په حق فیصله وکړه ، او ته د ټولو نه ښه فیصله کوونکې یی

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيُنْشَعِبَ

د وویل | سردارانو | کومو چه کفر وکړو | د دغه له قوم نه | که چه تاسو تابه داری وکړه | د شعیبه
نود هغه د قوم انکار کوونکو سردارانو (خپل قوم ته) وویل که تاسو شعیبه پے روان شوی

إِنَّمَا رَاكِبُ اسْفَحَاءَ لَخِثْرُونٌ ۝ فَآخَذَتْهُمْ رَجْفَةٌ

نو بیکه تاسو | هغه | نقصان موندونکی یی | پس وینول دوی | زلزلې | نود دوی شول د صبا | په خپلو کورونو کې
نوخامغا برباد به شئ - بیا دوی زلزلې وینول ، نو په خپلو کورونو کې پرته

فَجُمِيعٌ ۝ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعْبَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝

په ټوله پراته | کومو چه | دروغ وگړو | شعیبه | لکه چه دوی هډه و او سیل نه وو | په دے کې
په ټول ، چا چه شعیبه دروغ وگړو هغوی د شول لکه چه په دے کلو کې هډه و او سیل نه وو

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا كَانُوا هُمُ الْخَسِرِينَ ﴿٩٢﴾ قَتُولُ

کومچه | دروغ زن کړو | شعيب | او دوی | زیان کاران | بیا د اوس شو | د هغوی

چا چه شعيب نه دروغ زن ووئیل ، هغوی پخپله برباد شول - نو شعيب تره مخ وگرځو

وَقَالَ يَقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ

اود وئیل | اے زما قوم! | بیشکه ما در رسول د تاسو | پیغامونه | د خپل رب | اوصیعت م کړه | تاسو

اور ته د وئیل چه زما قوم! | ما تاسو د خپل رب حکونه در رسول دو | اوستاسو خیر خواهم قرینه

پس څنگه | زه افسوس وکړم | په کافر قوم باند | اونه دے لیرې مونږ | په هغوی کی

وکه نو اوس زه څنگه د هغه قوم په حال افسوس وکړم چه مونږ نه وو - او هر که چه مونږ یو کلی ته پرېښه

مَنْ نَبِيِّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبِاسِ أَوِ الْضُرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

څوک پیغمبر | مگر | و نیول مونږ | اوسیدونکی د هغه | په سختی | او تکلیف سره | چه دوی

لیرې دے نو اول مو د هغه اوسیدونکی په سختی او په تکلیف کښه را نیولی دی د پاره د دے چه مونږ

يَضْرَعُونَ ﴿٩٣﴾ ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا

زاری وکړی | بیا بدل کړو مونږ | د سختی په حال | راحت | تر دے چه | د پېښو کی

اختیار کړی - بیا مونږ د هغوی بد حال په خوشحالی بدل کړه - تر دے چه هغوی ښه ترقی وکړه

وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاؤُنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً

اود دوی وئیل | بیشکه رسید | زموږ پلارونه | سختی | او راحت | بیا مونږ د نیول دوی | ناگهانه

اود د دے وئیل چه زموږ په پلار نیکه هم د دے سختی او راحت راغله دے بیا مونږ دوی ناگهانه نیول

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٤﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا

اود دوی | بے خبره دو | او که چرې | او که اوسیدونکو | ایا راوړد | او پر هیز ماری کول | نو مونږ به

اود دوی نه (د عذاب) خبر هم نه وو - او که د دغه کلو خلقو ایمان راوړد | او ځان د گناهونو نه بچ کول | نو مونږ به

عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ

په دوی باند | برکتونه | له طرفه د آسمان | او زمکې | لیکن دوی دروغ وکړل | نو مونږ د نیول دوی

په دوی باند د آسمان او زمکې دواړو نه برکتونه را برسیړه کړی وو لیکن دوی (زمونږ تعلیم) دروغ وکړل نو

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

په بدله د هغو (عملو) کښه | چه دوی په کول | پس آیا په امن شول | اوسیدونکی د کلو

مونږ دوی د خپلو عملونو په سزا کښه راو نیول ، آیا د کلو خلق د دے خبره نه بے غم

أَنْ يَكُتِبَهُمْ بِأَسْنًا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٦﴾ أَوْ آمِنَ

له دغه چه راشی په دې باند | زموږ عذاب | د شپې | اود دوی | اوده دوی | آیا په امن شول

شوی دی چه شپه په شپه په دوی باند زموږ عذاب راشی اود دوی اوده دوی - آیا د کلو خلق به

أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُيٌّ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝

دوسید و نکی د کلو | له دے نه چه راشی دوی ته | عذاب زمونږ | د غایت په ځن | او دوی | لوبه کوی |
حلقه به غه شوی دی چه زمونږ عذاب ورته د غره راشی چه دوی به خبره لکیاوی لوبه کوی -

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ۝

آیا په امن شول | د الله د تدبیر نه | پس نه په امن کیږی | د الله د تدبیر | مکره | نقصان موندونکی خلق -
آیا دا خلق د الله د تدبیر نه په ویک شول ؟ خو یاد ساتی | چه د الله د پخوانو تدبیرونو نه هغه خلق به فکره کیږی چه تباہ کیږی نکی

وَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا

او آینه ده | کره رهنمای | د هغو خلقو | چه وارثان شول | د زمکه | پس له هلاکیدو | د اوسیدونکو د دے
دی - آیا دے واقعاتو هغو کسانو ته چه د پخوانو اوسیدونکو نه پس د هک وارثان شوی دی هیڅ سبق ورته کړو

أَنْ تُولُوا نِسَاءً أَصْبَنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنُطْبِعَ

چکه چکر | غوښتے وے مونږ | نو مصیبت به مو غورزو دوی په ځن | د دوی د گناهونو په پل کین | او مهر مو د وعلو
چه که چرے مونږ غوښتل نو د دوی د گناهونو په وجه به مو دوی په عذاب کین نیولی وو او په زړونو

عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ

د دوی په زړونو | پس دوی | نه اوسی | دا کلی دی | چه مونږ اورؤو | تاته
به ورله تاپه و لکوو پس دوی د نصیحت خبره هم نه اوری (له پیغمبره) دا پوځو کلی دی د کومو حالات چه مونږ

مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

د دے (حق) احوال | او بیشکه راغلی وو دوی ته | پیغمبران د دوی | رواضحه دلیلونو سره | بیا دوی دا ښه وو
تاته بیا نوو | او یقیناً دے خلقو ته د دوی پیغمبران معجزو سره راغلی وو ، خودوی چه کومه خبره

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ

چه ایمان نه راوړی | چه د وچه چه دروغمن کړی وو | له دے نه وړاندې | دغه شان | مهوری | الله | په زړونو
پوخل دروغمن کړی وک هغه بیا ونه منله ، هم دغه شان الله تعالی د کافرانو په زړونو

الْكَافِرِينَ ۝ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا

د کافرانو | او دونه موندله مونږ | په اکثر و د دوی کین | و قایه وعده | او بیشکه د موندل مونږ
مهر لکوی ، او مونږ په دوی کین اکثر خلق به لوظه موندلی دی | او اکثر کسان مو د سره

أَكْثَرَهُمْ لَفِْسِقِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

اکثر له دوی نه | نافرمان | بیا مونږ ولیږلو | له دوی نه پس | موسی | خپلو نښو سره
نا فرمانه (او بد عمل) بیا موندی دی - بیا د دوی نه پس مو موسی علیه السلام د خپلو نښو سره فرعون

إِلَىٰ قَرْعُونَ وَمَلَأْنَاهُ بِقُلُوبِهِمْ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ

فرعون ته | او د دے سردارانو ته | پس دوی نا انصافی وکړه | د دې نښو سره | پس وکړه | څنگه | شو
او د دے سردارانو ته ولیږلو نو هغوی زمونږ د نښو سره زیلته وکړو ، نو وکړه چه مفسدانو انجام

فَرَعُونَ تِلْكَ الْأَمْثَلُ لِقَوْمٍ أَعْبَسَ ۝

فرعون ته | او د دے سردارانو ته | پس دوی نا انصافی وکړه | د دې نښو سره | پس وکړه | څنگه | شو
او د دے سردارانو ته ولیږلو نو هغوی زمونږ د نښو سره زیلته وکړو ، نو وکړه چه مفسدانو انجام

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ ۚ إِنِّي رَسُولٌ

نجام | د فساد کو دیکو | او وویل | موسیٰ | اے فرعون | بیشک تہ | رسولیم

خۂ شو ؟ | او موسیٰ ورتہ دوئیل | اے فرعون ! | تہ کہ تو مخلوق دے رب

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ ۚ

د جہانوں د پروردگار | مالہ مناسب دی | جہ بیان نہ کریم | یہ اللہ بانی | مگر رشتہ خیر

طرف نہ پیغمبر راغلے ایم - ماد پارہ ہم دا مناسب دی | جہ د اللہ تعالیٰ پہ حقہ ہفہ خبرہ و کریم جہ رشتہ

قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ

مارا دے کے تاسوتہ | واضحہ دلیل | ستاسو دے رب نہ طرف نہ | پس ولیزہ | ماسرہ

وی ، تاسوتہ ج ستاسو دے رب نہ طرف نہ واضحہ دلیل نہ راڈری دی | نو تہ بنی اسرائیل ماسرہ

يَنِّي إِسْرَءِيلَ ۚ قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا

بنی اسرائیل | دے وویل | کہ چرے تا | راڈری وی | خۂ مجھ | نورادہ | ہفہ

رخصت کرہ - فرعون جواب و رکرو | جہ کہ تاخۂ خنہ راڈری وی | نو ہفہ و ہنایہ کہ تہ

إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

کہ چرے تہ بی | لہ رشتہ و یونکو نہ | پس وغور زولہ دے | ہما خیلہ | نو فوراً ہفہ | اژدھا رشی

لہ خیلہ دے وی کہے | رشتہ یے - یہ دے خبرہ موسیٰ خیلہ کوئی و غور زولہ نو ہفہ یوہ ژوند

مُتَبَيِّنٌ ۚ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۝ قَالَ

بیکارہ | ادر او یستلودہ | لاس خیل | نو فوراً ہفہ (بیکارہ) | رویمانہ | لید و نکوتہ | دوئیل

اژدھا شوہ | او لاس تہ (د بقل نہ) | را او یستلودہ ہفہ دے تو لید و نکو یہ و رانی نک سپین ہر قیلہ - د فرعون

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝ يَرْيَدُ أَن

سردارو | د قوم د فرعون نہ | جہ بیشک داخو | جادوگر دے | پوہہ | دے غواہی | جہ

د قوم سردارو و ویل | جہ بیشک داخو دے علم خاوند جادوگر دے - دے غواہی | جہ

يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ

اوباسی تاسو | ستاسولہ زکے نہ | پس خۂ حکم کوئی تاسو | دوی و ویل | مہلت و رکہ دے

تاسو ستاسو دے ملک نہ بھر اوباسی | دوی جہ پہ کہ حقہ ستاسو خۂ صلاح دے - دوی و ویل | جہ موسیٰ

وَأَخَاهُ وَ أَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ يَأْتُوكَ

او دے و رورتہ | او | ولیزہ | یہ ہمارو نو کہے | جمع کوونکی | جہ دوی راوی تاتہ

او دے و رورتہ مہلت و رکہ | او تو لہ ہمارو نو تہ کارند کات ولیزہ - جہ تو لہ پوہہ جادوگر

بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٌ ۝ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا

ہر جادوگر | پوہہ | او راغل | جادوگر | فرعون تہ | دوی و ویل | بیشک مونیرہ اجری کرے

درلہ را توں کری - او جادوگر د فرعون (دلیار) تہ راغل | دوی و ویل | کہ چرے مونیرہ غالب شو

إِنْ كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝

ترجمہ: ہاں! | دے دوئیل | ہو! | ادیشکے تاسو بہ یئی | لہ نزویکا نو متہ
ترجمہ: ہاں! | دے دوئیل | ہو! | ادیشکے تاسو بہ یئی | لہ نزویکا نو متہ

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَامَّا أَنْ تَكُونَ مَحْنًا مَلْقَيْنَ ۝

ترجمہ: اے موسیٰ! | یا خو! | تہ غورزوہ | او یا | یہ شو مونہ | غورزوونکی
ترجمہ: اے موسیٰ! | یا خو! | تہ غورزوہ | او یا | یہ شو مونہ | غورزوونکی

قَالَ اتَّقُوا فَلَمَّا أَتَقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

ترجمہ: موسیٰ دوئیل | تاسو غورزوئی | پس ہرکے | ادے غورزوہ | خیل خیل | نو جادوے وکرو | بہ سترگو | دخلقو
ترجمہ: موسیٰ دوئیل | تاسو غورزوئی | پس ہرکے | ادے غورزوہ | خیل خیل | نو جادوے وکرو | بہ سترگو | دخلقو

وَأَسْرَقُوا لَهُمْ وَجَاءَهُمْ بِسِحْرِ عَظِيمٍ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

ترجمہ: اوئے ویرول دوی | ادراؤئے دلو | جادو | دیرلئے | اووی راؤلیہ مونہ | موسیٰ طرف تہ
ترجمہ: اوئے ویرول دوی | ادراؤئے دلو | جادو | دیرلئے | اووی راؤلیہ مونہ | موسیٰ طرف تہ

أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَوَقَّعَ

ترجمہ: چہ غورزوہ | خیلہ ہمس | نو فوراً بہ ہفہ | تیرکری | خہ چہ | دوی جوہول | پس ثابت شو
ترجمہ: چہ غورزوہ | خیلہ ہمس | نو فوراً بہ ہفہ | تیرکری | خہ چہ | دوی جوہول | پس ثابت شو

الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَغَلَبُوا هَذَاكَ وَأَنْفَلِكُوا

ترجمہ: حق | اد باطل شول | ہفہ خہ چہ دوی کول | پس دے مغلوب شول | بہ غمٹائے کئے | او واپس شول
ترجمہ: حق | اد باطل شول | ہفہ خہ چہ دوی کول | پس دے مغلوب شول | بہ غمٹائے کئے | او واپس شول

صَغِيرِينَ ۝ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ دِينَ ۝ قَالُوا أَمَّا

ترجمہ: ذلیلہ | اد غورزیدل | جادوگر | یہ سجدہ کئے | دوی دوئیل | مونہ یا راوہ
ترجمہ: ذلیلہ | اد غورزیدل | جادوگر | یہ سجدہ کئے | دوی دوئیل | مونہ یا راوہ

بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ ائْتِنِي

ترجمہ: رب پروردگار دے عالمون | چہ رب دے موسیٰ | اد ہارون | دوئیل فرعون | تاسو یا راوہ بہ ہفہ
ترجمہ: رب پروردگار دے عالمون | چہ رب دے موسیٰ | اد ہارون | دوئیل فرعون | تاسو یا راوہ بہ ہفہ

قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ

ترجمہ: دلائد دے کہ چہ | نہ اجازت دے | تاسو تہ | بیشک داخو | یو چال دے | چہ تیار کئے | تاسو | بہ دے تیار کئے
ترجمہ: دلائد دے کہ چہ | نہ اجازت دے | تاسو تہ | بیشک داخو | یو چال دے | چہ تیار کئے | تاسو | بہ دے تیار کئے

لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ لَأَقْطَعَنَّ

ترجمہ: چہ اوباسی تاسو | لہ دینارنہ | دے اوسیل کی | پس زہ بہ تاسو تہ معلومہ شی | | خا متاہ بہ پرہکم زہ
ترجمہ: چہ اوباسی تاسو | لہ دینارنہ | دے اوسیل کی | پس زہ بہ تاسو تہ معلومہ شی | | خا متاہ بہ پرہکم زہ

أَيَّدِيكُمْ وَارْجُلَكُمْ مِّنْ خَلَاْفٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

ستاسولاسونه | اوستاسو شپه | د مخالف طرف نه | بيا | به په سولې کړم تاسو | ټول
او شپه د مخالفو اړخونو نه پريکړم بيا به تاسو ټول په سولې وځړوم

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ وَمَا نُنْقِمُ مِنْكَ إِلَّا أَن

دوی وویل | بیشکه موږ | خپل رب طرف ته | واپس تلونکي یو | او ته بدل نه اخل | له مونږ نه | مگر هغه چې
هغوی وویل چې مونږ ټول خو خپل رب نه واپس تلونکي یو - او ته خو مونږ نه دومره قدر بدله اخل چې مونږ

أَمْثَلًا بِأَيِّتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتُنَا رَبَّنَا أَفَرُّ عَيْنًا

مونږ بیا راږو | به نخبو د رب خپل | هر کله چې هغه راغله مونږ ته | اے زموږ زړه | را واره | به مونږ باندې
خپل رب په نخبو (وې) ایمان راوړه | هر کله چې مونږ ته را ورسید | اے زموږ زړه | مونږ صبر را کړو

صَبْرًا وَتَوَكَّلْنَا مُسْلِمِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ

صبر | او وفات را کړه مونږ ته | د اسلام په حالت کې | او وویل سردارانو | د فرعون له قوم نه
او مونږ له د اسلام په حالت کې مرګ راوړه - او د فرعون د قوم سردارانو وویل چې ایا ته به موسی

أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرُ

ایا ته پریږد | موسی | او د دغه قوم | چې فساد کوي | په زمکه کې | او پریږدی تا
او د دغه قوم بنی اسرائیل (د دغه) پریږدې چې په ملک کې بې دامتې پیداکوي او تا اوستا معبود

وَالِهَتَكَ ۝ قَالَ سَتَقْبَلُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَتَسْتَحْيٰ نِسَاءَهُمْ

اوستا معبودان | د دغه وویل | مونږ به وژنو | ځامن د دوی | او ژوندی به پریږدو | بنه د دوی
پریږدی - فرعون ورته وویل چې مونږ به ډیرې د دوی ځامن وژنو او لونه به ژوندی پریږدو

وَأَنَا فَوْقَهُمْ فَهُمْ قَهْرُونَ ۝ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْعَوْا بِاللَّهِ

او بیشکه مونږ | په دوی باندې | غالب یو | وویل | موسی | خپل قوم ته | تاسو مدد غواړئ | د الله
او یقیناً مونږ به دوی باندې غالب یو - موسی خپل قوم ته وویل چې تاسو د الله نه مدد غواړئ

وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

او صبر کوئ | بیشکه | زمکه | د الله ده | هغه واران کوي د هغه څوک چې غواړي | له خپلو بندګانو نه
او صبر کوئ | بیشکه زمکه صرف د الله تعالی ده | هغه په خپلو بندګانو کې چې چاله نه خوښه وي هغوی له

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَن تَأْتِنَا

او انجام (خو) | د پرهیزګارانو د پارا د | دوی وویل | مونږ تکلیف را کړ شو | ولاندې | له راتلونکو ستا نه مونږ ته
ورکوي | او اخر کېنې کامیاب | د پرهیزګارانو د | موسی د قوم | خلکو وویل چې مونږ به ستا د راتلونو وړاندې هم ټکی

وَمِنْ بَعْدٍ مَا جِئْتَنَا ۝ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ

او پس له هغه نه چې راغله مونږ ته | د دغه وویل | امین | چې رب ستاسو | به هلاک کړي | دینمن ستاسو او
ننو اوستا د راتلونو پس هم عذاب یږدو - موسی وویل زه به ستاسو خدا ته ستاسو دینمن هلاک کړي | او

وَمِنْ بَعْدٍ مَا جِئْتَنَا ۝ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ

او پس له هغه نه چې راغله مونږ ته | د دغه وویل | امین | چې رب ستاسو | به هلاک کړي | دینمن ستاسو او
ننو اوستا د راتلونو پس هم عذاب یږدو - موسی وویل زه به ستاسو خدا ته ستاسو دینمن هلاک کړي | او

1535

بہ زمکہ بنے | بیابہ ہڈ گوری | چہ شکہ | تاسو عمل کوئی | اویشک | دُنیو مونس
خلیفہ کان بہ کوئی تاسو | بہ مخ خلیفہ کان کوئی | او بیاد بہ گوری | چہ تاسو شکہ | کارونہ کوئی | او موندہ فرعون قوم
و تاسو بہ دے زمکہ

أَلْ فَرَعُونَ بِالسَّيْنِ وَنَقِصٍ مِنَ الثَّمَرِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

پہ نفعوں | او نقصان کیے | دمیو | چہ دوی | نصیحت قبول کری۔
او د پیدوار د کی پہ عذاب کے راویوں | چہ داخل نصیحت حاصل کری۔

جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ

میرا کہ | بہ راتلہ دوی تہ | فراخی | نو دوی بہ وئیل | چہ | دا زمر نو حق کے | او کہ چہ | رسیدلہ بہ دوی تہ
چہ بنہ | وخت بہ پرے راغے | نو ہفوی یہ | وئیل چہ | دا زمر نو خیل حق کے | او چہ | ید حال بہ پرے

يُطَيِّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۖ إِلَّا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ

حق | نو سپیرہ بے گنہ | موسیٰ | اوخو کہ چہ دہ مرہ وو | واوری | چہ بیشک | ددوی بد نفسی
 فی نو موسیٰ علیہ السلام | او دھغہ ملگری بہ بے سپیرہ گنہ | ددوی خیل سیرہ تو با خدائے سہ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ

لیکن | اکثر دوی | نہ پڑھیں | اودو کو بیل | ہر خہ چہ | تہ را کہ ہو تہ بہ

۱۰۱ اِنَّ اِيَّاهُ لَتَسْحَرْنَ اِيَّاهُۙ فَمَا تُحِسُّ لَكَۙ يٰمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۰۲ فَاَرْسَلْنَا

چنه نه جادو و گه چه مونږ | په سړي | نوموړنه يو | په تابانډ | ايمان راوړونکي | پس راوړلې نوموړي

وَنَزَّادُ جَادُوْ لَوَلُوْ بِهْ غَرَضُ هِيْ شَوْمَرَهْ فَخْتِيْ پيشِ كِرِيْ خَوْمِيْزِيْ بِهْ تَا اِيْمَانِ نَهْ رَاوِيْزِيْ نُوْمُوْزِيْ بِهْ هُوِيْ

طوفان | طوفان | او ملخان | او سپرے | او چیندے | او وچے | ٹھنڈے

طوفان راولپنڈی | او ملخان | او سپرے | او چیتلے | او ویجے | داتلے | نغمے |

صَلِّ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مَّجْرِمِينَ ﴿١٣٢﴾ وَلَمَّا وَقَعَ

جد | نو دوی کبر وکړو | اودوی وو | خلق | مجرمان | او هرکله چه به پریوتلو
دناوینو، نو هغوی شکړ وکړو او هغه د مجرمانو قوم وو - او هرکله چه به په هغوی

هُمْ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

عذاب | (نو) وکیل بنے | اے موسیٰ | دُعا و کبر | موبذ دَیَارَ | دَخل رین | یہ دُعا ہے
(اے) | تو ہنوی یہ وکیل ہے | اے موسیٰ ! | موبذ دَیَارَ | دَاللہ نہ سوال و کبر | لکہ شک ہے

عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ

تاسرے | کچھ | لڑے کووتا | لہ مونڈتہ | عذاب | نوموینہ خانہ اپنا راور

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

په تا | او خامخا به وليږو | تاسره | بني اسرائيل | پس هر کله چه | لږ به کړو مونږ | له دوی نه
ایمان راوړو او بني اسرائيل به درسره رخصت کړو ، بیا کله چه مونږ د دوی دغه عذاب یوځای

الرَّجَزِ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْعُقُوبَةِ إِذَاهُمْ يَنْكُثُونَ ۚ فَانْتَقَمْنَا

عذاب | ترڅه موده پوره | چه د کړسیدنکی دوهغه ته | نوم هغه وخت په دې | وعده ما توله | بیا مونږ انتقام وچمتو

وخت پوره چه دوی ورته رسېدونکی دو لږه کړو نو هغه ساعت به د خپلو ځانونه وروستو شول ، نو مونږ ترڅو

مَنْهُمْ فَأَعْرَقْتَهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

له دوی نه | پس مونږ غرق کړل دوی | په دریاب کې | وله چه دوی | دروغ وکړل | زمونږ آیتونه | اودوی ورو
نه بدله واخستله او په سمندر کې مودوب کړل ، ځکه چه دوی زمونږ آیتونه دروغ وکړل اود هغه نه

عَنْهَا غَافِلِينَ ۚ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ

له هغه نه | په خبره | او مونږ وارثان کړل | هغفلن قوم چه | کمزوری گنډه شول
پالک په پړواوو ، او کوم قوم چه کمزورې گنډه شوه دو مونږ هغوی د هغه ملک

مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَثَّلَ

په مشرقونو د زمکه کې | او په مغربونو د زمکه کې | هغه زمکه | چه برکت ایښه و مونږ | په هغه کې | او پوره شوه
د مشرق او د مغرب وارثان کړل چه مونږ | پکې پرکتنه ایښه | دو | او بني اسرائيل

كَلِمَتِ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا

وعده | ستا دېب | نیکه | په بني اسرائيلو | د دوی د صبر په وجه | او برباد کړو
په خپله ستا دېب ښاښته وعده پوره | شوه ، ځکه چه هغوی صبر کړه دو | او فرعون

مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۚ وَجُوزْنَا

هغه چه جوړول به | فرعون | او دده قوم | او هغه چه دوی به | چمتو جوړول | او مونږ ترڅو
او د هغه قوم چه هغه جوړول او اوچت اوچت عمارتونه | خپل ټول هغه ټول مورتیا کړل - او مونږ

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

بني اسرائيل | د سمندر نه | نو دوی راغلل | په يوداسه قوم | چه په عبادت کې لکياد
بني اسرائيل د سمندر نه تیر کړل نو په لاره کې په يوداسه قوم ورغلل چه خپلو پټانو ته

عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ ۚ قَالُوا يَمُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا

د خپلو پټانو | دوی وویل | اے موسیٰ | جوهره | مونږ د پادشاه | یومعبود
دمعبودان | ناست دو ، نو دوی وویل چه اے موسیٰ ! | چه مونږ له د دوی د معبودانو

كَمَا لَهُمُ إِلَهَةٌ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۚ إِنَّ هَؤُلَاءِ

لکه څنگه چه | د دوی دی | معبودان | ده وویل | بیشکه تاسو خو | خلق یی | دیر جاهلان | بیشکه | دا خلق
په شان معبود جوړ کړه موسیٰ ورته وویل چه تاسو خو دیر ناپوهه خلق یی - دا خلق چه پکې

مَنْزِلٌ ۖ مَا هُمْ فِيهِ وَبَطْلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

منزل کبیلہ نکی کا | چہ پہ کومہ (بپستی) کئے لکھا | او بطل ہے | ہفہ دکار | چہ دوی | اکولو -

تباہ کبیلہ نکی کا | ہفہ خود تباہی لارہ | او د دوی قول عبادت سراسر بے بنیادہ دے

قَالَ اَغْيَرَاللهُ اَبْغَيْكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

دوبیل دہ | آیا د اللہ نہ سوا | نہ ولتوم تاسولہ | معبود؟ | او ہفہ فضیلت در کہے د تاسو | پہ جہان والو باندی

موسیٰ دوئیل آیا د اللہ تعالیٰ نہ سوا تاسو د پارہ بل معبود ولتوم حال دا د چہ ہفہ تاسو د نور مخلوق نہ غورہ کری

وَاذْكُرْ اَنجَيْنَاكُمْ مِّنْ اِلٰ فِرْعَوْنَ يَسُومُوْنَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

اور یاد کری | کہ چہ | مونہ نہات در کہے تاسو | د فرعون د قوم نہ | چہ در کولو بے تاسو | سخت | عذاب

بی۔ او ہفہ دخت یاد کری | کہ چہ مونہ تاسو د فرعون د قوم نہ خلاص کری | چہ تاسولہ بے سخت عذاب در کولو

يَقْتُلُونَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ

چہ دوی بہ وژن | ستاسو حامن | او ژوندی بہ بے پریشو | ستاسو نبی | او پہ دے کئے

اوستاسو حامن بہ وژن | اوستاسو جینکے بہ بے ژوندی پریشو دے او پہ دے کئے ستاسو

بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِيْنَ لَّيْلَةً

آزمینیت دو | ستاسو د رب د طرف نہ | دیر لوئے | او مونہ دے کہے وہ | موسیٰ سرہ | د دیر شو | شیو

رب د طرف نہ دیر لوئے آزمینیت دو - او مونہ موسیٰ سرہ د دیر شو شیو (د اعتکاف) وعدہ و کرہ

وَاَقِمْنٰهَا بِعَشْرِ فِتْنَةٍ مُّیْقَاتٍ رَبِّهٖ اَرْبَعِيْنَ

او پورہ کرہ مونہ دا | بہ لستو (شیو) سرہ | بیا پورہ شوہ | مودہ مقررہ | د ہفہ د رب | خلونیت

اوبیا مو پرے لست و بے سو کرے | نو د ہفہ د خداے نیتہ پہ خلونیتو شیو کئے پیورہ

لَّيْلَةً وَقَالَ مُوسٰى لِاَخِيهِ هَارُوْنَ اَخْلَفْنِيْ فِيْ قَوْمِيْ وَاصْلِحْ

شیو | او دوئیل | موسیٰ | خیل درورہ ہارون نہ | نہ خلیفہ نہ زما | زما پہ قوم کئے | او اصلاح کرہ

شوہ | او موسیٰ خیل درورہ ہارون نہ و بیلی وو چہ نہ زما نہ پس پہ قوم باندی زما خلیفہ شوہ او اصلاح

وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسٰى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ

او تابعداری مہ کوہ | د لاسے | د فساد کوونکو | او ہکچہ راغلو | موسیٰ | زمونہ پہ ہیم | ادھیر کرہ

کوہ او د فساد دیا تو پہ رائے عمل مہ کوہ - ہر کہ چہ موسیٰ زمونہ پہ مقررہ نیتہ رائے او اللہ و

رَبُّهٗ ۖ قَالَ رَبِّ اَرِنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرٰنِيْ

د غزرب | ہفہ دوئیل | اے زما رب | و بیا یہ ماتہ | چہ یونظر و اچوم پہ تا | اللہ و فرمائیل | ہیتر کلمہ نہ نہ شے کتیا

خبرے و کہے تو موسیٰ و وئیل لے ربہ۔ تہ ماتہ و بیا یہ چہ زہ تا یونظر و کورم اللہ و فرمائیل تہ ما ہرگز نہ شے لیک

وَلٰكِن اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰنِيْ

لیکن | د گورہ | د غر طرف تہ | کہ چرے | قلاس پاتے شو | پہ خیل خائے | نو تہ بہ ہم ما و دے

خودے غرتہ کورہ کہ پہ خیل خائے قلاس پاتے شو، نو تہ بہ ہم ما و لیدے شے

فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى

نہر کہ چہ | تجلی و کرہ | ربہ ہفہ | پہ غربانید | نوکروئے ہفہ | ذرہ ذرہ | او پریوتلو | موسیٰ

صَوْعًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتَ إِلَيْكَ

بے ہوشہ | بیاہر کہ چہ | ہفہ نہ ہوش راغلو | نووویل دہ | پاک ذات ستا | ذہ توبہ اوباسم | ستاپہ حضور کے

وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۳﴾ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ

اور اے | دہنوتہ و دروے | یقین لرونکے یم | و فرمائیل | اے موسیٰ | بیشک ما | غورہ کرے ستہ

عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ

پہ خلقو یانید | پہ پیغامو نوخیلو | او پہ اور لو دہیکر خیل | پس واخلہ | خہ چہ درکول ماتانہ | او اوسہ نہ

مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۳۴﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاجِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً

لہ شکر گزارونہ | او ویکل مونہ ہفہ دپارہ | پہ تختو کینہ | دہ رنگ | نصیحت

وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا

او تفصیل | دہر | خیز | پس ونبسہ دا | پہ قوت سرہ | او حکم و کرہ | خیل قوم تہ | چہ اختیار کرے

بِأَحْسَنِهَا سَأُوْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۳۵﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِ

دہ دہرے خبرے | دیر زریہ نہ ونبام تاسو | کور | دگنا مکارو | بیرتہ یہ اوساتم ذہ | دخیلو آیتونہ

الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ

ہفہ خلق چہ | تکبر کوی | پہ زمکہ کینہ | پہ ناحقہ | اوکہ چرک دوی وکوی | تولہ معجزہ

لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا

نوا ایمان نہ راڈی | پہ ہفہ | اوکہ چرک دوی وکوی | لاس | اذہدایت | نوہ نیسی ہفہ | لاسہ

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

اوکہ چرک دوی وکوی | لاسہ | دگنا مکارو | نو نیسی ہفہ | دخیلو لاسہ | دا حکہ چہ دوی | دروغ گری

وَأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا كَافِرِينَ ﴿۳۶﴾

اوکہ چرے دگنا مکارو لاسہ وکوری نو پہ ہفہ یانید روان شی - دا یہ دے وجہ چہ دوی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 زبونہ آیتوں | ادو ددی | لہفہ | غافلہ | اوہلفہ خلق چہ | دروغ و کذب | زمونہ آیتوں

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 آیتوں دروغ و کذب | دے نہ بے پرواہ دی - او چہ زمونہ آیتوں او د آخرت ملاقات

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 او ملاقات | د آخرت | ضائع شول | ددوی عملوں | ادووی بہ بدلہ موی | ضرر دھفہ کا

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 دروغ و کذب | د هغوی عملوں ضائع لاپہل | هغوی تہ بہ نور خد تہ بلکہ فقط د

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۸۰ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

کوم چہ بہ دوی کول | او جوہر کوم | د موسیٰ قوم | پس لہ دے نہ | د خیلو کالو نہ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 خیلو عملوں بدلہ و رکولے شی . او د موسیٰ قوم دھفہ (طوس نہ د تلو) نہ پس د خیلو کالو نہ . یو شے جوہ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ

خے | چہ یو بدن دو | چہ یکے آواز و | آیا دوی و نہ لیدل | چہ ہفہ | خبرے نہ کوی ددوسر

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 کرد . یو تشہ جو نہ وہ چہ آواز بہ تے کولو | آیا دوی (دومرہ قدر) نہ کتل چہ نہ تے ورسرہ خبرے

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۝۱۸۱ اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝۱۸۲

اونہ بنائی دوی تہ | (حقہ) لاسر | دوی ہفہ (معبود) جوہر کوم | ادووی دو | ظالمان

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 کولے اونہ تے ورتہ (حقہ) لاسر بنودلہ | هغوی د معبود و نیولو او هغوی دیر ظالمان وو -

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا

اوہر کہ چہ | شرمندہ شول | ادووی و لیدل | چہ دوی | بے لاسرے شول

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 او کہ چہ هغوی (دے عل نہ) شرمندہ شول او هغوی وکتل چہ دوی واقعی گمراہ شوی

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 قَالُوا لَيْنَ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَ يُعْفِرْ لَنَا لَتَكُونَنَّ

نودکی وویل | کہ چرے | رحم و نہ کہ بہ مونہ | زمونہ | او | دے نہ | بخیلو مونہ | نو خافنا بہ مونہ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 نووے وویل چہ کہ خیل حدائے رابانی رحم و نہ کوی او زمونہ گناہ و نہ بخیلو | نو مونہ بہ خافنا

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۱۸۳ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا

لہ نقصان موند و نکوتہ | اوہر کہ چہ | واپس راغے | موسیٰ | د خیل قوم طرفتہ | بہ غصہ کینے | او غم کینے

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 بریاد شو - اوہر کہ چہ موسیٰ علیہ السلام د غصہ او د غم نہ د خیل قوم تہ واپس راغے

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 قَالَ يٰئِسْمَا خَلَقْتُنِي مِنْ بَعْدِي ۝۱۸۴ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ

نودکی وویل | دیرہ خرابہ | قائم مقامی و کہہ تازما | لہ مانہ پس | آیاتندی و کہہ تاسو | د خیل رب د حکم نہ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 نووے وویل چہ زمانہ پس تاسو دیر خراب کار و کہو آیا د خدائے د حکم د راتلونہ و ہاندا موتلو و کہو

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 وَالْقَىٰ الْأَلْوَاخَ ۝۱۸۵ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ

اووے غور زولے | تختیائے (دقورات) | اووے نیولو | سر | د خیل وروس | چہ رابنکوے

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ذِكْرَنَا وَكُنَّا لَهُمَا يَوْمَئِذٍ شَاقِقِينَ
 او موسیٰ علیہ السلام تختی و غور زولے او د خیل وروس (ہارون) د سرویشینے تے و نیول او حسان نہ تے

سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

سَبْعِينَ (۷۰) سی | زمونہ دو عک دپارہ | پس ہر ایک | ونبول دوی رہ | زلزلے | نووے ونبول

خوبن کول | زمونہ مقررے نیچہ نہ (راشی) | بیا چہ | هجی | زلزلے | راونبول، زمونہ ونبول

رَبِّ نُوْشِتْ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاَيُّ اَتَهْلِكُنَا

لہ رہ | اکہ چہ تا غوبنٹلے | نو هلاک کری یہ وذا دوی | لہ دے تہ وپاند | اوڑک (ہم) | آیاتہ مونہ هلاکے

اے زما خدا یہ! کہ تا غوبنٹلے نو دوی اوڑک بہ | لا بخوا هلاک کری وو - آیاتہ مونہ ونبول

يٰۤاَيُّهَا السَّفَهَاءُ مِمَّا اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ

یہا (ہم) | کم عقلو | لہ مونہ نہ | نہ دی | ادا (تہ توہ) | مکر صرف | استا زمینت دے

یہ ہف (جرم) | هلاکے چہ یہ مونہ کئے | دیو شکم عقلو دلا سہ شوے دے - دا خوف ستا یواز زمینت دے

تَضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ اَنْتَ

تہ گمراہ کوے | یہ گمراہ | خوک | چہ تہ غواہ | او تہ ہدایت و رکوے | چاہتہ چہ | تہ غواہے | تہ یے

چہ چاہتہ | خوشیہ وی ہف پرے گمراہ کوے | او چاہتہ چہ | خوشیہ شی ہف تہ پرے ہدایت کوے | زمونہ

وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَفِرِيْنَ ۝

زمونہ کار ساز | پس و بخشنہ مونہ | اور ہم و کرہ یہ مونہ | او تہ | دتو لو تہ نیچہ | بخشنو کئے یے -

کار ساز خوتہ یے | نو مونہ معاف کرہ او یہ مونہ باند رحم و کرہ | او تہ | دتو لو تہ زیات معافی کوونکے یے -

وَاَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ اِنَّا

او ولیک | مونہ دپارہ | یہ دے دنیا کئے | نیکی | او یہ آخرت کئے (ہم) | بیشک مونہ

او مونہ دپارہ یہ دے دنیا کئے ہم نیکی ولیک | او یہ آخرت کئے ہم ، بیشک مونہ

هُدًى اِلَيْكَ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيبُ بِهِ مَنۡ اَشَاءُ وَرَحْمَتِيْ

رجوع و کرہ | تاتہ | وئے فرمائیل | خیل عذاب | زہ رسووم | ہف چاہتہ چہ زہ غواہ | او زما رحمت

تاتہ رجوع کوو - ارشاد و شو چہ زہ خیل عذاب چاہ غواہ ہف تہ رسووم | او زما رحمت

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ

خور دے | یہ ہر چیز | پس دیر زہ داؤنیکم | ہف خلقو دپارہ چہ | پرہیز گاری کوی

یہ ہر چیز باند خور دے ، پس زہ یہ دانیکی ہف خلقو دپارہ ضرور | یکم چہ پرہیز گاری کوی

وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِآيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

اوور کوی | زکوۃ | او ہف خلق کوہ چہ | زمونہ یہ آیتونو | یقین کوی - | کوہ خلق چہ

او زکوۃ و رکوی - او ہف خلقو دپارہ چہ زمونہ یہ آیتونو باند ایمان راڈہی ، ہف خلق چہ

يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهُ مَكْتُوبًا

تا بعداری کوی | د رسول | چہ نبی | اُمی دے | ہف پیغمبر | چہ دوی مومی ہف | بیشک شوے

داسے رسول نبی اُمی پیروی کوی ، چہ د ہف ذکر دوی خیل حان سرہ یہ نورات او یہ

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ

دخیلو هانوسو | په تورات کینه | او انجیل (کینه) | هغه حکم کوی دوی ته | د نیک کار

وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ

او منع کوی دوی | له بد کارنه | او حلالوی | دوی دپاره | پاکیزه څیزونه | او حراموی

عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَ

په دوی باندې | ناپاک څیزونه | او کوزوی | له دوی نه | د دوی پیتی | او تیدونه

الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ

کوم چه | د و | په دوی باندې | یس کوم خلق | چه ایمان راوړ | په هغه | او د هغه ملاتړ وکړ | او د هغه مدد وکړ

وَاتَّبَعُوا التَّوْرَ الذِّي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

او تابعی وکړه دوی | د هغه نور کوم چه | نازل کړه شو | د دغه سره | هم دغه خلق دی | کامیاب موندوی

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

الاعراف
المعروف
د نیک کار
لئی حکم کری
و یحرم
او حرامی
او ناپاک چیز
والاعل
او قید و
و طوق
و نصرو
و اودھمنہ و
و مدد دے و
فاحون
میاب موندنی
امیاب دی
لذی له
چا د پارہ
ہخہ خدائے
و یبیت
ی او ہخہ موندنی
ی او ہم ہخہ موندنی
یومن
بیان راہی
تہ او دھخہ
ون
بیامومی
مومی
وبہ
او ہم دھخہ
دھخہ مطابق

وَقَطَّعْنَهُمْ ^{۱۵۹} اِثْنَيْ عَشَرَ ^{۱۶۰} اَسْبَاطًا ^{۱۶۱} اُمَمًا ^{۱۶۲}
 دوی انصاف کوی | او مونیز جدا جدا کول دوی | دولس قسمہ | قبیلہ قبیلہ | دے دے
 او مونیز دوی پہ دولسو قبیلو کئے پہ جدا جدا تولو کئے تقسیم کرل
 انصاف کوی
 وَاَوْحَيْنَا ^{۱۶۳} اِلَى مُوسٰى ^{۱۶۴} اِذَا اسْتَسْقٰهُ ^{۱۶۵} قَوْمُهٗ ^{۱۶۶} اِنْ اَضْرَبْ ^{۱۶۷}
 د مونیز دوی دیکھ | موسیٰ طرف تہ | کلا چہ اویہ وغوثیتلہ ددہ نہ | ددہ قوم | چہ وودھ
 او کوم وخت چہ قوم د موسیٰ علیہ السلام نہ اویہ وغوثیتلہ نو مونیز ورتہ وکی وکیرہ | چہ فلائے کت
 بعضاک ^{۱۶۸} الْحَجَرِ ^{۱۶۹} فَاتَّبَحَسَّتْ ^{۱۷۰} مِنْهُ ^{۱۷۱} اِثْنَا عَشْرَةَ ^{۱۷۲} عِیْنًا ^{۱۷۳}
 بہ خیلہ ہمس | کانہے | پس روانے شوے | دھخہ نہ | دولس (۱۲) | چینے
 نو دھخہ نہ دولس چینے راوغتکیدے، مریو
 قَدْ عَلِمَ ^{۱۷۴} كُلُّ ^{۱۷۵} اُنَاسٍ ^{۱۷۶} مَشْرِبَهُمْ ^{۱۷۷} وَظَلَّلْنَا ^{۱۷۸} عَلَیْهِمْ ^{۱۷۹}
 وپیزندلو | ہرے کو | قبیلہ | خیل خیل گودر | او مونیز سیورے کور | پہ دوی باند
 تولی خیل خیل گودر معلوم کرو | او مونیز پہ دوی د ورے
 الْغَمَامَ ^{۱۸۰} وَاَنْزَلْنَا ^{۱۸۱} عَلَیْهِمُ ^{۱۸۲} الْمَنَّٰی ^{۱۸۳} وَالسَّلْوٰی ^{۱۸۴} كُلُّوْا ^{۱۸۵} مِنْ طَیِّبٰتِ ^{۱۸۶}
 د ورے | او تازل کرل مونیز | پہ دوی باند | ترنجبین | او مرزان | چہ خوری | لہ پاکیزہ خیزونہ
 سیورے وکرو، او من او سلوی مو پرے نازل کرو | چہ ہخہ پاک خیزونہ خوری
 مَا رَزَقْنٰكُمْ ^{۱۸۷} وَمَا ظَلَمُوْنَا ^{۱۸۸} وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ ^{۱۸۹} يَظْلِمُوْنَ ^{۱۹۰}
 کوم چہ مونیز در کول تاسوتہ | او نہ دے کرے ظلم دیکھ پہ مونیز | لیکن دوی پہ پہ خیلو خانو نو | ظلم کولو
 چہ مونیز درلہ روزی کری دی او مونیز پہ دوی ظلم نہ دے کرے بلکہ دوی بخیلہ پہ خیلو خانو نو ظلم کرے
 وَاِذْ قُلِ ^{۱۹۱} لَهُمْ ^{۱۹۲} اَسْكُنُوْا ^{۱۹۳} هٰذِهِ الْقَرْیَةَ ^{۱۹۴} وَكُلُوْا ^{۱۹۵} مِنْهَا ^{۱۹۶} حَيْثُ ^{۱۹۷}
 او کہہ | او ویلے شول | دوی تہ | چہ اوسیرے تاسو | پہ دے | کلی کئے | او خوری | لہ دھخہ کلی نہ | کوم کلے نہ چہ
 او کوم وخت چہ ورتہ وویلے شو چہ پہ دے کلی کئے اوسیرے او دھخہ د فصلونہ پہ مرضی
 نَسْتُمْ ^{۱۹۸} وَقُولُوْا ^{۱۹۹} حِطَّةً ^{۲۰۰} وَاَدْخُلُوا ^{۲۰۱} الْبَابَ ^{۲۰۲} سَجْدًا ^{۲۰۳} تَغْفِرَ ^{۲۰۴}
 تاسو غواہی | او وایہی | "معاف کرے" مونیز | او داخل شی | دروازے تہ | سجدہ کوونکی | چہ و بخینو مونیز
 خوری او حطہ حطہ وایہی، او د نہاد دروازے تہ سجدے پہ حالت کئے ورنو غوثی، مونیز بہ ستا
 لَكُمْ ^{۲۰۵} خَطِیْبَتُكُمْ ^{۲۰۶} سَرِیْدُ ^{۲۰۷} الْحُسَیْنِیْنَ ^{۲۰۸} فَبَدَّلَ ^{۲۰۹} الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا ^{۲۱۰}
 تاسولہ | گناہونہ ستاسو | زیات یہ وکرو مونیز | نیکا نہ تہ | پس بدلہ کرے | ہقوچہ ظالمان وو
 خطا گانے معاف کرو او نیکا نو خلقو سرہ بہ دیکھ نہ زیاتہ مہربانی وکرو۔ نو پہ دوی کئے چہ شوک ظالمان وو،
 مِنْهُمْ ^{۲۱۱} قَوْلًا ^{۲۱۲} غَیْرَ الَّذِیْ ^{۲۱۳} قُلِ ^{۲۱۴} لَهُمْ ^{۲۱۵} فَارْسَلْنَا ^{۲۱۶} عَلَیْهِمْ ^{۲۱۷}
 لہ دوی نہ | خیرہ | سوا دھخہ تہ | چہ ویلے شوی وو | دوی تہ | پس راو لیو مونیز | پہ دوی باند
 ہقوچی نہ دے تہ پہ بدل تکی بدل کرو۔ نو مونیز پہ دوی باند دے ظلم

قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٢٧٣﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ

لنودنیل مونږ دوی ته | چه شی | بیزوگان | ذلیل | او هرکله چه | حکم ورکړو | ستارب

لِیَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

په دوی باندې | تر ورځې د قیامت پورې | هغه ټوک | چه رسوی به دوی | سخت عذاب

لَإِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ﴿٢٧٤﴾ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧٥﴾

بیشکه | ستارب | زه عذاب ورکولو کې | او بیشکه ده | بخښونکې | مهربان ده -

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ ﴿٢٧٦﴾

او مونږ جدا کړل دوی | په زمکه کې | د دې | غټ له دوی نه | نیکان دی | او غټ له دوی نه

دُونِ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧٧﴾

د دې نه علاوه (دی) | او مونږ و آزمایل دوی | په نیکو توکو | او تکلیفونو | چه دوی | بیرته راوگرځي -

خُفِّفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ

بیا جانشین شول | پس له دوی نه | بد جانشین | چه وارثان شول | د کتاب | چه دوی اخلي | مال

هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ

د دې ادنی دنیا | او وائی | چه بخښنه به وکړه شی مونږ ته | او که چیر راشی دوی ته | مال

مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ

په شان د هغه | نواخل هغه | آيا نه وه اخسته شوه | له دوی نه | کله و عده | د کتاب

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ

چه نه به دای دوی | په الله باندې | سوا د حقه خبر نه | او | لوستل دی دوی | خه چه | په دې (دو)

وَالَّذَارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ﴿٢٧٨﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٢٧٩﴾

او کور | د آخرت | د پریښه دې | هغه کسانو له | چه ویرینې (د الله نه) | پس ایا تا سو عقل نه لرئ -

او د آخرت کور د هغو مخلوقو د پاره د پریښه دې کوم چه پر هیز کاره دی ایا تا سو په دې هم نه پوهیږی

وَالَّذِينَ يُمَسْكُونُ

بِالْكِتَابِ
كِتَابِ

۷ | بیشک

وہ خلق ہے یہ مضبوطی سرہ بیولے دے ، او مونخونہ باقاعدہ کوی

أَنْضِيعُ أَجْرَ الْمَصْلُوحِينَ ۝ وَإِذْ تَتَقْنَا أَجْبِلُ فَوْقَهُمْ

نه ضائع کو | اچر | ذاصلح کو | او هر که چه موند او پنه | دوی د پاسه
او یاد کړه هغه وخت چه موند غرد دوی د سرونه -

وَوَضَعْنَا آ آتَهُ وَاقِعًا بَيْنَهُمْ وَخَلْدَهُ

سے لکھ دے | تنبیہ دے | اودوی خیال کشو | چہ دا | راپریو تو لکے دے | پہ دوی ہانڈ | وُنہیٹی ناسو

سہ دایے اوچت کر دیکھ چھتری ادھوی تہ یہیں دُشوچہ اوس دا پہ ہوی نی پر یو جے کے (اور تہ مر)

اَتَيْنِيْمَ يَفْوِيْ وَاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ عَلِمَ لَقُوْنُ

۱) موزیکوم کتاب در کمرے دے ہفتہ ٹیکہ و نیسی اوچہ تہ کئے لیکل دی ہفتہ یاد ساتی چہ دگاہو فونہ نہ

اِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

مړکچه | واخستلو | ستارې | له بنیاد مونه | د دوی له شا کانونه | اولاد د

هغه وقت ورته ياد کړه چه ستارب د سيدو د ملا کوم نه دهغوی اولاد راوويي

أَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ فِئَتِهِمُ الَّتِي بِرَبِّكَ وَأُولَٰئِكَ يُنَادُوا بِكُفْرَانِكُمْ أَقْبَلًا

د دوی په نفسونو پاږ | ایانه نیمه | ساسورک | د دوی ویش | هغوی په | هغوی له دوی |
 د دوی په نفسونو پاږ | ایانه نیمه | ساسورک | د دوی ویش | هغوی په | هغوی له دوی |

تَقُولُ يَا مَعْ قَوْمِي إِنَّمَا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٤٢﴾ أَوْفَوْا

وَبِهِ وَايُّ تَأْسُو | بِه وَرُحْ دَقِيَّات | چہ بیشکہ مونہ وُو | دَدے نہ | یے خیرۃ | یا وُبہ وَايُّ

اھ ۾، داھڪ ۾ تاسو ڌ ڌ قيات ٻه ورڇ داوڻه ويٺل شئي ۾ مونڙ ڌ ڌ ڌ نه خبر نه ڌو. يادا وٺ

فَمَا اشْرَكَ ابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَلَكِنَّا ذَرِيَّةٌ مِنْ اٰبَعَدِ

شیرک خورانی زمون: بلای نیکه شروع کرے ودا او مون: دھوئے نہ نسا کرے وروستوله

فَتَقَاكُمَا بِمَا فَعَلَ السُّطُلُوءُ ۖ فَكَذَّبَا ۚ

کائناتِ ہلاکتِ موند بہرِ وجہ چہ کہے دے | ٹکڑا ہانو | اور غیث شاد | موند

آیاتة مونہ دھتے کاروتوپہ وجہ ہلاکوتے (چہ پخوانو) غلط کار و خلقو کیری وو اودغہ شان مونہ خپل

آيَاتٍ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَنزَلُ عَلَيْهِمُ

توتو | او د پاره د د چپه دوی | بیدنه راوگرځي | او اوږوه | دوی ته | حال | د

منزل ۲۰

[illegible]

اور اچھے دوستوں سے مل کر اور اچھے کاموں میں مل کر اپنی زندگی بسر کرو۔ لیکن ہر شخص کو اپنی زندگی میں اچھے دوستوں کی ضرورت ہے۔ لیکن ہر شخص کو اپنی زندگی میں اچھے کاموں کی ضرورت ہے۔

۱۔ چیل خواہش خود دہ مثال | یہ شان د مثال دسی | لکچر
رفتہ مائل شود | چیل نفسانی خواہش تو تابدار و کبر ، خود دہ مثال دسی یہ شان دے کتہ

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

زموږ آيتونه | دروغ وگنډل | زموږ آيتونه | پس بيان كړه ته | هم دا حالات | چه دوى | غوس وكړي
 زموږ آيتونه | دروغ وگنډل | ته | دوى ته دافقه او سره شايډ چه دوى غوس او فكر وكړي

۱۵۸ مثال | دھغہ قوم | کوموچہ | دروغ وگنرل | زمونہ آیتونہ | او پہ خیلو خانو
۱۵۹ خلق و مثال | بیر خراب دے کوموچہ | زمونہ حکونہ | دروغ وگنرل | او پہ خیلو خانو

چانه چہ هدايت وکري الله | نوه هغه که | په سه لار ياندي تلونکي | اوڅوک چ
چانه چہ الله هدايت وکري | نه س | نوه سم | لار | اوڅوک چ

هم‌آهنگ هم‌آهنگ ^{۵۸} و لعل در آنا رجه هم

مَنْ الْحَرِّ وَالْأَنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ
بیدریان او بنیاد د دوی زبونه دی چه نه یو هیڅ یه خبره اود دوی

لَا يَبْصُرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ

منزل ۲

قال الملا ٩

كَالْآتِقَامِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٤٩﴾ وَلَهُ

پہ شان دی بلکہ دھقوی نہ ہم زیات گرا دی، او ہم داخل (د حق نہ) ہے خبرہ پاتے دی اور انکے

اَلْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الدِّينَ يَلْحَدُونَ

نوموتہ | نبیہ | پس بلی حق پہ ناموس | او پریدی | حق پہ سہ لاس | حق پہ نوموتہ

سَيُجْزَوْنَ ۖ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِنْ

هغه په نامو کيږي | ډیر زیږه سزا ورکوي شي دوی | د هغه خه چه دوی په لوی | اوله هوځو خنلر
لږه لټوی ، دوی ته به د خپلو عملونو بدله ډیر ترس ورکوي شي - او د مونږ په مخلوق

لَقَدْ أَفْلَحْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٨٧﴾

مونڊ پيدا ڪري ڏي. پوءِ ڏلهه | ڇهه لاءِ پٺاڻي | ڏهه طرف ته | اوھم ڪڏھن مطابق | دؤي انصاف کوي

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

ہفتہ خلق چہ | دروغ گیزی | زہونہ آبتونہ | زرد چہ مونہ بہ چہ | دڑیو دکا | داسے چہ | دوی تہ بہ خبرہ

أَمَّا أَهْمُ طَائِفَةٍ كُنْتُ مَتَّبِعٌ ۝۱۸۶۝ أَوَلَمْ تَتَفَكَّرْ

مہلت درکوم | دوی تہ | بیشک | زہات پیر | دیر زبردست | ایادوی غوی و نہ ک

معلوم نہ تھی۔ اور یہی وہی نہ مہلت ورنوم، رہا نہ یار نہ بیہ مضبوط ہے دوی چہرے کے نہ تھی

شہد د دوی پہ ملگری (عہد) | عہد لیونٹوب | نہ دے دے مگر | ویرو کے (دے) | ہنکارہ

دَدُو پِه دے مَلِکری (پیغبر) باندی دَپیریا نوہیت اُترنِشتہ ، حقہ خُونِیکارہ ویر دُنکے ۷

لَمْ يَظْهَرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ

با دوی چهرے د آسانو نو اوزمک انتظام ننه دی کتلی آیا دوی بل هیڅ خبر نه

وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُ

اکری دی نڈی کتلی اودے تہ تے ہم فکرنہ دے کرے چہ شاید ددوی نبتہ رازدے شوی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بَعْدَهُ بُؤْمُرُونَ ﴿١٨٩﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ

س پہ کومہ خبرہ | پس نہ گنہ | نہ دوی ایمان راوی | ہفتہ خوک چہ گبرا کے کوی اللہ | نشستہ خوک لاریش
س پہ دے (قرآن) نہ پس دوی | پہ بلہ کومہ خبرہ ایمان راوی | ۹ شہر ہمارے ہر بیت

وَيَذُرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

ادھنہ پر پڑی دوی | ددوی پہ سرکشی کئے | سرگردانہ | تپوس کوی دوی لہ تانہ | د قیامت پہ حقلہ
نڈشی کوئے او دے خلق اللہ پہ خیلہ سرکشی کئے سرگردانہ پر پیردی۔ دوی تانہ د قیامت پہ حقلہ تپوس کوی

أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَيْهَا بِنَاءُ عِندَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا

چہ کلہ دی | ددے قائمیدل | دویہ | یقیناً | علم ددے | زمارب سرہ دے | نہ بہ بنکارہ کوی دا
چہ کلہ بہ راجی ؟ ورتہ دویہ چہ ددے علم خورمارب سرہ دے، ہم ہفہ بہ دے پہ

لَوْ قُتِلَتْ الْأُمُوتُ لَقُلَّتِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ

دے پہ قتل پائند | مگر ہم ہفہ | دیر درتہ حادثہ ہی | پہ آسمانوں کوئے | او زمکہ رکھے | نہ بہ راجی تاسوتہ
خیل وخت بنکارہ کوی، دا بہ د آسمانوں او د زک دیر سختہ حادثہ وی، پہ تاسو بہ بالکل

الْأَبْقَاةُ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَيْهَا

مگر ناگمانہ | دوی لہ تانہ تپوس کوی | لکہ چہ تہ | پہ لہون کئے لگیلے دھن | دویہ | بیشک | علم ددے
ناگمانہ راجی، دوی تانہ دے پوینتہ کوی لکہ چہ تہ دھن تول تحقیقات سراسوی وی، ورتہ دویہ چہ دھن علم

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ قُلْ

د اللہ سرہ دے | لیکن | اکثر | خلق | نہ پوہیڑی۔ | دویہ
صرف اللہ سرہ دے، خو اکثر خلق پہ دے نہ پوہیڑی۔ ورتہ دویہ

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

زہ نہ یم مالک | دخیل مان دپارہ | د نفع | اونہ د نقصان | مگر خہ چہ | غوری اللہ
زما خو دخیل ذات د نفع نقصان ہم ہیٹ اختیار نشتہ، مگر خورمرہ چہ اللہ تعالیٰ تہ منظور وی

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ

او کہ پھرے | زہ پوہیدلے | پہ علم غیب باند | نوما بہ دیر اتول کہے وو | لہ خیر نہ
او کہ ماتہ د غیبو خبرے معلومے دے نو خان لہ بہ یم دیرے بنیکرے راتولے کہے دے

وَمَا مَسْنِي السُّوءُ إِنَّا أَنَا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

اونہ بہ دورسیدلے ماتہ | خہ تکلیف | نہ یم زہ | مگر | دیروکے | اوزیرے ورکووکے
او ہیٹ نقصان بہ راتہ نہ رسیدو۔ زہ خو بس دیروکے اوزیرے ورکووکے یم ہفہ

لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ

ہو خلقوتہ | چہ ایمان لری | ہم ہفہ دے کوم چہ | پیداکرئی تاسو | یو نفس (ادم) نہ | او پیداکرے
چاتہ چہ زما خبرہ منی۔ اللہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ تاسوئے دیو نفس نہ پیداکرئی او ہم د

مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

ددہ نہ | ددہ بنجہ | چہ دے آرام بیاموی | ددے سرہ | پس ہرکلہ چہ | جماع وکرہ (سری) ددہ
ہفہ نہ دے ورلہ جوہ پیداکرہ چہ سکون ورسرہ بیاموی نوکوم وخت چہ نرد بنجہ سرہ بومے

وَنَزَلَ مِنْهَا لَمَامَةٌ فَمِنْ ذَلِكَ يَوْمٍ لَّنُؤْتِيكَ مِنْهَا

نڈشی کوئے او دے خلق اللہ پہ خیلہ سرکشی کئے سرگردانہ پر پیردی۔ دوی تانہ د قیامت پہ حقلہ تپوس کوی

وَمِنْ ذَلِكَ يَوْمٍ لَّنُؤْتِيكَ مِنْهَا لَمَامَةٌ فَمِنْ ذَلِكَ يَوْمٍ لَّنُؤْتِيكَ

نڈشی کوئے او دے خلق اللہ پہ خیلہ سرکشی کئے سرگردانہ پر پیردی۔ دوی تانہ د قیامت پہ حقلہ تپوس کوی

حَمَلْتُ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ

(نو) هغه حامله شوه | په حمل سپک | پس تلله را تلله | په هغه سره | بیا هر کله چې | هغه درنه شوه | شی نو د هغه معمولی شان حمل شی | چه هغه ورسره گریزی را گرازی | بیا چه هر کله حمل درونل شی نو

دَعَا إِلَهَهُ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ

نودعا وکړه دواړه | د الله نه | چه د دوی رب دی | که چېر تارا کړو مونږ ته | (خوځه) تند درست | نو غا مڼه به شومونږ | دواړه په شریکه خپل رب ته دعا وکړی | که مونږ له تانیک اولاد را کړو نو مونږ به ستا

مِنَ الشُّكْرَيْنِ ۝ فَلَمَّا أَتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ

له شکر گزارونه | بیا هر کله چې | هغه ورکړو دوی ته | (خوځه) روغ | انو چېر کړل دوی | هغه له شریکان | چېر شکر گزاریو | نو هر کله چه الله ورله روغ رمت خوځه وکړو | نو دواړو خداي له شریکان جوړ کړل

فِيمَا أَتَاهُمَا فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ اَيُّشْرِكُونَ

په هغه څه کڼه | چه ورکړل دوی | پس د پراچت د الله | له هغه څه نه | چه د دوی د هغه شریک بود | آیا د شریک بودی | په هغه څیز کڼه چه خداي ورکړه وو | او الله د پراچت د هغه څیزونو نه نه چه د دوی له شریک جوړه | آیا دوی ورله

مَا لَيَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ۝ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

هغه څیز | چه نه پیداکوی | هغه څیز | او دوی (پخپله) | پیداکیدے شی | اونه (روغ) دوی طاقت لری | هغه څیزونه شریکان کوی چه هغه هم نه شی پیداکولے بلکه پخپله پیداکیدے شی | او هغوی د دوی د مدد

لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ

د هغوی | د مدد | اونه | د خپل ځان | مدد کولے شی | او که چېر ته راوبلے دوی | طاقت هم نه لری | اونه د خپل ځان مدد کولے شی | او راے مشرکانو | او که چېرے تاسو

إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ

سے لاسه طرف ته | نو پیروی نه کوی ستاسو | برابره ده | په تاسو | داچه تاسو وبللی دوی | ته سے لاسه طرف ته راوبللی نو ستاسو په خبره پس په نه ځی - تاسو د پاره برابره خبره ده که تاسو دوی وبللی

أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ۝ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

یا | تاسو | چپ پاته کیږی | بیشکه | کوم چه | تاسو بللی | سوا د الله نه | یا چپ پاته شی (و نه نه بللی) - هغه خلق کوم چه تاسو د الله تعالی نه سوا بللی هغه

عِبَادُ أَمْثَالِكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

هغه بندگان دی | ستاسو په شان | پس وبللی دوی | پس پکار ده چه جواب درکړی دوی تاسو ته | که چېرے پئی تاسو | ستاسو په شان بندگان دی | پس | تاسو دوی بللی نو پکار دی چه دوی ستاسو خبره قبوله کړی

صَادِقِينَ ۝ أَلَمْ يَمْشُوا بِهَآءِ أَمْ لَهُمْ آيْدٌ

رښتونی | آیا د دوی | بڼه دی | چه روان وی | چه هغه | یا | د دوی | لاسونه دی | که چېرے تاسو رښتونی پئی - آیا د دوی بڼه شته چه تنگ پرے وکړی | یا د دوی لاسونه شته چه

يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا

چه نیول کوی | په هغه | یا دکوی | سترگه دی | چه وینی | په هغه
نیول پرې وکړی ، یاد هغوی سترگه شته | چه کتل پرې وکړی

أَمْ لَهُمْ أَذَانٌ يُسْمِعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

یا دکوی | غوږونه دی | چه اوسې | په هغه | دوايه | راوبلئ تاسو | خپل معبودان
یاد هغوی غوږونه شته چه اوریدل پرې وکړی ، (له پیغمبره!) دوايه چه خپل شریکان راوبلئ

ثُمَّ كِيدُونَ فَلَا تُنْظَرُونَ ۱۹۵ إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ

بیا | تدبیر وکړی زما خلاف | اوما ته مهلت مه راکوئ | بیشکه زما کار ساز الله دی | کوم چه | نازل کړود کتاب (قران)
بیا زما د نقصا تدبیر وکړی اوما ته مهلت هم مه راکوئ | زما مددگار خو هغه الله ده چه د کتاب راتل کپه ده

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۱۹۶ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

او هغه | کار سازی کوی | د نیکانو | او کوم چه | تاسو بلئ | دهغه نه سوا
او هم هغه د ټولو نیکانو خالقو کار سازی کوی - او تاسو چه د الله تعالی نه سوا نور خلق را بلئ

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ۱۹۷

دوی نه شی کولې | مدد ستاسو | او نه د خپلو ځانونو | مدد کولې شی | او
دوی نه خو تاسو ته د مدد رسولو طاقت لری او نه د خپل ځان مدد کولې شی - او

إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرْكُهُمْ يَنْظُرُونَ

که چیر تاسو راوبلئ دوی | سمه لاره طرف ته | نو دوی نه اوری | او نه وینې دوی | چه دوی کوی
که چیر ته دوی هدایت طرف ته راوبلې | نو دوی نه اوری | او داسه ښکاری چه تاته (په غوغو)

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۱۹۸ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ

تاته | احوال داد چه دوی | هیڅ نه وینی | معافی وکړه | او مکم وکړه | د نیک کار
کوی | خو هغوی سره د دغه نه وینی - (له پیغمبره!) نرمی اختیار کړه | او د نیکو حکم کوه

وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۱۹۹ وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

او | مخ واوه | د جاهلانو نه | او که چیرې | رامنځ کړی تا | له طرفه د شیطان نه
او د جاهلانو بدواه مه کوه - او که چیرې د شیطان د طرفه ستا په زړه کېږي څه

نَزَعٌ قَدْ اسْتَعِذَ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۲۰۰

وسوسه | نو پناه غواړه | د الله | بیشکه هغه | اوریدونکې | پوه ده
وسوسه پیدا شې نو په الله تعالی سره پناه غواړه یقیناً هغه ښه اوریدونکې او پوه ده

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ ظِلْفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ

بیشکه | هغه خلق | چه ویریدئ (د الله نه) | هر کله چه ورسیږي دوی | څه وسوسه | له (طرفه) شیطان نه
یقیناً هغه خلق کوم چه پر هیز کار دی کله چه د شیطان د طرفه دوی نه څه وسوسه پیدا شې

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٣١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ

نودوی یادوی | بیام هغه وقت دوی | (مرغه) گوری | او د دوی وروڼه (شیطانان) | دوی را کوی
نورس خدایه رایا دکری او فوراً سترگه وغیرې یی، او د دے خلق وروڼه (شیطانان) دوی دکړای

فِي النَّارِ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَلَهُمْ بِأَيِّ

په مگره ګی بڼه | بیا | دوی هېڅ ک نه کوی | او کله چه | لانه ورته ته دوی نه | ته معجزه
طرف ته را کیدی او هېڅ ک پکې نه پریږیدی - او کله ته دوی نه معجزه نه پیش کوی

قَالُوا كَوْلَا جِئْنَاهُمَا قُلْ إِنَّمَا آتَيْتُمَا مَآيُومَى

نودای | ولې د د خا نه جوړ نه کړه هغه | ته دوايه | بیشکه چه پیروی کوم زه | د هغه چه وی کړس
دوی وای چه ولې د دغه معجزه د خا نه پیش نه کړه - ته ورته دوايه چه زه خو په هغه لاس روان یم چه

إِلَىٰ مِنْ رَّبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَىٰ

مانه | زما درب له طرف نه | دا دلیونه دی | ستا درب له طرف نه | او هدایت
خیل رب راته وی کړی دی - دا ټول ستاسو درب د غایه نه دلیونه دی او هدایت

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ

او | رحمت | هغو خلقو د پاره | چه ایمان لری | او کله چه | لوستل شی | قرآن
او رحمت دے هغو خلقو له چه مؤمنان دی - او کوم وقت چه قرآن لوستل شی

فَاسْتَبِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَادْكُرُوا

نوپه توجه سره اورئ | هغه | او چپ وستی | د پاره د کچه تاسو پانډ | رحم وکړه شی | او یادوی
نوپه توجه سره لئ اورئ او چپ وستی چه رحم در باند ګوړه شی - او (له پیغمبره)

رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ

خیل رب | په خپل زهه ګی | په عاجزی | او په ویره | او بغیر
ته په خپل زهه ګی په عاجزی او په ویره سره او پټ پټ بغیرد او

الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ

د اوچت | او از نه | سحر | او مایام | او مه کړه نه
اوچتو نه خپل رب سحر او مایام یادوه ، او په غافلانو ګی

مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

له غافلانو نه | بیشکه | کوی (فرشته) چه | ستا درب سره دی | هغوی تکبر نه کوی
خا نه شاملوه - بیشکه کوی فرشته چه ستا رب سره (مقرې) دی هغوی د خدایه

عَنْ عِبَادَتِهِ وَ يُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٣٦﴾

له عبادت د دغه نه | او | د دغه پاک بیانوی | او خاص دغه نه | سجده کوی
د بندګی خا نه لوست نه ګوری او د هغه پاک بیانوی او هم هغه ته سجده کوی

السجدة
الکبری
۱۸

سورة الانفال مدنی کے اوپر دیکھئے (شروع) ذالہ پہ نوم چہ لوئے مہمان ویر رحم کوونکے دے
سورة انفال مدنی کے اوپر دیکھئے (شروع) ذالہ پہ نوم چہ ویر مہمان دیر زیات رحم خاوند دے

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

دوی پیوس کوی لہ تانہ | ذمال د غنیمت آحقلہ | دواہ | د غنیمت مال | ذالہ | او | ذ رسول دے

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

پس ویریدی | ذالہ نہ | اوپہ صلح سرہ و سیری | پہ خیل میں کئے | او | حکم و منی | ذالہ

وَرَسُولَهُ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ

او ذ ہفہ ذ رسول | کہ چرے یی تاسو | مؤمنان | بیشک چہ | مؤمنان | ہفہ خلق دی

إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ

چہ کہ | ذکروشی ذالہ | نو ویریدی | ذدوی ذہونہ | اوہ کہ چہ | لوستلشی | پہ دوی بانہ

آيَتِهِ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝۲

ذہفہ آیتونہ | نو تو دیتا کوی دگا | پہ ایمان کئے | او | پہ خیل رب بانہ | دوی توکل کوی

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَرَمَّا رَزَقْنَهُمْ يُنفِقُونَ ۝۳

کوم خلق چہ | قائموی | مونہ | او | لہ ہفہ فہ نہ چہ مونہ و رکری ذدوتہ | خرش کوی

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

ہم دا خلق دی | مؤمنان | رشتونی | دوی دپارہ دی | درجے | ذدوی ذرب سرہ

وَمَغْفِرَةٌ ۝۴ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝۵ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ

او بخشنہ دہ | او روزی دہ | د عزت | لکہ خٹک چہ | راو و بستلہ تہ | ستارہ

مِّنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۝۶ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

ستاد کوم نہ | پہ حق سرہ | او | بیشک | یوے دے | ذ مؤمنانو

سَاءَ مَا كَذَبَ الْفَاكِهُةُ ۝۷

حق و صداقت سرہ ذکور نہ (جہاد دپارہ) و ویتلہ حال دادے چہ ذ مسلمانانو یوے دے تہ

لَكَرْهُونَ ۝ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ

رداغبون نہ خوشنولہ | دوی تاسو سرہ چکرہ کولہ | پہ سمہ خبرہ کئے | پس لہ دے نہ چہ | ہفتہ بنکارہ کولہ
داکدانہ بنکاریدلہ | دے خلق تاسو سرہ پہ حقہ خبرہ کئے | دے دے دے بنکارہ کیدونہ پس م جکرہ کولہ

كَأَنَّمَا يُسَاقَتُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۖ وَإِذْ يَعِدُّكُمْ

لکہ چہ | دوی شیلے شی | مرگ طرفتہ | اودوی | گوری | اومکہ چہ | دے کولہ کولہ
لکہ چہ چا مکر غارے نہ رابنک او دوی ورتہ (پہ سترگو) کتل - اوکہ چہ (دے بد پر غرا کئے) اللہ

اللَّهُ أَحَدَى الطَّائِفَتَيْنِ إِلَيْهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ

اللہ | دے یو | پہ دوو تولو کئے | چہ ہفتہ پہ ستاسودی | اوتاسو غونہ
پہ دوو تولو کئے | یو تولو تاسو سرہ وعدہ کرے وہ چہ ہفتہ پہ ستاسو پہ قابو کئے راشی | اوتاسو داغبرہ

أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَه تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ

چہ | کوم (تولے) بے وسلے دے | ہفتہ دوی | تاسو دپارہ | اوغونہ | اللہ
خوشنولہ چہ بے وسلے تولے | ستاسو پہ مقابلہ کئے راشی | اواللہ تعالیٰ نہ دامنظورہ وہ

أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۖ

چہ ثابت کری | حق | پہ خیل حکم سرہ | اوپرکری | جرہ | داکافرانو
چہ پہ خیل حکم سرہ حق (عملاً) ثابت کری | او داکافرانو جرہ غوغے کری

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۖ

چہ ثابت کری | رشتیا | اوورک کری | دروغ | اگرچہ | ناغونہ کری | (دا) مجرمان خلق
چہ حق بنکارہ کری او باطل باطل غرگند کری | اگرچہ داخبرہ دے مجرمانو خوشنولہ وی

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِ

کہ چہ تاسو فریاد کولو | خیل رب تہ | نوہفتہ (دعا) قبولہ کرہ | ستاسو | چہ زہ یہ امداد کوم ستاسو | پہ یوزہ
اوکوم وخت پہ تاسو خیل رب تہ فریاد کولو نوہفتہ ستاسو دعا قبولہ کرہ (او فرمائیل) چہ زہ ستاسو مدد لہ زہ

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ ۖ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

فرشتو سرہ | یو پہ بل پسے راتلونکے | اونہ دے جو پرکے (مد) اللہ | مکر | زبیرہ
فرشتے یو پہ بل پسے درلیرم - او دا خبرہ اللہ حکم وکرہ چہ پہ تاسو زبیرہ وشی

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ

اوچہ اطمینان ہاموی | پہ دسرہ | ستاسو زبونہ | او | نہ دے مدد | مکر | داللہ دطرف نہ
اوستاسو زہونہ پہ طائے شی - او پہ حقیقت کئے مدد خو صرف داللہ تعالیٰ دطرف نہ

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النَّعَاسُ

بیشک | اللہ | دبیر زبردست | دحکمتو غاوندے | ہرکہ چہ | ہفتہ راوستلہ پہ تاسو | پرکائی
وی، بیشک اللہ تعالیٰ غالب او حکمت خاوند دے - اوہفتہ وقت ریا دکرئی چہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو بائیں

أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً

آمنہ دامن | دخیل طرف نہ | اور اویں وروئے | پہ تاسو باندی | لہ آسمان نہ | اویہ
ستاسو آرام دیا | دخیل طرف نہ پرکائی دوستلہ او آسمان نہ لے پہ تاسو باندی باران وروئے چہ

لِيُظْهِرَكُمْ فِيهِ وَيَذْهَبَ عَنْكُمْ رَجَزَ الشَّيْطَانِ

دپارہ دیکھ پاک کر تاسو | پہ دسره | اولرے کپی | لہ تاسو نہ | پلیتی | دشیطان
پہ دے سرہ تاسو پاک کپی | اولہ تاسو نہ شیطانی پلیتی (دوسوے) لرے کپی

وَلِيُرِيْطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝ اذِ يُوحِي

اوچہ مضبوط کپی | ستاسو زبونہ | او کلک کپی | پہ دے سرہ | قن مونہ | کلہ چہ حکم کوی
او دپارہ دے چہ ستاسو زبونہ مضبوط کپی او پہ دے سرہ ستاسو قن مونہ تہیک کپی او کوم وقت چہ

رَبِّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا

ستارپ | فرشتو تہ | چہ زہ | تاسو سرہ | پس کلک کپی | مسلمانان
ستارپ فرشتو تہ حکم وکرو | چہ زہ تاسو سرہ یم | نو تاسو مسلمانان وھت زیات کپی

سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ

زہ چہ واپہ زہ | پہ زہ و نو کپی | دھوچہ | کافران دی | رعب | پس دووہی تاسو | دپاسہ
زہ چہ اوس د کافرانو پہ زہ و نو کپی رعب و غور زوم | نو تاسو ددوی ختو نہ

الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝ ذَلِكِ يَأْتِيهِمُ

دختو | او ووہی | لہ دوی نہ | (دگو تو) ہر بند | دا | کلہ چہ دوی
وہی | او دگو تو پہ جو رجوہ لے وہی | داسرا کلہ وکرے شوہ چہ

شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

مخالفت وکرو | داللہ | او ددہ د رسول | او شوک | چہ مخالفت وکپی | داللہ | او ددہ د رسول
چہ دوی داللہ او ددہ د رسول مخالفت وکرو، او شوک چہ داللہ تعالیٰ او ددہ د رسول مخالفت وکرو

فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

پس بیشک | اللہ | سخت عذاب وکرو | دا | (عذاب) | نو دگوئی | او دپوہہ شی | چہ کافرانو
(نو داسے خلقت) اللہ تعالیٰ سخت عذاب وکرو | داساسو سزا دہ دا دگوئی | او دپوہہ شی | چہ د

عَذَابِ النَّارِ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا

عذاب | ددو زخم دے | اے ایمان فادانان | ہر کلہ چہ تاسو مقابلہ شی | د کافرانو سرہ
منکرانہ دپارہ ددو زخم داور عذاب دے، اے مؤمنان! | ہر کلہ چہ د کافرانو سرہ پہ چٹک کپی

رَحَقًا فَلَا تُلَاقُوهُمْ إِلَّا دُبَارًا ۝ وَمَنْ يُؤْلَمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ

پہ چٹک کپی | یومہ گر حوی ددو طرف نہ | اشاکانے | او شوک چہ | وگر حوی ددو طرف نہ | پہ دغہ ورخ | اشا خیل
مخامضہ شی نو د مقابلہ نہ مخ مہ گر حوی | او شوک چہ | پہ دغہ ورخ ددو طرف نہ شا وگر حوی

إِلَّا مُتَحَرِّقًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ

مگر جبہ | را کر خید و نکے وی | دھنگ پیرا | یا پنا لٹوونکے وی | بوجے سے مراد غرض ہے کہ یہ غرض ہے
البتة كذا جنكی غرض دیار یا دنور ملکر وسر دیو جائے کیڈ دیار دا سے وکری نو هغه به خدا

وَمِنْ اللَّهِ وَمَا أُولَٰئِكَ جَهَنَّمَ ۖ وَيَبْتَئِسُ الْمُصِیْرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْضِلُوهُمْ

دَآئِلَه | اَوَحْلَے دَدُک | دَوَزَخ دے | اودا دیر بد خائے دے | اِیس تاسو وَفَہ وُزَل دوی
عُضْب کِنے رَاکِی شِی اودوزخ بیدے تِکَارَنہ شِی او هف دیر خراب خائے دے۔ (مسلمانانوا) دوی تاسو وَفَہ

وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ

لیکن اللہ | ڈوژل دوی | اونہ وڈویشے تا | (موتے خانہ) کہہ چہ وڈیشکوتا | اویکین اللہ

دے دی ورنہ (موتے جاوے) نہ دے دیتے تو وقت بچا دے دے، بلکہ اللہ

رَفِیٍّ وَلِیِّیْ | مُؤْمِنِیْنَ | مِنْهُ بِرَدِّ كَسَدِ | رَاقِیٍّ |

یشتے وے (د مسلمانانو نه حکم کارواخته شو) چه مسلمانان د یو عت ازمیتت نه په کامیا بئی سره ویتل شئ بیه

سَمِيعٌ عَلَيْهِ ذَالِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مَوْهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ

اُوریدونکے پوہہ کے دادا (مدعا) اوداچہ اللہ خزانہ کو لے دو بدیہہ دادا کا سر
 اللہ اُوریدونکے پوہہ کے دادا ساسو فتح حکم دے وہ اللہ تہ ذکا فراتو چل ول کمزورے سائل منظور

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ

اے مکہ خالقو! کہ چرے تاسو فتح غوثیہ نو فتح ہم راغلہ ، کہ چرے تاسو منہ شوئی نو داہیہ |

خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِنْ تَعُوذُوا نَعُدْ وَلَٰكِنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِئَةُ

هیز کلم و ان سودو ا و ان سبی علم

پارہ دیر کا بنہ دہ اوکے تاسو بیا تا فرمائی و کرا نومرتیہ بیا عذاب راولہ او تاسو نہ جیل تو لے ہیتر قدرے

عَلَيْكُمْ كِتَابٌ مِنْ رَبِّي وَالْآخِرَةُ

مَعِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

اے ایمان خاں اے ایمان

طِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

کرم و منی | دانتھ | اود دگا د رسول | اومخ مہ اوی | لدہ نہ | اوحال دا چہ تاسو | اوری
اللہ تعالیٰ اود دگا د رسول اطاعت کوئی اود حکم اوری نہ پس ترے نہ مہ

لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

وَمَنْ كَيْدِي تَأْسُو بِهِ شَانَ دَهْخَسَاوُ چِه وِشِلِي ئُو صَوْبِدَاوُرِيد | اودوی

دھقہ چاہے شان مہ کی پٹی چہ داد عوی کی پٹی چہ مونہ واو ریدل حال داد چہ ہیتر ہم نہ آو
منزل ۲

إِنْ شَرَّالِدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُّ الْبَكْمُ الَّذِينَ

بیشک | زیات خراب سادار | ذ الله په نزد | هغه | کانیه | کوکلیان خلق دی | کوم چه
ذ الله تعالی په نزد زیات خراب سادار هغه کانیه او کوکلیان خلق دی چه په هیک نه

لَا يَعْقِلُونَ ۷۲ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ

عقل نه لری | او که چیرې پېژندے | الله | په دوی کسې | خه خیر | نو خامخایه او د و دوی
پوهیدای - او که الله تعالی ته په دوی کسې خه خوی ښکاریک نو د اوریږد توفیق به دے ورکړے وو

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۷۳ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ

او که چېرې دوی ته د اوردے هم دے | نو دوی به خامخا مخر اورد | او دوی دی مخر اوردونکي | اے هغه خلقو
او که چیرې دوی ته د اوردیدو طاقت ورکړے و نو هم به دوی مخر اورد و او تبتیلي به وو - اے هغه خلقو!

أَمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

چه ایمان موراو دے | حکم قبول کړئ | ذ الله | او | د رسول | کله چه راوبلی تاسو
چه ایمان موراو دے دے | ذ الله تعالی او د رسول حکم قبول کړئ | ځکه چه هغه خبر ته مو

لَمَّا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ

هغه (دین) طرف ته | (چه) تاسو ژوند کړئ | او پوهه شئ | چه بیشک | الله | حائل کیږی | په مینه د بنده
راوبلی چه تاسو پرې ژوندی کیږئ - او یاد | لرئ چه الله تعالی د بنده او د هغه د خپل زړه تر مینه

وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۷۴ وَاتَّقُوا فِتْنَةً

ادد د د زېم کسې | او دا چه | هم د هغه طرف ته | به تاسو جمع کول شئ | او ځان ساتئ | له هغه بلا نه
هم پرده کیږی او بیشک چه تاسو ټول به هغه ته جمع کیږئ - او د هغه وبال نه ځان بچ کړئ

لَاتُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا

چه نه به پریږئ | هم په هغه خلقو | کومو چه ظلم وکړو | له تاسو نه | خاص | او پوهه شئ
چه د هغه اثر به خاص هم ظالمانو ته نه رسی - او پوهه شئ

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۷۵ وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ

چه بیشک | الله | سخت | عذاب ورکونکے دے | او یاد کړئ | هر کله چه | تاسو وی
چه الله تعالی په عذاب ورکولو کسې دیر سخت دے - او هغه وخت یاد کړئ چه تاسو لږ

قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطَفَكُمْ

لږ | کمزوری کسې لے شوی | په زمکه کسې | تاسو به ویریدلئ | له دکه چه | و به تبتیوی تاسو
دئ ، په ملک کسې کمزوری کسې شوی ، تاسو سره به ویره وه چه چرته خلق تاسو

النَّاسِ قَاوُكُمْ وَ أَيْدِكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ

خلق | بیا هغه ځائے درکړو تاسو ته | او | قوت دے درکړو تاسو ته | به خپل مدد | او رزق درکړو تاسو ته
ونه تبتیوی ، نو خدا د رله داستو کسې ځائے درکړو او په خپل مدد سره تاسو مضبوط کړئ | او پاکیزه رزقونه

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَكُمْ تَشْكُرُونَ ٢٦ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

له پکيزه خيزونه | چه تاسو | شکر و کړی | اے دایمان خاوندانو! | اے مؤمنانو!

لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَ الرَّسُوْلَ وَ تَخُونُوْا اٰمَنِيْكُمْ

خیانت مکرې | دالله | او | د رسول سره | او خیانت مکه کوئی تاسو | په امانتونو د یو بل کي هم خیانت مکرې | دالله او د رسول سره خیانت مکه کوئی | او د یو بل په امانتونو کي هم خیانت مکرې

وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ٢٧ وَ اعْلَمُوْا اَنْتُمْ اَمْوَالُكُمْ

او حاله د چه تاسو | پوهېږئ | او پوهه شئ | چه بیشک | ستاسو مالونه | سره د دے چه تاسو پوهېږئ | او پوهه شئ | چه ستاسو مالونه او ستاسو اولاد

وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَّ اَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيْمٌ

او | اولاد ستاسو | آزمېښت دے | او د اچه | دالله سره دے | اجر | دیر لوی | خو په حقیقت کي د آزمېښت سامان دے او الله تعالی سره چه کوم اجر دے هغه دیر لوی دے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا

اے دایمان خاوندانو! | که چرې دیرېږئ تاسو | دالله نه | نو هغه به چوپړ کړی | تاسو پاره | امتیاز دیر لوی | اے مؤمنانو! | که چرې تاسو د الله تعالی نه ویرې کوئ | نو هغه به تاسو ممتاز کړی

وَيُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ

اولرې به کړی | له تاسو نه | ستاسو بد باني | او د به بخښی | تاسو | او الله | اوله تاسو نه به ستاسو گناهونه لرې کړی | او تاسو به و بخښی | او الله

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ٢٨ وَاذْكُرْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

د لوی فضل خاوند دے | او هر کله چه | تد بیر کولو | ستا خلاف | کافرانو | د لوی فضل خاوند دے | او (له پیغمبره) یا د کفره | کله چه کافرانو ستا په باره کي تد بیرونه کول

لَيَسْتَبُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۚ وَيَمْكُرُوْنَ وَ

چه دوی تید کړی تا | یا ووژنی تا | یا له وطن نه او بای تا | او دوی بد تد بیر کولو | او چه تا قید کړی یا د مړ کړی | یا د وطن نه او بای | دے خلقو تد بیر کولو | او

يَمْكُرُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ٢٩ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

الله م تد بیر کولو | او الله | د لویو نه ښه | تد بیر کوونکي دے | او هر کله چه | ولوستل شئ | چه دوی باتی | الله تعالی هم تد بیر کولو | او الله تعالی دیر ښه تد بیر کوونکي دے | او هر کله چه دوی ته زمونږ آیتونه

اٰتَيْنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَا

زمونږ آیتونه | نو وائی | مونږ اوړیدل دی | که مونږ وغواړو | نو وایو مونږ هم | په شان د دے (کلام) | ولوستل شئ | نو وائی چه مونږ واوړیدل | که مونږ وغواړو | نو غیله به هم د دے چوپړ کړو

إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۱﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ

نہ دی | مکر صوف | قصہ | دیکھو انو دی | اوہ کلمہ | ووٹیل دوی | اے اللہ !
داخو جیت نہ دی | تنہ ہفتہ دیکھو انو خلقو زبے قصہ دی | اوہ کلمہ | دوی وٹیلی وو چلے اللہ !

إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً

کہ پھرے دی | دا (اسلام) | رشتیے (دین) | ستاد طرف نہ | نو ووروہ | پہ مونز بانڈ | کاسری
کہ پھرے ستاد طرف نہ ہم دا (دین) برحق دے ، نو پہ مونز بانڈ نہ آسمان نہ دکا نو

مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ

لہ آسمان نہ | یار اولہ پہ مونز | عذاب | دردناک | اونہ دے | اللہ
یاران ووروہ | یا پہ مونز بانڈ خہ بل دردناک عذاب راولہ ، او اللہ تعالیٰ نہ غواہی چہ

لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

چہ عذاب ورکوی دوی | اونہ موجودیے پہ دوی کہے | اونہ دے اللہ | عذاب ورکوی دوی | او دوی
دوی لہ عذاب ورکوی ترخو چہ | پکتہ نہ موجودیے ۔ اونہ اللہ تعالیٰ داسے خلقو لہ عذاب ورکوی چہ

يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَالَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ

بخشنہ غواہی | ادھہ وجہہ | دوی دپارہ | چہ عذاب بہ ورنہ کوی دوی | اللہ | او حال داد چہ دوی منع کوی
ہفوی استغفار کوی ، خواہس پہ اللہ تعالیٰ پہ دوی وے عذاب نہ راولی ؟ چہ ہفوی نور خلق

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أُولِيَاءُهُ

(خلق) دے مسجد حرام نہ | اونہ دی دوی | دے مختار | نہ دی | دے مختار
دے مسجد حرام نہ منع کوی سرہ دے چہ جائز متولیان تے ہم نہ دی ، دے متولیان خوصوف

إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۴﴾ وَمَا كَانَ

مکر صوف | پرہیزگار (خلق) | لیکن | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیای | اونہ وو
پرہیزگار خلق کیدے شی ، خو اکثر خلق پہ دے نہ پوہیای ۔ او دے بیت اللہ

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَاءَ وَتَصَدِيقَهُ فَذُوقُوا

مونہ دوی | دے بیت اللہ پہ خواہیے | مکر شیلی وھل | اولاسو پیر قول | پس وھکٹی
پہ خواہیے دوی مونہو خہ وو | خو شیلی وھل | اولاسو پیر قول ، نو لے کافران دے

الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ

عذاب | دے پہ بدلہ کہے | چہ تاسو بہ انکار کولو | بیشک | کوم خلق چہ | کافران دی | ہفوی خرچہ کوی
خیل انکار پہ سبب دے عذاب مزہ وھکٹی ۔ چاہے دے حق نہ انکار کرے دے (او) ہفوی

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا

خیل مالونہ | دپارہ دے چہ منع کوی (خلق) | دے اللہ دے لارے نہ | پس زردہ چہ دوی بہ خرچہ کوی دا
خیل مالونہ پہ دے سے لکری چہ خلق دے اللہ تعالیٰ دے لارے نہ منع کوی | نولابہ نور مالونہ ہم لکری

ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بیا یہ ہندوی | یہ دوی باند | دوجہ (افسوس) بیا یہ | دوی مغلوبہ کہے شی | اوکوم حق کہے کا کفر

إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

ہم دوزخ طرفتہ | بہ جمع کرے شی | دپارہ دے کہ جد اکری اللہ | ناپاکہ | لہ پاکہ

وَيَجْعَلِ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُ جَمِيعًا

اوکیردی | ناپاکہ | غلہ دوی نہ | یہ خوبانید | بیا (یوٹا) دیکھ کر کہی | دوزخ

فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝ قُلْ

بیا ہند (دیکھ) دوزخوی | یہ دوزخ کہے | ہم داخل دی | نقصان موند وکی | دواپ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۝ إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ

حقہ خلقوتہ | کہ چہرے دوی منع شی | نو بھینہ بہوشی | دوی نہ | دھنہ کہے تیر شی

وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝

اوکے چہرے | دوی بیا داسے دیکری | پس بیشک تیر شے دے | حالت | دے حکمیں بولنے

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

او جنگ کوئی دوی سرہ | تر دے کہ | پاتے نہ شی | فتنہ | او پاتے شی | دین

كُلَّهُ رِبِّهِ ۝ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

قول | اللہ دپارہ | پس کہ چہرے | دوی منع شی | نو بیشک | اللہ | حقہ فتنہ | کہ دوی نہ

بَصِيرٌ ۝ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا ۝ أَبْ اللَّهُ

دیکھ (بصیر) کوئی | اوکے چہرے | دوی منع وکھولو | نو پوہہ شی | کہ | اللہ

مَوْلَاكُمْ نَعَمْ ۝ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

مستام ملکرے دے | دھنہ نبیہ | ملکرے (دے) | اور ہم (دے) نبیہ | مدد کوئے دے

مَنْزِل ۲

وَأَعْلَمُوا ۝

وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي

إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ

يَوْمَ الْفُرْقَانِ ۝

قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنْتُمْ

وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ

فِي الْبُعْدِ ۝ وَلَكِ

لِيَهْلِكَ مَنْ هَـ

وَإِنَّ اللَّهَ لَمَـ

فَلِيلًا ۝ وَلَوْ

لَوْ

لَوْ

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ حُمُسَهُ

او پوهه شئی | چه هغه څه | چه غنیمت کښه بیا موږ تاسو | له هر جنس نه | نو الله د پاره ده | د دغه پنځه برخه
او تاسو ته د معلومه شئی چه کوم غنیمت کښه بیا موږ تاسو په غنیمت کښه بیا موږ د ۱۰ نو په هغه کښه پنځه برخه د الله تعالی

وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

او د رسول د پاره | او د خپلوانو د پاره | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو (د پاره)
او د رسول د ۱۰ او د هغه د خپلوانو | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو د ۱۰

إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا

که چرې تاسو ایمان راوړه وی | په الله | او په هغه کتاب | باندې چه نازل کړو موږ | په خپل بنده باندې
که تاسو په الله تعالی باندې ایمان لرئ ، او په هغه کتاب | چه موږ د فیصله په درځ یعنی د دواړو فوځونو

يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَيْنِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

په حق او باطل کښه د فیصله په درځ | په کومه ورځ | په یوځایه د ۱۰ دواړو لښکرې | او الله | په هر څیزه باندې
د مقابلې په ورځ | په خپل بنده باندې نازل کړه د ۱۰ او الله تعالی په هر څیزه باندې قدرت

قَدِيرٌ ۚ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدَّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ

قادر د ۱۰ | کله چه تاسو وی | په غاړه | نزدې باندې | او دوی وو | په غاړه | لرې باندې
لرئ ، دا هغه وخت وو کله چه تاسو (د مدینه) نزدې والا غاړه باندې وی او هغه (کفار) په لرې غاړه باندې وو

وَالرَّكِبِ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ

او قافله (وګ) | ښکته | له تاسو نه | او که تاسو د یو بل سره وعدې کولې (وچل) | نو اختلاف به کولو تاسو
او (د تجارت) قافله تاسو نه ښکته (بچ بچ) تلله او که چر تاسو د یو بل سره د چلک په هغه څه وعدې کولې تاسو به

فِي الْبُعْدِ وَلَكِن لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

په وده کښه | لیکن | پوره کول دوی | الله له | یو کار | چه کیدونکې وو
نه وی رسیدلی وعدته خو (څه چه وشول هغه څکه وشول) چه الله تعالی یو داسه کار پوره کړی کوم چه هغه کولو

لِيَهْلِكَ مَن هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَن حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ

چه هلاک شئ | هغه څوک چه هلاک شو | په دلیل سره | او ژوند پاته شئ | هغه څوک چه ژوند پاته شو | په دلیل سره
هغه دا چه څوک تباہ کیدي هغه په ښکاره دلیل تباہ کړی او څوک چه ژوند پاته کیدي هغه په واضح دلیل ژوند پاته

وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ إِذْ يَرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَاكٍ

او ښکته | الله | او ږیدونکې | پوهه د ۱۰ | هر کله چه ښود تاته دوی | الله | ستا په خوب کښه
شئ او الله تعالی هرڅه اوږی په هرڅه پوهه د ۱۰ هغه وخت را یاد کړه چه الله تعالی هغوی (کافران) تاسو په

فَلِيلًا ۚ وَلَوْ أَرَاكُمْ كَثِيرًا لَّفَشَلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

لږ | او که ښودکې د تاته دوی | دیر | نو ځانها به زړه بائله ووتاسو | او ځانها به اختلاف کولو تاسو
خوب کښه لږ ښکاره کول او که درته ئې دیر ښکاره کړی وې نو تاسو به همت بائله ووايه د ۱۰ د معاملې کښه به

يَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْ

تن | له خلقوتہ | او بیشک زہ مددگاریم | ستاسو | بیا ہر کد چہ | ہمامخ شولے
پہ تاسو غلبہ نہ شی ہوندے اوزہ ستاسو ملگرے یم ، خو ہر کد چہ دواہہ چلے

لِفَتْنِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ

دواہہ چلے | نو ہفتہ واپس وکھیدو | پیہوند وخیلو | اوئے وئیل | بیشک زہ | بیزارہ یم | لہ تاسو نہ
ہمامخ شولے نو ہفتہ پہ اړولو بشپو وکتبیدو اوئے وئیل چہ زہ تاسو نہ بیزارہ یم ،

إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ

بیشک زہ | ویم | ہفتہ چہ | تاسو نہ وینئ | بیشک زہ | ویرہ یم | دالہ نہ | او اللہ
زہ ہفتہ ویم چہ تاسو نہ بشکاری ، زہ د خدائے نہ ویرہ یم ، او خدائے

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۶۸ إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم

سخت عذاب و رکوکے دے | ہر کد چہ وئیل | منافقانو | او ہفتہ خلقو | چہ پہ زہرو توکے
پہ عذاب و رکوکے دے | ہفتہ را یاد کری چہ منافقانو او ہفتہ خلقو چہ پہ زہرو توکے دے

مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

مرض دے | مفر واکری دی | دوی | دین ددوی | او شوک چہ | توکل وکری | پہ اللہ باند
(دکفر) مرض پروت دے وئیل چہ دوی (مسلمانان) پہ خیل دین نازیبی، او شوک چہ پہ اللہ تعالیٰ توکل وکری

فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۶۹ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَكَّلُ

نوبیشک | اللہ دے | ویر زبردست | دحکمت خاوند | اوکے چہرے | وویئے تہ | کد چہ | روحونہ و بای
نوبیشک اللہ تعالیٰ غالب او دحکمت خاوند دے - اوکاش! چہ تہ ہفتہ وخت وویئے کد چہ زہرے

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

دھغو | چہ کافران دی | فرشتے | گزارونہ کوی | پہ محفونہ ددوی | او پہ شاگانو ددوی
دکافرانو روحونہ قبض کوی، ہغوی ددوی پہ محفونہ او ددوی پہ شاگانو گزارونہ کوی او (وائی چہ)

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۷۰ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ

اوروائی | چہ و شکئی | عذاب | سوزوونکے | دادے | دہفتہ عمل پہ سبب | چہ و ہاند لیڈے دے
د سوزوونکی اور عذاب و شکئی - داسزا دھغو علونو پہ وجہ دکہ چہ تاسو پہ خیلو

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۷۱ كَذَابُ

ستاسو لاسونو | اودا چہ اللہ | نہ دے | ظلم کوونکے | پہ خیلو بندگانو | لکد چہ حال شو
لاسونو و ہاند لیڈی دی او یقیناً اللہ تعالیٰ پہ خیلو بندگانو باند ظلم نہ کوی - ددوی حالت دے

الْفِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

د قوم د فرعون | او دھغو خلقو | چہ لہ دوی نہ و ہاند و | چہ دوی انکار کرو | دایتو | دالہ
فرعون د قوم پہ شان دے او دھغو خلقو پہ شان چہ لہ دوی نہ و ہاند و، دوی دالہ تعالیٰ دایتو نہ انکار کرو

فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ اِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

بیا دئیول دوی | الله | پہ گناہونو ددوی | بیشک الله | سخت عذاب و رکود گناہونو
نو الله تعالیٰ پہ خیلو گناہونو کینے را دئیول | بیشک الله تعالیٰ زور آور دے او پہ عذاب و رکود کینے و پرہیز گناہونو

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعَمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ

دا | حکمہ | الله | ہیج گناہونو | بدلونو | (ہفت) نصبت | کوم چہ دے درکے دوی | یوقوم نہ
دامکہ چہ الله تعالیٰ پہ یوقوم انعام و کبریٰ نو ہفت نہ بدلوی

حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۗ وَاَنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ

تزدے چہ | پخیلہ دوی بدل کوی | خہ چہ | ددوی پہ زورونو کینے | او چہ | الله | او بدونو
ترشو چہ ہفتی پخیلہ خیل عمل بدل نہ کوی | او الله تعالیٰ ہر شے اوری

عَلِيْمٌ ۚ كَذٰبٍ اِلٰ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پوہہ دے | پہ شان د حال | د قوم د فرعون | او د ہفوا خلقو | چہ لدوی نہ ورنو
پہ ہر شے پوہہ گناہ | لکہ د فرعون قوم سرہ او د ہفتی نہ پخوانو خلقو سرہ چہ وشنو

كَذَّبُوْا بِآيٰتِ رَبِّهِمْ ۚ فَاهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَاَعْرَفْنٰ

دک ددو و گنول | آیتونہ درپ خیل | بیا مونہ ہلاک کول دوی | ددوی د گناہونو پہ سبب | او مونہ زورونو
ہفتی د خیل رب آیتونہ درو و گنول | نو مونہ دوی د خیلو گناہونو پہ سزا کینے تباہ کول او فرعون

اِلٰ فِرْعَوْنَ ۙ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝۵۶ اِنَّ شَرَّ الدّٰوَابِّ

قوم د فرعون | او تول | دو ظالمان | بیشک | دیر زیات بد | سادار
قوم مو ووب کیرو | او ہفتی تول ظالمان خلق دو | بیشک د الله تعالیٰ پہ نزد ہفتہ خلق کومہ

عِنْدَ اللَّهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۵۷ الَّذِيْنَ

د الله پہ نزد | ہفتہ خلق دوی | چہ انکارے و کرد (دق) | پس دوی | ایمان نہ راوری | ہفتہ خلق چہ
د کفر لاس و نیوہ دیر بد حیوانات دی نو دوی پہ ہچرے ایمان نہ راوری | د ہفتی دا

عٰهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ ۚ وَهُمْ

صدہ کرے دے | دوی سرہ | بیا | دوی ماتوی | خیلہ وعدہ | پہ ہر حال | او دوی
حال دے چہ تاترے وعدہ اختہ دے | بیا ہفتی خیلہ وعدے ہر حال ماتوی | او د الله تعالیٰ

لَا يَتَّقُوْنَ ۝۵۸ فَاِمَا تَتَّقُوْنَ فِي الْحَرْبِ ۚ فَشَرِّدْ بِهِمْ

پرہیز نہ کوی | پس کہ چرے | تہ بیا مونہ دوی | پہ جنگ کینے | نو وزغلوہ ددوی پہ ذریعہ پرہیز
نہ دیر نہ کوی او کہ تہ دوی پہ جنگ کینے را قابو کیرے | نو داسے سزاور کیرے چہ | نوہ دروست

مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُوْنَ ۝۵۹ وَاِمَّا تَخَافْنَ مِنْ قَوْمٍ

کوم چہ ددوی نہ وروستو دی | چہ دوی | نصیحت حاصل کوی | او کہ چرے تہ ویر پیرے | لہ یوقوم نہ
خلق پیرے ہم و ویروہ شاید چہ ددے نہ سبق و اخلی | او کہ ددیوے دے نہ ددو گناہونو

حَيَاتِهِ ۱۰ قَاتِلْهُمْ عَلَى سَوَاءٍ ۱۱ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

دُخِيَانَتِ | نو دغور زوہ | دوی طرف ته | ددوی وعلی | دبربری په بنیاد | بیشکه الله | نه خوشیوی
دیره کیږی ، نو هغوی ته معاهد کا واپس کړه چه برابر شی ، بیشکه خیانت کوونکی د خدای

الْكَافِرِينَ ۱۲ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۱۳ إِنَّهُمْ

خیانت کوونکی | او دا خیال ډنه کوی | هغه خلق | چه کافران دی | چه وړاند شول | بیشکه دوی
خوښ نه و | او کافران د دا خیال نه کوی چه دوی (زمونږ د گرفت نه) تنبید دی ، یقیناً دا

لَا يُعْجِزُونَ ۱۴ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

مونږ عاجزه کول نه شی | او تاسو تیار ساتئ | دوی د پاره | خورمه چه تاسو کېدئ شی | قوت
خلق (الله تعالی) نه شی عاجزه کول . او دوی مقابل له تیار کړئ | خورمه چه موسی (سی)

وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

او تیار | اسونه | چه تاسو ورو بروئ | په هغه سره | د الله دشمنان | او خپل دشمنان
او تیار تر لاسونه چه د الله تعالی په دشمنانو او په خپلو دشمنانو باند رب کینئ

وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَاتَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۱۵ وَمَا تُنْفِقُوا

او تاسو خلق | د دوی نه علاوه | چه تاسو نه پیژنئ هغوی | هم الله پیژنی هغوی | او هغه چه تاسو خرڅه کوی
او د دوی نه علاوه په نور وخلقو چه تاسو نه پیژنئ الله ته ډیر نښه پیژنی ، او تاسو چه د الله تعالی

مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

له هغه څیز نه | په لاسه کښه | د الله | پوره (اجر) به درکړئ | تاسو ته | او په تاسو
په لاسه کښه هغه خرڅه کوی نو د هغه پوره پوره بدل به درکړه شی ، او په تاسو په

لَا تَظْلُمُونَ ۱۶ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ

به ظلم نه کیږی | او که چر دوی مائله شی | صلح ته | نو ته هم مائله شه | د طرف ته | او
زیاته نه کیږی . او که چر دوی صلح ته مائله شی نو ته هم ورته مائله شه | او

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۱۷ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۱۸ وَإِنْ يُرِيدُوا

توکل وکړه | په الله باند | بیشکه هم هغه | آوریږونکي | یوهه ده | او که چر دوی اراده وکړي
په خدای توکل وکړه | هغه هرڅه آوری په هرڅه یوهه ده . او که دوی تاسره

أَنْ يَخْذَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ ۱۹ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِمُضِرِّهِ

چه دوکه درکړي تاته | نو بیشکه | کافی د تاله | الله | هم هغه د کوم چه | قوت درکړه تاته | په خپل مدد سره
د دوکه کولو اراده وکړي نو تاله یوازې خدای بس ده ، هم ده تاته په خپل مدد سره او د مؤمنانو

وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۲۰ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۲۱ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا

او په مؤمنانو سره | او محبت ته واچولو | د دوی په زړونو کښه | که چر هغه خرڅه کړه | هغه
په ذریع قوت درکړو | او د دوی په زړونو کښه ته محبت واچولو ، که تا د زهک په مخ موجوده

فِي الْأَرْضِ جَيْعًا مَّا أَلَقْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

چہ پہ زمکہ کہنے دی | قول | تو آفت بہ نہ واپوتا | پہ مینہ نہ واپوتا | اولیٰ کہم اللہ

قَوْلَ مَا لَوْ أَنَّهُ خَرَجَ كَرِهَ وَعَ ، نَوْهَم دَدُوئی پہ زہ و تو کہے محبت نہ شو پیدا کوئے ، لیکن اللہ تعالیٰ

أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝۶۳ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

محبت واپوتا | ددوی مینہ کہنے | بیشک ہفہ | دیر زبردست | حکمت خاوند دے | اے نبی!

حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۶۴ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

کافی دے تا د پاره | اللہ | او کو م چہ ستا پہ حکم چلیپی | مؤمنان | اے نبی!

تَا د پاره اللہ تعالیٰ او ہفہ مؤمنان چہ تا پہے روان دی کافی دی ۔ اے نبی!

حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ

را اوچت کرے | مؤمنان | جنگ نہ | کہ چرے وی | کہ تاسو نہ | شل کسان

مسلمانانو نہ د جہاد ترغیب ور کرے ، کہ پہ تاسو کہنے شل تنہ صابرہ سری

صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صبر کوئی | نو غالب بہ شی | بہ دو سو کسان | او کہ چرے وی | کہ تاسو نہ | شل کسان

وی ۔ نو پہ دو سو (کافران) پہ غالب راجی ، او کہ ستاسو سل سری وی

يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝۶۵

نو غالب شی | بہ زرو کسانو | الہ ہفہ خلقونہ | چہ کافران دی | حکم چہ دی | (دے) خلق دی | چہ نہ پوہیپی

نو د کافرانو پہ زرو کسانو بہ غالب راجی ، حکم چہ دار کافران دے خلق دی چہ نہ پوہیپی

أَلَّنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

اوس | کم کر دیتے | اللہ | کہ تاسو نہ | او | ہفہ پوہیپی | چہ | پہ تاسو کہنے | کمزوری

اوس اللہ تعالیٰ ستاسو پیٹے سپک کرے ، ولے چہ ہفہ پوہیپی چہ پہ تاسو کہنے کمزوری دے

وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ

پس کہ چرے وی | کہ تاسو نہ | یو شل | صبر کوئی | نو دوی بہ غالب وی | پہ دو سو

نو کہ پہ تاسو کہنے شل تنہ صابرہ سری وی ، نو پہ دو سو پانڈ بہ غالب راجی

وَأِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ

او کہ چرے وی | کہ تاسو نہ | یوزر | نو غالب بہ وی | پہ دو سو پانڈ | د اللہ پہ حکم | او اللہ

او کہ پہ تاسو کہنے نہ تنہ وی نو د اللہ تعالیٰ پہ حکم بہ پہ دو سو پانڈ غلبہ پامری او

مَعَ الصَّابِرِينَ ۝۶۶ مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى

سرہ | د صابرانو دے | نہ دی مناسب | نبی | کہ وی د ہفہ سرہ | قیدیان

د صابرانو ملکرے دے ۔ یو نبی نہ مناسب نہ دی چہ ہفہ سرہ د قیدیان پانڈ

حَتَّىٰ يُتَخَيَّنَ فِي الْأَرْضِ تَرْيَدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا

تردے چہ | غلبہ بیاموی | پہ زمکہ کہنے | تاسو غواہی | مال | د دنیا
ترخو چہ ہفہ پہ وطن کہنے دینمن نابود نہ کری ، تاسو خو د دنیا مال متاع غواہی

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَوْلَا كِتَابٌ

او اللہ | غواہی | آخرت | او اللہ کے | دیریز دست | د حکمت خاوند | کہ نہ وہ | ایک شو (حکم)
او اللہ ستاسو د آخرت فائدے غواہی | او اللہ تعالیٰ غالب او د حکمت خاوند کے | کہ د اللہ تعالیٰ لیک

مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

د اللہ | د وہاں نہ | تو ضرورہ رسیدو | پہ د بارہ کہنے | چہ د خستہ تارندہ | عذاب | لوئے
وہو چہ نہ دے مقد رشوے ، تو تاسو تہ یہ پہ دے اخستی مال لوئے عذاب در کرے شوے دور

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

پس خوری | لہ ہفہ فہ نہ چہ | پہ غنیمت و اخستلو تاسو | حلال پاک مال | او ویریندی | لہ اللہ نہ
نوقہ چہ تاسو د غنیمت پہ مالی کہنے ملا و شوئی دی ہفہ حلال او پاک گنہری او خورئی - او د اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ

بیشک اللہ | بخینو کے | مہربان دے | اے نبی ! | دواہیہ | ہفہ چاہتہ چہ | ستاسو پہ لاسو نہ کہنے
بیشک اللہ تعالیٰ بخینو کے مہربان دے - اے پیغمبر ! ستاسو پہ قبضہ کہنے چہ کوم قیدیان دی

مِّنَ الْأَسْرَىٰ ۚ إِنَّ يَّعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا

لہ قیدیاونہ | کہ چہرے و پیشنی | اللہ | ستاسو پہ زہو نہ کہنے | شیکی | نو تاسو لہ بہ در کری | دیرینہ
مغوی نہ دواہیہ کہ اللہ تعالیٰ تہ معلومہ شی چہ ستاسو پہ زہو نہ کہنے خیر دے نو تاسو لہ بہ دھنے نہ بہتر

مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

لہ ہفہ فہ چہ داختہ شو | لہ تاسو نہ | او معاف بہ کری | تاسو | او اللہ | بخینو کے | مہربان دے
(مال) در کری کوم چہ تاسو نہ اخستے شو دے | او ستاسو گناہونہ بہ و بخینی او اللہ تعالیٰ بخینو کے مہربان دے -

وَأَن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ

او کہ چہ دوی ارادہ و کری | تاسو د خیانت کولو | نو دوی خیانت کرے کے | د اللہ سرہ | لہ دے تہ وہاں نہ (م)
خو کہ دوی تاسو د خیانت کول غواہی | نو لہ دے نہ وہاں نہ د اللہ تعالیٰ سرہ خیانت کرے و

فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

بیاحفہ قابو در کر و زاتہ | پہ دوی بانڈ | او اللہ | بوہہ | د حکمت خاوند کے | بیشک ہفہ خلق چہ
نو اللہ تعالیٰ ستاسو پہ لاس گرتار کرل او اللہ تعالیٰ پہ ہر شہ پوہہ د حکمت خاوند دے - بیشک چاہہ ایمان

أَمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

ایمان لے راوردے | او ہجرت لے و کرو | او جہاد لے و کرو | پہ مال و تو خپلو | او پہ خاوند تو خپلو سرہ | پہ لاس کہنے
لہ دے دے او ہجرت لے کرے کے | او د اللہ تعالیٰ پہ لاس کہنے لے پہ خپل سر و مال سرہ جہاد

بَعْضُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلَا يَتَهُمُ دُخَانُ | او ہفہ خلقوجہ | ایمان ئے راہرو | او ہجرت ئے ونہ کرو | نشتہ دے تاسولہ | اد دوی لہ وراثتہ
بیتنی دستاندا و چاچہ | ایمان راہرو دے | او ہجرت ئے نہ دے کہے | ہفوی سرہ ستاسود غیلوی ہیم

فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ الْاَعْلٰى قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّثَاقٌ

بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٤٥﴾

دَعُو | کہ چہرے تاسو دے | نہ کړئ | نووی به | فتنہ | بہ زمکہ کئے | او فساد | دیرلوئے۔

او وارثان دی، کہ چہرے تاسو دے | نہ کړو | نویہ ملک کئے | بہ غتہ فتنہ او دیرلوئے فساد چہرشی

وَالَّذِينَ آؤُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

اوپر والے ایمان لاءے دے اور جو ان کے ساتھ رہ گئے وہ سب کچھ اسی جہاد کے لیے ہیں۔

اور جو مخلص ہوئے | خائے و کرد | اومد دئے و کرد | ہم دوی دی | مؤمنان | رشتہ دار

اوپر والے ہونے کو خائے و کرد کے اور اومد دئے کے کہ، ز غیر کسیں تیار ہو کر جنگ میں جائیں، ان کی دی

وَهَاجِرُوا وَجَاهِدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ

او ہجرت کر دو | اور جہاد کر دو | تم سے مل کر | اہل گھر کے | اور نزدیک خاندان کے

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾
 خے لدویٰ | زیات مقدار | دھنو | دالہ پہ کتاب کئے | بیشک اللہ | ہر چیز | سبہ پہ بڑی .
 د خدائے پہ کتاب کئے دیوبل نہ زیات حقداری ، بیشک اللہ تعالیٰ پہ ہر شے سبہ چوہہ دے ۔

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَتَبَعَتْهَا عَشْرُ رُكُوعَاتٍ

سورۃ توبہ پہ مدینہ کئے نازل شواہد دے کئے یوسل یوم دیش آیتونہ او شپا پش رکوع کلتے دی
 سورۃ توبہ مدنی دے او دے یوسل یوم دیش آیتونہ او شپا پش رکوع کلتے دی

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ

د بیزاری اعلان دے | دالہ او ددہ د رسول د طرف نہ | ہر خلقو طرف نہ | (کو موسیٰ پہ) تاسو وعدہ کئے
 (اے مؤمنان!) د بیزاری اعلان دے د خدائے او د رسول د طرف نہ ہر مشترکانو نہ چہ تاسو ورسرہ

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا

لہ مشرکانو نہ | پس وکرھو تاسو | پہ زمکہ کئے | خلوس | میاشتہ | اوپوہہ شے
 معاہدہ کئے دے ۔ نو دورتہ دواہ چہ) تاسو پہ دے ملک کئے خلوس میاشتہ نور وکرھو اودایقین

أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٥٦﴾

چہ تاسو | نہ بی عاجزہ کوونکی | دالہ | اودا چہ | اللہ | رسوا کوونکے دے | د کافرانو
 دساتی چہ تاسو خدائے عاجزہ کوئے نہ شے | اودا چہ اللہ تعالیٰ پہ کافران (ضروس) رسوا کوی

وَإِذَا نَزَلَ بِرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ

او اعلان دے | دالہ او ددہ د رسول طرف | توو خلقوتہ | پہ ورخ | دلوئے حج | چہ بیشک اللہ
 او دالہ تعالیٰ او ددہ د رسول د طرف نہ پہ خلقو کئے د حج اکبر پہ ورخ اعلان وکرہ چہ اللہ تعالیٰ

بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ

بیزارہ دے | لہ مشرکانو نہ | او دھہ رسول دہم | پس کہ چہ تاسو توبہ وکرھو | نو دا | یہ دیرہ نہ دی
 او ددہ رسول د مشرکانو نہ بیزارہ دے ، نو کہ تاسو (دکفر او شرک نہ) توبہ وکرہ نو دا تاسو

لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ

تاسو پارہ | او کہ چہ | مخ وکرھو | توپوہہ شے | چہ تاسو | نہ بی عاجزہ کوونکی | دالہ
 لہ دیرہ نہ دے او کہ چہ و مومنہ منہ نو یاد ساتی چہ تاسو اللہ تعالیٰ عاجزہ کوئے نہ شے

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ

ادبیرہ وکرہ | ہر خلقوتہ | چہ کافران دی | د عذاب | دردناک | مکرہہ کو موسیٰ پہ
 او کافرانو نہ دیو دردناک عذاب زیرے وکرہ ۔ خوہہ مشرکان چہ تاسو

عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا

تاسو معاہدہ کئے لہ مشرکانو نہ | بیاہوی تاسو سورہ کے ونہ کہو | لہم | او نہ ہوی مدد وکرہ
 ورسرہ معاہدہ کئے دے بیاہوی پہ معاہدہ کئے تاسو سورہ کوتاہی نہ دے کئے او تاسو پہ مقابلہ کئے

عَلَيْكُمْ أَحَدًا قَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ

ستاسو خلاف | د چا | پس پوره کړی | د دوی سره | د دوی معاخذ | د دوی مقرر مودې
ته چاته امداد نه ورکړې ، نو هغوی سره خپله وعدۀ تر نیت پورې پوره کړی

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ قَاذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ

بیشکه الله | خوښوی | پر هیڅ کاران | بیا هر کله چه | تیرې شی | میاشته | د احترام
بیشکه پر هیڅ کاره خلق د الله تعالی ډیر خوښ دی ، نو هر کله چه د حرمت میاشته تیرې شی

فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ

نو وژنی | مشرکان | په کوم ځای کته چه | بیا مومنی دوی | او نیستی دوی
نو کوم ځای چه مشرکان بیا مومنی دوی وژنی ، او دوی نیستی او

وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ قَانَ تَابُوا

اورا کید کړی دوی | او کښینی | دوی ته | په هر موقع کته | پس کچه | دوی توبه وکړه
راکړوئی ته ، او د هرې موقع په ځای ورته (پټه) کښینی نوکۀ چیر توبه ته وویستل

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ

او قائم کړی | موند | او ورکوی | زکوۀ | نو پرېږدی | د دوی لاسه | بیشکه الله
او (پابندی سره) موندونه کوی او زکوۀ ورکوی نو بیا د دوی مخه آزاده کړی ، بیشکه الله تعالی

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

ځښونکې | مهربان ده | اوکۀ چیر یوکس | له مشرکانو ته | پناه وغواړی له تاته
ځښونکې مهربان ده - اوکۀ په مشرکانو کته یوکس له تاته پناه وغوښتل نو ته ورته

فَاجِرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا آمَنَهُ ۝ ذَلِكَ

نوپاه ورکړه هغه ته | تر دې چه | هغه واورى | کلام د الله | بیا ورسره هغه | د هغه ځای ته | دا
پناه ورکړه ، تر دې چه هغه د الله تعالی کلام واورى ، بیا ځای خپل ځای ته ورسره دا ځه

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ

ځکه چه دوی | داسه خلق دی | چه نه پوهیږی | څنگه کید شي (معتبره) | د مشرکینو
چه دوی داسه خلق دی چه دوی ته د الله د حکمونو علم نشته - الله تعالی او د دۀ د رسول په نزد

عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَهِدْتُمْ

وعدۀ | په نزد | د الله | او په نزد | د رسول د دۀ | سواد هغو خلقو ته | چه تا ورسره معاخذ کړې
مشرکانو وعدۀ څنگه معتبره کید شي (هر کله چه دوی دا خپله ماته کړل) سواد هغو خلقو ته کومو سره چه

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا

په خوا د مسجد حرام کته | پس ترڅو پورچه دوی (په وعدۀ) قائم و | تا سوسره | نو تا سوسه قائم و شی
تا سوسه مسجد حرام په خوا کته معاخذ کړې ، نو ترڅو چه دوی تا سوسره په خپل اقوام باند قائم و شی تا سوسه دوی

لَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ⑤ كَيْفَ وَإِنْ
 دوی دپارہ | بیشک اللہ | خوشنوی | برہیزکاران | خشک (معتبر کیدے شی) | حال دیکہ پھر
 دپارہ خیل اقرار قائم و سپری خاکہ چہ پرہیزکار خلق د اللہ خوش وی - (او د دوی نہ سوا) نور و کامزا تر سرہ معاملہ
 يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ط
 دوی غلبہ بیاموی | پہ تاسو باند | نو لحاظ بہ نہ کوی | ستاسو پہ حقلہ | درشتہ | اونہ د معاہدہ
 خشک باقی پاتے کیدے شی، حال دا چہ کہ قابوئے دیا تہد بیاموند و نو نہ بہ د خیلوی خیال و ساقی اونہ د معاہدہ
 يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَ أَكْثَرُهُمْ
 دوی راضی کوی تاسو | پہ خیل و خلوسرہ | او انکار کوی | د دوی زہونہ | او اکثر لہ دوی تہ
 دوی تاسو تش د خٹلے پہ غیر و خوشحالوی او زہونہ ئے انکار کوی ، او پہ دوی کینے اکثر خلق
 فَسِقُونَ ⑧ اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
 نافرمان ردی | واخستہ دوی | پہ بدل د آیتونہ د اللہ | قیمت | لہ | بیامنے ئے کول (خلق)
 فاسقان دی - دوی د اللہ تعالیٰ د حکمونہ پہ بدل کینے دیر لہ قیمت قبول کرے دے ، پس دوی خلق
 عَنْ سَبِيلِهِ ⑨ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑩ لَا يَرْقُبُونَ
 د ہفتہ د لارے تہ | بیشک دیر خراب کارو | چہ دوی | بہ کولو | دوی لحاظ نہ کوی
 د ہفتہ د لارہ نہ منع کوی ، بیشک دوی دیر خراب کار کولو - د یو مؤمن پہ حقلہ
 فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ط وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ⑩
 د مؤمن پہ بارہ کینے | درشتہ | اونہ | د وعدے | او ہم دعتہ دی | لہ حد نہ تیریدونکی
 دوی نہ د خیلوی خٹ خیال ساقی اونہ د معاہدے ، او دا خلق دیر سرکشہ دی
 فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِاتُكُمْ
 پس کہ پھر | دوی توبہ و کری | اوقام کری | مونہ | او ورکری | زکوٰۃ | نو دوی سنا سو زہونہ د
 نو کہ دوی توبہ و بایسی ، او مونہ کوی ؛ او زکوٰۃ ورکوی | نو بیا خوشنا سو دین
 فِي الدِّينِ وَنَقَصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑪ وَ
 پہ دین کینے | او مونہ واضحہ کوو | آیتونہ | ہفتہ خلق و پارہ | چہ پوہیری | او
 ورونہ دی | او مونہ د پوہہ خلق و پارہ خیل حکمونہ واضحہ پیش کوو - او
 إِنْ تَكْتُبُوا آيَاتَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
 کہ چہ دوی ماکری | خیل قسمونہ | پس د خیل وعدے کولونہ | او عیبونہ و بایسی | ستاسو پہ دین
 کہ د وعدے کولونہ پس دوی خیل قسمونہ مات کری او ستاسو پہ دین کینے عیبونہ را و بایسی
 فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑫
 نو جنگ کوی | د کفر د پیشوا یا نوسرہ | بیشک نہ دی (معتبر) د دسمونہ | کیدے شی چہ دی | رامنہ شی
 نو د کفر سر جانوسرہ جنگ و کری د دوی قسمونہ خٹ قسمونہ نہ دی چہ دوی د خیل و شرارتونہ منع شی

الَاتَّقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا اَيمَانَهُمْ وَهَرَبُوا

آیا جنگ نہ کوئی تاسو | ہفہ خلق سسرہ | چہ ماتے کرل | خپل قسمونہ | اوارادہ کرے وہ دوی
آیا تاسو بہ داسے خلق سسرہ ہم نہ جنگیڑی کومو چہ خپل قسمونہ مات کرل | اوڈ خپل پیغیر

بِاخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّعَوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ

دویستلو | د رسول | او دوی | جکرہ شروع کرے وہ تاسو سسرہ | پہ پومبی مل
د جلا وطنی ارادہ ئے وکرہ | او ہم دوی تاسو سسرہ (د دیننی) شروع کرے د

اتَّخَشَوْنَهُمْ قَالَهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۳

آیا تاسو ویریزی لہ دوی | پس اللہ | زیات حقدار | چہ | تاسو ویریزی ہفہ نہ | کہ چہ تاسو بی | مؤمنان
آیا تاسو د دوی نہ ویریزی ؟ نو (واؤری) اللہ تعالیٰ زیات حق لری چہ تاسو ترے نہ ویریزی کہ تاسو مؤمنان بی

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَ

جنگ وکری دوسرہ | چہ عذاب وکری دوی | اللہ | ستاسو پہ لاسونو | اورسوا کری دوی | او
دوی سسرہ جنگیڑی | اللہ تعالیٰ بہ ستاسو پہ لاس دوی تہ سزا وکری | اورسوا بہ ئے کری | او

يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۱۴

فتح وکری تاسو نہ | چہ دوی بانی | او بخ کری | سینے | د مؤمنانو خلقو
و د دوی بہ مقابلہ کئے ستاسو امداد وکری | او د مؤمنانو خلقو سینے بہ یخ کری

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلَىٰ مَنْ يَّشَاءُ

اولرے کری | غصہ | د دوی د زہونو | اونو بہ قبلوی اللہ | د چاہہ غواہی
او د دوی د زہونو غصہ بہ لرے کری | او اللہ تعالیٰ د چاہہ وغواہی توبہ قبولہ کری

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۵ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا

او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند دے | آیا گمان کوئی تاسو | چہ | تاسو ہم د پیرینو دے
او اللہ تعالیٰ رپہ ہر خیرہ | پوہہ او حکمت خاوند دے | آیا ستاسو د خیال دے چہ تاسو بہ پیرینو دے تو

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا

حال د چہ لاندہ دی معلوم کری | اللہ | ہفہ کسان | چہ جہاد ئے وکرو | لہ تاسو نہ | اونہ دے نبولے دوی
حال دادے چہ اللہ تعالیٰ خولادانہ دی معلوم کری چہ پہ تاسو کینے چا جہاد وکرو | او د اللہ تعالیٰ اوڈ

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً

بے لہ خدائے نہ | اونہ د دکا د رسول نہ | اونہ د مؤمنانو نہ | اوک خوک د لازم دوست
ہفہ د رسول او د مؤمنانو نہ بغیر نوہ دوستان ئے ونہ نیول۔

وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۱۶ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ

او اللہ | بشہ خبردار دے | د ہفہ خفہ نہ | چہ تاسو کوئی | نہ دے (حق) | د مشرکانو
او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ قول کارونو بشہ خبر دے | د مشرکانو ہلو د ا حق نہ دسی

أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ

چہ | آباد کریں | جو مآتوہ | ذالہ | چہ شہادت و رکونکی دی | پہ خیلو خانو نو | ذکفر
چہ ذالہ تعالیٰ جہاتوہ | آباد کریں | پہ داسے حال کئے چہ ذخیل کفر اقرار (ہم) کو

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي السَّارِهِمْ خِلْدُونَ ۱۷

ہم داخل دی | چہ ضائع شول | ذدوی علونہ | اوپہ دوزخ کئے بہ دوی | ہمیشہ و سیدی
دافہ خلق دی ذکو مو عملونہ چہ بر باد شول | اوپہ اور کئے دوی لہ ہمیشہ اوسیدل دی

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بیشک | چہ آباد دی | جو مآتوہ ذالہ | ہفتہ شک چہ ایمان راوہو پہ اللہ | اوپہ ورخ | ذ آخرت
ذالہ تعالیٰ جو مآتوہ صرف ہفتہ خلق آباد ولے شی چہ پہ اللہ تعالیٰ باند اوپہ ورخ ذ آخرت باند ایمان لری

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ

واقائم کړو | مونخ | اوورے کرو زکوٰۃ | اوونہ ویریدو | مکر | ذالہ نہ
او ذ مونخ پابندی کو | او زکوٰۃ و رکوی | او بے خدائے نہ ذبل ہیچانہ نہ ویریدی

فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۱۸ أَجَعَلْتُمْ

پس امیدے | چہ ہم دغہ خلق | بہ وی | سہ لار موندونکی | آیا کر خولے دنا سو
نو امید دے چہ دغہ خلق بہ ذ ہدایت موندونکونہ وی | آیا تاسو چہ

سَقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

اوبہ خبول | حاجیانوہ | او آباد ساتل | ذ مسجد حرام | پہ شان در عمل ذ ہفتا
حاجیانو باند اوبہ خبول او ذ مسجد حرام آباد ساتل ذ ہفتہ چا ذ کارونو برابر کونی

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

چہ ایمانے راوہو پہ اللہ | اوپہ ورخ | ذ آخرت | او جہادے وکرو | پہ لارہ کئے | ذالہ
چہ پہ اللہ تعالیٰ او پہ آخرت باند ایمان لری او ذ اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے جہاد کو

لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۱۹

نہ دی برابر دی | پہ نزد ذالہ | او اللہ | لارہ نہ بنائی | ظالمونو خلقونہ
ذالہ تعالیٰ پہ نزد خود دی برابر نہ دی | او اللہ تعالیٰ ظالمونوہ ذ سے لارہ پوہ نہ و رکوی

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

کو مو خلقو چہ | ایمان راوہو | او ہجرتے وکرو | او جہادے وکرو | پہ لارہ کئے | ذالہ
ہفتہ خلق چہ ایمانے راوہو او ہجرتے وکرو او ذ اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے نے پہ خیلو

بَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ لَا أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ

پہ خیلو مالونو | او | پہ خیلو خانو نو سرہ | دیروے دی | پہ درجہ کئے | پہ نزد ذالہ
مالونو او خانو نو سرہ جہاد وکرو (ذدوی) درجہ ذالہ تعالیٰ پہ نزد دیروے دی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰرِقُونَ ﴿٣٠﴾ يَبْسُرُهُمُ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ

او هم دا خلق دی | کامیاب | زیرے ورکوی دوی | ددوی رب | دخیل رحمت
او هم دغه کسان کامیاب دی - دوی له خدائے دخیل رحمت او

وَرِضْوَانٍ وَجَدْتُمْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمًا مُّقِيمًا ﴿٣١﴾

او د رضامندی | او د باغونو | په کومو کینه چه ددوی پاره | نعمت دے | همیشه
خیل رضامندی او د جنتونو زیرے ورکوی چه په دے کینه ددوی د پاره دائمی نعمتونه موجود

خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَكَ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾

همیشه به وی | په هغه کینه | تل د پاره | بیشکه الله سره دے | اجر | دیرلوی
دوی به په دے کینه همیشه ورسیدی ، بیشکه الله تعالی سره دیرلوی اجر دے .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ

اے د ایمان خاوندانو | مه نیسئ | خپل پلاران | او خپل وروڼه | دوستان
اے مؤمنانو ! تاسو خپل پلاران او خپل وروڼه هم مه ملګری کوئ

إِن اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

که چیر دوی خوښ کړی | کفر | په ایمان | او څوک چه | دوستان ونیسی ددوی
که چیر دوی د ایمان په مقابل کفر خوښ کړی وی ، او په تاسو کینه چه څوک دوی

مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ

له تاسوته | نو هم دا خلق دی | ظالمان | وویه | که چیر دوی | پلاران ستاسو
سره ملګرتیا کوئ نو هم دغه خلق ظالمان دی - له پیغمبره ! اوویه که ستاسو پلاران او ستاسو

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ

او ځامن ستاسو | او وروڼه ستاسو | او ښځه ستاسو | او خپلوان ستاسو | او هغه مالونه
ځامن او ستاسو وروڼه او ستاسو ښځه او ستاسو نور خپلوان او هغه مالونه چه

اَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ

چه تاسو کټلی دی | او تجارت | چه تاسو ویریږئ | د هغه د نقصان نه | او د اوسیدلو کورونه
تاسو گټی دی ، او هغه سوداګری چه تاسو سره ئ د بازار سریدو ویره دی او ستاسو د

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ

کوم چه خوښوئ تاسو | زیات خوښ | تاسوته | د الله | او دده د رسول | او د جهاد نه
خوښه کورونه ، تاسو ته د الله تعالی او د رسول نه او دده په لاره کینه د جهاد کولو

فِي سَبِيلِهِ فَبَصِّرُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرٍ

ددغه په لاره کینه | نو انتظار وکړئ | تر دے چه | راوړی | الله | خپل حکم
نه غوښه ښکاری | نو انتظار وکړئ تر دے چه الله تعالی خپل حکم راوړی

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٣﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

اللہ | لایہدی | ہوا خلقو نہ لایہ نہ بنائی | چہ نافرمان دی | بیشک | مدد کرے دستار
واللہ تعالیٰ فاسقاتو خلقو نہ لایہ نہ بنائی - اللہ تعالیٰ پہ دیرو موقعو کئے

اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۖ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ

اللہ | پہ دیرو موقعو کئے | او پہ ورخ دھنیں | ہرکہ پہ | پہ تعجب کئے اپول و تار
ستاسو امداد کرے دے - او دھنیں پہ ورخ (ئے ہم کہے دے) پہ دے ورخ تاسو پہ خپل

كَثَرْتُمْ فَلَمْ تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَاحَتْ عَلَيْكُمْ

ستاسو دیروالی | پس ہفہ پہ کار رانلو | ستاسو | پوتہ ہم | او تنگہ شوہ | پہ تاسو باند
دیروالی مغرورہ شوئی تو ہفہ ہیہ قائدہ درنہ کرہ ، او زمکہ دریاند سرہ دارت والی

الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ مُدِيرِينَ ﴿٣٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ

زمکہ | سرہ د فراخئی | بیا تاسو بیرتہ و کرخیٹ | شا کوئی | بیا نازل کرہ
تنگہ شوہ ، تو مخ پہ شا و تنبتیدی - بیا اللہ تعالیٰ

اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ ۖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ

اللہ | خپل تسکین | پہ خپل رسول باند | او پہ مؤمنانو باند | اورا وے لیرے
پہ خپل رسول او پہ نورو مؤمنانو باند خپلہ تسلی نازل کرہ او داسے لیکرے

جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۖ وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَذَلِكَ

لبنکرے | چہ ہفہ تاسو لیکرے | او | عذاباے ورکرو | ہفوتہ چہ | کافران دی | او ہم دادہ
راول لیرلو کوم چہ تاسو نہ لیرلو او کافرانو لے سزا ورکرو ، او دمنکرانو

جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۖ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

سزا | د کافرانو | بیا | توبہ قبولی | اللہ | پس لہ دے نہ
ہم داسزا دے - بیا لہ دے نہ پس اللہ تعالیٰ ہفہ کسانو لہ دتوبے توفیق ورکرو

عَلَى مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د چاہہ وغواری | او اللہ | دیرو بخبوتکے | مہربان دے | اے | ادا ایمان خاوندانو
چہ چالے چہ خوبشہ وی او اللہ تعالیٰ دیرو بخبوتکے مہربان دے - اے مؤمنانو !

إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ

بیشک | مشرکان (خو) | ناپاکہ دی | پس دوی نہ رانزہ کیری | مسجد حرام نہ | پس
خبرہ دادہ چہ مشرکان پلین دی نو دے کال نہ پس د دوی مسجد حرام

عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ

لہ دے کال نہ | او کہ چرے | تاسو ویر پیری | لہ محتاجی نہ | نوزر یہ | غنیان کیری تاسو
نہ نہ نزد دے کیری ، او کہ چرے تاسو غریب نہ ویر پیری نو کہ چرے اللہ تعالیٰ وغواری

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

اللہ | پہ خیل فضل سرہ | کہ چرکھ غوثیل | بیشک اللہ | پوہہ | دحکت خاوندہ
نہ ہقہ بہ ویر ذرتاسو پہ خیل فضل سرہ غنیان کری بیشک اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ او دحکت خاوندہ

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

جنگ وکری | دہقہ خلقوسرہ | چہ ایمان نہ راوی | پہ اللہ بانی | اونہ | پہ ورہ
لہ اہل کتابونہ حقو خلقوسرہ جنگ کوئی چہ پہ اللہ تعالیٰ بانی ایمان نہ راوی اونہ د آخرت پورہ

الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ

د آخرت | او حرام نہ گزری | کوم چہ حرام کری | اللہ | او د د رسول | اونہ قبلری
یقین لری اونہ ہقہ غیرونہ حرام گزری چہ اللہ تعالیٰ او د د رسول حرام کری دی

دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا

حق دین | لہ حق خلقونہ | چہ ورکپہ شوکتور | کتاب | تردے چہ | دوی درکری
نہ حق دین قبلری | تردے چہ ہقہ پہ خیل

الْجُزْيَةِ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

جزیہ | پہ خیل لاس | او دوی | ذلیلوی | او ووثیل | یہودو
لاس جزیہ ورکری او ذلیل و خوار شی | او یہودو و ووثیل

عَزِيزٍ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ

عزیر | د اللہ ہوئے دے | او ووثیل | نصاراؤ | مسیح | ہوئے دے
چہ عزیر د اللہ ہوئے دے او نصرانیانو و ووثیل چہ مسیح د اللہ ہوئے

اللَّهُ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

د اللہ | دادہ | خبرہ ددوی | د خلود دوی | دوی نقل کوی | خبرہ | دہقہ کافرانو
دے ، دا ددوی د خلہ خبرہ دی ، ددوی نہ وہاند چہ کافرانو خہ و ووثیلو

مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

پہ و راند تیرشوی دی | ہلاک کری دوی | اللہ | کوم خوا | بے لاسے روان دی | نیولی دی دوی
دہقہ نقل کوی اللہ تعالیٰ ددوی ہلاک کری کوئے تے بے لاسے روان دی دوی اللہ تعالیٰ

أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ

خیل عالمان | او خیل راہبان | خدایان | بے لہ خدائے نہ | او مسیح | ہوئے دمریم
پر بیٹہ دے او خیل عالمان او درویشان نے رب جو کرے دے او مسیح ابن مریم علیہ السلام نے ہم

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَإِلَٰهَ

او حکم نہ وو شو دوی تہ | مگر | ددوے چہ عبادت وکری | دیو خدائے | نشہ د معبود
دوی تہ صرف دومرہ قد حکم وو چہ دوی صرف دیو اللہ عبادت وکری ، ددقہ بنیدل معبود

الْأَهْوَىٰ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا

له ده نه | ده پاک نه | ده هغه نه | ده دوی شریک دوی | دوی غواړی | چه | مرګری

نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ

د الله نور | په خپلو خلو سره | اونه قبولی | الله | مګر داچه | پوره کړی | خپل نور

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ

کرچه | خوښ نه کړی | کافران خلق | هم دے دے کوم چه | راوړلیږلو | خپل رسول | په هدایت

وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

دپه رښتینی دین سره | چه غالب کړی هغه | په دینونو ټولو باند | اګرکه | بدے ګزړی

مُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ

مشرکان | اے د ایمان غاوندانو | بیشکه | ویر | له عالمانو نه

وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

دپیرانوړنه | خوری | مالونه | د خلقو | په ناجائزه | او منع کوی (خلق)

عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

د الله د لاس نه | او هغه خلق چه | ذخیره کوی | سره زر | او سپین زر

وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

د الله نه خرڅ کوی هغه | د الله په لاس کېنه | پس زیږ وکړه دوی | د عذاب | دردناک

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكْوَىٰ بِهَا

په کومه ورځ | چه گرم په کړه شی دغه مال | په اور کېنه | د دوزخ | بیا په داغ ورکړه شی | په هغه سره

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَأُخْرَاهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ

د دوی تن دونه | او د دوی چوونه | او د دوی شاګاڼونه | چه دادی هغه هغه | چه تا سوچه کولو

لَا تَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝۵۰ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ

خپلو ځانونو د پاره | پس وڅکئ | هغه څه چه تاسو | به جمع کولو | بیشکه | شمیر | د میاشتو شمیر د الله

عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ حُلِّ

د الله په نزد | دولس | میاشته دی | د الله په کتاب کي | په کومه ورځ | هغه پیداکړ |

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ

آسمانونه | او زمکه | له دے نه | څلور (میاشته) | عزمنندے دی | هم دادے | دین

الْقِيمَةُ ۝ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَالُوا

درست | پس ظلم مه کوئ تاسو | په دے کي | په خپلو ځانونو | او جنگ کوي

الْمُشْرِكِينَ كَأَنَّ يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ۝ وَاعْلَمُوا

د مشرکانو سره | ټول په یوځای | لکه څنگه چه | دوی جنگ کوي تاسو سره | ټول په یوځای | او پوه شئ

أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ

چه | الله | سره | د پرهیز کارونو | بیشکه | د میاشت | وروستو کول | زیاته دے

فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا

په کفر کي | گمراه کيږي | په دمسره | کافران | دوی حلال کړي دا | یو کال

وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ

او حرام کړي دا | (بل) کال | د پاره د څه چه پوره کړي | شمیر (د میاشتو) | چه حرام کړي | الله

فِيحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ

پس حلالوي دوی | هغه څه چه حرام کړي | الله | بناسته کړه شوي دي | خراب | علونه د دوی | او الله

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ

لاسه نه ښايي | قوم | د کافرانو ته | اے دایمان ځاوندانو | په تاسو څه شوي |

دَ اَلله پِه لارِ كِنِي | نو درانه شَي تاسو | دَزَكِ حَرْفِ مَه
مَحْمُود وَخْتِ دَوِيلِ شَي چِه | دَ اَلله تَعَالٰی پِه لارِ كِنِي وَوَخْتِ | نو تاسو زِرِ پِه زَكِ پورِے وَنَبِلِی

آپا راضی شوئی تاسو | پم ژوند د دنیا | د آخرت په مقابلہ کئے | پس نہ دے | سامان
آپا تاسو د آخرت په مقابلہ کئے د دنیا ژوند خویش کرے دے ، نو د دنیا مال متاع

دُژوند د دُنیا | د آخرت پہ مقابلہ کئے | مگر لبر | کہ چرے تاسو ونہ خُئی | نو ہفتہ عذاب در پہ تاسو
 نو پہ آخرت کئے | لبر | دے ، کہ تاسو (جنگ لہ) ونہ خُئی | نو اللہ تعالیٰ

عذاب | دردناک | او پہلے کہنے پہ راوی | یو قوم | بل نہ تاسو | اوتاسو ونہ رسو لے شی | نقصان هغه
پہ موپہ دردناک عذاب اختہ کری ، ا ستاسو پہ هائے یہ یو بل قوم راوی اوتاسو یہ هغه تہ هغه نقصان

ہر خیز | اواللہ | پہ ہر خیز بانی | قادر دے | کہ چہرے تاسو دے ونہ کُری دھنہ | نومد دکیے د دھنہ
نہ رسولے شی | اواللہ تعالیٰ پہ ہر خیز بانی قدرت لری | کہ تاسو د پیغمبر مدد ونہ کُری نواللہ تعالیٰ دھنہ

غوثہم کہے وو کہلہ چہ کافرانو (دکلی نہ) بھر ویستلے وو (پہر دھالت کئے چہ) دوتہ (ملگرو) کنے ، ہا کہلہ چہ

یہ غار کیے | کلہ چہ دہ وئیل | خیل ملگری تہ | غم مہ کوہ | بیشک | اللہ | ہونڈ سر دے
مہ دواہ غار کیے وواوہ خیل ملگری نہ وئیل | غم مہ کوہ | یقیناً اللہ تعالیٰ ہونڈ سر دے

۱۱ | تسکین چل (طرحہ) | پہ چل پیغیر | او | قوتے دور کردہ تہ | پہ لیکرو
اللہ تعالیٰ دھل طرف نہ بہ چل پیغیر نازل کر او یہ داسے لشکرو تہ دھفہ امداد کر

نہ لیکھ تاسو ھفہ | او کہہ ھفہ | خبرہ | د کافرانو | شکتہ
 ھتاسو نہ وو کتہ، او د کافرانو خبرہ | شکتہ | کولہ، او

خبره دالله | هم داده اوچته | او الله | دیر زبردست | دهکت خاوند | وُحُی | سیک باری
 الله تعالی | فیه خیر | او حقوی | او الله | تو عالم غالب | او دهکت خاوند | تسوی غزاله | وُحُی | دیر سامان

وَتَقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

اوڀر | اوڀر د رند ياري | او جهاد کوي | په خپل مالونو | او په خپلو خانو نوسره | د الله په لاس کې
ياد د هير سامان سره | او په خپل سرو مال سره | د الله تعاليٰ په لامې کې جهاد کوي

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٠﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا

ہم دا | دیریشہ دی | تاسو د پازہ | کُ تاسو پوہیڈی ؟ | کُ چرے وے | (دینیو) ماں |

وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْهُ وَلَا تَنْسَوِ الصَّلَاةَ وَلَا آتِ الْكَفَّارَاتِ

فریبا | وسعرا | فصد | لا تبغون | ولین | بعدت
 حاصلیدونکے | اوسفر (م) | آسان | نو بیرونی یہ کرے وہ دو گستا | اولیکن | لرے بنارہے

ماصلید و عفت و عیا آسان سفر و (اے پیغمبر!) داخل بقہ یقیناً در پسہ در غلی وو، خود وی نه و

عَلَيْهِمُ السُّقَّةُ ۖ وَ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجُوا

دوی تہ | لاسہ | او | زربہ دوی قسمونہ خوری | پہ اللہ | کہ چہ زمونہ بخت وے | نوفرور بہ و تہ

سَفَرِ جِزْرِ اَوِيْدِ شِكْرَهُ شَوْ، اَو اَوْسَ يَهْ يَهْ اَللّٰهُ تَعَالٰی فَسَمُوْهُ هُوْرٰی چِهْ لَهْ رَمُوْزِ وَنِ رَسِيْدِ لَوْدِ

مَعْلَمٌ يَهْلِكُونَ انفسهم او الله چه بیشک
دوی هلاکوی خیل خانده او الله چه بیشک

دوی خیل ھاوونہ پہ ھلاکت سببے غور زوی او الله تعالیٰ تہ سببہ معلومہ دہ چہ دوی

لَكَذِبُونَ ﴿٢٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُ

دروغہ نہ دی | معافی دے دیکری | اللہ | تانتہ | ولے | اجازت دے کر پوتا | دوی

[illegible]

تدرد ہے یہ	ہنکارہ شوے	تاتہ	ہفہ خواتیہ	رہنیتی دو	اوتا پیرن
------------	------------	------	------------	-----------	-----------

تردے چہ | بیکارہ سوئے و | رات | صبح سے چہ | رہبتی دی | اور و غبار
 بہ د و رکولہ | تردے چہ درتہ بنہ خرگندہ شوئے وے چہ شوک | پکنے رہبتی دی * اور و غبار

الْكَاذِبِينَ ﴿٩٣﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

دروغ ویونکی | نه | غولای اجارلہ تانہ | هغه خلق چه | ایمان لری |

[illegible]

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ | اِنْ يَجَاهِدُوا بِاسْمِ اللَّهِ | وَافْتِئَابِهِ

اوپہ ورح | د اسرت | لکھنے نہ چہ دوی جہاد و لری | پہہ خیلو مالونہ | اوپہ خیلو
مال او حان او د جہاد کو لوپہ بارہ کئے رخصت نہ غواہی (چہ دوی د جہاد خدمت نہ مفاہ

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٩٣﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ

اد | الله | بنہ پیڑنی | بدھیر گاران | بیشک | اجازت عوامی نہ تانہ | ہف

شی) او الله تعالی پر هیڅ کاران شبهه پیدایي - دا رخصت خو هغه خلق غواړي چه په ۱۰

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ

چہ ایمان نہ راوی | پہ اللہ | او پہ ورخ | د آخرت | او پہ شک کئے دی | نہ وہ نہ ددوی | پس دوی
او پہ آخرت پاندا ایمان نہ لری ، او پہ نہ وہ کئے شک پروت دے ، نو دوی

فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۝۵۰ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ

پہ خیل شک کئے | سرگردانہ کیدی | او کہ چہ | دوی ارادہ کوئے | دوتلو | نو ضرور پہ تیار کر دے | دوتلو
پہ خیل شک کئے سرگردانہ دی ، کہ چہ دوی (د جنگ میدان نہ) دوتلو ارادہ لرے نو دے نہ پہ غے

عَدَّةً وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا

(نہ) ساما | اولیکن | ناخوشہ کر اللہ | راپور نہ کیدل ددوی | پس درانہ کئے کرل دوی | او ویلے شول | چہ کنینی
تیارے ہم کرے ، لیکن اللہ تعالیٰ ددوی پا خیدل خوش نہ کرل نو توفیق کئے ورنہ کرو اور نہ وویلے شو

مَعَ الْقَعِيدِينَ ۝۵۱ لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا

سرہ | د کنینا ستونکو | کہ چہ راتلے ددوی | پہ تاسو کئے | نو نہ بہ دوزیات کرے دگ تاسو بارہ | مگر
چہ د نورو ناستو سرہ تاسو هم کنینی - کہ دوی تاسو سرہ د جنگ میدان نہ وتلی ہم دے نو پہ تاسو کئے بہ

خَبَالًا ۝۵۲ وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِیْكُمْ سَمْعُونُ

فساد | او دوی بہ زغیدل | ستاسو پہ منہ کئے | پہ لہو تاسو کئے | فساد | او پہ تاسو کئے | جاسوسان دی
کے نورہ زیانہ خرابی پیدا کرے وہ او ستاسو پہ منہ کئے بہ کے دفتے پیدا کو لو کوشش کو او اس هم ستاسو پہ

لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝۵۳ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلِ

ددوی | او اللہ | پوہہ دے | پہ ظالمانو | بیشک | لہو لے ددوی | فساد | لہ دے نہ وہاند
تولی کئے ددوی جاسوسان شامل دی او اللہ دا ظالمان نہ پیڑی - دگ دے نہ وہاند ہم دفتے پیدا کو لو کوشش کو

وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ

او اللہ کرے ددوی | تاسو دپارہ | کارونہ | تردے | لہو رسیدہ | رشتینہ وعدہ | او غالب شو | حکم | د اللہ
او ستاسو پہ کارونہ کئے رد و بدل کو لو ، تردے چہ حق راو رسیدو او د اللہ تعالیٰ حکم غالب شو حال دا

وَهُمْ كَرِهُونَ ۝۵۴ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَفْتِنِّي

او دوی | غوہستل نہ | او غے لہ دوی نہ | ہفہ دے | چہ وائی | چہ رخصت را کرہ | ماتہ | او ہفتہ کئے مہ غور
دے چہ دوی نہ غوہستلو - او پہ دوی کئے خوک دا وائی چہ ماتہ اجازت را کرہ او پہ شر کئے ہم مہ

إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۚ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝۵۵

واوری | پہ فتنہ کئے | پریوتل دوی | او بیشک | دوزخ | را کیرو نو کے دے | کا فرانو لہ
غور نہ وآوری چہ ہم آزمینیت کئے خود دی ہے ہم پریوتی دی او بیشک دوزخ پہ دے کا فرانو را چا پیر شو دے

إِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ

کہ چہ ورسیدری تاتہ | دختہ | بیشک | انبیلگی پہ دوی | او کہ چہ | ورسیدری تاتہ | مصیبت
(لے سہیرہ) کہ تاتہ غے بیشک درسی نو دوی یک غم کیدی ، او کہ تاتہ غے تکلیف درسی

يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ وَ يَسْتَوُوا

نواقی دوی | مونڈ خوشنیاں کرے وو | خیل کار | لہ ویا ند نہ | او | واپس لاہا شی | نو دوی وائی چہ مونڈ خود ویا ند نہ دھان پہ حقہ احتیاط کرے وو | اور دا ووائی او دوی

وَهُمْ قَرْحُونَ ۵ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ

او دوی | خوشحال دوی | دواہیہ | ہیج کلہ بہ ونہ رسیبری مونڈ نہ | مگر ہفہ شہ چہ لیکل دی | اللہ | پہ خوشی لئی خوشی لئی مخ وادوی اور دان شی (لے پیغیرہ!) دواہیہ چہ شہ اللہ تعالیٰ مونڈ پارہ مقرر کری

لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۵ قُلْ

مونڈ پارہ | دکھہ کار ساز مونڈ | او پہ اللہ باند | توکل پکار دے | مؤمنانولہ | دواہیہ | دوی مونڈ نہ بہ ہم ہفہ ملاویبری ہفہ ز مونڈ کار ساز دے او مومنان ہم پہ اللہ تعالیٰ توکل ماتی (لے پیغیرہ!) دے

هَلْ تَرَبِّصُونَ بِنَا إِلَّا أَحَدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ

آیا | تاسو انتظار کوئی | ز مونڈ پہ حق کہنے | صوف | یو لہ دوو بشیکرونہ؟ | او مونڈ زور (مناقضات) تہ وو روک چہ تاسو ز مونڈ پہ حق کہنے پہ دوو بشیکرونہ دیکو بشیکرے (دقت یا شہادت) انتظار کوئی مونڈ

نَتَرَبِّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِ

انتظار کوو | سناسو پہ حق کہنے | داچہ ورسوی تاسو تہ | اللہ | عذاب | لہ خیل طرف نہ | سناسو پہ حق کہنے دے خیرے انتظار کوو چہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو د خیل طرف نہ خفہ عذاب راویبری یا مونڈ

أَوْ يَأْيِدِنَا فَتَرَبِّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ۵ قُلْ أَنْفِقُوا

باز مونڈ پہ لاسونو | پس انتظار کوئی تاسو | بیشک مونڈ ہم تاسو سرہ | انتظار کوو کی یو | دواہیہ | خرچ کری | پہ لاسونو عذاب در رسوی، پس تاسو ہم انتظار کوئی مونڈ ہم تاسو سرہ انتظار کوو۔ ورتہ دواہیہ کہ تاسو

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۵

(مال) چہ خوئی | یا پہ ناخوئی | ہیج کلہ بہ قبول نہ کرے شی | لہ تاسو | بیشک یی تاسو | نافرمانہ خلق | خیل مالونہ پہ رضا خرچ کوئی او کہ پہ نارضا خوشناسو خیرات ہیج قبلت نہ شی حکہ چہ تاسو فاسقان خلق یی۔

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ

اونہ لے متہ کری دکا | لہ دے نہ چہ | قبول کرے شی | لہ دوی نہ | صدقہ دوی | مگر | داچہ دوی | د دوی د خیرات نہ قبلیدو وجہ نور خہ نہ دہ خودا چہ دوی د اللہ تعالیٰ

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَاتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا

منکر شول | د اللہ | او د دہ درسول | او دوی نہ راجی | مونڈ لہ | مگر | او د رسول نہ انکار کرے دے۔ | او مونڈ تہ نہ راجی خوہ ماتو

وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرْهُونَ ۵ فَلَا تُعْجِبْكَ

سستی کوونکی | او دوی نہ خرچ کوئی | مگر | پہ ناخوئی | پس پہ تعجب کہے دوانہ چہ | زبونہ | او د اللہ تعالیٰ پہ لاس کہنے خرچ نہ کوئی خوہ ناخوئی | نو د دوی مالونہ

أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

مالونہ ددوی | اونہ | اولاد ددوی | بیشک | چہ غواری | اللہ

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ

چہ ددی تہ عذاب وکری | بہ ہفہ سرہ | بہ ژوند کنے | دنیا | اووخی | ددوی سالکے

وَهُمْ كَفَرُونَ ۝ وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ

او دوی | کافران وی | او دوی قسبونہ خوری | بہ اللہ | چہ دوی خو | لہ تاسونہ دی

وَمَا هُمْ بِمِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ كُوَيْحِدُونَ

اونہ دی دوی | لہ تاسونہ | بلکہ دوی (خو) | داسے خلق دی | چہ ویریزی | کہ چہ دوی بیاموی

مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَوْ أَلِيَهُ

خائے دیناہ | یا غاروتہ | یا خائے دنتوتو | نو خامخابہ دوی واپس شی | ہفہ تہ

وَهُمْ يَجْمَعُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ

رُغلید وکی | او خنے لہ دوی تہ | ہفہ شوک دی | چہ الزام لکری بہ تا | بہ صدقونے

فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا

پیکرے | دوی ورکے شی | لہ ہفہ نہ | نو خوشالہ شی | اوکے چرے | ورنہ کرے شی دوی تہ | لہ ہفہ نہ

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

نوفہ خوت دوی | ناراضہ شی | اوخے بہ نہی وے | کہ چرے دوی | راضی کیدے | بہ ہفہ خے چہ ورکے دوی تہ

وَرَسُولُهُ لَا وَكَلُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

او ددے رسول | او دوی ویلے | بس دے مونہ دپارہ | اللہ | اوس بہ راگری مونہ تہ | اللہ | دخیل فضل تہ

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ

اور رسول ددے | بیشک مونہ | داللہ طرف تہ | امید لرونکی یو | بیشک | چہ صدقے | دپارہ دتقیرانو

هذه رسول به دبرخه راگری بیشک مونہ اللہ تعالی طرف تہ راغب یو | بہ حقیقت کنے دزکوۃ مال صرف دتقیرانو

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةُ تُنَبِّئُهُمْ

ویریدی | منافقان | له دے نه چه نازل شی | په دوی باند | (خه) سوږ | چه دُنبائی دوی نه منافقان دے نه ویریدی چه چرته (په مسلمانانو) دا سے سورت رانازل نه شی چه ددوی (منافقان) د

بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَهِزَّؤْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ

هغه څه چه | ددوی په زړونو کې دی | دوايه | مسخره کوي تاسو | بیشکه الله | ښکاره کوونکې زړونو حال ورته څرگند کوي (له پیغمبره) دوايه چه (ښه ده) خدا کله کوي، بیشکه الله تعالی هغه څیز

مَا تَحْذَرُونَ ۴۲ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا

د هغه خبر کوې نه چه تاسو ویریدی | او که چرې | ته له دوی پتوس وکړ | ددوی په ضرر وای | بیشکه چه مونږه څرگندونکې د کوم نه چه تاسو ویرې کوئ | او که پتوس ترې نه وکړې (چه څه خبره موکولې؟) نو جواب به وکوي

نَحْنُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ

توږه | اولوبه کول | دوايه | آیا په الله | او د دې په آیتونو | او د دې په پیغمبر پورې چه مونږ خو هس توږه تقاتل کولې، ورته دوايه چه آیا ستاسو توږه په الله د هغه په آیتونو او په

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ۴۳ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

تاسو توږه کوئ | بهانه مه جوړوئ | تاسو څو کار شوي | پس له ایمان راوړونه پیغمبر پورې کیږي؟ اوس عذرونه مه کوئ | تاسو د ایمان راوړلو نه پس بیا کفر کړې دے

إِنْ تُعِفْ عَنْ طَافِيَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَافِيَةً

که چر مونږ معاف وکړو | یوې د لے ته | له تاسو نه | نو مونږ به عذاب وکړو | بل د لے ته که مونږ ستاسو یو ټول معاف هم کړو | نو بل ټول له به خامخا سزا ورکړو

بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۴۴ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ

ځکه چه دوی | دوی | منافقان | منافقان سړي | او منافقانه ښځې ځکه چه دوی مجرمان دی | منافقان سړي | او منافقانه ښځې

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

د یو بل رملکړی، دی | حکم کوي | د بد کار | او منع کوي قول د یو بل پشان دی | د بدو خبرو تعلیم ورکوي | او د نیکۍ نه

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ

د نیک کار نه | او بند ساتي | لاسونه خپل (د خیر نه) | هیر کړ دوی | الله خلق منع کوي اولاد نیکۍ په لاسه کښه د څرخ کول نه خپل لاسونه منع ساتي، دوی الله تعالی هیر کړو

فَنَسِيَهُمْ ۴۵ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۴۶ وَعَدَ اللَّهُ

پس هغه هیر کړ دوی | بیشکه | منافقان | نافرمانه دی | وعده کړې ده | الله نوا الله تعالی هم دوی هیر کړل دی (د منافقان پقیسا نافرمانه دی) الله تعالی د منافقانو سر او د منافقا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

یہ بخیر و بیا نوسرہ | پس نہ وواللہ داسے | چہ ظلم کے کرے وہ پہ دوی بانہ | لیکن دوی پخیلہ | یہ خیلو کانونہ
راڈول ، تو اللہ تعالیٰ پہ ہغوی ہیشکہ زیاتے نہ کولو خد ہغوی پخیلہ پخیلہ

يُظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

ظلم کولو | او مؤمنان سری | او مؤمناتے بنے | غے لہ دوی نہ ملگری دغوی
کانونو ظلم کولو - او مؤمنان سری او مؤمناتے بنے دیوبل ملگری دی

يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ

چہ حکم کوی | ذنیک کار | او منع کوی | دبدو کارونونہ | او قائموی
ذنیکو کارونو تعلیم ورکوی ، او دبدو کارونونہ خلق منع کوی ، او دموختونو

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ

مونہ | او ادا کوی | زکوٰۃ | او حکم منی | ذاللہ
پابندی ساقی ، او زکوٰۃ ورکوی ، او ذاللہ تعالیٰ او ددکا درسل

وَرَسُولَهُ ۝ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

او ددکا درسل | ہم دا خلق دی | چہ رحم یہ وکری یہ دوی بانہ | اللہ | بیشک | اللہ | چیرزبردست
حکم منی ، یہ دے خلقو بہ اللہ تعالیٰ چیرز رحم وکری (یا دساتی چہ) اللہ تعالیٰ یقیناً غاب

حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

دعکت خاوند دے | وعدہ کرے دہ | اللہ | مؤمنانو سہرو | او مؤمنانو بخیروسرہ
او دعکت خاوند دے اللہ تعالیٰ دے مؤمنانو سہرو او مؤمنانو بخیروسرہ دداسے باغونو د

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

دجنونہ | چہ بھیروی بہ | لانی دھنے | نہرونہ | (چہ) دوی بہ ہیشہ واپہ ہنے
ورکولو ارادہ کرے دہ چہ دھنے لانی بہ نہرونہ بھیروی کوم خائے چہ بہ دوی ہیشہ

وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ ۖ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ ۖ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ

او دپاکیزہ مکانو | داسی باغونو کئے | او رضامندی | ذاللہ
وسیری او دداسے پاک صفا مکانو چہ دہیشہ یہ باغونو کئے بہوی او دتولونہ غتہ خبرہ داچہ ذاللہ

أَكْبَرُ ۖ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

ویرہ لویہ دہ | ہم دا دہ | کامیابی | دیرہ لویہ | اے نبی! | جہاد وکرہ
رضامندی بہ ورتہ حاملہ شی، ہم دا دتولونہ لویہ کامیابی دہ - اے نبی! کافرانو او منافقانو

الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ ۖ وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا لَهُمْ

دکفارو | او منافقینوسرہ | او سختی کوہ | پہ دوی | او خائے ددوی
سہرہ جہاد کوہ (او پہ دوی بانہ سختی کوہ (او پادساتہ چہ) ددوی

جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ۝ يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا

دوزخ دے | اوہفہ چیرید | خلے دے واپس تلو | دوی قسمونہ خری | پہ اللہ | چہ نہ دی وپیل دوی

دوزخ دے اوہفہ چیر خراب خلے دے۔ دوی پہ اللہ تعالیٰ قسمونہ خوری چہ مونہ فلائی خبر نہ

او بیشک وپیل دے دوی | خبرہ | د کفر | او دوی کافران شول | پس | د خیل اسلام راوڑ نہ

دہ کہے، حال دادے چہ دوی د کفر خبرہ ضرور کرے دے او اسلام نہ پس نے کفر غورہ کرو

وَهُمْ أَوْفُوا بِمَا لَمْ يَنْتَلُوا ۝ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ

او دوی ارادہ وکرہ | دہفہ خہ | چہ دوی بیانہ موندہ | او دوی بدل وانہ خستلو | مکر دے مکر

او ہفہ کار نہ نے لاس وچولو چہ ترسہ نے نہ کرے شو او دوی صرف دے خبرہ بدلہ واخستلہ

أَعْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۝ فَان يَتُوبُوا

غنیان کرل دوی | اللہ | او | د دے رسول | پہ خیل فضل سرہ | پس کہ چر دوی توبہ رکوی

چہ اللہ تعالیٰ او د دے رسول پخپلہ مہربانی سرہ دوی غنیان کری دو، نو کہ چر دوی توبہ وپاسی

يَكْ خَيْرًا لَّهُمْ ۝ وَإِنْ يَتُوبُوا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ

نوی | چیرہ نہ | د دوی دپارہ | او کہ چرے | دوی ونہ منی | نو عذاب پہ وکر دوی لہ | اللہ

نوداہ ورنہ بہترہ وی، او کہ چرے دوی ونہ منی، نو اللہ تعالیٰ پہ دوی لہ پہ

عَذَابًا أَلِيمًا ۝ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۝ وَمَالَهُمْ

عذاب | دردناک | پہ دنیا کتے | او پہ آخرت کتے | او نہ یہ وی دوی دپارہ

دنیا او آخرت کتے دردناک عذاب و کرے، او پہ مخ دے

فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ

پہ مخ دے | خوک دوست | او نہ خوک مددگار | او نہ دوی نہ | ہفہ خوک دی

پہ د دوی دپارہ نہ خوک دوست وی او نہ مددگار۔ او پہ دوی کتے خنے ہفہ دی کو موچہ

عَهْدَ اللَّهِ لَئِنْ أَتَيْنَا مِنْ فَضْلٍ لَنُصَدِّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

چہ وعدے کرے اللہ سر | کہ چر ہفہ را کری مونہ نہ | لہ خیل فضل نہ | نو مونہ نہ ضرور صدق و کرے | او مونہ نہ ضرور

د اللہ تعالیٰ سرہ وعدے کرے وہ چہ کہ اللہ تعالیٰ مونہ نہ پہ خیل فضل سر (مال) را کری نو مونہ نہ نے ضرور خیر کرے

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا

لہ نیکان نہ | بیاہر کله چہ | و کرے دوی ہفہ | لہ خیل فضل نہ | نو دوی شوم تیا و کرے

او نہ نیکان پہ شو۔ بیاہر کله چہ اللہ تعالیٰ پہ خیل فضل سر دوی لہ (دھشہ) و کرے نو پہ دے کتے

يَهُ وَيَتُوبُوا ۝ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ فَأَعْقَبَهُمْ

پہ ہفہ کتے | او دوی وادریک دوعتہ | او دوی | مخ ارونکی دی | پس د دوی انجام کینود (اللہ)

نے شوم تیا شروع کرے او دوعتہ وادریک او انکار نے و کرے۔ نتیجہ داشوہ چہ اللہ تعالیٰ

نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا

د دوی په زړو نو کینه داسه نفاق واچولو چه د ملاقات (قیامت) ته یو ملاوړه دهغه څه حکمېه | د دوی الفت وکړو

اللّٰهُ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْفُرُوْنَ ﴿١٠٠﴾ اَاَوْىٰٓؤُكُم

اللہ سرہ | اذہف وعکچہ ددک سرتے کی عوہ | او پہ سبب ددچہ دوی بہ دیو غ وئ | اکادوہ : زیدہ ؟

دو ایلاہ تعالیٰ سرہ جے کوئی وکرہ او دروغ وینا مکنے نے وکرے .
 آیا دوئی نہ پوہیری

ن الله يعلم سرهم ونجوتهم وأن الله علام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | دَدُوی پەرزانو | او د دوی په پتو خبر | او دا چه | الله | بنه پوهیدی

لُغُيُوبٍ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ه غیبو | کوم (منافقان) چه | الزام لکوی | په خوشحالی سر څخه کونکو | مؤمنان ساند

۱۰ هغه خلق دی چه په خپله مرضی خیرات کوونکو مؤمنان ونه د خیر

وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ

حقله ملامتیا کوی | او هغه خلق چه نه بیامومی مگر داخل جنت (ص) نه | سوا داخل جنت نه

سَاحِرُونَ مِنْهُمْ سَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

دودی توختے کوی | ہفتوی پورے | فوقہ وکھے اٹلے | ددوی سرے | اددوی دیارے | عذاب دی

فَقَان دوی پورے توفیق کوی، اللہ تعالیٰ ددوی دَمَذاق (بدلہ) ورکھے اود ددوی دَپارہ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۖ قُمْ فَأَنذِرْ ۚ إِيَّاكَ يَتْلُوا كِتَابِي الْأَعْلَى ۚ

کے تہ بھینسے عوارے دوئی پارہ | یا بھینسے نہ عوارے | دوئی پارہ | کہ تہ بھینسے عوارے
 ہلک عذاب مقدر ہے کہ تہ ددوی دیارہ بھینسے عوارے او کہ ددوی عوارہ مرگے ہوئے آدمی کے

سَعْدٌ خَلَدَ عَمَّا بَيْنَهُمَا يَوْمَئِذٍ وَلَوْ أَنَّهُ لَرَأَىٰ مَا يُخَالِفُ

دِيَارَه | اويَا (-) | حُلَه (هم) | تَوَهَّيْكُمْ بِهِ وَتَذَكَّرْهُ | اللهُ | دَوِي | دِيَارَه

احسن بخیرتہ وغوالے خو اللہ تعالیٰ بہ دوی ہیچرے ونہ بخیرتی ، داخکہ چه

هُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

وجه چه دوی | انکار و کرد | د الله | او د د د رسول | او الله | لاسه نه بینائی

وَاللَّهُ تَعَالَى أَوْدَدُ دُرِّسُولٍ فِي الْكَلَامِ وَالْأَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْمَعَالِ وَأَمَّا تَعَالَى بِدَعْوَةِ قَوْمٍ بِهِ

وَمِنْ الْقِسْفِيِّينَ ٨٠ فِرَحَ الْمُحَلِّقُونَ بِمَعُونِهِمْ
قِرْمَانُ خَلْقُوهُ خَوْشَالِ شَوْلُ وروستو با تَشَوُّی (له همدانه) به خیل ناسته

لاں تہ یوٹی - دا وروستو پاتے کید وئی خلق د پیغمبر نہ پھ وروستو

خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

پہ خلاف دے پیغمبر خدا کے | او خوش نہ کر لہ دی | چہ جہاد و کرمی دوی | پہ مالونہ خیل | او پہ مالونہ خیل

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ

پہ لاسہ کہے | دے اللہ | او دوی وویل (نورتن) | ام وھی (جہاد لہ) | پہ کرمی کہے | دویہ

تَارُجَهُمْ أَشَدَّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝۸۰ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا

اور دے دوزخ | دیر سخت کے | پہ کرمی کہے | کاش چہ دوی پوہیک | پس دے خانگی دوی | لہ

وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۸۱ فَرَأَى

او دے ڈاہی | دیر | داسزا | دہفتہ کے | چہ دوی بہ کول | پس کہ چہ

رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ

واپس راستہ تہ | اللہ | دے یوے دے طرف تہ | لہ دوی نہ | پس اجازت و غواہی دوی لہ تہ

لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنُتَقَاتِلَنَّهُ

دے تلو (جنگ پاره) | نو وواہ | چہ ہیٹہ کلمہ تاسو و تہ نہ شی | ماسرہ | چہرے ہم | او ہیٹہ کلمہ تاسو و جگہ تہ

مَعِيَ عِدَدًا ۝۸۲ إِنكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا

تہ دے تلو اجازت و غواہی نو ورتہ جواب و کرہ | چہ تاسو ماسرہ | چہرے و تہ نہ شی | او زماہ | ملکر تہ کہے ہیٹہ کلمہ

مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝۸۳ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَّتَا أَبَدًا

دے ورتو پاتے خلقو سرہ | او مہ کوہ مونہ (دجہار) | پہ ہیٹہ کس بانہ | لہ دوی نہ | چہ مرشی | چہرے ہم

وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ ۝۸۴ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

او مہ ودر پتہ تہ | پہ قبر دہفتہ | بیشک دوی انکار کوہ | دے اللہ | او دے دے رسول

وَمَا تَوْأَمَتُهُمْ فَسِقُون ۝۸۵ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ

او دوی مرہ شول | او دوی نافرمانہ و | او پہ تعجب کہے | دوانہ پھوی | مالونہ دوی | او اولاد دوی

او پہ داسے حالت کہے مرہ شری دی چہ دوی نافرمانہ و و دے مالونہ او دے اولاد تہ تعجب کہے و نہ پھی

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

بیشک | غواہی | اللہ | کہ | عذاب و رکری دوی | دے | پہ | وجہ | پہ | دنیا | کہنے | او | دوی

اللَّهُ تَعَالَى خَوْفُهَا دَاغُواہی | دوی | تہ | پہ | ہفہ | خیز و نوسرہ | پہ | دنیا | کہنے | عذاب و رکری | او | دوی | ساء

أَنفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۸۵﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ آمِنُوا

روہونہ | دوی | او | دوی | کافروہی | او | کہ | کہ | نازل | کہنے | یو | سورت | کہ | ایمان | را | دوی

دوی | تہ | پہ | داسے | حالت | کہنے | دوی | کافران | دی | او | کہ | کہ | یو | سورت | پہ | دے | مضمون | را | نازل | شے | پہ | تاسو

بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الطُّوْلِ

پہ | اللہ | او | جہاد و کری | پہ | ملگرتیا | کہنے | دے | رسول | تو | اجازت | غواہی | لہ | تانہ | مالدارہ | خلق

پہ | اللہ | ایمان | را | دوی | او | رسول | پہ | ملگرتیا | کہنے | جہاد و کری | نو | لہ | دوی | نہ | مالدارہ | خلق | درنہ

مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَعْدِينَ ﴿۸۶﴾ رَضُوا

لہ | دوی | نہ | او | وائی | پیریزدہ | مونہ | پہ | شو | مونہ | دکنینا | ستونکو | سرہ | دوی | راضی | شول

اجازت | غواہی | او | وائی | پہ | مونہ | پیریزدہ | کہ | دناستو | خلقو | سرہ | ناست | پاتے | شو | دوی | پخپلہ

بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

پہ | دے | دوی | دوی | سرہ | دورستو | پکید و کو | شول | او | مہر و وھلے | شو | پہ | زرو | نو | دوی | پس | دوی

پہ | دے | راضی | دے | کہ | کور | ناستو | زنا | نو | سرہ | ملگری | پاتے | شے | او | دوی | پہ | زرو | نو | مہر | لگو | شے | دوی

لَا يَفْقَهُونَ ﴿۸۷﴾ لَكِنَّ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

نہ | پو | مہیری | لیکن | رسول | او | ہفہ | کسان | پہ | ایمان | را | دوی | دے | سرہ

نہ | پو | مہیری | لیکن | رسول | او | ہفہ | خلقو | پہ | دے | سرہ | ایمان | را | دوی | پہ | خپلو

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمْ

دوی | جہاد و کری | پہ | خپلو | مالونو | سرہ | او | پہ | خپلو | مالونو | سرہ | او | ہم | دا | کسان | دی | پہ | دوی | دپارہ

مَالُونِ او | پہ | خپلو | مالونو | سرہ | جہاد و کری | ہم | دا | خلق | دی | پہ | دوی | دے

الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ

بشیکرے | دی | او | ہم | دا | خلق | دی | خلاصہ | مونہ | ونکی | تیار | کری | دی | اللہ | دوی | دپارہ

پارہ | بشیکرے | دی | او | ہم | دا | کسان | کامیاب | دی | اللہ | تعالیٰ | دوی | دپارہ | دے | باغیہ

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

باغونہ | کہ | بہیری | پہ | دے | لانی | نہرو نہ | ہمیشہ | بہ | دوی | دے | پہ | ہفہ | تیار | کری | دی | پہ | دے | لانی | بہ | نہرو نہ | بہیری

مِنْ ذَلِكَ الْفَوْزِ الْعَظِيمِ ﴿۸۹﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

دادہ | کامیابی | دیرہ | لویہ | او | راغل | عذر کوونکی | لہ | کلی | والونہ

او | دا | یوہ | لویہ | کامیابی | دے | او | لہ | کلی | والونہ | مٹنے | بھانے | کبر | راغل

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

چه خبر درکری شی | ادوی ته | او کنینا ستل | هغه کسان کوموچه | دروغ وویل | الله | او دد د رسول ته

سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۹ لَيْسَ

زما به ورسپری | هغونه چه | کافران دی | له دوی نه | عذاب | دردناک | نشته دے

عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ

په کمزور باند | او نه په رخوړانو باند | اونه په هغه خلقو باند کوم چه | نه بیا موی

مَا يُنْفِقُونَ حَرْبٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا

هغه شیزچه | خرڅ کړی | هیڅ گناه | هرکله چه دوی خبرغواهی کوی | دالله | او دد د رسول | نشته دے

عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۰

په نیکی کوونکو باند | (خه) الزام | او الله | مخنیوئک | مهربان دے | او

لَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا

نه په هغه خلقو چه | هرکله چه دوی راشی تاته | دپاره دد چه نه سورلی وریکوی ته | نوتا وویل | اچیز نه بیا موی هغه

أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِمْ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ اللَّهِ

چه زه سورله کوم تاسو | په هغه باند | نزدکی واپس شول | او دد دوی سترگے | بهیږی | له اوښکونه

حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۝۱۱ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

(له د) غم نه | چه دوی نه بیا موی | هغه هغه چه | دوی خرڅ کړی | بیشکه | الزام | (خو) په هغو کسانو د

يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا

چه اجازت غواړی له تانه | او دوی | مالدار دی | دوی راضی شول | په دد چه | دوی پاته شی

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۲

د وروستو پاته کید | اجازت غواړی سره دد چه هغوی مالداره دی | دوی وروستو پاته کید وکونکو به ورسره

الحج ١١

عَسَدِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَدُوا

عذریہ وکری دوی | تاسوہ | هرکله چه واپس رانتي تاسو | دوی ته | ووايه | عذرمه گوی

لَكُمْ قَدْ نَبَأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ

هذه يقين نكو، به تاسو | مونږ نه ښودلې دى الله | ستاسو خبرونه (حالات) | او گوري به | الله

وَقَدْ سَمِعْتُ مِنْكَ خَبَرَ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ قَالُوا لَمْ يَكُنْ فِيهِمْ مَنْ يَدْعُو بِحَقِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

اودد کرسول | بیا | یہ واپس کرے شی | دھفہ طرف تہ چہ پوہیں پہ پتو | اوپہ شکارو

ببین به آینه تمام نه واپس لای شی چه پیت او خرقند هر خه ورته معلوم دی

بَيْنَكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ سَيُخْلِقُونَ بِأُكُلِهِ لَكُمْ

هه‌یه وێبایی تاسو | سه‌عه‌هه | چه تاسو به تاسو | ڤیرر ڤه دوی سه‌هه‌هه | ڤه الله | ستاسو به وړانډه |
هه‌یه وړته وێبایی چه کوم کوم کار ته تاسو کول ، چه تاسو وایس شی نو دوی به درته به الله تعالی شه‌هه

الْقُلُوبُ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ أَلَمْ

هېڅه راپس شئ تاسو | د دگطرفه | چه تاسو هڅه وړوئ | له دوی نه | پس تاسو سمه وړوئ | له دوی نه | بیشکه دوی

ہی ، کیا رہے کہ دے چہ تاسو ترے نہ واؤدی ، تو تاسو ترے تمخ واہوئی (حکچہ) دوی

فَمَنْ جَاءَهُمْ جَاءَهُمْ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

دی | او د دوی چلے | دور دے | بدلہ (دہ) | دھقہ کارو | پہ دوی بہ کول -
دی | او د دوی تکاونہ روز دے | او د دوی د عملون بدلہ دے -

لَفُؤًا ۖ لَكُمْ التَّضَامُ عَنْكُمْ ۖ فَانْتَضَا عَنْهُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ

قسم نہ ہو | تاسو تہ | چہ تاسو راہی شئی | لہ دوی نہ | پس کہ چہ تاسو راہی شوئی | لہ دوی نہ | پس ہشکہ اللہ

تاسو ته ھڪ قسميند خوي ڇه تاسو ترے نه راعی شئی، نوالله تعالیٰ داسے شرارقی خلقو نه

رَضِيَ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدَّ كُفْرًا وَنِفَاقًا

راہی کیڑی | دھقہ حلقو نہ | چہ نافرمانہ دی | دا کلی وال | دیر سخت دی | پہ کفر | اوفناق کئے

دای وں (مضارع) پہ لے اوتھن بے ہیرا

جَدِّدُوا لِي دِينِي

نادانوی به وجه) ددے لاتی دی چه الله تعالیٰ به خپل رسول باندې څه نازل کړی دی دغه حد و دونه واقعنه

لَمْ يَكُنْ حَكِيمًا ۖ وَمِنَ الْأَعْيَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ

د حکمت غاوندی | او مئے کلی وال | ہفتہ دی | چہ خیال کوی | ہفتہ شہ پہ دو بختر کوی

ظاہر ہے کہ یہ ہمہ اوحکمت غایت کا ادبیہ کلی والو کہنے غنے کسان داسے دی ہی یہ داماد کسان یہ

مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصْ بِكُمْ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ ذَايَرَةً الشَّرِّ
 تاوان | او انتظار کوی | په حق ستاسو کې | (د زمانې) د گرد شونو | هم په دوی کې | گردش |
 خرڅ کول تاوان کتری او په تاسو باندې د انقلاب راتلو انتظار کوی خو راوخت هم پخپله په دوی راتلونکې ده
 وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۹۸ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 او الله | اوريدونکې | پوهه ده | اوڅه کلي وال | هغه دی چې ایمان لري | په الله
 او الله تعالی هرڅه اوسې په هرڅه پوهه ده - او څه کلي وال داسه هم دی چې په الله تعالی لوی
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ
 او په ورځ | د آخرت | او کتری | هغه چې | دوی خرڅ کوی | نزدیکت | په نزد د الله
 ورځ د آخرت ایمان لري ، او څه چې خرڅ کوی هغه د الله تعالی په دربار کې د نزدیکت او ذبیقې ده
 وَصَلَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سِيّدُ خَلْقِهِمْ
 او د رسول د دعاگانو (اختلاص) | واورې | بیشکه دا | نزدیکت کې | دوی د پاره | زما په داخل کړی دوی
 د دعا اختلاص ذریعه کتری ، هو ! بیشکه دا خرڅ کول د دوی د نزدیکت ذریعه ده ، الله تعالی به یې وپېژني
 اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۹ وَالسَّيْفُونَ الْأَوَّلُونَ
 الله | په خپل رحمت کې | بیشکه الله | مخنیوونکې | مهربان کې | او وړاندو کوونکې | د تلونو وروڼو
 د خپل رحمت د سپورۍ لاندې راولي ، بیشکه الله تعالی مخنیوونکې مهربان ده - او هغه مهاجران و انصار چې د
 مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَفِيَ
 له مهاجرینو | اوله انصارونو | او هغه خلکو چې | پیروی کړې دي | په نیکی کې | رافضی
 ټولونه و هوښيږي ایمان ته سبقت کړې دي او څوک چې په اخلاص ورسې روان شوی دی ، دغه
 اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 الله | له دوی نه | او دوی راضی شول | د هغه نه | اوتیار کړې دي | دوی له | باغونه | چې بهیږي
 ټولونه الله تعالی راضی شو د هغه د الله تعالی نه راضی شوی دی او داسه باغونه چې ورته تیار کړې دي چې د هغه
 تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 د هغه لاندې | نهرونه | همیشه به وې | په هغه کې | همیشه | هم داده | کامیابی | لویه
 لاندې نهرونه بهیږي تل تر تله به پکې وسپړي ، دا دیره لویه کامیابی ده -
 وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ۱۰۰ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ
 او څه له دونه | چې تاسو ګیر چاپیری دی | له کلي والونه | منافقان دی | او څه له مدینې والونه (هم
 او له مسلمانانو) ، تاسو نه ګیر چاپیری په کلي والونه د بیرخلو منافقان دی او څه په مدینې والونه دی
 مَرَدُّوا عَلَى الْبِقَاقِ قَتْلَ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
 چې ټپیک دی | په نفاق باندې | نه پېژنئ تاسو دوی | هم مونږ | دوی پېژنئ
 چې په نفاق ټپیک ولاړ دی - ته څو دوی نه پېژنئ (خو) مونږ دوی ښه پېژنئ
 منزل ۲

۱۰۰

د فتنې

سَعَدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ۝۱۱ وَآخِرُونَ

ترجمہ: مہربان ہوئے ان کو دو مرتبہ اور پھر واپس لے آئے عذاب عظیم (۱۱) اور آخری

اعترَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا مَلَأَ صَالِحًا وَآخِرَسِيئًا

ترجمہ: پہنچ گئے اپنے گناہوں کو اور گھونٹا دیا صالح اور گنہگار

عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۲ هَذُ

ترجمہ: امید ہے کہ اللہ ان کی توبہ قبول کرے اور اللہ بخشنے والا مہربان ہے

مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا

ترجمہ: ان کے مالوں سے صدقہ دے کر ان کو پاک کر دے اور ان کو صاف کر دے

وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

ترجمہ: اور دعا کرو ان پر کہ اللہ ان کو سکون دے اور اللہ سنا دینے والا ہے

عَلِيمٌ ۝۱۳ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

ترجمہ: کیا ان کو علم نہ تھا کہ اللہ اپنے عباد کی توبہ قبول کرتا ہے

وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ ۚ وَاللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۱۴ وَقُلِ

ترجمہ: اور کہو کہ اللہ بخشنے والا مہربان ہے اور اللہ بخشنے والا مہربان ہے

أَعْمَلُوا فَمَنْ سَيَّرَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

ترجمہ: تم عمل کرو کہ جس کو اللہ اور اس کا رسول اور مومنوں سے

وَسَرَّدُونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

ترجمہ: اور ان کو اس علم کے بارے میں خبر دے گا جس کی خبر ان کو پہلے نہ تھی

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۵ وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ترجمہ: اور آخری لوگ ان کے اعمال کے بارے میں پوچھے جائیں گے

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۶ وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ترجمہ: اور آخری لوگ ان کے اعمال کے بارے میں پوچھے جائیں گے

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۷ وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ترجمہ: اور آخری لوگ ان کے اعمال کے بارے میں پوچھے جائیں گے

وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

اویا بہ معاف کری | دہی | او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند کے | او ہنہ خلق | کو موہہ پیر کرے

مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ

یو جومات | د ضرر و رکول | او د کفر کو | او اختلاف پیدا کر دے پاره | د مؤمنانو پہ منہ کرے

وَارْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ

او د مورچل جو دلو ہنہ چا د پاره | چہ چنک کرے د اللہ | او د رسول سرہ | ورنہ لہ کے نہ | او د گہہ سرہ شوخو

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

چہ نہ د ارادہ کرے موخ | د حق نور | سیرا و شکرے | او اللہ | گواہی و رکوی | چہ یقیناً دوی | دروغ زن دی

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ

تہ نہ د دربرہ | پہ ہنہ کنے | ہیہ کلہ | خامخا ہنہ جومات | چہ بنایا ایسود شوے | بہ پیرہ کاری بانو

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ۚ فِيهِ رَجُلٌ

د درو مبئی ورے نہ | ہنہ زیات حق لری | چہ و دربرے تہ | پہ ہنہ کنے | پہ ہنہ کنے داسے خلق دی

يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهَّرِينَ ۝ أَمِنْ أَسْأَسْ

چہ خو بنوی | چہ دوی پاک شی | او اللہ | دوست لری | پاک اوسید و نیکی | پس آیا ہنہ کس چہ بنائے کیو

بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مِنْ أَسْأَسْ

د خیل آبادی | بہ ویرہ | د اللہ نہ | او پہ رضامندی د ہنہ | یا ہنہ کنے | بنیادے کیو

بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ

د خیل آبادی | پہ عابہ | دیوے کندے | غور زینکے | پس و غور زین | پہ دہ سر | چہ اور کنے | د دروخ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي

او اللہ | لایہ نہ بنائی | قوم | د ظالمانو تہ | ہمیشہ بہ وی | آبادی د دوی | کوے چہ

پہ اور کنے و غور زین او اللہ تعالیٰ ظالمانو تہ ہدایت نہ کرے | قوم عارت چہ دوی جو کرے دے دایہ تہ

بَنُوا رِبَّةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ

دو چہ دے | شک غور زنی | ددوی پہ زہونو کئے | مگر داچہ | تکرے تکرے شی | زہونہ ددوی | او اللہ

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۱۰ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

پوہہ | د حکمت خاوند | بیشک اللہ | اخستی دی | د مؤمنانو نہ | ددوی مانو نہ | او ددوی مانو نہ

بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ

خک چہ دوی لہ | جنت | ددوی جنگ کوی | د اللہ پہ لاسہ کئے | پس دوی دژنی | او دوی دژنی

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى

وعدہ دہ | دھڑپہ ذمہ | رہتی | پہ تورات | او انجیل | او قرآن کئے | او خوک | زیادہ کدے

بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَ

خپلہ وعدہ | د اللہ نہ | پس خوشحالہ اوسنی | پہ خپلہ ہمدودا | کومہ چہ تاسو کرہ | اللہ سرہ | او

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۱۱ التَّائِبُونَ الْعِدُونَ الْحَدُونَ السَّائِحُونَ

ہم دادہ | کامیابی | توبہ | دوی توبہ کوونکی | عبادت کوونکی | حمد و ثنا کوونکی | روزہ کوونکی

الرَّكْعُونَ السُّجَّدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ

رکوع کوونکی | سجدہ کوونکی | حکم کوونکی | د نیک کار | او منع کوونکی | د بدکار نہ

وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۲ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ

او حفاظت کوونکی | د اللہ د حدودو | اوزیرے و رکوع | مسلمانانو نہ | روانہ دی | پیغمبر لہ

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا

او غفر خلو لہ | چہ ایمانو نہ راوی | چہ دوی بخشنہ و غواری | مشرکانو د پارہ | او اگر چہ | دوی

أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۱۱۳

خپلوان | پس لہ دے نہ چہ | بنکارہ شوہ | دوی نہ | چہ دوی | دوزخیان دی

دوی | دے نہ پس چہ | داور نہ بنکارہ شوہ | چہ دوزخیان دی

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا

اونه وه | بخشنه غوڻيٽل | د ابراهيم | د ځپل پلار د پاره | مگر | په سبب دهغه وعده | چه کړې وه |
او د ابراهيم عليه السلام د ځپل پلار د پاره د غوښتل صرف د يو وعده په وجه وو چه ابراهيم عليه السلام د سره

إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ إِنَّ

د د سره | پس هر کله چه ښکاره شو | ده ته | چه د دښمن د | د الله | نوبير | ارشوله ده نه | بيشکه
کړې وه ، بيا هر کله چه ده معلومه شوه چه هغه د الله تعالي د ښمن د نوتره نه ويزاره شو ، واقعي

إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ

ابراهيم | ډير نرم دله | بردبار وو | اونه دے | الله دے | چه بے لاسه کړي | يو قوم | پس له دے نه
ابراهيم عليه السلام ډير نرم مناجه او بردبار وو - او الله تعالي يو قوم نه بے لاسه کوي پس له دے نه چه دوی ته

إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

چه لاسه نه ښودلې دوی دوی ته | ترڅو چه | واضح کړي | په دوی | هغه چه د ډوله هغه نه ځان وساتي | بيشکه الله
هدايت شوه وي ترڅو چه دوی ته هغه څيزونه صاف وښايي د کومو نه چه دوی له بچ کيدل پکار دي بيشکه الله

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ

په هر څيز باندې | پوهيږي | بيشکه الله د پاره ده | بادشاهي | د آسمانو | او د زمکې
په هر څه باندې پوه دے - بيشکه د آسمانو او د زمکې بادشاهي صرف د الله تعالي ده هغه

يُمِيتُ وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

هغه ژوند دے کوي | او مړه کوي | او نشته د تاسوله | بے له خداي نه | څوک دوست | اونه څوک مددگار
ژوند وړکوي او مړه کوي ، او بے د الله تعالي نه ستاسو بل هيڅوک دوست يا مددگار نشته

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالأَنْصَارِ الَّذِينَ

البنه متوجه شو | الله | په خپل نبي | او په مهاجرينو | او په انصارو | کومو چه
بيشکه الله تعالي د خپل پيغمبر او د هغه مهاجرينو او انصارو په حال توجه وکړه چه په

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ

پيرو وکړه د ده | په وخت | د تنگدستۍ کي | پس له دے نه | نژدې وه چه دا وړي | زموږ نه
داسه تنگسيا کي د پيغمبر سره ملګرتيا وکړه ، پس له دے نه چه د ځنو خلقو زړونه رغيدل

فَرَّقِي مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝

د يوه دے | له دوی نه | بيا هغه متوجه شو | په هغوی | بيشکه دے | په دوی | ډير مهربان | نهايت رحم کوونکې
وو ، هغه چه دوی مهربانه شو ، بيشکه الله تعالي په دوی ډير مهربان رحم کوونکې دے

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الأَرْضُ

او په هغه دريو کسانو | د کومو فيصله چه ملتوي شو | ترڅو چه | هر کله تنگه شوه | په دوی | زمکه
او په هغه دريو کسانو هم هغه مهرباني وکړه د کومو معاملة چه ملتوي کړه شو - تر دے چه زمکه پر دے سره د خرافو

يَمَاحِبَتِ وَصَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَ ظَنُّوا

سره دآرت والی دهن | اوتنگ شول | په دوی | خانو نه د دوی | او دوی گمان وکړه

نہ تنگ شوه ، او خپل ژوندون ورباند بار شو ، او په دے پوهه شول چه د

آن لَامَلَجَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ تَمَتَّابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا

چه نشته د پناه | د الله نه | مكرم دده سره | بيا د مهرباني وکړه | په دوی باندي | چه دوی توبه وکړي

الله تعالی د قهر نه بل هېڅ ځای کښه پناه نشته بے د هغه نه نوا الله تعالی پرے مهربانه شو چه دوی آيندگي

رَأَى اللَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ يَأْيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

بیشکه هم الله | توبه قبولونکي | مهربان دے | اے دایمان خاوندانو! | دوی پرې د الله نه

توبه ویا سي بیشکه الله تعالی توبه قبولونکي مهربان دے - اے مؤمنانو! د الله تعالی نه ویره کوئ

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۱۹ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ

اوشی | . سره | د رښتیا ویونکو | دجائز نه ده | مدینه والو له | اوهغه چال

او د رښتینو خلقو سره ملگری و سیري . د مدینه خلقو له او د گير چاپيره کلی والو

حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَ

چه چاپيره د دوی وو | له کلی والو نه | چه دوی وروستو پاتے شي | د رسول الله نه | او

له دا مناسب نه وو ، چه د الله تعالی د رسول نه د وروستو پاتے شي او

لَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۚ ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

ډکه زيات خوږ وگړي | خپل خانو نه | د ده د ځان نه | دا ځکه چه | نه رسيري دوی ته

خپل ځان د ورته د پیغمبر نه خوږ ښکاره شي ، دا ځکه چه دوی ته هرکله د الله تعالی

ظَنًّا وَلَا نَصَبَ ۚ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ

تندۍ | اونه ستوماني | اونه لوبه | د الله په لاره کښه | اونه دوی پامال کوي

په لاره کښه لږه ډيره تندۍ يا ستوماني او لوبه ورسيري ، بيا په داسې لاره

مَوْطَأًا يَغِيظُ الْكَفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كُتِبَ

څه ځای | چه ناراض کوي | کافران | اونه دوی حاصلوي | د دشمن نه | څه کاميابي | مگر ليکلي شي

لَا شَيْءَ بِهِمْ كَقَرْنٍ بِرِءٍ خَفِيٍّ يَأْذَنُ دِشْمَنُ نَهْ بَدَلٍ وَاحِلٍ ، نو په دے

لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

دوی د پاره | د هغه په بدل کښه | عمل | نیک | بیشکه الله | نه ضائع کوي | اجر

يو کار باند د دوی يو نیکي ليکلي شي ، واقف الله تعالی د نيکاتو اجر نه ضائع

الْمُحْسِنِينَ ۲۰ وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

د نيکو کارو | او دوی نه خرڅ کوي | (څه) خرڅ | وړوکه | اونه لوڼۍ | او دوی نه قطع کوي

کوي - او داسې نه کيږي چه دوی د يو خرڅ وکړي لږ يا ډير او يا د يو ميدان

وَادِيًّا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ

دخه وادی | مگر ليکے شی | دوی دپاره | دپاره ددچه جزا و کرمی دوی ته | الله | دپاره تیره
نه تیریشی او هغه دونه ليکے شی ، دا حکم چه الله تعالی دوی له د نیکو کارونو دپاره ښه

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً

د هغه څه چه دوی به کول | او نه دی مناسب | مؤمنانو له | چه وځي | قول
بدله وړ کړه - او دا خبره مناسبه نه ده | چه قول مومنان د وځي

فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

پس وله وځي وتل | له هر ډله فرقه | د دوی نه | څه خلق | چه پوهه حاصله کړي | په دین کې
او داسه د وله وځي چه د هر ډله یوه ډله نه څو کسان را وځي چه دوی په دین کې پوهه حاصله کړي

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿۱۲﴾

او چه و ویروي | خپل قوم | هر کله چه واپس ورشي | د دوی طرفه | چه دوی | و ویروي
او کله چه خپل قوم ته واپس ورشي نو چه دوی (د الله تعالی نافرمانی نه) و ویروي چه هغوی د بدو کارونو نه بچ شي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

اے د ایمان ځاوندانو! | جنگ کوئ د هغو خلقو سره | چه نزدیکی ستو | له کافرانو | او بیا د مومنی دوی
اے مؤمنانو! هغه کافران چه ستاسو ځواک د هغوی سره جنگ کوئ (د داسه و ځنډیږئ) چه

فِيكُمْ غُلَظَةٌ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۱۳﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ

په تاسو کې | سختی | او پوهه شی | چه الله | د پرهیز کارو سره دے | او هر کله چه نازلې شی
دوی په تاسو کې سختی بیا مومنی او پوهه شی چه الله تعالی د پرهیز کارو ملگر دے | او هر کله چه یو سورت

سُورَةٍ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ

یو سورت | نو څه له دوی نه | هغه څوک د | چه وائی | په تاسو کې د چا | زیات کړو | دے (سورت)
نازل کړه شی نو په دوی کې څه (منافقان) وائی چه دے سورت په تاسو کې د چا ایمان

إِيمَانًا ۖ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ

ایمان | پس کومو خلقو چه | ایمان را وړه دے | پس هغه زیات کړه د دوی | ایمان | او دوی
زیات کړه - پس کومو خلقو چه ایمان را وړه دے هغه د دوی ایمان له ترقی وړ کړه د دوی

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۱۴﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ

خوشحالی یږي - | او هغه خلق چه | په زړونو د دوی کې | مرض (دے) | پس زیاته کړه هغه دوی له
خوشحالی یږي - او هغه خلق د کومو په زړونو کې چه (د نفاق) مرض دے هغه سورت د دوی د

رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرُونَ ﴿۱۵﴾ أُولَٰئِكَ يَرْوُونَ

پلټي د پاسه پلټي | او مړه شو د | او دوی دو کافران | آیا دوی نه گوري | چه دوی
منافقان په گندگي کې نور زیاتې وکړي او دوی هم د کفر په حالت کې مړه شول - آیا دوی د څه نه گوري چه دوی

يَقْتُونُ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

دوای تو به نه کوی

وَلَا هُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ

وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَبَايَعُوا ۚ فَفُتِنُوا بِهِمْ ثَلَاثًا مِّنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمُ الْيَوْمَ الْمَوْتُ وَهُمْ كَآفُونَ ۚ

لِأَلْبَعْضِ ۖ هَلْ يَرَاكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ

پہلے یہ سوچو؟ کیا دوی واپس شی | داول | اللہ

لَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ (١٧٤) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

وَنَدَدُو | حُكْمِ چِه دُو | (د) خلق دی | چِه پوهه نه لری | راغله دے تاسو ته | رسول

ایہاں تہا دلہاں وے چہ دوی دا سے خلق دی چہ نہ پوہیدی۔ (اے خلقو!) تاسو تہ ہم نہ تاسو تہ یورسول

نَالْفِسْمُ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ

کراں دے | پہ ہقع | ستاسو تکلیف | حد زیا فواہ شید دے ستاسو | پہ مومنانو

سورة البقرة

مهدیان | رحم کو بخشید | بنارحم کہ جسے | دوی مخداری | نودوایہ | کافر و موالد اللہ | نشتر شک و محسوس